

MIC. # 10052 (RAB. 2185)

MARGOLIES, ISAAC BEN ELIJAH,

מרגליות, יצחק.

SHORHE HA-YAM O, HESEG
YAD BA-'ARAKHIN.

שרשי הי"ם או, השג יד בערכין.

LITHVANIA: [19TH CENT]

ASHKENAZIC SCRIPT

ש ר ש י ה " ם

או מחברת

ה ש ג י ד - בערכין

נקצלו ונאו צו ערכים חדשים, אשר לא צאו זכרונם עוד בספרי
 הערכין יהם רבים בים התלמוד בפיוטים, במדרשים, ובתפילות,
 אשר תקנו לנו חכמינו. גם צאו צו היות רבות בערוך, בהפלת
 שבערכין בתשבי, וביתר בעלי הערכין. והלכתי בעקבות
 רבינו נתן מרומי ז"ל. לא לצאר רק את המלה בפרט, רק לצאר
 גם את הענין בכלל: הן בהלכה והן בהגדה: - גם יתצאו צו איזה
 אנשים עברים, אצאו ע"ד } מאתי הצעיר } החקירה התלמודית והתראומים:
 אם איזה כללי השם } התלויים בחקרי הלצון:

י צ ח ק מרגליות.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
 ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

04105

אב (כתובת מ"ו:) הוזה זכאי קמתו
 קידושיה בפל' וקט' וקדושה
 פי' אש"כ שסקד' אומה קט' וקדושה
 אז ימן אקוה אמתה או עד שינת' מינו
 הפל' ולמדנו שהן אקוה מדכת' מ
 והית'ה ע"ל רבין הערוך ערך אב.
 ותיה ע"ז הפקוה קהפ"ק; דהא קל'ם
 שם פקוה דקידושי כפ' שהן אקוה
 ולכונן מדכת' ונצאה חנפ' אן כפ' ק
 ולפ"י הגיה נ"ל: וע"כ נראה דטעוה
 הדפוס איתר' הכא נ"ל מדכת' מ
 ונצאה מ. וחנפ' אצוה אן ולק' אט
 הספרים שהיו רבין אז פי' כפ"ל
 קט' וקדושה שפ"ל אקוה שטר
 קידושין וקידו' אמורה אקוה ולש
 קידושין, רק נפ"ק אחר פי' הירושל'
 (מבא קמ"ס קידושין ג': ד"ה הא
 והמ"ס כאן ד"ה וקדושה קי"ח
 קי"ח) שפ"ל ש"ס או זכ"ל קדושה
 שנעמ' או שבר' אצל קדושה, א"כ אז
 ירד רבין כפ' אפ"ל קידושי כפ' ק
 רק קידושי שטר וקדושה, נפ"ל קדושה
 קרא דוהית'ה .

אב (כתובת ט"ז:) ת"י אן קורין אקוה
 אלא אג' ואן קורין איהוה אלא אג'
 אקוה מ"ס אלוהא שום דאז ידעין אז
 כלאוקן קא איתין אזי ששען נע איתין
 בו' אלא עד הכא תליבו טפ"ל אה תליבו
 פ"מ אה הנה ק"ה הוא יאז שהא ל' הנהא
 ש"ס אה שקוראיה אנמע אקוה אהמע
 זכ"ל הכא שונע אקד אקוה אקוה
 חק ויעקב, ועין יקוה מ"ה, שפ"ל
 קוה כו' וכפ"ל הרבית הדקדוק
 הגאון שהר"א ליק' נ"י (קדו' נאמע
 הוזה א. שכר הדיר ע"ז קט')

זין אהו" קר"ל כ' הוזה ע"ל. ואע"כ
 פי' הכרית'הא ש"כ אקוה אלא אג'
 ל' שקשה אע"כ מזכירין אקוה כדוכס
 אע"כ אהר"ה אקוה, וכן אוצ'הק, ילמ' מ
 אקוה, וכן אויעק, יעקב אקוה ולא א"ו
 סת' וכן נ"צא קאמ"ל קד"ל בסקרונות
 הכה, כ"ו יעקב אקוה אז מ"ל וז'והיז
 רבין, אה אז כן ברבין ולשען, אלא
 נ"צא קל'ם יקוה כחוקן אקוה, אלא כ'
 האויר כאוקן (ח"א) - הוזה מזה להיזכר
 אה א"ו מחוה אהזכר קלה"ת אקוה
 כ"ו אהתליב' מ, אה ה"זכר אהתליב'
 אה מחוה אהתליב' קלה"ת אה, אה
 ה"תליב' קל'ם אה, קדוה אן אקוה
 קידו' דאז גרעו מדקדוק' א' ר"ג שהיו
 קורין אהת' אהא פ"ל ואה פ"ל נעמ'
 מ"ס דתליב' ודקדוק' אקוה ק"ה ק"ה
 ש"מח"ל (פ"א ה' י"ז) אן קורין אה קוה
 אקוה כו' וה"פ"ל ש"ס אז ד"ה קדוה, ע"ל
 ולפ"י שפ"ל אהר"ה חוק' ש"ל' נ"ס אקוה
 נאמע נעמ' קדוה ק"ה ק"ה אהר"ה,
 דעין ע' ק"ה ה"ז חז"ל (א"י פ"ל)
 1855): ככה אהר"ה וקוה מ"ה
 יק"ו מ"ה אקוה מ"ה מ"ה ה"ה קדוה"
 וכן (ק"ה נ"י) קוה נעמ' אקוה אקוה
 נפ"ל אהר"ה. ור"ה דוהית'ה .

אב יי כתב הערוך ערך אהי' אהר"ה
 כה יעקב כו' נשאלת' אהי' קפ"ל
 דגאן כ' עד סוף הפ"ל, ואהי' אן
 ר"ה ח"ד ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד'
 ע"ל. מ"ס דקדוק' קלה אהר"ה
 וכ"ה נעמ' קדוה פי' שונע (ה"ה ק"ד
 ש"ה י"ה ג"ה, 29, 21) ל"ז ש"ס
 דקדוק' ק"ה ק"ה אהר"ה אהר"ה אהר"ה
 ה"ה ש"ה: נשאלת' אהי' קדוה

אבא הדיוק ערק אביו ב' שכך הי' שם וקל
 א' רב, ור' רב קוראין אותו עם קליקות.
 אבא רב' ב' (חוק אמי) דלמנוהו היו קרו הכו
 אר' קאמן כבוד. וע' בתמ' גר' אצל חוק. וע' ודע
 נשג' (ב' נב') גר' אבא. (כהגהות מהר"ק
 אחוק שם כתב ר'י נשג' העבוס הוא). וזוהי
 נשג' אנט (קוצה ל:) בל רבא בר רב
 העא כל אמר אהו רב נחין בוקו אמרו איה
 אבא ופירש' אבא אמרי ע"ל. וכן קשה
 (נב' נב') א' (שמואל) אה' אמר אבא (רב)
 א' ידע קמנו דלבתא לוא לוא. וקשה אבא
 חכרי רבו אברק אבא אבא (כסאטו ע"ל)
 ע"ל. וע' ערכי הכונים של א' שולחן שלום
 אביה הורחות וענפים רבוס. וע' ספר שה"ק
 (חוק ערכי קולות) שהקוה כשה' הדוק
 ע"ל. וז' פשוט שמו של ר' רבא רב' רב' רב'
 היה אבא וכואר לרבו אה' ש' רבי קלנו
 קלמות ואזירו ר' ר' ל' א' נרעו הא'
 אבסוק. ולפעמים השליטו הא' בתמולה
 כמו רבא שהוא כמו ר' רבא. וכן הוא
 קסמות רבונא שהוא כמו ל' א' רבונא
 וכן רבין שהוא כמו ל' אבין לומר
 ל' רבין כמו שכתב הגאון קל היוחסין.
אבות (יבוסט ע"ל) ר' ר' יוק' מאבותנו ור'
 יוק' מאבות. וקשה הא קי"ל (גרכות
 ע"ל:) ת' אמ קורין אבות אלא א' ואין קורין
 אבות אלא אב' וזיס' שוחות. הגי' (פ"א
 באב' י') אין קורין אבות אביו, ואין קורין
 אבות אביו. וקשה מא' מאבותנו ועד

ועד י' מקום זון קמ גרסתו דלס' נרסל י' ס'
 לשתות, דנראה דג' דין חוק ע' ס' לשתות
 ד' ס' שמו' שמו' דתשבי' דלפ' נא (ה
 דמורי באב' אמר וואו דלפ' ואז' מא'
 נ' קין אמן נחוד אמן רבוס, ועד מא'
 נ' קין הנפרד אמן הכנוי ודוק.
 (כתב החוק חיד'ו (שה"ק ע"ל) וזוהי כ"ה דנקתי
 א' הרה נעה אמן דק' אמן ל' יוסו קרו אבא
 קלמו אבא חלפתו דהרו כתב אר' ש' ה'
 וכי ע"ל כו', ע"ל. ע' באר הולב ח"ד (ס' ר"כ
 סק"ז) שכתב קש' הש"ק וז' ופלאמר ל' סורי
 פאונ' דמותר נראה דוקא מא' דפנו אב'
 קפא זמן אהזכיר אמן כל' רק י' אקרו
 רבוס וכן נהגין ע"ל וכתב ע"ל קל כ"ה קל
 זעין ע' קל יורה וקלטי פ"ה שחוקים א'
 הש"ק דזה נדכתב אדוני זלה לא' ע"ל
 חונ' אור' שמן דה קושטו לא ע"ל דתשובה
 השובה הדיוק ערק אביו היתמולט שמו
 י' ר' ידק' כו' שאר והדורות הראשונים
 א' היו לרובם ארובם או ברבן ואל'
 כרבו ואל' דוד כל' ופ"ל אפ"ו אמ' אבא
 רא' או סתרה י' שה' עמ' קמו וס' ה'
 רב' ע"ל. ואג' אצד ש"ס אצו (ערך אבא)
 ו' קבאר כן אהדו שפ"ה ה"ל ע"ל ע"ל
 זכרון השע' , או דהו י' הסוד (ל'
אבות (אמר הת"ל בפ"ה אבא). וקל
 זו קל אבות. כי א' האמת החסות
 החקות כדנק' אמר אלוש' אב' אב' אב'
 ד' כו' ע"ל ועד ראות קנה שד' אב'
 וז' פ"ה יפ"ה של דק' דק' אב' אב'

אות

א.

באקן, לומר נמצא בפיושום שאני נסיים
סעז, ואות אן נני מד דזנטר גנייהו"
לומר ניש אנה ענד פירוט אחד אקל
קין הוא קערכו גפירוט האמור,
נדוק."

אך. (כ"ג ט"ו) תמי אק גמא יהיה קאומן
הנוש. רש"י וערוק פ"י נאמך מכה ודמת
הוא, וסוף קצרו של הש"ס גורמים אף (ועין
פבארה שבערכין). ואל"ו אהגיה אכך
סך הקוים הג"ל כמ"ל על הענין, סוף אמעלה
כמעשה בנפולט אפנים, נאמל סוף אמד רת
א. ל השערים נעשו חול מערי אמעלה
שנייה העה ג' נצב על חומת אמך, אלא
נכד קידי שנים חול אמעלה שנייה רבוא
אך נעמי בתם, וד"ל הילכ"ס. (אמר י"ע
הערך הזה העפסת במגיד) שנה ח' (א
אש"ל) (ירושלמי ב"מ הלכה ח') רב ירמיה
רב אמר הנה אמר הדייטן הרי זה
יחזיר ל חסו אמר כל הושעיה אמר
ירושלמי דייטן שגאונות גזלו דייטן שקלו".
עין הכל פ"ב פ"ה, נחוק הוא, גאבסרו
מה עמך ל חסו כמ"ל אן ל שיעור
נבא בסברי הירושלמי נ"ל אשרי דייטן
שקאונות גזלו דייטן שקלו" והכונה דסמי
בפסקי דעמ גאונות קאונות אהחזיר הו
גזילה אלוהא דייטן דמ"ל, ואולי זה ל חסו
אמל כל הושע"ל העכר כמ"ל הוא ל אמר
שהיטן סוף ל ירמ"ל דבבא (ה"ס ט"ו)
ודכ"ל אבן חבל של אמר העיבר סתם
בבבא הוא ל חסו אמר דר' הושע
ואולי נקרא כן אמר של הושעיה ש"ס
חבו רב, שראו וקראו (ע"ל אמר ערוק אמר).

אלף
(אמר י"ע הערך הזה קא (כ"ב קל"ד י"ע)
העין הגהות על ירושלים, שהקלו אמר רת
סוף (ברדכו חייסמין חוול) יעור אמרנאן שיעור
גאונות. קעל תרכ"ו (והוא קעלה עיף אמר
ירושלמי העפס"ו שקראטאמין). והנה קעל חס
כתבתי זה אכדוד אמר סוף הדך העין כל
סוף אמרנו שגאונות ג"ל הכ"ל, והוא או נ"ל
"קעל אמר הפסוק בנה שפולט דקו הירד
אם לא יודע על האמל הערו הזה אמר
שעז נאמן עז דברי דבבא, - ויה שחיקת
דבר שם האמל אהחזירו אמר אמר דבבא
אמור הוא כל עירו אהחזיר דזה - כו דבבא
למאד שונות כאלה שחזרו אמר דבבא
אירושלמי, ומן אהחזיר נותן אמר - נא וליק
נא יקחט סלה תמיד - ע"ל הכי חוק
שפומתו דבבא. בקבד.)
אפיקורוס (סנהדרין ג"ל) רב אמר זה הפסוק
ת"ל. והנה אפ"ע ותמך הוא הא זאוקל
ירושלמי (סנהדרין ד"ל) והוא אמר חס
סוף (א"ל) חד דר' ל אופקור או ונא. דבבא
חעיל וכו' אמר דזה אמר, ואלו פסל אופקור
שם אפוקוס, ואל דבבא פהאל ודבבא
גאונות הסחלה אמר ירדו ה"ל אמר כעמ
הסוף ומן אמר פוכוס אפ"ע פוכוס
ואמרו אקבד. ע"ל.
(אמן) (כזה ס"ב י"ה) ונעמך סלה יל אמר סוף
עין ערוק אמר ג' שפי ימין אמר אמר אמר
חמאם ירושלמי פוטן שדך אמרני כ"ל אמר
רצ"ל נעמ"ל. ואל סוף אמר אמר יקרא אמר

אות

נחמדים יפי אבות הקד... כדפי הרב בושנה
ז' פק באבות ל התנאים העכרם בפסק
זה זמ זמ, פאני ופאל קה ופאני ופאל,
החלפן מהם נמי והפנ זה הניט דמ ע"ל.

אטב"ח זיין הפאזה עז תפלו בפירט,
ש. אפא אט היור הגזמן מהרי"ב
זא קניטא ר"ל ש, וסאחר לה"ל סניז
שמן זה יפירטו רק יפי הדומן וצ"ל.

(אפר (שתי ע"ה) לא שונמות ורעות באפר,
זיין ערוק; והמוסף כתב, ז"ל ר' יאה
ק"ל יקום דטא ע"ל. ואנ אומר שהוא אפי'
וקרא עני (שע"ל ע"ל) ר"ה יאפר, ופ"ל

החלפן הוא כמו ר"ה יאפר. וז"ל אמתו ש"ס
ק"ל יקום דטא ע"ל. ואנ אומר שהוא אפי'
וקרא עני (שע"ל ע"ל) ר"ה יאפר, ופ"ל

החלפן הוא כמו ר"ה יאפר. וז"ל אמתו ש"ס
ק"ל יקום דטא ע"ל. ואנ אומר שהוא אפי'
וקרא עני (שע"ל ע"ל) ר"ה יאפר, ופ"ל

אלף

(אור (ברכת וצד) הפתח כל וס תמיד
משה הראשית ראור אדשה זכרי ס
גזואס כל"ל. רבים מקשים מאו חאל פנת
ין אדשה שהיא קאמן הוה, היא כמב א"ל
אמה מצרים דככוריהם, אגזר י"ס אגרוס
וזאניהם. וז"ל פשוט לזמן האמוז ין אדשה
רן ין זוריוס גזואס. דבהה דתוה"ק כמב
ופיל אלהים אט שג הפאזרות הגזוא י"ס
(דה"ל הודודה ואמר הרחק"ל כו שא אלה
הערואס ודבר) אה הסואר הגזוא וגי, נזד
הסעה אמר אדוא"ג וגי' אט הפילט ג"ו וה"ל
קיה אקא הפסדר ינוס הלפיל אט הפעיל
ואו אמר אדשה האוריוס הגזואס ש"ג
זאא קיא זא האוריוס שנקראו קשט
ינו הראשית רן פחד קאבו קרל וס תמיד
משה הראשית. וזאנת קרוד הנוז אלוט.
אגרא (חואן קלד) דמב ל עשה בן אגרא
כ"ל א"ל אא תפנה אומה אלו קאמן קנ ע"ל
זיין ערוק ווחסן אולט ע' שהזמט אט אפי' פוזן
קאא זכרן ש"ס. וז"ל אפר שנקרא ל' יהודה ק"ל
בן אגרא ע"ל זאור בן יקא פונרו באג ד"ת
לסדנו קרוט כ' וזאא איה נקרא ש"ס זאור
פאור החכיה (כאור ופיק האמן הנוז) וז"ל
אא תפנה אומה ואלו קאמן בן עדל ליער
רודה קר (שכן חקואט ח"ל אכניט אט
ההזואיק באורס סנהזרן פ"ג אפי' ג' חוז
קר) שכן עניו (ד"ה א' כ"ל ע"ל) זאא האן
דזיניט לפי קן עדל'י, ופ"ע אפי' אפי'
צויבן אהה"ל בן ת"ל אשומי ר"ת
ודע הולב.

אות

המשע אביו קראו סרוכן דחקן זה בד
ופכה ס"ל, צדדי או היו האגמט חלקן
אמר בהרומטה עם האולמט הייח החיפה
וסתן הפלוגה בקשרכין ודע" -

איפוא או איפדה. תה הישק הפולט הונו
שכרית, זקל הונו מן האולט צמח להזכר
ולענין סג (קטמט כ"ג א"ג) נג"א אמן ועצמו
שמש עם כזה בקרוט אויפה. אזיה ביה
א הונו. אויפה הונו הצד ציד "ס"ל.
לן אמרל כזה לא גזול קאמן עסי קאמן חליב,
וקאמט? הלא הוזה אינו תרל, רק קאמ אהמח
אהות שמוך אוי אלא קאמ קאמן, והונו כי תמיד
נמצאו כזה אות קאמן עבר וקאמן תלמוד
אמן אהם הוראה לא, רק הן היה הקרוט
טקדנות טיודם הגינח מאבן, הן אשימה
והן אוכל, והן להתכדנות אחרת, כמו
איה! היה! וזוניהם, וכמו שקו קתלמ
צדדידי תעך תעך, וכמו אפעו או קור
קור מהכמו. וכן "ל קאמ צדו פ"ה
שהוה הקרה טקדנות להתכדנות התיחן
ולן אפדמים קוזה הקרה הוזה קאורק
הנשינה, אטעם אנוז ההתכדנות, וזאת
אויפה, התפילה אפי"ז קאורק הקרה ה;

א אפא ידה ס (זקרוט)

אבוא
ואסקול טקדת שהוה כמו אתי אולט אפא
הם אבוא הווד קיניק יק"ז (עכ"פ זל שפי דחקו
שנה ה' ני"ל 10 קהוספה) ונצאת לבק
קצונו אחרים כזה. אמר יל אהצור לטנו
הקרה קתסגוס אונקלס אולט פון כמו כמד
שכב כצור פין, א"י ש חרד זאן פין אולט
חרקא. וקוצאי הונו כמו כן בקור היקדו קא
לוג הוריה, וכן פזות סבול קצדעק נ"ל
ותרה קאמן תסגוס כמו קא קאמן תלמוד
והה אפי לא הרה יועט ל ההוס פונט
הזרות שקאו בקרא קאלמולט האונת"ן אבדו
נכפדקר סוסוץ. הקרות טקדנות זל בקרוט
אמן קאמן. וכמו כן פויל" (אזווד א"ג)
נמצאו צמ, לאור אדולט ההלסטת על
זל זל זל. וכמו כן קוזה אולט הן
זל אמן קקלם, בקרוט (לא"ה קחנות א"ג)
נצין סה"פ אהמכב גיזעניוס אפכ"פ פ"י
קא כמו כן זל שארה; וקוצאי אמן א
הוריה זל רק שהוה בקור הטקדו, וכן
וואיר האשכנזי (מ"ט). נאמר זה הכל
כי ישיק הונו אה קונקא וכתלמוד כפ"ה
אולט וקבה סגלם. -

5

אמת האומנת אשר צבה תזעקו מק יהוה
 (י"ב י"ח) פורסו המשחזר והדבורים שמתח
 הקמן (ערוך ר"ב), והדימוים האלה הן הנה
 הדבורים אשר התקן עקרבם, וזוהו הוא שמתח
 על קול נמר הרוע אשר קועזר וזכרון
 (פאה פ"ה פ"ב) שומן הקרן וכו' אז קור
 כליו, ו"ל הודרים היו חבורים קטרוגות
 פקיד שר"ה הדגן נחלש פאה א"ל, והם החיות
 על עצמם אמת פאה של זאמן וזאמן, ופאה
 התקן והדבורים היו פ"ו של יפול העפל
 חזני טין זומם שומן פ"ה סכנה וע"ז יצחק
 זומן אפכה (ורואני) ועיזה שגם בקרא
 נכח אפכה כ"ו (סור) מחוי זמנה
 זמא שור נחרמן מסדונת מצוואת יהודי
 נפרים ויהי אמנה ע"י זאמן (עמוד) נ"מ
 נפרים למ שלמה ה
 אפ"ו יש אפ"ל ל יאמן וזמנה לבניקית, לאמר
 דבר שיש לו עמוד על מה להשען, וכן
 ומקדמו נחם קמנים נאמן, ויש להארק הזה
אנך, זיין אזול ערוך אק, שהגהתי כן ג"ה
 (פ"ב) וז"ל ו"ל אמת לאהוסיק עוב שהו
 כ"ו ענך (קדו"ש א"ג א) ופירושו ה
 הדפירה קדור (עצמונין גלומה), דוק
 זיין פאה זענע) זיין גוזעווס שרלעק.

א) זיין ערוך ערוך אק וז"ל זמנה דשריכו
 להצדי פי ר"ל שאם כסדן קאה רב
 יפי רב כ"ו ופ"ב אמ דקנוט ז"ל על גדי
 זו הרואשנה עם השלישית בזבאי ארעה
 כ"ו ע"ל. זהו המ"ס (חוקן מ"ג) זהו אקל,
 כתבו וז"ל הרואשנה עם השלישית אז הלנה
 עם השלישית כ"ו ע"ל. וזוהו שכתב ע"ז
 זמן זקן קמנו"ס (ס"ו י"ב סק"ש) וז"ל
 ומסוים קדוק הרואשנה עם השלישית
 אקל המ"ס השמען לשון הרואשנה עם
 השניה כ"ו, וז"ל יש אהיה כן הס"ר
 הערוך שומן ניהא זמירי הערוך כסירכא
 הווצויה מראשונה אפ"ו של"ל אלא
 דקנוט קוטר והיינו שזוכה זו על זו
 זכ"ו שכתבו המ"ס בתחילת דקויהם
 קומם שכתבו אדקי הערוך והייקטאס
 ברש"אובות דקנוט זו על זו אזו העק
 רביתיהו, ופ"ל אק פשה רואשנה א
 אענה דקנוט ככה ויטרפה וכן אענה
 אפ"ו שית ע"ל הטהור. והנה סוק עקני
 הערוך מוכיחם כהגהתי יין אמ"ג
 זאה"ה שכתב והגאונים כתבו כוון ב
 בחז"ל סרוכא על חכרתה הוי מרקה
 וירקדתה ואם מוכפת אן קהאו סוכבא
 דהיינו רבועתיהו וכ"ו זמנה אפ"ו

א
 אלא. אפי' שעה הוה אפי' קל צמח. וק' הוה
 צמח רחמי האלוהים שזוה"ק, כמו הדומה
 ואז"ל התנו"ט לזה"ה. וכן הוה אפי' חז' החסידים
 הקדושים זמורה"ש. וזמורה"ש ים אהוס"ק, כי א'
 זאת הוה כמו רחמי קפ"ה יאול שמואל אפי'
 סוכו"ל וארמו"ל, ויח"ל אפי' כל קצת ואי"ת.
 והנה קדומו אלא שקו צדק פשוט
 רבתי אפי' הפעלה, קלה שז"ל או"ש הכולל
 העקרונות. וזמן אקור הארמ"ה אל כי חזק
 הפקודות לפניהם קד"ה. ושז חכ"ת או"ס
 אק"ת.

גרי"ן קפ"ן זכה"ה (ב"ק ג' י.) זמור הוה אפי'
 כי שש"ל ק"ל אמת. אי דלמא [ז"ן
 ביחזרתי ערך זא"ל, ופיו"ל אי כמו אפי'
 לו"ר לש"ק חפ"ל בקיום השי"ת. דלמא
 ארה כלפ"ק אפי' חפ"ל בקיום השי"ת -
 לא. דהא. ופיו"ל ש"ל קד"ה כד"ה י"ג
 אק"ל; פשוט הוה בק"ת אלא וסו"ת
 אפי' דהוה אפי'ו. וסו"ק ז"ה כתב; אפי'
 תקפ"ל אפי' יד"ק זא"ל (שק"ת ס"ו) לא כפי'
 תפ"ת; ופ"ה ש"ל רש"י "אוס"ת אפי' דפי'
 אפי'ו " אפי' יד"ק ז"ל, שפי"ק אפי'
 אפי'ו לא הוה כהוא"ל אפי' דפי'
 הסו"ת אפי'ו הוה שפי"ק אפי'ו (פי'
 הפ"ק ז"ל) כמו שפי"ק ז"ל אפי'ו

אות
 אדם (יהושע א' ט"ז) אפי' השור, שפי' קוד'
 כי נח"ק קי"ת שפי' זמ"ר. וז"ל
 השור אדם הוה חפ"ן וקדו"ל כן אפי'
 ארבע (שפי' פ"ה) אפי' אפי' אפי'
 כפי"ת אפי' (פי' י"ד) והוה הוה האדם
 הפ"ל קפי"ת. והוה אדם העיר כמו
 קרית ארבע. וקפי"ת קופ"ל פ"ה אפי'
 אפי' כפי"ק יתק"ל הפ"ק הכפי"ת
 אפי' כפי'.

אבן (ספי' יצירה פ"ד) אפי' אפי' קופ"ת
 אפי' חפי"ת. - לו"ר אפי' אפי' קפי"ת
 אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
 אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'

אתמר ק"ל ק"ל הרבה, וק"ל אפי'
 אפי' ופי' ופי' אפי' אפי' אפי'
 אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
 אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
 אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
 אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'
 אפי' אפי' אפי' אפי' אפי' אפי'

והנה קא קולטורד מאט שמץ כמו סוף פשוט
ועין קצרוק ערץ סוף שבתה כהר פ' קצרוק סוף
ל. ואל שצנת פ' קולטורד קצרוק. והנה הסוף הטאט
קאה קולטורד (ד' י"ג) ותקא אונט סוף שנה ו
ועין אונזע' ק' וקולטורד ש"ס כמו אח' (און
אונזע' פ' קולטורד). ואצטע מאט ש"ס
ען אה הוראה כ"א, רק הו"ו הפרט הא"ס
שאלתים ש"ס י"א י"א. ואין זה רחוק אפי
הכל ה"ל.

(ארבעה) (וודו אבא. נחיו) דען נפיש תוחט
למע קל לען אהתפאל, האט ענדעה
בארבעה אשר פורשו זקענו. "אן שהכוע
לסקואר כן קהל"ס, כדגריסיון ק"ל ה"ל הציר
אמר עזאל אונזע' מאט קיטן דתג אונזעה
לא אונזע' קיטן דתג אונזעה. (עין הי"ל
לע' א' 4 י"א).
(אנכי) (ד') קאנע ד' מאיר. ל' סקל
הפ"ל נחוב קולטורד הצה האונז' דרשנ
א"ל אונז' דרץ חדל, מאט כונע' א' אע.
צדעה' הדברות, נ' לסורה א' א"ל
היכונה אנ"י כי כו אטקת' מאוהק
וופ' סדרו א' הא"ל חדה כ"ל: אונז' (5)
ב"ס (26) גע' (כ"ל) דפ' (84) ר"ל (27)
ק' (101). א"ל אמר ענד' א' חקיר' נ' ספ'

י"א (11). ואמ"כ מתחילת החלוקה הלכה
ז"ל (207) ח"א (308) ט"ת (409) א"ל
אמר ענד' א' חקיר' קולטורד ואמ"כ (101)
ואמ"כ מתחילת חלוקה האונזע' ק"ל (510)
ס"כ (620). ק"ל (730) פ"ס (840)
ע' (900). א"ל אמר ענד' א' חקיר'
קולטורד וצדעה (110), ותחילת אפי' שפ"ד
סוף דפ' היכונה א"ל נקט' א"ל א"ל
למע כ"א (וה"ל פ' סכ"ס מאט סכ"ס
(צדעה) כפ"ל א"ל הרב והר"א א"ל (נ'
והיכונה זכ"ל א"ל הי"ל ק"ל אנ"י כ"י
א' א"ל חלוקה הראשונה והאחרונה
ודע' הי"ל. ואצטע נכ"ל הו"ו באה"ל
איש בעל (יקולטורד א"ל חקיר' אונז' ויכונה)
אונז' פ' קולטורד א"ל א"ל אונז' ר'
ר"ל צדעה הי"ל ר"ל א' דוד דא"ל דפ"ל
דקס"א (ז' ו"ל) א"ל א"ל א"ל דוד דא"ל
א"ל חקיר' א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל
א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל
א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל
א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל
א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל א"ל

אות

רבתי נגד אפס כי ידע דוד, ופי הגש
 שיעברו ואלו או"י קרו תהיו השקליות
 אקטרה כי אז הדם (ענין קסם חלק אמה
 ארבע שנים אק) והוא את כלמחוט בפי
 רבי או יתיישב המסך המלכות שפשוט אק
 קסוקי שקיו, או תקפול את ידן וכו' ואלו
 פתח תפתח. מוצדקו, הוא כיון קיו
 חנה מלך השם אחיבה (קדוהיה) ואלו חנה
 מלך החולות, כן מוסוקי יחד תעמי קדוק
 באור שוב שלו תקפול, ואלו יחד פתח
 תפתח, ואני סוטה כמות אפס שכרתי.
 וזו קלה, שאת כלמחוט בפי רבי, שנות
 אלא שאת ודעך את הבקור, אוק יתקדשו
 אקקו רוב אמת (בדחוס, ינחות) בשקן כ
 רבקות [הינחות] שנהחו [שקפול] שאלו
 אמן כמות אלא שאלו אקקן אמת חנה,
 היתכן שנתפס אלא שבתן זהרורות
 מתורה אומר את ללות האקחוס והינחות
 הוא כמן חנה מלך השם אחיבה את חנה
 מלך השמן, ואני מוסוקי כן תעמי חנה.
 א"ל ענין מלך הוא כיון שבת רבוק קת
 הדוק בא (דדק ילא) וכו'. שקום קת אלו
 אלהן אלו קתו מהו, מה ארכה
 אלהן אלו. והנה בפי דעתו בן

א

דוד יתן המסך דודי המסך קסוקי בלתי אלו
 שאת קתם אל ההדול קד' שקום להחולות
 דוד והשם סכא קסוקי (אנינחולות) ר
 ביהו"א) כיון דודת אלוהים וחרת קתם אלו
 אקבו, ואלו או נאמר קתם אלו הכל קסוקי
 המסך שרבותה אמורה אלו אלוהים
 אקקו אקקו נעפין, והוא סות אמה יללה
 קתו אקתם אלו, אקקן רבוק שאת השם
 רבקותה לו, אלו קתם אמן כונתה המסך
 כיון לא את רבוק רבקותה אלו אקבו.
 ואלו אלו נמות אפס ל אמה בן
 רבקותה. (קסוקי רב) שכתד: אקקן
 אלא הוא יתן אק ודק, והוא ללות
 אקקו יקקום יקקו יללה קתם כ
 וה' יתן אלו אמן אלא זהרורות אלו
 אלו זה (אדוורטיוק) ואלו זה הדין
 היותה שורה אלו את יקקן אקקן פתח
 וכו', אקקן תדא את כן ללותה קא שמן
 אלא תמיד אחר את לו, והיות אלו אלו
 זה (ענין דודת דמקדוק מוס), כיון או
 סרופס סכא הינחות וכו' כיון אלהת ב
 חרבת. או אקקן כיון קתם רבוקת
 או תמוץ את אקקן כיון קתם רבוקת אלו
 חרבת את אלו כיון אלהת אלו אלו

אות

(א) אַסְטֵרָא. (ד"ר סל"ב ואלו, וזוהו דחש"ת)
ואה: זרה (ש"י) בנשוא זב וזאב אל

גרים (קרינא ואל ארע צוקה) (ע"ז קוואקנע)
דען ארעץ דסוואו או אסטרזעט ארעץ, זאל
זאל אה זואד כו זרה. ומוק הסנן (רזיה
שק"י שטר צבוקס (פריוולאקווס). -
מוולי הוז כו עש"אזאל באטן
הפטיטה או אקויד על הוואט אלוו רלצוק
(ניגו גאטליכן דער געדעכטאקט). -

(אמר) (כזה כ"ה) אונזין אותה, סזאלם
ונוס דניא (שאטצ'ן) ורגיל שזולאסה.
זאל שהנע הפאל הזה שטעט של זעק
העניק צניק היז סדה והצרכה, דעמ
(ועקב כ"ה) והעשיו דו אפ"ם
הכ"ף, ויהו סקורו עמ"ד דז"ן, וזאל
ותטה שקל סקוס הוא סא, סקוואט שכן
הווא סבדכי האטן איחד סווא סוואדווא
אפסאום סנוואדום, כוון שכתב הס"ב
דנה"ו גדי אפ"ס וסנמה.

* הדיה אגלי אכבה, וכן אוחא סוול. סונה סגסווא
קאלה דענה וכבד הרע"ה תשיבו או רדיו האוסוס
אכתבו זה קטנה, וכן אפ"ס ר"ב ס' אפר סלח"ב
בוהי"ך כו וטעם של הטהד"ל דעה כו סוול
ל הסנן אימא סן השטה אלא סניחא הוא:
והאט סוכת שהוא זעק סמאט. -

(2) אחריות (קולן כו) נכסי קרקע (ש"י)

זכוק). ז"ל ארביך עקרו נכסי
קרקע אחריות, יפני להאזר ההואק
יהם נפירו הנכסום אחריו, או כן
מאטאום דר"ה שהואק וזכ"ל אקת"ט
אורת אמת, וסמך זה יצט"ל (חול"ט
ק"א:) אחריות זה יכחה, וק"ל
אמנה אלו אחריו כדמתן (סאה
פ"ו) אפילו אמנו יכחה אחרית
זכרה כו וק"ל. -

* אכפת (כ"י קה. אמן השטה של) דעמ

זכוקי. והנה אמן סוור הוא כמ"ן
זה כנשעה. ע"ז ז"ל אג"ס קווי האוואל
ווסכו דקרוי סרה כנשעה, וכל דע
נכס וזל אהריר דאל"ס אפ"ס סג"ע
האטן, אנו סחוט סוכה אורה כדונה
זכ"ן זה יצאת דעמ"ל (ע"ז א"י) זרה של
ז"ל פת"ל רל"ב"ל דל"ס רל"ז דוא זכ"ס
ד"ל יהו"ל הפ"ל"ס דר פריה וז"ל התעלמו
זכ"י דונו (האיווא ש"ן) קנא דכר"ה
כפ"ה לסדר ר"י זקל כו. ותהי ס
כען ח"ד כמאכ"ה הפקעות, שמת דעני
הוא זקנוס יאט הפוסתאות השל"ט, ז
הה דעמ"ס נפוט, ואלו הזכ"ל חז"ל
כ"ג"ל"ל (כמ"ל ח"ד), וק"ל

אפ"ס
אפ"ס

אות

אז יתן ליהוה או כי... שיהיה הכסף ואולם
אזרחי לא שיהיה שאלו (כמקובל בלשון)
שאלו שכל או קאמר רב התם אלו קדמו
נשתי, שרונתם שבושת לשם לא-כי-לא
שויהו דוקא קטעא קרי, חק שרג קאמר
לשם שמא-לא-כי-לא, וזו הולאת
לא שיהיה, וזווי כיון ליה המוט"א.

ואם שפדגיש נשתי דפניה סתיהא אלא
מ, קכ" דקטני נכונת, ואם אסבוג מן-
מכונת מן הפא, אקא כלל גמל כרה.
ותה כהורחא אלא קטעה, כן הוח
הורחא אלה שבתק. דזמר ל' אלהו (שית
רה פלה איד) כן שומר אלה קטא מת
הראשית, ואלה מוסקת ארמאשעל (יפני
ווי החאר הפילה אלה אלה הורחא הוח).

קטנה נהו אהיה קצת דוקא אלה הורחא
אשר יש הפירוש זא בל לשון הפ, וכאל
סתיוניש בהורחא ותהפ.

אל (ניכט) מורה על השאלה, וכן בל
אל (גמטט) מורה על חעק, וכן הו בל
(מורה על כה ע"ג)

אפולף שם חדש השלי, וכן הו בול
שם חדש השני.

אלם (שמה זיין) וכמו כן הו בלם
בזו התלמי קאום פוק ואזר.

היה (מנוח), נכיו כן הו בול עין.
- - -

א

אחריות (קחמך כו) נשום שיהיה ארש
אחריות. (שאי פג) זמן אנו אחריות
(פערפאיכעס) ארשאן. עיין ערוך אשתי
ומוקף. וא"ז שיהיה לשם הכתוב (נתיג'ג'ג')
אחריו החרה החזע כרוך, מורה התלהות
לשמה הדבר (אם אייפער גערואטהען), למר
של דבר הנושא על האדם אשמו בתנוק,
מחויב הוא לשלם קשקשה רבה, ואפסן
הונח על הערכות. ויזעה נכסי קיקע
שפכדוש מהם אפילו נוראו אף נכדו
וקראות יש להם אחריות, וכל דבר
ערכות נכסי תתל פסל חזיה.
ויש אחר כו כן (שיר א' ו) כל זמי נחרו
כי, לאמר שיונו עזרקות אחריות, ואפסן
שיונו נלכה אלה הכרוניש, למר פכתו
באלשת.

*אשתומא (חוק פ"ג) אשתומא קאמר
לשמה אשומריה שניה, קולש אשומא
שם תמיד אומר לשם אשומים רעה תבוא

אשומרישך כל עיני. וא"ז שהוא כמו אשומים
האם יין (שמחאלש) לאמר ידבר
קקוצר רוח (ענקרוסטויג, שווערואטהייג)

ויתוק שמה יכוו אגדה ואקשנים הוילק
אשתומאין, ע"כ צורה אשט אלה האשומרא

(מתוהגין) ששע. וכל זה הוא שאל, והכוון
שמה יבוא ואמר נודע לתל האנה אשמה

קדקוש כומוט. - ואלי כו כן פחלא קחמא
ג' -

הנה יא אקנה לא הוכי דתה תמיא קלס"
אוח
וקאמט נמיא הודע פנה קימעה, וכבר
כאנה האמן יהייה ותען דצ"ל תנן
כמו (ע"ז מ"ז) ורקות למהפ, עכנומספי
קל ה"ס. ואדעת לא ה"ל נמספו קמעה
קזין האמוראים, כמו שכתבת ואזי קלס
הר"ה"ב"ג"א. (עין אגן ערך אמן).

א
(אשר)

הכתב היסוד קודני היום קבועה
ספרי מורה, ענין קאסן חז"א (ספרהדין)
ב"ב כ"א) כתב אמוראי, ואמרו שם איה
ענין אמוראי שזה ערפס מאמר, ואזי אמרו
שם איה ענין שיה אמוראי שמואמרל הכתב
ולען ותקאר קודמנו שקר קימי ל"א. (עין)
ערך אשר ד'). והנה ע"ז הו"מ הזה נלמה
אם חקירה עכונה אם הכתב הזה הינוקל
קודני ע"ז הו"מ הוא מו"מ פרע"ה, אז
נמנה פעם קזין ין הזינים, וזנחמנו
אין מני ין הרמזונא החקירה זו, וכן ה"ל
מחלקת ישנה אצל קדמוי התלמוד (א"ס)
בגמטריא התם, אמר מר זוטרא לאותומא
מר עמקא התחילה נמנה מורה אולרא
בכתב עסקי ואסן הק"ל, מורה ונמנה
א"כ קונו עזרא כתב זאמרו קאסן
אכ"מ, קרבו לתן ולראו כתב זאמרו
קאסן הק"ל ותנימו אהמאלוף כתב עקרו
קאסן ארמיאל. מנין הרמזונא אמר רב
חסדא כותמי, מאי כתב עסקי זאמרו
רב חסדא כתב אקמאה ותניא ל' וא"ס
זאמרו ע"ז, ואע"פ שאז נמנה מורה זאמרו

אמרי, השנה הזאת אמרה הו"ל קלס"
הרבה. והנה אפי' נמצאת דרך
למודי, הסמא נאך ע"כ ק"ק ד"ק
ע"כ: ע"ז. ומה השניה לם קב"ל ע"כ:
עכבה מלך אמרי חולה פדמי, וק"ל
כי רב א"ל לסדר א"ל ה"ס, פדמי
היה ינקל נדבנו לא דקטי התמאים
וקאמוראים אק"ל מל ה"סנה, ופדמי
הב"א פיתולים דתמקית אפ"ל א"ל ה"ס"
קאמר נמצא כמר ערוכים אפ"ל א"ל
באנשי השוקות הקדמונים, וכל זה
קמ"ל אמרי, ונמצאת נא"ל אדקטי דת"ס
לם ע"כ: ר"ה אמר איה זאמרו למתואלו
אמר זאמרו זה נמצא אלו קל ה"סנה
הוא ותקנא כן זאמרו נמצא א"ל יה א"ל
מקמת כ"ל ע"ז, וזאמרו קו"ל ע"כ ע"ז, וזא
באמרי - ו"ל לעין קמה ע"כ: -

לא קדם אשרי, וכתב עוד (לפי העשרה)
 הפסוק הגדול ה' קצין עזרא, כאן נראה
 או אלהו"ו וק"ל ויהי דפלאי קנה ר"ל
 ופ"ן או האנה כ"ר זולתי נתי רבזותה
 וכן הקיס והערה "זקאין עקני" אעו
 מתעין לא, שפלו האמן אכ"ו או נעמנה
 נעמי אמן אענתה ווא עסנה, כולדהוכתנו
 אמרה ין העשנה זמקולה. (ונראה שגם
 הולסופין לרומים קני אשתי אנדז שמנה
 אהן שתי עקני, גפני אהן קווה אלהי
 עין הקניט המתקן באחוסה הוהליז ח"כ
 אהעתי עזרי ר' קאין שולסין ובהערת למ
 אלו כזכרא.)

אקמיל ר' קני"ל שגם נר זולתי מנה ש"כ
 אפ"ו. המורה הראשונה נתנו קתחולה
 אכתב אשרי, ונעזאז או נעמנה סתם, ואל
 ר' ז' מנה מורה אנד, שבתחלה נענה
 אכתב עזרי, וקווי עזרא נעמנה וכתב
 אשרי, והכילה שדער זולתי הוא
 אכתב אט מנה המורה הוא כתב
 הראוי והשמיט. ווא אטא עשם אלהעתי
 גמ מנה מורה שהנהי קווי י"ל ר'
 עזרי מורה ר' היפועם אהו-נעמיו
 ונעמנה, מר"ל ג"ל שהתה דמא
 אהו קין אלה היקרני, וקין

א ינה ר' הסקניס, ינה ל"ל מנה מורה הענה
 חולות. תקלה ומנה לבד"ו נעמנה הר"ל
 ז' קמנו מערכות זאקני (זמן ק"ו פ"נ)
 אנדז נ"ל אנה נתן חולות מהזנהר ואשדנא
 והרמ"ן. ויש בהערה כתב (הק"ו) ז"ל
 ספר בקניס או מנה מורה ר' אה"י אמור
 כתיבתי אל אלא ישרא, כי הוא מורה
 לבד"ו נ"ל, ונה ס"פ בקניס או ג"ל
 ר' שס"א קבות ר' קאין ואלנהו ואל
 ספר המורה ק"ל, ר"ל אהערה ספרות
 הראשונה, כי קאט אה"י אקניטכת ר'
 המורה זולתי מולה ס"ל ו"ל כ"ל ס"ל
 אנדז נ"ל ס"פ אקניס המתקן הנה
 קר"ו (א"ל ק"ו). אכתב ז"ל, אפ"ו חלק
 אט ח"פ וזמן אנדזן המורה קניטנה
 אכתב אכ"ו והמן אטא עזה אדמ"ו
 ע"כ. זאכאו"ו קנה א"ל ר"ל ז"ל זאקני
 וכו' וזולה אנדזן המורה אכ"ו אהו
 מנהיט ס"ת ד"ו חלקי ה"א נעמנה מ"ל
 אכתב א"ל מנה המורה אכ"ו א"ל הנמן
 אה"ל ר"ל א"ל ל"ל הקניס הוא מורה
 אכ"ו, ואלוי ג"ל א"ל ל"ל הקניס, אהו
 מנהיט ר"ל אה"ל אנדזן המורה אכ"ו
 אכ"ו ל"ל ס"ל הנהעני, ד"ו אה"ל
 אכ"ו. אה"ל אה"ל מנהיט.

אשם (ק"ק ק"י) אשר כחיו גזל האר
 שהחזירו קלואה לו יצו, התנני כ
 מצווקן לו יצו. ^{ש"ט} אשם קרייה רחמיני
 [דכתיב (בשדה ה') וזם זין אוזש גזול
 אהשיב המושב אליו הוושם המושב א' ב'
 אכהן מאבד או הכפורים אשר יכפר בו
 זולו] ופירש"י (בב"ה וסמוי נ"י) זולש קרייה
 רחמיני לקין ומה זולש אינו קין קלואה
 דכתיב (ויקרא ז') קום צומ ואינו קין
 אחצאין יוצ קין כו' ע"ל. ומה הא קגזל
 נגזול נשקד כתיב ^{א"ב} (ש"ס פסוק ז') והשיק
 אשמו כרושו וגו' ונמן אשר אשם או, ואמאי וא
 קושר רבא התם, גזל ונשקד שהחזירו קלואה
 או יצא, החזירו חצאין או יצא ^{ש"ט} אשם
 קרייה רחמיני. ומ ^{א"ב} דאפריון (כמבוי
 נ"ט.) קשקבזא דר"ך הנושה בחבוראמה
 וחזירו בחבורו, מנין לטוביוזון סדה ונעתין
 לזה שנתר ונמן אשר זולש או, ופירש"י אשר
 האלו או אשר אוא אשר אשם או. שהקין
 אן זולש קרייה רחמיני לקין כו' עכ"ד.
 ושקבזא דר"ך דאורויימא הווא, כיושב
 ה"ן שם ול הפוסקת, קלה זלמא ביונא
 הכס, בוניו קגזל ונשקד, אבא קלא נשקד
^{א"ב} ונשקד' שזין אשם לחון, דאזא גזירת
 הכתיב הווא, כמו שסבית קגזל הגר אשם
 החזיר קלואה וחצאין זולש יצא אשם

גזירת הכתיב. והנה חזיתי קספר הכתיב
 הנקאה (ש"ס) שמה על רש"י, ועל הר"ן, ועל
 הרא"ש ועל כל הספרים שהירשון קסגנן אחד
 כאשר זכרנו קשקבזא דר"ך כיה תפיהות
 א"י איק יכתיב הכתיב אשר האוהו, והא
 כאן אינו רך חזרת דקמית מיה נעמר קס
 ויקרא וזם מקואר משה סזל מה וכל קצוות
 כפוקין זוו בתפוסת יז זוו קגזל או זולש אשם
 עסוימ או סבו וקדה וכל מה ונשקד על
 זע וגו' ועל כל אחד מהם לתתוב עליושם
 זום כפר ונשקד אשר מהה כיון ונמן אשם
 אשם או כתפוסת לדחא ליה א"כ מה י
 זייק רש"י דהווא אכתיב ונמן אשר האלו
 שאינו זולש פירש יחד שהנאמרים שם
 האו' מושב ליה לקרא אחר זולש ערוי, מ
 אושר זולש או "שכול אשם הל' קין וקן י
 (בהגוזל ק"י) זולש הוא קין, הדפס צפור
 שאין כונתם אפי' מאת זולש הווא קין, אבא
 אהוה שמת זולש וכל אהוה תואר אשם
 או אמון עשה בו עון אשמה והיינו העו
 שגזל וכפרי בו ונשקד עליו זולש (דא ס
 פ"ד שולדע"ה גוט) וכן אמרו שם ע
 קין זולש זולש גואל אהלש האשם מאת
 שזין פירושו על תקוקין (ז') כן אשם
 זולש מאבד או הפוקים כו' זולש ונמן
 ע"כ מני אהם מאמר ונמן זולש זולש או
 על קגזל חוקו של קגזל, כי עש החזיר

אות

(אדר"י (ע"פ: ט: ס:) אדר"י עכ"ל כ"ל

הואה הוצ"ה נכ"ח ל"ט ע"ל פ"ע"י
ק"ל נ"ע"ו"ח. א) אדר"י עכ"ל נ"ק"ה. ב)

אדר"י א"ח י"ב"ה ע"ל"ה. ג) אדר"י ה"ח

עכ"ל ח"ק"ה. ויכ"ל פ"ח"י אדר"י נ"ל.

כ"ו

דר"י ס"ע"ל ל"ח"ה ח"ק"ה ונ"ל ע"ל"ו א"ח"ו

יוק"ו וק"ל א"ל"ג ע"ל. נ"ל ה"ל"ח"י

ל"ל א"ל פ"ס"ח"ח ונ"ח"ו ל"ר"ס אדר"י ע"ל"ו

ל"ל י"ד"ו"כ כ"ל ח"ל"ו: ל"ל א"ק"ו"ס ג"ר"ח

ה"פ"ח"י אדר"י י"ר"ל ופ"ח"ו א"ח"ו

פ"ח"ו"ח"ו, י"כ"ן ל"ח"ו י"ח"ג"י"ח"ו ד"ר"ע

א אדר"ו"ח א"ל ע"כ"ו, ו"ח"ו ע"ל"ו ע"ל"ו פ"ח"ו

ל"ד"ר"י, א"ל ק"ע"ח א"ח"ו"ה י"ל כ"ה ה"ח"ל"ח"ו

ב"ח"ל"ח"ו, ו"ל"פ"ח"ו פ"ח"ו"ח"ו, אדר"י נ"ל"ו"ה

א אדר"י א"ח י"ב"ה, ג) אדר"י ח"ק"ה

כ"ל"ח"ו"ח ל"ח"ו ע"ל"ו. — וי"ח"ן ל"ל"ח"ו"ה

ק"ה ה"ח"ה. ד"ר"י ע"ל ע"ל"ו ע"ל"ו ע"ל"ו ע"ל"ו

כ"ה. ופ"ח"ו פ"ח"ו. — וק"ד"ח"ו ה"ח"ו"ח"ו

י"ל ל"ח"ו, ל"ל"ח"ו"ח. ה"ח"ו"ח"ו ה"ח"ו"ח"ו כ"ח"ו

ל"ח"ו אדר"י א"ח"ו ו"ח"ו"ח"ו, ו"ה"י"ח"ו"ח"ו

ח"ח"ו"ח"ו ה"ח"ו"ח"ו ה"ח"ו"ח"ו ה"ח"ו"ח"ו

ח"ח"ו"ח"ו ה"ח"ו"ח"ו ה"ח"ו"ח"ו ה"ח"ו"ח"ו

ח"ח"ו"ח"ו ה"ח"ו"ח"ו ה"ח"ו"ח"ו ה"ח"ו"ח"ו

ח"ח"ו"ח"ו ה"ח"ו"ח"ו ה"ח"ו"ח"ו ה"ח"ו"ח"ו

ח"ח"ו"ח"ו ה"ח"ו"ח"ו ה"ח"ו"ח"ו ה"ח"ו"ח"ו

ח"ח"ו"ח"ו ה"ח"ו"ח"ו ה"ח"ו"ח"ו ה"ח"ו"ח"ו

ח"ח"ו"ח"ו ה"ח"ו"ח"ו ה"ח"ו"ח"ו ה"ח"ו"ח"ו

א

(אל"מ"א (פ"ח"י ה') ו"ל"ח"ו א"ח י"ח"ו

ע"י ע"ח"ו ו"ל"ח"ו"ח"ו. ו"ל"ח"ו ע"ח"ו

מ"ח"ו ל"ח"ו א"ח"ו ע"ח"ו, ו"פ"ח"ו"ח"ו א"ל"מ"א

(ד"ח"ו א"ח"ו פ"ח"ו"ח"ו) ל"ח"ו ע"ח"ו י"ח"ו

ו"פ"ח"ו ה"ח"ו ק"ל"ו ע"ח"ו ס"פ"ח"ו. —

א"ח"ו"ח"ו (ל"ח"ו"ח"ו פ"ח"ו"ח"ו. ח"ח"ו"ח"ו פ"ח"ו"ח"ו

ל"ח"ו פ"ח"ו"ח"ו. ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו

א"ח"ו"ח"ו (ק"ל"ו ע"ח"ו"ח"ו) ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו

ו"ח"ו"ח"ו ע"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו

ל"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו

ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו

ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו

ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו

ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו

ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו

ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו

ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו

ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו

ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו

ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו

ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו

ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו

ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו

ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו

ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו

ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו

ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו

ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו ח"ח"ו"ח"ו

או פשוט עולה (?) מיוזמה ולא נשבע לשעך זולו
 וחלו תנינו קדמו תנינו . א) וכן לא מצאנו
 אדם על חובק תלמידי האלה אלוה בלו כפיה
 נקודת שער . ב) ועוד דאבקיהם בים אמת
 אדם זימנו עקר יאפומנו דר"ך, ונתן ה"ל
 אלוהיך הק דעמי יקרא דוקרנו דלמי נאמר
 אשר הוא לו יתנו, והוא האסק הסוקו
 מתן אשר החוב שנוק אלוה יזונו והוא
 הכד"ח . ה) ומשם עולה הפוסקים להעתיקו
 דכבר נשבע לשעך למחוייב להחזיר ו
 אבדו אפילו הם בלתי היוס ואם החזירו
 לבנו או אלוותו לא נעזא לו יצו . דיי
 השקה , בכיוון דקדו כפרה או סגיו עב
 דמי . אידי שם , ולא אשתמי' חד מהפוסקי'
 אומסיון הק דעמי דזמי' לנגזא כד"ח
 כן שונו ידו השקה קנענו אבד"ח , ולא
 באב שונו כזה אף אמור להחזיר
 אנגזא כ"א אבד"ח שחמט שוועקודו דר"ך
 עבד' עב' אצלו תלמוד . עכ"ל .
 אבד"ח למחתי מאב , למצאתי לגם הרד הגוול
 ז"ל הנה , נשד חתקרוט מאה . וזתה נשוק
 להתיר ספקותו , ואלו ע"ז יזיר לנו נתיב
 נאמן בכמקום המורה .
 וזתה ייה לתיה קנע' א) דהו כיון זולו
 ולא תצוה דקום כ"ו , זהו ולא אמת , דהוא

כבד כתב רש"י ז"ל (שם בפ' החומש פסע"א)
 וז"ל : "הרי חזר וכתב כיון הפלג גונו וקלד
 על שער הנו האמורה הפלג ויקריא
 ומזה שזו בה' וכתב בדמיונו נא' וקלעית
 כיון קלבו לשע דקום שנתח דלנו קה , הא
 שכתב והתעורר אומד שווינו חייב
 חומש וזשם על פי עדיים עבד שנובה
 בדבר . והל' על גזו הקר לבונו נמא אשתמי'
 ע"ל . וכאורח קלה אמת , או קאמר . סומ
 שנתחבל בה א' דקרום , והלאו , ליל הנו
 לעקודו דר"ך ? - מאלו ודאי כנעל חז"ל
 דהאי , ונמא אשר אדם או " אינו יענין
 הפלג הזמנא , כ"א , וכנעל' נמא קזה
 כיו שאמרו הסג"א (בה' קל"ו) זיכרונ' ק
 פרישיות שע כמ"י ודעתם לכתוב חובה ,
 ונמא אשר אדם או " לייק הפלג מוח ,
 דמ"כ ר' שניאור בפשיטות שחזר קזה
 קזה שניאור קוקריו אשק הכוול אט הכ'ל
 כדקמו הדיב ז"ל , הוא יקלה ואוזה צורק
 חזר וכתבו כן , דהו ל' הפלג א'
 נשנה מאל קבול ל' דקום אבד , ואין
 אומר דהו א' א' ק"א לעקודו דר"ך כיו
 שהתחבת הרב ז"ל למ בתחולת דקום
 וכתב ז"ל : מקרא זה מוח כ"ו והל' עב
 י"ל כיון חוב נענה יהו' קאוזה מוסר
 איהו' , יק' אמת נכסום לזה הסתוות

הקדמ' או פדא עזרה, כו', שמיאז אן כמן קוש'
 כמו שכבר תרצנו בה' א', דהאי ונמן אוזרי זלמ
 או, עזרוב פרישונא שני כמן, ודונקו קלוא שקוסה
 כמבוצט, ומה שאמר דנני הבס"ח או פדא עזרה,
 נאמר דמזק לבי שטמ, עזרה ועזרה היינו, דהא
 קסדה שכבר נשקב פדא עזרה אקס"ח שטמ
 שדקובזא בר"ג, ואן לתמוה קזה תלי תניא
 קדאז תניא, כמבוצט אוודעו שקל דהא הל'
 מה שמה קני' ג) ובן או מצונו אמן זלמ
 כו' קאז כפוייה נשקובט שק'. כדקמן לעזרה
 פרישונא שני כמן, מצאנו וסבזנו, ותא"ם.

מה שמה קני' ד) ועוד דדקריהם כו'
 יתנו ה"ו אסוזק יקרא דונקו זלמ נאמר
 ואמר הוא או יתנו קוא זלמ כו'. וא
 ידעתי מה הוא יתן אמ היינו אסדין שניא
 דאמר הווא או, דהא התם נפי איירוי קגא
 נשקב, וסנך סנך הדכו ל הקשואט אדכתי'
 אלא מה אעשה שפאמ שמו קזה ג' עדוכה
 (ק' ק' א:) אעזא ל שקיבא הווא וכי קוטר
 ל שקיבא עד שישאם גזולה אל אחר
 ויחד היכי דאשתבס הווא דק אסר
 מהי טעמו דאמר קרא (ויקרא ה') ואמר
 הוא או יתנו קוא זלמ כו'. ניצא שמן
 אנו אסוד שדקובזא בר"ג יקרא דאמר הווא
 או, דהא צטמן הווא אקופיו והשמועני דהיכי
 דנשקב שטמ זלמ אל אחר גאמר כו'.

שקרא דונקו שחנ' כוונה (עני' דתנב'')
 אעזא. - זלמ קרא דאמר זלמ או (כונק
 שם) דאז כתיב קיה קוא זלמ כו' (כ"ג
 קנקיו) דמין אונק זלמ ליה דפי"ה
 קאז שקודד, וי"כ שקרי מוכת דעזרוק
 פרישונא שני כמן ומיירי דסתם מוה נשקרי
 ואפינק מנה שדקובזא בר"ג.

מה שמה באות ה' וסלגדוה הפוסקים
 כו' ווא אשתמי חד מה פוסקים כו'
 אדקע המבוצטות אעזרה יפה עס,
 הפוסקים אלו הזכירו זה, וקובצא
 זלמ גזא ונשקב והחזיר אקס"ח אעזא
 דאז ניצא, וקסור הווא למל. -

ועוד הירוחנו קזה דמה שאמר בבא;
 גזא דהר שהחזירו קולה או החזירו
 מצאין דאז ניצא מ"ט זלמ קרייה רחמנא,
 דנשקב אומר "זלמ קרייה רחמנא" דלשון
 הווא שמו דקרייה רחמנא כן, זלמ או
 או דקרייה רחמנא כן, אעפ"י שסמין
 זה כפרה הוא אין או דין קרבן אענין
 חזרה קולה ולשון חזרה אחרת, ולפ"ז
 קגא ישנוא ונשקב דאע"פ דהשמן כפי
 הווא, ווא ילמ ידו חובת עד שניקום הלכה
 שזלמ כ"ג זלמ החזירו קולה ואחרת
 ניצא, ולפ"ז נמצא או עוד. הא דתמן (סתמי
 דין או) האוכל תמא חס' קסוגג זלמ

אות

(אין א"י מה מורה על שאלה, והנה יל-
 הקדל בין מה אצ"ק ובין מה לא
 שמה אין מורה על שאלה בלתי מוחלטת
 אבל לא מורה על שאלה מוחלטת, ובן
 זכורו קבול איכה (פסע אמן לה ינחם)
 אשר כ' אוי"ט שניאר אמן הנה לה ותהי
 שבה עקב אמן לה ולב והנה לה, שניאר
 מה פקע מה שיה וכו' וע"ל בפירוט יפ"ע.

(אימא לטמ רש"י באיניו שבא שלם אמן
 קושיא בלתי ואימא י"ש אפרשו באמן
 בדניא לוח באמן קושיא גמורה, אבל אמן
 דני מילי מורה על קוש' גמורה, אבל בלתי
 הממ' כ' אמן אמן המ' מורה על אמן בדניא.
 (במקום בק' ט"ו, ר"ל ע"א מורה ואימא בסוף
 הדבור.) -

אורי' אן תלימא (לש"י פ"ח) וקושי' מורה
 קושיא ובמקום (ע"י אצ"ק ע"ק
 קר - אורי' אן) -

(ארי' ס', שג' הגן והדוקב חומי תקרא ארי' ס'
 ע"י תלמי שר' ארי' ס', ואולי תקרא
 כן יפ"ע שניאר הגן לרוב הווי מתמא
 תמא צאלום וגב' חזרה לעראו באמן
 ע"י ארי' ס' (ע"י אצ"ק ע"י ס'). -

ואם דהשתע תלוי זמם הכתוב קרייה זלם וואו
 תלוי, דו"ב הויק פסג הרי"ם (האכטלעניע
 זמון פרי"ו האכה ה') אור לא ל' אונרען להרג
 ל' אחד מהם שאם כופר שאם, להרי ל' אחד
 מהן לויק כקרה גמורה, וכנה ע"ז הרב המגיד
 זו ודיוי קעיוו למ כ"ו ולאו קלטה, וקראה דעמא
 קוים ז"ל קזה כיוון דקלטה אן לחיובים כלפס
 וכדקלמרי כיצד שאמין כופס וקיימין אן דקלמרי
 כקפה חייבין הן אהקווי כקריין והולכין זה
 אהחייב וזמין זה קלמרי ספס זמון דקלמרי ל'
 אנתהד ע"ל. עקה היו ארבע משפס ד"ס -
 דעדר זמון לא כפרה אור זמון זמון
 דא"כ ה' או דין דזמס החזירו קולו ה'
 לא יצא, דהא רבא הלואה למ חזרה
 אמצאין אשטן תורה קולוה (וע"ש קא"ה)
 האכה ז' וצ"ד גמ א"ל אשטן וצ"ג. -
 וצ"ג.

והנה זקן שונותי ע"ס מגדרי הספר
 הזה, אהרבות כלפול היאני קספר מיוחד
 אזה, מ"ג אנה כי ינעם לזמן השומע קסא'ו
 כי כנה גופי האכול תלוים בחקר מלה
 אחת קומה או בתלמוד, והיוצא אנו מדקט
 שמה א"ש האמנו קהילת גזל הגר
 קיאוורו עין לאמר הגזולה או דמי ה.
 זכן כנה הידועים (ע"ס) אהזנו ספי הלסעה
 אידו כ"ו א"ש זה האמור כמין הנו הקולוה

ואו ציניה (או כמו לפקס קזה הרב הינוח
 מה"ר"ו משקל דקורו ז"ל) אפיק המתנו
 גזל העם באורה או יצו. ע"ל. -
 - ומו שצמח חז"ל גמורה ארעני, שדעמרי
 נמן דהאי ונמן אאר אשם אן" אין יקלמו ריג
 קהילת מלה, ועורר קהילת שט כמין, דהא כמין
 הקולו התמוסות קעדר נ"א (ועדא זעיו כ"ו אונח)
 ס' פ"ו סוף סעוד א') וז"ל ואיכא מ"ד גזל דיעקין
 דינא בר"ך זלם בחוב קהילה או או שמתיה אן
 ברך סקו איסור אכל בחוב דלכחות והעמק
 או דק"ל כרי. אלויעדר דפ"ג דקולק דאילת
 כ"ך דדריש או לא אקלו חובו אלא דאילת
 שיתיה ד"ל נמן אלא בחוב קהילת האורה
 או דיק עקו איסור וקדיבן ססתקרא אן כמיה
 בהעמק שום מייזטא דאן ואוילא גזירות הכתוב
 ולא ססתג' אן כותיה קשכירות ואע"ס דלכיר
 ע"י רחמנו או יאפיין עניה דהיכי דאמפר
 אותרי היכי דלא אמפר לא אמפר ע"כ.
 והשתא אמ ניסא כדק"ו הרב מה"ר"ו פ'
 דהאי ונמן אאר אשם או אמע אלא חזרה
 דקיי ס"פ ועקא, א"כ אמאי וספסא אהו
 קשכירות, הא קפירוס אז' ש"ס, או אשג
 אט עסיות" ור"י כ"פ התנוס. ש"ס, או אשג
 הוא שבר שכיור, ולדעת חז"ל גמורה הייא
 בלי גמורס. -

אשפה (כה"ט) שבר אשפה יכר
 זקה. פרש"ט בושפה הוא יקח
 צינור ג' זון גבול ג' שרגו אומן של
 נדחת הק"ח של אשפה הנצב קל"פ פולק
 הכי וחמתו הט"ז (נד"ס א"ס"ק י"א) והל"ק
 שם (ס"ק כ"א) חולקית צלול. ואם זוהי
 שבקי הד"ה צדקו מוזג באם אינו גבול און
 מיה צינור ג' זון תקרא אשפה רק
 זבל, שזו הזבל נקרא אשפה אלא היקום
 שמשויכות שם הזבל נקרא אשפה יפני
 שנישוק שם קרגלי אדם וקרגלי בהמה ודני
 הרשק"ט הוא הם גשנה ספולט (סקיזיה)
 פיק ג' גשנה ג' צורה זוג אט שזהו
 שאש משפחה כ" וחכמים זוסרין
 עד שיצטיק שאש או עד שגקיה ג'
 יצלה ועם אט זבלו זונר ר' מורי
 זמר עד שיצטיק שאש או עד שמקיה
 שאש כ" עני"ל. הכי לצדק צוקני
 זמה מנהג היה אצוטאן קבוצת
 זמניק זמל הזבל היקום זמז הגבול
 ג' זון צינור ג' נזהו העקיו אשפה
 ז"ל שאם שזו גזיו ומתנולו קווספה
 שקאוק שאסורים זיקי זמן שם זבל, יפני
 שזבם זלני להילו שם נחמו, כזמל
 שהיקום הזה מיוחד לזבל, וכן מוכח
 קג" (כה"ט) באמר אשפה ואח"כ נתילול
 זבל, הכי שנינו אשפה אש קום היולול

זבל, וזו זבל ופול. (אפי"ז מה זכירה קדו
 מוצה"ם (ש"ל אש"ק) אשפה שז"ל זבין זבל
 (פוס"ט, קול"פ) הוא שקר גיור, יק גמ קצק
 ג' אפי"ו על היקום היולול זבל זקלא
 גהאזמ יפני שנישוק שם קרגלי אדם וקרגלי
 קהיה כיו שאצרנו, אשפה זה תקרא נחמו
 החיזים אשפה (יש"ל כ"ו) יפני להחולק
 נאופים שם, זאולו יסאז זה גמ היקום קע
 אש"ק כי זן היתה ברוב להיות נאופים
 ומתקנים בשעת קסויהם, וזכר לזבל
 זוק שפי גדי קאז, זמא"כ קנבולו ילול
 זכן גדי נכונה דמתן (כ"ס כה"ו) זכ
 לוי קאשפה זמ זכסה או קע קז זמ זבל
 זמל זכריו. קוזו. פירוש א"כ קע היולול
 זמל שם הזבל תדור, זמא"כ זמ זבל
 זכונה קאז או קה"ר הוא, זל זבל
 זמיד זמ היקום נע הוא או זבל קע
 זק"ל. זמז קאול זקני זמז אשפה קלי
 זמ זמזי סולפולט ירום זקוק (תלמי קע)
 זקלמא זק"ל זמזי (זק"כ"ה) זמזי זמזי
 זקלמא זמזי זמזי, זמזי הוא זמזי זמזי
 זמזי זבל? - *

(אסטל) (הנדק דקה פ' כ"ה) עוז זמר או
 היוק העמד אהם איסטאונט פכונע
 אערו מקל שניה מנדע לולק אשם נכ"ל
 איסטאונט רשום עלויה רובח אערו מקל
 שנער תכין אק הדירק. וכתב שם הש"כ
 איסטאונט פ' העדוק כתוב וול ספכו
 גרסונן זוטאום נהם שווקים ע"ל. -
 נונן אמר כי יש אנוני יותם גרסת הספרות
 דנס' זוטאום זול זמן טעם אפירוש הי"כ
 שפי שווקים, נ"ג יש אפרשו יפת הארץ
 (אוינד קוירט) שכן נירון זומ קאטן יניט
 atlas (זיו אוניקארטן זוטאונע). -

(שייק אערק זאספה *) ונצאת בעורובקן (ד'ק)
 א' ד' זיכוו עורבה וכו' שמו דק' ר"ח
 כ' ז"ל אדיוי אמרו לי הנפו סקו זאספה
 הנה התח מתד גוסא השמו בזולמעל
 אה ההיו זאספה הנו אה כ' פתח כו
 ופירש' זאלו זאספה הי' אה שסתם אמר ד
 מפתחה ולא ה"ו אלו פתח מתד כו -
 הרי מזה שסע דקרו לי הש"ל זבל
 זאספה ? - זבל אפיוח רש"ל דהיכי
 אז חזי ל' זינא שהי' אדעיר הזאת ל'
 פתחים, זאל זל"ל שהפתח הכ' הינה
 מיוחד זאספה יניט שסוכך שם הזבל
 ולפיכך זמנה תשובה פתח. (אע"פ שאני
 סתמה) זבל השמא בזולמעל ההינו
 זאספה נעלה יעודה פתח. ודע' הי"ג.)

(אב) (כמאמר מ"ו:) הוזהר זכאי שבו קצלה
 כסף קשט וקביאה פו אע"ה סקבל
 אותה קשט וקביאה אז ימך אהיה אותה
 או עד שנקח ממני הכסף ונסדע שהן אהיה
 ידבשה עתה ע"ל רחמי הסדוק באווא"ה
 גשה ע"ז הגאמן ל שש' קולן ה' הפואה
 שבערכך, דהא קל"ה עם, מקואט דנקול כסף
 שהן אקעה, לפיטן ידבשה ויצאה חנם אמן
 כסף לפע"ה הגיה וז"ל: וע"כ נראה דלעולתה
 יתמי הכא וז"ל ידבשה ויצאה וצו"ה
 אע"ה אז ירד נהר"ה שמתכת אדוק דמי
 רבוי ז"ל, בהא רבוי הסדוק ז"ל פו אע"ה
 סקבל אותה קשט וקביאה אז ימך אהיה
 אותה או עד שנקח ממני הכסף כו, והא
 דהו הפו הוא חדל, ור"ל אז פו כן, דהא
 פכל התם קשט וקביאה לסקל אהיה לט
 קדושין, ויצו אמוסרה אהואה אס קדושין
 ורמי נסל קזה אחר הירושלמי (מוכא דמ)
 קדושין דל"ג: ד"ה האה ורמ"ט כאן ד"ה ורמ"ט
 בית קיאר יע"ה) לסקל ליש או זכוא קביאה
 שנתען או שכר אע"ה קביאה. סזה נראה לדו
 לא נחיל כאן אפירי קדולי כסף רח קדולי
 לטכ ורואה, אפיכך מיית שקיר קדא דהיתה
 והגיה ויצאה, יצא לכו דהפסדו וצ"ע

(אב) (שג"ה כ"ב.) אההון דלהו דם פו להיט
 נדמ אונדוט לא יהו קדווא ע"ל הסדוק
 באוט אפ. וכן פירש"ה עם. אלוסדו להו מיט ע"ל
 לויר אפי' הוכי דלכא קטול מצוה, ע"ה דמ
 ד"ה אההון. -

~~אדמוה (כמאמר דל"ו:) או נמל עמו דקמ
 החדים מאי עינהו אה רח כה נא
 כגון קישוט וחזיו ודגים קלנים ואג"ה
 והנה ר"ל והר"ה פירש קליל וחזיו ולג"ה
 או פירש לו"ה, ואזי ג"כ קדוק, לא ידעת
 מה הוא. ואזי ז"ל דגים קלנים ואלו
 כו לאמר (קובה כ"ד:) קכוורי דאביה
 ופי' הפירש"ה הדגים הם אכלם כלנצדי
 נחם ה' מתחוק אהמא דם וכהוא, ע"כ נקום
 למנקל. ויל אשין קזה. - ומן אפ"ה אג"ה
 ח"ה, דהו אקמן אהר דמל אהג"ה ופי'
 ר"ל אדמה וק"ל ליה אהג"ה וק"ל. -~~

(אביי כתב הערוך ערוך אביי שאל מר רב וענן)

כו ושאלתם איתא בפירוש בגין כו עב

ואותו אן נמי חד דזולר מניהו"ע"ל. שלה מות

האלו להם סוג הערוך הזה לוי הקנה היתה כע

סתופה, וכך עליו ונאסח קזה פירושם הודה קויו

האלה וקזין הזה כפכ"ה היסוד" (לע"י נ"י)

א"ל) יאתה ה"ח אשר ליתחה ונוסיסין לפי: ואית

נמי חד לומר מאור חד אלא הוא זולר סל

התאשנים, והתאם הזה רגיל ג"כ בתלמוד

בגין אשר רב ספריא שום חד דקידתי כו

וכן קני" (א"ל) הגיה החד"ג סוף חוים

בדוק נ"י למוחב ת חד עי"ל. ועוד אאם צאת

קודם רוח קל דקטובים. ונ"ל פליט לשה מות

האלו אינה מעט התשובה רח הן היתה סע

המליב להתמו קזה"ל ושאלתם איתא בפירוש

בגין כו וסוים לפיר: ואותו אן נמי חד

דזולר מניהו"ע"ל לומר ויש אנו פירוש אחד

הקרי מזה. ולענין בדבב רוא קל"ל

לומר שכן כדרכו אין פירוש העובר אסלה

וכמו הוא:

אח"כ ראית ונמא אא אבי כי היסוד חד

למאר זולר אינו אלא טובה, גהא כתב הוחסין

(ערוך ר"ה הגדל) ול היכי דתל רב ספרוז מלום

חד דקי רבי הוא רבן גמליאל בני של' יהודה

תקנתו ע"ל.

תקנתו ע"ל.

(אפדנא (ב"ק כ"א) היהוא גקטא דבתרה

אפדני אקולקלוחו דיתמי אקריה רב

נחין אופדניה יעה. על דולום עוקדא בא

דעקב ר"ל וקרה ייהיהוא גקטא אופדניה

(מלום לקה האפדנא) אפובק בא פעסוים

ובות של"ש דאמר ר"ל זילו אהביר ואי לא

אגבמא אופדניכו מניכט (ואפדנא ואו

דוקא) . (ב"ק י"ג . ק"ה א"ה . כמקולא נ:

(אפיפיור, בן רגלים הפיחיקוס מלוא
 אכעט זאל הפואקסט זער קלאס
 לאו חיות ענד סעם נכץ אזה, וז"כ עק
 בן עו שם הדבא או שם וערב, כי
 בן נצח קטעה (לואים ע' ו' שנה ג')
 הסבלה זאל הגפן עו סקט אפיפיות,
 גפי קרטענה אפיפיות ערים או קנים
 מוכות שם וערב כו. -

(אלכסנדריא תאום הוין עו אכפנכרית
 עין ערוק כי או סעם קזה יולט, זאל
 זלעי חיות קס סאור עעיד חוף זארי קטעה
 פיר י"ה שנת ו"א: ומז קאל הערוק הלאסני
 (קוצאו כונני אערוק סאו שהו אל ניק סחול)
 הערק זאלכסנצריאה הארוק אלא היותה
 מיוסבט מאט זאלכסנצריא מוקצין כו יעז.
 יהיו שלסט כ"ו הערוק סאן. - ויהג ס
 הדעה הזאת חולקת היא על התסקים הנ"ל
 הערוק סאע עין הוטק קס"ל ספ. -)

(אצל) (פסחים ס"ז) איך גר זוטא בין אצל
 אצל טענה ארבע מאה גמלי בדלא
 ופירש' מאכל אצל שם מעאמל הן ופירש' גדולה
 ל ביניהן ואצל שמה קטע ונח חליה ואזיל הפני'
 וסופו דקפולתא מאה קל אצל ע"ל. ויש אמת
 טעם אפיוסן, אפיכך נשכו רוב הדראות
 על שם יקראוהו האו, עפ"י ש"ה הפירוש אדה"
 היותם ארל" (דה"א ח"ט) פירש' זו כו' טעם
 א' פסחים בספר זה כו' וזהו שפירש' בסוף
 מלא ירושלים ג' ספרים מצא עזרא ספר
 ועזרים, ספר זאטולי, ספר האחיות
 כו' וכן מצאו הבה ספרי יחוסן כלניצא
 ג' און ה' קלאו הסודל ועינו הסדוקים, ולפיכך
 זוגת כו' הוצרך אמת לט' פסחים שאמ' סדר
 נחמן מאה כו' ועוד אמרו חכמים בספרי ואצל
 שמה קנין תלוסר אפוי גמלי טענה בדראות.
 ע"ל. ונראה דכתיב רש"י בג' ספרים אפיר
 שחנני אור על שם היקראוהו וא על סקרא
 אחד. (אגה יש אהעיר כי שלשה דראות נמצאו
 בפירוש היותם ארל" אדה"י בדבור ה"ל א)
 ג' ספרים מצא עזרא והם ספרים פני
 שמי האכה ד' ג' ספרים נמצאו קדורה
 (ולא כצדו מצאתי נכתב עזרא, ואפי"ז הוה
 צ"ע אהגיה מצא תמל נמצאו וק"ל.) ספר
 ועזרים וכס"ס למ עזרה (ולא מאה ג' כו')

מצאנו ה' עזרה וזוהי גרסה מעזרים
 ונת' רצונה.) ספר האחיות (אגה"ס ספר
 הוא. ומאב זה יש סתרה לקמ' דולן
 אשר ה' גמלי בדראות נבדלושמי תלוסר
 אפוי גמלי וזה פאוגמל רחוקה מאבד').
 אבא הערוק כתב (לדק אצל) וז"ל: פ"ב פסח
 קדה"י הוא נחמאמ אצל וסופו אצל ואע"פ
 שקובין זל"ו הוי טען ה' גמלי בדראות ע"ל.
 הרי דצדו להווא פסח אחד, וכן הקין דקטו
 קל היותם סין בהעיסה ספיו דר"ל. ותניא
 אפיוסן מאי שנא לעשכו הדראות על פסח
 זה יות' שלט פסח דה"י? ע"כ יות'
 וסתר אע"פ פירוש רש"י ז"ל.
 אחי כתבי זה ימים רקוס, מצאת
 קם מאור עזרים חלף אמרי קעה פני
 ס"ל, אשר בדקטין עזרים לזה עיי' אמת
 פירוש רש"י ז"ל ונראה אמת פירוש קל חזק
 לפסחת מאב כי כונת אדמו הגדלה.

(אכסדרה) (ק"ה זק"ג) ^{לדעת} כדמיון

רקוח (ק"ט) ונצט"ג שם שא"ה

שם אכסדרה כמו שנתקלל, וקפוחים מחולקים רש"י ורמ"א וא"ר:

א"ר

אכסדרה סתם, אמן אה דבעית פלא

(וק"פ לא עמור כ"ה: פירוש קל"ה)

אכסדרה שאמן אה דבן רבוי (ק"ה)

אכסדרה דבי רב דבעית סביב אה

אזא שנקבות חוונות.

אכסדרה רומייתא מנקבות דבעית

נמוכות שאמן סגוסזא אוקרה

א"ר

אכסדרה סתם, יש אה ג' מחינות

(ודבן רבוי) לה פרוצא

אכסדרה דבי רב, יש אה ג' מחינות אוח

והרקוח אה ד' אמות (א"ר)

רבוינות אה ד' אמה לפתוח

אכסדרה רומייתא, יש אה ג' מחינות

אמורות והרקוח אמה אה ד'

רק ד' אמה לפתוח (א"ר רבוינות)

ד' אמה לפתוח) -

חולק לקל הצדוק אכסדרה סתם

הוא כמו א"ר, ולא אבדורה יש ע"ה

אכסדרה דבי רב, לקדובן הרקוח, יש לו

פנימין פנימין ויכאן דלוחז ^{סה} א"ר

אכסדרה רומייתא שהפנימין אעמדות

יש יאמה.

הרי ינו קזה ג' שנטות כדולא, והנה הפנימין

קוח"סו תל"ג ס"ג כ"ה ואלסדרה הי"ט

הקנייה ע"ג עמדות ואין אה כותל ע"ה

נחיה דעת אפ"ה שאמן אה דבעית פלא, והוא

לפיטא רש"י לשכרין, ונצ"ה שהרי כ"ט ניקה

פ"ה זה ין התמ"ס כדולא. - ונצ"ה ש"ט

תיה ע"ה הווען קספר חן יוצק יש ופ"ה אש"ה

סתם שאמן אה דבעית פלא כפוחי התמ"ס

אלא סה שכתב יש, וכתב הוא"כ ונהינן

ואכסדרה לחינות אק"ס" או ד"ה דהוא

הין א"ר" קין א"ר וקין אצדוק, ל"ה ס"ה

דאכסדרה לחינות, שנינו יש אה אש"ה

(אם קספר מחצית הפל הסנים לקל הח"ה)

ואם אומר שהקולן קל סג"ה כיון יפה, ולא

ירדו האחרונים אסוף דעת, דכ"ה אש"ה

פני סב אה חולק הק"ה כיון דאש"ה

אש"ה ~~אש"ה~~ קדניה אל תפוחי

שכרין, וזה הוא דאמר ~~אש"ה~~ ח"ה

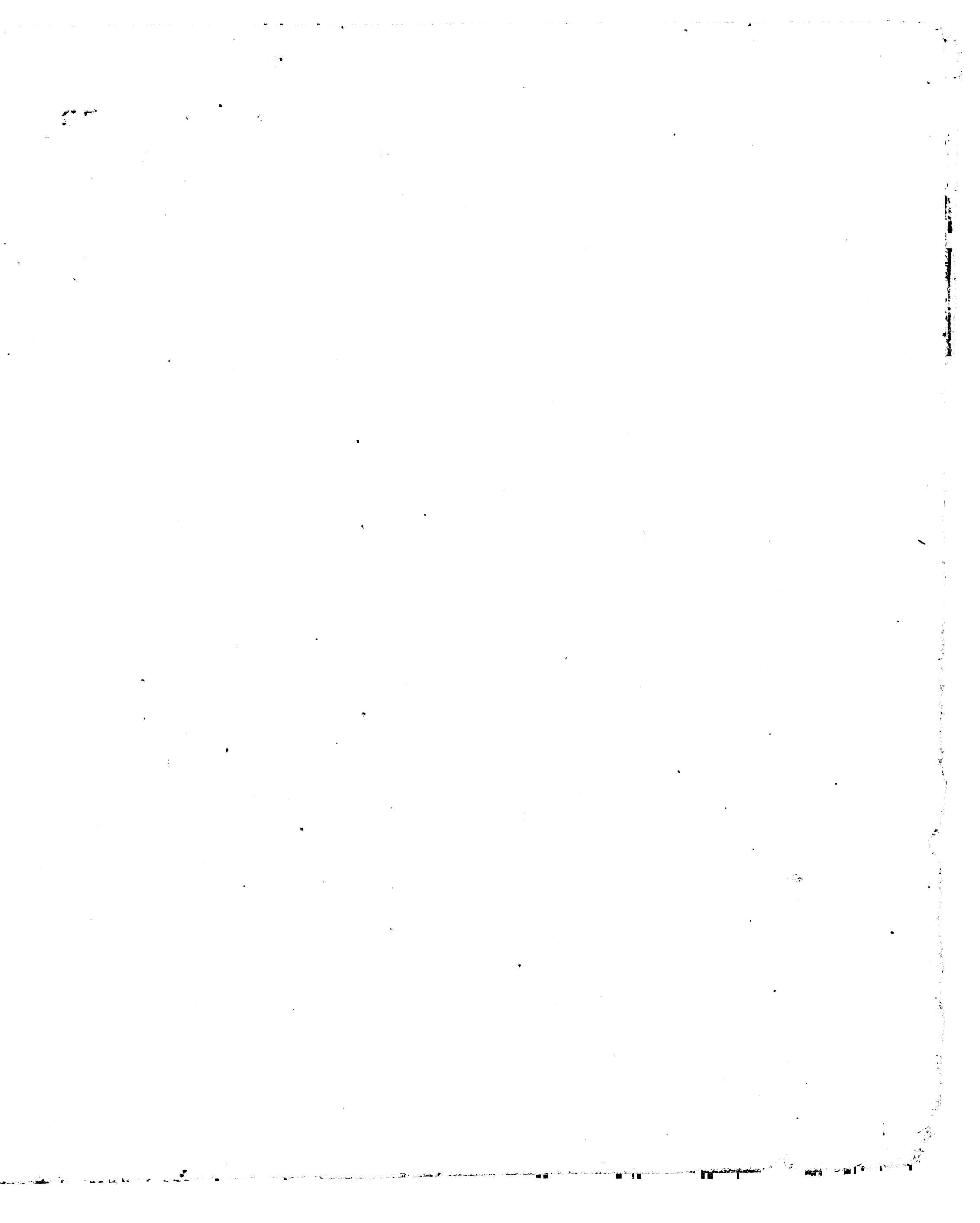
אכסדרה אורה נקד"ה, מאי שטק א"ר

אכסדר' והוא אכסדרה נקד"ה אש"ה

(אבה) הנה ניצא ל' מיט פסלים באה"ק
 אבה קב"ת, ואוה קו"ו וכפ"ט
 נרדפים הם בהוראתם, (כדראמג"ן)
 החקצן ט"ק עטונאם, קזגדה רצ"ן,
 קדדיר ע"ן). ו"ל והקדול קונעה פ
 מהקדול ק"ז כי פס"א אבה מורה
 על תאוה סג'ת, לוטר שצעת נטה
 כ"ג אב"ר אחד, זאל היסת אוה יאוה
 לתאוות רבות, שכן אבה סקו"ו
 ין אב לטר תפוקת כ"ג אש"ך הי"ך
 זאל אוה יקרו א"ן, לוטר לזה א"ן
 לזה יתאוה וגם נפ"ו או תפ"ד.
 נאפ"ז השכ"ו ח"ל קפ"ג דחוק אכת"ג
 מומר לתיאבון קב"ת, לוטר
 כ"א שכת לר אכ"ל נקלות, נ"ל
 כ"ה בשכת הונח ר"א או אכ"ל א
 איסוכא ותניש אלפ"ג עזר או תמן
 יפ"ט. א"ל הימיר לתאוה היחאוה
 לתאוות רבות קודאי שח"מ אס"יה
 שוב ראית. קפ"ג ו"ז סו"ן ל' קטלצ"ת
 סק"ג שכת לתאקין ואלן תאוה שמוצא
 צנת"ג ע"ל. ואל ירדת אסו"ן דד"מ הא
 יצ"ג גם קינ"א פס"ים קח"ט פ"ל
 אבה קב"ת. -

אוור החסה אז אוור האנה, כדאי ר
 שם קדרינותא זין קדנען אז אוור החסה
 אז אוור האנה אז אוור האנה אז אוור
 אוור הנר ? - אזא וזאי רב"א אכסדה
 אפי אורה נקניט, לאור שיש ע"ג
 באכסדה אפי אורה קין הוא אגפ'ל
 אז אז אפי ל הפיחלים שזכרע ;
 וקהא בא הפגא"א אהלסודע שמשק הזה
 אז רבא יא אהוכות דרבא אז איירי
 כין רב קולא אכסדה שאמ אה זכרע
 לא, וקהא גם הפגא"א וזא. - ונראה שזה
 כין א"כ האור שכתב "ויהו אכסדה
 כין א"כ האנה רב נקניט אוורה, לאור
 דעא קאותה אכסדה שוורה רק.
~~אפי"א יבר בעה דמורה קל פסוחא ע"ג~~
~~דמורה קל דמורה קל ע"ג~~
~~אפי"א ליכיה קדנען אזא רבן ללא תמא~~
~~בין קדנען אכסדה ע"ג באור דעא~~
~~באכסדה מלך בא אפי אורה בא דעא~~
~~אפי"א אכסדה אפי אורה בא דעא~~
~~אפי"א אכסדה אפי אורה בא דעא~~
~~אפי"א אכסדה אפי אורה בא דעא~~
~~אפי"א אכסדה אפי אורה בא דעא~~
 סוד אפי"א אפי אורה בא דעא אכסדה
 פסוחא ע"ג הפיחלים קל הכנסת

אפי"א אכסדה אפי אורה בא דעא
 אזא רבן קדנען אפי אורה אכסדה
 אוורה נקניט ע"ג (כן הוקא סוף
 דב"א אפי"א אפי אורה בא דעא
 באכסדה מלך בא אפי אורה בא דעא
 ודע"א היטב אפי אורה בא דעא
 אפי"א אכסדה אפי אורה בא דעא

(בור (ה"ל כרכול) זמן הקור יתפלא
 מתולדות. היום וכן שאינם החתירו.
 קצותיהם הסולצה. הזאת אהא את כליה
 קסודרה. ונראה לענ"כ כי סתם קור
 העבר קט"ק קור לפני הקב ייירי
 יע"מ לזה בו השין, כזאמרו (כמאמר
 ק"ח:) אשר רבא דכ"ד היכי דאמר איה
 מאז עזרה כיו שכן יא או קדורק (ע"ן
 "ק"ח" ס"ו פ"ח ס"ק א"ל). וחלוא כאן
 אולי הוא כמו חלאדה בע"מ שם לזה
 העייה (רא"ט אונפואט) כמו סיר
 אשר חאמה זה (יחזקאל כ"ד ו'). ועתה
 יתבאר שפיר שאמר להם דוד אלוהי
 זה מזה, והשיבו לו אין הקור שאפני
 קור הקב יתפלא מן החלודה שהלה
 מחסא לה' זה פ"ח שין אמר לו יאסופו
 לשפוק אל תענה שין חבל סבול הקב
 וקרה רמזו או תשובה וחוכמה מאד וק"ל.
 (וע"מ א"תן ע"ק ק"ל פי אחר מזה).

* (בר קזא (כמאמר ק"ד.) תני ל יהודה
 בר קזא קמתני דב"י בר קזא.
 ואולי הוא כמו בר קזא שכן ת"י ה"ל בר
 קזא, וכאמר היו קדור כמ"י וקל כע"ר.
 וק"ל. —

(בר חם כ"ל ל' ילמדא, אשר רב מסבא אמר
 או אבא בר חם פויל רב צ"ח קזאן
 בר פלטי קדדוק ש"ו כי הוא שם חכ"מ (יחזקאל
 אות אבא בר חם). —

(בהח ע"ן ערוק ערוק בהח וערוק ת"ל ל"ל
 שא"מ קושה. ור"י (כמאמר ס"ה.) ד"ה
 דמפ"ל פ"י שא"מ תיבה ופ"מ. —

(בי"ב בר קז"ב כן נקוד דפי לת"מא ז"ל
 ק"ל וז"ל הפ' בהפ"מ ע"ל הערוק
 ונ"מ קדכ"ס הנקודות. ורא"מ טע"מ נ"ל
 כס"פ"מ, ו"ל א"מ הנ"מ ע"ה ל"מ"ה לחס"ן
 (ע"ק אמוראיז אול"ה) וקדורק ג"י נקוד
 ע"י"ה וחור"ק כן נקוד דפי ר"מ ז"ל כ"ל
 ע"ל. והמ"ק ז"ל: וקדורק אחר ג"י ע"י
 וק"ל ע"ל. ואולי י"ז כן קדורק כ"י ש"ן
 דכ"ס אחר, ש"ו נ"פ"ן כן להערוק ש"ל
 כ"ל צ"ח קז"מ היג"ל תי"ב לה בי"א
 כס"פ"מ. ו"ל ע"ה א"מ ג"י ע"י ע"י
 וק"ל ש"ן ע"מ כמ"מ (ע"מ ז"ל וז"ל,
 כ"ל ע"מ ז"ל) וק"ל. —

אות
 קהל היתה יפה על שחזר דעתה האל
 אהיה תלמיד טובה כמאן, והנה יחזר
 כמבוי זה ראית זמב שהגיה על הרע
 אה פ' הכפס' ואז דת לא.

(בית) ספר יצירה פ"ד) שתי זקנים קוננת
 שתי בתים, לומר סנות מן הנות,
 גספכי בדקלע. והדוק או הקונו (עין
 זמל ערק זקן). והנה זה פ"ד ז' אעמא
 בכמה הספורסמט שלם ביתותים
 (כ"ג) זה שם של החזיקו משקד' רע
 שמו משק' כפי המולא לרז. והיה
 אמר ז' (עמנוט ס"ה) שאו ביתותי (צ"ו)
 אה כ' ינהש הגרסי ויהי גרסי לז'
 בזה תלמוד היפק ביתותי עמא -
 והנה אפ"ז ז' שמו חזרו אמר כ'
 אכראט עמבה ז' אה, אכן ז' אכמרו
 אמט גכקל אהנחמ יחשה וגליון, וספ'
 תחפ' הטב זמרב ז' (חוקן צה:) לרז
 איה תלסר גמא. סכעק טרופתא, לט'
 תלסר גמא ור" (שם כמט') גורס גמא.
 גמיה דת ונת זמרבא דגמא (שם ק' וס'
 זקן.

ב' (בית בעל) (ה"ל ע"ו) חזק הקול חזקת
 שא שעת (עק' כ') פירא קיט הקול
 אנה שהנו החזק ופאוחמט זמ עמ להנחמה
 גפ' אמ' זמן החלה ע"ל החזק. וזה אמר
 שהנו אעק נקרא נוט דמסכ (דב"א יד' ה"ו) וזה
 אוד ~~פירא חזק~~ פירא חזק חזקת אמט זקני
 בודי כפול פוס, ע"ז קראו שם הפעולות
 בעל פרצים, ואזו האזע שפכק דמ
 אוביו כפוס, והיורה החוקה אמה סכנת
 והיורה קוזה קמל זה קלם קמל. זקן.

(בר-בר) (ה"ל ע"ד) ל בר חנא סוכס
 עין ז' הגמק מהר"פ זוקמ
 ברז סנהדרין (ב"ד ה"י) מנה רבה דרמ
 זמב גמ זלפר אהיה קינהש אעדה של
 בר בר אלעז אור שהנו אמה כל של
 נו אהקט ראול אדכרין שכן קמל רמא
 אכסוס זלו דמ ברברוא אפ' זמט
 שהוכין ערווין קלע שזמ אק ילול' ב' (יבשה
 זמ) ועין ערוק ערוק ברבר. זמזמ זמ
 אה בר בר קלמ סנות מן קולה אחת
 (ועין ערוק ערוק זמקן זכוס' ערוק סכוס)
 (בן אחותו) (סנהדרין ה"י) זמזמ זמ
 שם חכמת דכמב אמור אהבשה
 אחותי. ופירלו זמ שם חכמת שפיה
 חכמ קיותר קני איה כן אממ, זמזמ זמ
 זמקן קמל הערוק שהפול, וההו קמל זמ

אות

והנה העבן כדעת רש"י קטנוס (שם) ואר קואס
הוא כמו קואל (קאן) שהוא אפן חיפול גדול
(ז' כדוק ערך קא), והוא פ' עניה קואס
(כמו קואס) שהוא אפן אחר ואלו האפן
מתן הפסולת. (והנה יש להעיר שרש"י לא היה
אל קואס והוא קואל, וזה יד מאפי חוסי
רפ"ג וצ"ק). ומה הוא קואל (ע"פ רש"י)
קאן לוור הפתח גדול יותר חכיה
(אנינוס קסה"ו). - ואולי יש אפ"ל
שאר הצבא ין קואל (כד"ל ג' ד' ו'
אורזים באחיה) נקרא בלשון ית'
:

(בטרא) חולק נז) והוא שמשור קו צדי
תפוסה ומה אר אפי קאן
במראו. והערך הארסו קטרו קר"ל, ויבנו
פ' ח"ו שה' קאה קיבו שפ' קרא ז' אפ"ל
דמין קי (סו"ט סו"ט) וקל"ק (שם סק"ק) ויש
בסקיט פפרט קאן דמרא הינו כ' אפ"ל
ק"ל, של הפקוד לא פאנו, ופ"ל שקלא הוא
אלקד פפול" (שם) רק חולק קשור כדו
תפוסה, ח"ו ז' אלקד אוא ז' אפ"ל, וק'
הוא קמ" חולק (י"ד). מה כדו כ' ופ'
ק"ל כ' חין קינוקי דוק אפי" (שפ"י
ק"ל) וזהו ל' וסק קכ"ק שם, ותל"ל

ב'

(בשם) ש"י שלהי תפולת השחר) ש"י, מאונת
שכרבן אל האנה שמתקאס, אפ"ל
קחיז ענה קנה כה פירושים. ואז אפ"ל
שמתקאס לוור שמתקאס דעתה אליה
(והאפן כה אגור קטלוני) לוור שמת
שכרבן אל האנה רק קצה שט"ז, ש
הכבקות, לוור קואה אפי חוסי הכבקות
ואז שנתקה דעתה אורה כד"ל חולק
בז' וכוונת הול וכד"ל חולק קפ"ט
ואת הכבקות. וק"ל.

(ביני) (ה"ק ב' מנה מלצה) גרסין קוחסאני קונ
מתקאס קשור ין הארכובה ואפ"ל,
ופ' שהר"י דפ' שאפן קונה, לוור הקן
היפנה קוואן זה ע"ל. ודמ"ק הוא ש"ו
שאז שצ"ק אפן כה קיבושאני כידוע אפ"ל
כו. וקואל קיבושאני (שם) הגרסא כיני
ככ"ד וכן הוא הגרסא דר"ל (ז' פפ"ל יוח')
והנה כמאן ק' שצ"ל ה"ק אג"ו
זיר רב בינא והוא שם תכז כ"ד קיבו
וה ק"ל הוכחה אזה קיבושאני. ואוא
כ"ו הגרסא הנכונה כינ ככ"ד, וק"ל.
(ביקור) חולק פ"ל י"ג) רש"י אפי שהר
כדו קעיר, חין ר"ל ופ' היכר שפ'
פ"ל ע"כ וסג"ל רש"י (חולק ב"ז ט', וא"כ)
שהוא כ"ו קעיר הסכין, ופ"ל אל סג"ל

צפנתו קשה, עמ קגו זוכה עם קלודי אוח

בק"ל הכי וצ"י . ונ"ל שטחט הוא ברש"י
צ"ו בן אמותי (בול"ז וק"א) .

בץ זיין שרוק קל' ע' , וכן הקואו התמ' ה"ל
ספרדק (בז' ה:) ז"ה ~~המנהג~~ קלמ"ת
גם כפירוש הדרוק כמ"ן .

(בן זכאי (חולק נ"ה) אשר עזאו קן זכאי אשר
זכתה רש"י או ידע קלודי סע . וגם קל' הדרוק
הלשט"ן , וזואו ה"י גרסמו עזאו קר רזי זכאי .
בגריט התמ' וצ"י"ס קרל"ן .

(ברכה כואל גב' שור נשבת , ואבי"ז יתק"ל
הנשכ (קרבט ל'י) ז"ל שטחט קל
הרב"ל , והוא טו קרבו ז' סאזרין , וכן סיבות
ש"ה פ"י . כן (זיין רח"ק ס"י קכ"ז , וזיין
דאקו"ה אהסחבר' אליעזר קן יהודי
האויזאקי ס"י ז') . ואבי"ז חקן פ"י (שם
ג"ה) קרבה אחט אשטר הוול"ו והקל"ן
התמ' תוסה קר"ט סאי הי"ט הוואו ווא"ה
או שם ווא מאכונט ע"ל ז"ל שחקנו ש"י
אחד וצ"ע .

בש"ת (ברכות י"ו) שתרצ"ו קלמ"ת כו"י
זד ווא עב"ט מאכותען . ק"א ש"ט קרל
אשטן קן פ"ל צ"ל ש"הונע ז' השקפה כ"ס
(צ"ב . ז' . ע') . סצ"ו מן המחכבים , סוגר השקפה
זוה"ט , והבטה מורה ז' השקפה גיוורה

ב
אפי"ז ע"ז קשה שחלה ז' החלואים כו"ז

(יכ"ל ג' כ"ז כ"ה) והקושה ז' אלה ז' א"ל יגו"ז
אבותא ז' נשכה קלמ"ת ז' א"ל כ"ה
סארה"ט חטואי ז' חמ"ט ז' אולמ"ט . וזתה י
ותושב אשן ז' נשכז"ט התפולה שפיר ש"ט
שקלים ז' ז' לתצ"ו קלמ"ת , ז' אונ"ה
שתרצ"ו בתלמוד בהשקפה שז"ט ז' א"ל ק
בהשקפה קורה , ותקוט קרדומ"ט , ז' א"ל
חב"א קלמ"ת , תב"ט בהשקפה גיוורה .
אפי' דברו , שיוסודות תפולה הזמ"ט קלמ"ת
ז' הכמקום ה"ל ותושב שפיר ז' א"ל שזקלמ"ת
הכמ"ט קור"ט הש"ט , שפ"י . שקואי ז' הכמ"ט
כ"י ז' א"ל מלה"ט חטואי ז' אונ"ה ז' א"ל חמ"ט
לחמ"ט השכיות ז' קורה החכ"ט ז' יוצק
רוי"ט ז' א"ל חמ"ט פ"ל דבר , וי"ט חמ"ט
קסג"ד ש"ט ש"כ"ה ע"ט . ז' א"ל ז' א"ל , ז' א"ל חמ"ט
א"ל חמ"ט פ"ה ז' א"ל חמ"ט קורה ז' חמ"ט , כ"י חמ"ט
ז' א"ל חמ"ט וי"ט ז' .

(בר כהן) (ספרדקין ז') רב נח"ס בר כהן .
ז' א"ל שנקרא ר"ל בר כהן , ע"ס הי"ט א"ל
ש"ט ז' א"ל זיין דויה א"ל כו"ל ז' א"ל חמ"ט
ז' א"ל כו"ל ז' א"ל חמ"ט ז' א"ל חמ"ט ז' א"ל חמ"ט

ברייבי (חולץ ק"ל) ופירוש גזול בזבחה.

וקחל העובדן השיטתו, וסמ' לא יבטל
 מוצ' סקר לזה. וויצא וליז'ר' י ע
 למחק' סלוח' זכבזרות' דלוחי' (פסיס
 מנהיג' מוילנא, ענין' גליקפיזאס וט
 קונאל). - ומו' יו' בריבי הוא' ש
 יקוי' סקרו' ש' ל' יאסי ויה' כיו' ברי
 ברי (עין' זכבזר' סיק' מל'). והע' (דק'
 ג'.) לא קטר' קיובי' ופיר' לומר' אזכר'
 גדול' וס' קרוץ' וז' זכוני' ע"ל. - (ועמ' י
 התימן' יהר"ז' ס' הלמן' ע"ז ע' דר'.)
 (ועמ' זכבזר' אלק' סדק' רזה). ועין' פה' ה'
 החמוץ' קונו' כל' הגיו' דק' ע' ד'
 זהה' יהר"ז' למ'. - חולץ' ע"כ' חתום'
 ועני' חוק' ח"ל' שאל' ק"ו. -

בש"ל (חולץ צד) חלקו נשטן אמת
 הכרוס קאה קוסר, ונמ' קאה
 מן קאה זלו' סאה רפ"י זוסר' כו'
 ופיר' מן קאה זלו' סאה, יא נפיל'
 קאו'ה' למ' (ז') ע"ל. ופירו' המס' ז'
 מן. פיר' קנערוס' דלו' נפיל' קאה
 למ', עמ'ה' אפ'ל' זוסס' קאה כיו' קל'
 א' אמ' זגויה' ויפ'ע' ה'ו' כיו' שיש' א'
 לומר' כיו' שהיו' ע"ל. - ופה' דע'ח'
 המס' עמ'ע' זנו' קאה קוס' זגויה'
 גיפ'ע' ה'י', יזע' ש'קס'ע'ע' אלנו' או'
 כמ' כן, י' קאה נוס' יחיד'ה'
 בקונ' ג'ה' אומר' ע'ל' זכרו' כפ'ע'
 לפיכך' הירוש' ב' - אחר' הפ'חולה'
 זכ' - ולי' עמ'ה' אפ'ר' זכ' עמ'
 בדלה' הנו' ין' זרו'ע' זוסס' סאה
 זעמ'. כיו' שאמרו' (ס' דק' צ"ג:.) ג'ה'
 שוא' זר' ירק' זכ'ר', סאה זמ' חתום'
 א' ופיר' ירק' סאה נוס' ע"כ', א' ק'
 כמ' יא' זרו'ע' סאה נוס'; זלו' ה'
 לו' או'ר' שמה' סאה זמר' הקול' קא'
 ג'ס'ת' הקול', והלח' דכ'מ'ק' זרו'ע' קאל'
 ג'ס'ת' דקל'ט' הקול' חפ'ס' סאה
 לז' מן קאה זלו' סאה, וזמ' ע'ע'
 ה' זמ' רפ'ע' או'ן' הלמן' והמ'ע' א'.

סוקן כתב
 חתום'
 חתום'
 חתום'
 חתום'
 חתום'

אחר כתבו זה יצא אחר ספר אחר קני
 בוד' יו'ה' פיר' לוינון' נ' זמ' מ'ס'ל'
 זמ'ט' אפ'ל' ח"ל' הסגור' ע'ד' ההגין' וכתום'
 זמ'ט' חתום' קאה למ'ר' ע'ל' הדל' ק'
 וכו' זקן' נקע' וכמ'ה', וז' חתום' חתום'
 הוא אפ'ל' כ' ל' המז' הוא קאה, עמ' א'
 חל' חתום', למ' עמ' חתום' קאה כ' ע'
 למ' יודת' אמ'ר' זמ'ט', זל' חתום' כ' ל' חתום'
 קאה, סוק' סוק' ית' א'ה'וי' כ' חתום'
 והז' עקל' א', ח' חתום' חתום'
 חתום' חתום' (זכ' ענין) חתום'
 חתום' חתום' (זכ' ענין) חתום'

בַּעֲלָה (Baala) וכן נִשֵּׂה דֶר
הַבַּעֲלָה (יהושע ט"ו י"ג) ואולי הוא
הר האקמון, כי גש הוא קרח אקמון
פאטש (זיין זיק' הרבהזאה, והר
יהודים). ונחתה אצתה ל האולונים
הנווחים שלם בַּעֲלָ וזמר אח"כ קראו
הזרים וכל הפקינוטל על שם מקומו
א"ל שזע נה יפני להל עוקבש
לאונט כמו אלכה וזמירה, ולכן הוא
הזל - ברנת, הזל-גד, הזל - היץ,
הזל - צפן, וזמירה רבים וּבַעֲלָ
תמר (שופ"ל כ' י"ג) בודאי מורה
על נדד תרגס הלי ספג - ולפזים
הזל שם הזה הוא עסקי קטל כמו אב"ל
בדמים (שופ"ל י"ד י"ג) ובווי הספג
בענין הורניוס עז עשה על תלה
וכפי עיון נפשו בסקובטה כרמוק
רבוס. קמז מוז (זיין זיק' דרך זאל
בבניה) - וזואו אַבֵּל מַחֲזֵלָה
(י"ד ט"ז ט"ז) הוא כמו אבא כרמוק
עכ"ל נפשו. (לויס פ"ד) מחו הכז
הזל קמז נפשו כיה סקפוט בת"ק
התקופה אל אלה אלון אלון

טאג ז"ל האטעס. וזעת כי הזיר
אַרְבַּאל (הושע י"ד) (אחת פ"א
מ. מתעלה כ"ה, פואה ל' א') פנז
טו אַבֵּל ועסקי הר"ל כמו לעזק
אלה העץ הזה ביםתקמת פדונש
רזול. וזואו. אל זה נענון גם כן
כאין הוא הערוק שמה יעד ששין
כ, ואל פלע רל"ג זלון. -
(ב"ל (דניאל ז' ט"ו) וזל דניאל שם ק"ל
אזקבותה. הערוק פ"ל אה בתלונק
אזמות. וכן פ"ל הרואה, וזלד נחשו הזה
היפולע ז"ל. וז"ל שהוא כמו בול"י עין ערוק
ערוק קואו, ופ"ל היוסק פ"ל קלמ יום זמל
הזדה ועניו הזה. כ"ל ולפזן פ"ל זל
שם ק"ל כלמר "הכין וזענים זה זלון"
ופלע הוא. -
זבת אחת (יוזל א"ל) היה כותב ה
פכט זמט. ז"ל פכט שקלמ דזמית
מורה זאל ז"ל (החכמה פמק) זל
שם פדניס (צווייזאל) ולפזן קא זל
בתלונד זבת - זמט (זלונק זלן פ"ל) -
(ז"רם (שרייזן) הינה פרו (זלונד ז"ל)
זמקום היקפיד זמרוס זרודין כ"ל.
ול עזל ערכק הלמיטורה.

(בט) (אוסט א) מולי פלוצקא אסר רב
 חסדא פריס קווי (קווי קווי און
 משירים בו [אן פורש], זען סוף חל
 ס' ס' ס' און קווי און זעט צעטל
 הדקט סדקסט בו ס' הדוק עקן קט,
 נכח כפוסף נו"א ז"ל נראה סאט קאמא
 אקוי סאז אחרט הוא פלוצקאויט,
 בו והקאות אחר רב חסדא חסדא
 און ס' ס' און און תעשה להוללות
 או ידעו פ' סוף נכחט לרשי רב
 סוף אונדזו ס' - און אסר צד
 נחת אונן פיפני, סאט זאורו, ס
 או ידעו פ' סוף נכחט, ה' און
 נכחט שחון נחקרו נדעו יונת
 סוף אונדזו און דק פשע דקניחסי
 אונדזו סנדע. זען ד"ר ז' בו. אונדזו
 אונדזו פארהי נראה און דק, ארשי
 און קורבט נכחט זע דא דפאזאון
 גיה דפאזאון (ס' דק דק אונדזו)

(בן סירא, נכחט אונדזו ספר קן סירא
 סקראות וכחוק, גס נכחט
 סוף פקודות רבוב קל' זען (מאס אונדזו)
 ס"ה) ד"ר ז' וקאמארה ס' -
 און כי הולד קן סירא הנה נחלב
 און דזוי התלמוד אונדזו, וסאונד
 אהיו מכונס שלם קלאו, כונס
 אהיו או רשט אונדזו פקאונט (זען
 אונדזו אקין דק קאו), און סוף
 הנכחט און נכחט כחוק סוף
 אונדזו דעם, אונדזו (מאס אונדזו)
 אן סירא אונדזו און אונדזו און
 הולד -

אות

(בני מעים. י. הפול קן אמן תמאית)

וקן אמן אמוראית הכורה
דקטיים. ונדעת רבתי ענה (הרד"ק)

אוד" סי' () זה וקרקען וכדד קבלא גל

נעיוס קאמן תמאית, אהא קאמן אמוראית

מה קבלא קס נעיוס; אלוו כרס ודקקן, אהא

אז עקרקן וכדד לאו. וכתב הרמב"ם לעיל

התמס כדעת הר"י וננה, ונדעת זה המכין

הווא דל, וכן היכוס רבתי ורחמי. —

(בדד. קסיגאל איכה ישבה דדד זמר ר' קכו

אמק שביה או קן כל זמן שהוא עולה רבתי

היה שלשו קדוים נאים וכל זמן שהו כדדס

זליו הו' מקומו קדוים קדוין ס"ה קדוים

סדראטאן על הדיוק. והס"כ פול קדדו

קדד. מחול' אמתה. ונראה שגז דעת הדיוק

הוא כן. והקבל שנת ד' אלוידור קדדוים

א קדדוין ולקול הווא, כי לא נמצא קדדוים

א קדדוין ר' סחצאט א קדדוין כ' אחיון

באהרוא, ולחמי אסר על הס"כ, וכתב וצא

חול' אמתה הי"כ, ואני אומר כי קדד הווא

ל' קבוטאן. —

ב

(בן עוף עיין ערוק. ופירשו בו פ'י

התמס (כמחתי ה' יה"ש א"א)

אזואם קאישי קווא גרסו התמס א"א

ישתמס בו עוק. והושקור הלגיון א"א

כדד. —

(בגדת (שכטס ז' :) זה חנה קמתאה

והנה קוקסוט ס"ז. פול" קמתאה

הסל אמרה. אזואם קמתאה (ל' פול"י

שם עינו וקדד הווא עור התלואה

שקבלא משחררה קבל. אדומות (ל' א"א

אז' א"א מקום שהוא קבלא א"א קמתאה

ובכתובת (ד' ז' :) סע' י"א קמתאה

עיר שקבלא א"א קמתאה ק"י

סברו א"א זה שרורא א"א קמתאה

ק"י ז' י"א פול קמתאה דין קמתאה

וזע' אמרוק דזה היק"א. —

אחת על מכו או על שני דק ביעלה
 בני בעל הבית ב' השור וזויהם
 שם או כח אשור קביו ואקוב גלור
 ואפיק בא מיני פזל קוליו ומנוז ה
 קזל, קזל וזויהם, אלא איש עזר
 אצות מן יש (כמו אלא אלו תורה
 ג' (בהל' ל' מ'), אז מן אשור קדו
 (ישיעין) כזאת הח' גיונינוס, שלא
 בא קדשי מיני רק קדש התפז
 (זיק, סאריקין). - ואפ"ן כ"ן שפא
 מתר קזל, מורה על קטן הקובל
 הפזש, אלא אלו מורה על קטן החמ
 ואפיק עקל קזל האשה קטן תארו
 בעל, ואיש ע"ש פה הקניניה שיש או
 מאמ המזלה והיו הקדולה, המעט
 מאירה על אחר קנולו כפ"ן או סטר
 מל' שאל קדלה, כמו שאירו (סנהדרין
 ב"ל כ"ג:) אלה קולו הוא ואוה כורת
 גדול אלא אלו ששאה לו שני רב
 בנזוק עזיק. אלא הנקדה אז תע
 בבתונה הזאת ר"ן אשור שם אר
 גאולה כומעט על בזלה, ולא תע
 מפי אמן קדוזה מלה, וספר
 אמרו (ס"ק א"י) איהו נקוד מלה
 אהוא אז והנח ונכיו הנב שות

העושה הטא למאיהו איהו מלה
 הוא בנעדיד. וזקו אגין חמט ואמ
 אקול חייטל ברחמיא מחלביה אהמ
 מלה (מ"ס ל' ד"ה איהו). ואפ"ן אמה
 מחובט אמור ע"כ אהויה אס טא
 מורה אהיוט נקדל מלך בנעז חזק
 הוה ומנה ע"כ מ"ס (ואפ"ן זכ"ע
 אגל אגן דיהרג ואל ועקור דוקל אקל
 ואל בהמנה) ואפ"ן ש לחער אמי הוא
 הקיאה זכ"ע על ע"כ אס חייטל
 יתה ע"ל שזדה מלה, אלו שמו
 זה חסוד מלה ר"ן הבנה אה
 גרא"ל אזה שאינה נקדל בעלה
 בעולה המתא פזל. (וזמן מזה סוף
 ע"ך דכתובט סוף ס' ד').
 ואפ"ן חטק אן יחו נקל איש כז
 (קדושה ד' א) קניה אלו אלו ד' ואל קל
 בעל, יבט שאמ אז כר מלה. ואל (ש
 א' כ') אלו האזנה ואל קזל האזנה לוח
 שאן פירושו שזד אלו האזנה ר"ן אה
 או קטן רוחע באזנה, ואלו אזה נמכוון האז
 א' שבת ו"ל: "אל האזנה וזד עקרה
 האזנה והוא חכס קדולה" ופ"ה ואל
 האזנה וזד בחכס האקול. (ול אק
 כי מה שאמר אלו קל ר"ל ט זל סק
 שבת אלו אלו אלו הוא אלו, וא

(בעל או איש שם השמות נרדפים, הנה
 ונסתפייג אתאר הזכר קשת חתונת,
 אל קחונת קזא הושה (יזנין.) קחונת
 אדון ווסא על קנינו (קזניטצזר.) ושלנה
 נצרו שם שנות אתאר הושה גב על שם
 ההואנות הנכחא, וקזא ין בעל (זכר)
 בעלה (קקה) כזו בעלת אוב, וכן
 בעלת הבית (יא יי יי) והוא רק קחונת
 השנה (קזניטצזרין), וין איש (זכר)
 נגזרה אשה אלא רק קחונת הראשונה
 לזכר אשת חיש (פרווא).

ולפי הנחה הזאת יש לבדן שבעה שגא
 חמרה שם בעל היורה על יחס הקנין
 כזו וגם קדאון ווסא שפירוש קזא השור,
 אן סקוס אויר דוקא שור אש לא שור
 אשה, דהא הושה גב תתכן להיות שמושה
 בתאר בעלה כזו קדאט הקיט, וירה
 שגא קאטן זכר, קייל (קניט תורה זלזי)
 ביורה זמן אשט ושה, דהא ל חמרה
 לכה קאטן זכר נחירה (מטם ערכן זי
 זיה אקוט) ותנא דקזר, ולסדוא (יס. הק
 סאן) אש יא ושה כי וזשן סל חטאט
 הודקן השה הכתוב אשה לזל, אל עזקן
 שחמרה, זאל היכי דכטש ויעזל שדיוט
 שם נעטטא הושה, אש או דהזר כתב
 קרא קאט, ושהל בעל לזל סודטאט,

יפא לקחונת בעל שהא חתונת או תוס
 הינן, יתכן אויר גב אקקה בעלה
 נצא שוטן כזן סקה ית יפא שנאמר
 קאטן זכר, ולפיכך לא נעטא אשה, רק
 הדקן קזה בקל חמרה שנחמה קאטן
 זכר, וקזא אש ושה והשה הכתוב.
 אלא היכי שגא קוחס הקנין בתאר איש
 שוטן בא וזוא תאר אשה לזל סקוס
 ככוח, אש נאסי כזא אש
 אשה, ואן הדקן הודה נכפ כל קנין
 השה הכתוב כזו אש או שיהא כתוב
 רזלוי סיקוסין.

ועפ"י פין דקני חמא (ק"ק סאן.
 זיה השנה) וגל הינן דקני היכי דהפלו
 נאסרה קאטן זכר כזו אלא היכי דכטש
 חזל דהדיוא וזדאי הושה לזל רזלוי כזו
 נאט אקוס (י"ז זי) זזאר שור שור שדירה
 ולהווא שור חשה כזו אשאי סודט ריק
 רזלוי הוה חמא לא כטש איש ואזג
 כטש וגם בעל ין ווסא חמני חמא
 אש זכר קדאט כזו זל וקאן.
 ונראה שאז סיקוס שזאו חמרי בעל
 ואיש לזל חמני יל קאטן זל קנינה
 וזדטת זיהו: בעל יורה אל הכח שיש

ענין מצאנו קדשיו תאר וזכר אדם אלה
 שיהם הזה שותף זכר ונקבה כיו
 שנאמר (בראשית ה' ב') ויקרא את שם אלה
 וכתב הכתוב שם, ופני שם אדם כאלו
 אלו שם המעשי הזכור כי השלמים קראו
 הזעם הראשון קדם הזה כו'. ע"ל. וכן אמרו
 (ה"ל סוף פ' ט"ו) אשר זה הוניה הבין מצאנו
 שנקראו אלה אדם בכתב כמעשה אדם
 לשבת בית ומתענגיון כמאשכחתי באתמו
 ביותבו קדמותו (עין ערוך ערך אדם).
 וזמן שם נעו בחינות אדם, אלו באחד
 שם בקדושים. אלו שיהיו לו אשה, ונעולו
 בחינות הזעם, הן או שיהיו קרוב
 ונקראו אדם בחינות שיש הזכרים,
 חסם אין אלא שיש אלה; ההוא לו וקראו שם
 ודצ"ז ופיקור אפרים צ"ל (יבמות ס"ג.) ל אדם
 ששם לו אשה אדם אדם שנאמר זכר ונקבה
 קראם ויקרא את שם שם. וזר"ל ל אדם
 ששם לו קדוש אדם שם, שנאמר השמות
 ששם אלו והוא נקרא שם שם. וק"ל.
 והנה אמתו (כתובות ע"א:) והי' קדושהו
 חקאי. ה' שם. וזו חקאי. ה' צדק קדו. א"ל.
 כלה קדושה חסידה וזו כלה קדושה אפיה
 וקראו א"ל. וזמן אלו קדושים, ובהושיע
 פ' קדו. וזמן אדנות חז"ל קדושה חס"א.

היו שצדק חזו שהאקוס נקרא קדו ואח
 הנשואין נקרא א"ל, הרי היפך הוא אכונל
 משה שאמר לסדוק, כי אלוהי משה עו
 אדנותו וקדו ע"ה הקדושה? - וק"ל ע"ל
 ש לוי שב שמו נקרא על יחוסו על הכלל אלו
 בלויין זה; שהאקוסה קראו את השם
 קדם קדו יפה שאין חסד זה ית הקדושה
 ששם לקדו. וזמן הנשואה קראו אות
 א"ל כלומר יצדק וזמן ששם חסד
 זה ע"ה הקדושה, וכונן הכתוב כי
 תצדקו שם ב' שמו ע"ה וק"ל פ"ד
 נהבן. וז"ל שש' וא ס"ל כותי, והלכות
 יבחר. -

אכאול יקנה שאירה חיה קנית אול אול ז'
 אול לא אשה, והוא אולו שניאול ומאול
 זול סאן אן קן או אשה. אול הנכך
 שאן אול כן אול הוכי לקא חמה
 דרך האכה וול דרך ספור, וכיולא
 קנה נראה סמס במאול (סג. ז"ה א"ג)
 אכאול, א"ג כולא או דקסופיו (פ' ראה)
 או ספס אה אהוי קול אול דול אה
 סכור כמא יול עסק אולול סמס עסק
 דה"ל אכנה כלכור כמא יול עז אעל
 הולא זול כי סוכ או עסק אול ספור
 דקסוי קמא ז"ל. הרו שדול המוסל
 אעל קא דק אפוי דקסוי קמא אן אן
 סל אול סול סדול. ולפ"ו יפה דול ה"ל
 קעם וול קנולעם אעזול. סלולד ומרה,
 וראית אעזנו ע"ז האפקורסיו דא"כ, ול
 אול קולא מאדוכול וסול וכולא קנה
 קכ"ל אעכר קעל. קמרה וז"נ, וול ידול
 סנה הסוד לקול אורחול והאעזים יכ"ל
 קס.). + והע ולו פ"ל אול האעסה אעז
 האעסה כול אול נעזי, וע"ז סאן הרס"ן
 וכתם ואלני כן א"ל נעזי אן אולול סולא.
 וצמ. ולעזי דעזי סול דע"ל י"ל סאן
 אול סמרה ע"ל אולול אול ע"ל האעזים
 נקול ע"ל הקעולה. ונעז (סמולא י"ל כ"ל)
 ונעז אול אוליה כי סל אוריה אלה

ותספד על קעלה. ספר אן הכמול כול
 אוליה ותספד על קעלה, ונעזר ז"ה
 ע"ז אולול ז"ל ל הולול אולול כולול
 א כולול כולול אעזי קמא וולול
 הולול סמרה על קעלה, ולפין נעז
 ז"ה אול אולול וול אולול, כול אולול
 סל רולול וולול סל י"ל, ולפין קול
 הכמול סהול או ספיה על אלה אול
 סכור קנה כולול, אול ותספד על
 קעלה וזי אןול. -

ולפ"ו ל דקר הולול אול קולול סעלה
 אעזלה סמאר קעל, כול (ק"ל א"ל)
 קעל - קולה קעל - חכולול, לולול נעז
 הקולה ונעז החכולול. - לא יען אול אול
 קולה א"ל חכולול. וכן קול (סמול כ"ל)
 קעל הקול. קול דאול ליה קעזים קול
 וסילול קול קעזול אול, ולו ילעזול
 קעל הקול קעל התלה, ולעזי אול
 קעל סול דעל עסק סמחה וול עסק
 כוליה קעל או (עין אולעזי אול קעלה
 ד"ל י"ל). - ונעז דכמל אול קול יפה
 דעזול (סל נ"ל) אול קול וול עעז ולפין
 לוכל מ סולול אוליה. (ועזין עול קעל סל
 ל סמל קעזול). -

בלע (ה"ק ק"י:) שמואל זקן מני וקני
 בזהקא קור דברזאון ק"ז זוני ו
 וזקאז ליה חד זוני. ופירש"י וזקאז ליה
 זוני וזקאז בעזות אחרת שזכר זוני זוני
 והפסדהו בחשבון שקח ג' דיקורא ד' ע"ל
 והנה זקן שגבוההו' לטעם הגוי ע
 קעסונא שהו עוקדי אלוהי ופראוי
 קאן סוכר קאן נמוס והאן דא' כתיב
 ישר, שבונו סופר, קר' הלו יתפלאו ל
 אוי. ישר על שמואל וזל זה כהני גזין
 מני ק"ב חקונא קמאר וזקאז ליה חז
 זוני (ש"ת) האין די לכו קטעול אחז
 שהטעו אל הגוי זה קטעול זה תפור
 ברזל, וזה קטעול מספ החכיות
 וזו הטעום בחשבון? אשעת סוכר
 זקא קאן סוכר אורהו סקאיוט זלה"ה
 שכן שאו סמעי הסיוניס היודוצוסי והרדו
 קאלו זה זקן סודו על רזל. והשוק ל
 להם כי לא שרו בעוניי קזה פיתל רל
 זל, ופירש להם וזקאז ליה חזא זונא
 כאור שנתן לו זוני יומי בהקלצה לנתן
 יחשוב הגוי שהוא קרה אט שמואל ו
 ויעי סהרה, וזלה שמואלן חכמות

כדי שא יזונז אצלו הגוי, כן יתחזק
 על הטעום, וזו עשה כן זקאז החמה
 להוסיף לו זוני בהקלצה כדי שא
 גחונא ל כק. והקונו ראונו לזקן
 (א) לכן הוא דעת הר"ק זל אבתי: קטעול
 ליה חזא זוני יתרא" (א) לזל ספיק
 שפיצא הבלעה ק"ס. זמן פיתול ארזיק
 זק העדפה, לכן אמרו. (נוס ס"ל דהר"ק)
 הל נקח הכסף ונשר חוץ. כן סמוי ופיתול
 גאטרו (אם זל כ"ז) זתבוק ליה לזל
 לא זיכא שנתן זוני סוכ וזל בהלצה
 ופירש"י בהקלצה קטעול הויס והלו
 קנה השמן הווקר והקלצה כן סמוי
 בו ע"ל: הרי שפינוסו של הקלצה חז
 העדפה ולא גשמן. - וזקאז אזהמ
 הרבה ק"ס. וזפתח"ק שד"ה. -
 (זמן מ' כמקאט ס"ז: ג"ה זמני. וכן הוא קטעול
 פ' כולד סדקסין ה' מודד וכא והקיס אקונו או אקד
 בקלוצ ומוזר לזכר וכו' ועז"ל.)

(סדר (ק"ט.ט.) מהי בר' אלהו בלחלו הוא
 ס"א בדומה ודין ערוך ערך ער
 והפ"ט. ודין יד פאכי פא. הפית אוח
 ע"ג למניין שם התחנות ויש ארסון גדול
 ונ"ה ברוב דאז כבנה"ג ח"י ס' ר"ט האהות
 הק"י אנט"ל למנין גוסט הערוך ואמר :
 אדמט שגור קפי הכל גם לחכמים אגרו ס
 בדומה הוא בדמט יאמן בדאוי כו עי"ל

(בן גמלא. יהושע בן גמלא כה"ג (אמט)
 (ונ"ל כי עקרו בן גמלא ע"ל אמרין ז"ל
 (ק"ה זק"א.) מתקנה יהושע בן גמלא ואלוה
 כו ונ"ל איכא גמלא ממטימן. ומצות ונ"ל
 נאמנה זקני דתשובה הגאולה זק"מ.
 ד"ה גמלא בגמלא ענין נט"י —

(צ"ע (נט"י כתוב) אמרנו לנו קדמא שלם
 קודמתו בסוף הפות פי' אמ חכמה
 ובאז עז הערוך שהש"ט השנה הנה,
 ונ"ל שבת תנה ע"ו הרב ר"צ"ק
 קשה לומר א"ל נשקול עולם, והנה פ"ל פ'
 שם רק זמיר (פ"ג ז"ל) מקשה זה ילמי
 כי הענין שם מקשה על שם הפועל להיות
 קול חמורה ור"ל יזנ"ל וצפת"ל ואל
 שפתי סבב הגומן אלו מורי מהדא"פ
 ז"ל אפי' הפעל שם מקשה על היוצא
 הפועל שכן נאמנו נחול חמ"ט יט
 (עק"י) מה יזכרן מקדש לד"ה

ג
 יצירה רש"ק (קונקטיל האדען) וכתה שלם חורג
 מעל שהוא כנוי ואזר השגל. וזה גרסי
 גלויו כ"ח לא כנה של חמו, ואלו שהיה
 הכנה ענין אהם כמו להרץ חצוט. וליפני
 נקרא כנה חורף אפי' זה שכתבתי בן (ולזה
 ש. והדבר שכתבתי הקץ הוא השגלה עתה)
 וכן זה שולבו ל נענית שהגוף (לא יספיק
 ויסתק אלהם) ואולי כיון לזה הצדע
 קפ"ו השני שאמר פירוש הוא ל' צמיתן כמקטל יק:
 עליו כו'. וזה קא כדברו של א
 גלויו קחט, לומר הכתובות של גבי הבתולות הושע
 (גלגל (שזרא ו'ד) נכתבן די זאקן גאל, ז'
 זרוק וז' תמס' ריש ב"ק קלע רח. וא"כ
 שהו כיון קלל נחט קאל. לוור זאקן
 חוק (פיאורטער אטיין).
 (גרפית (ב"ק פ"ו) וקיימין פיוזה חכה תמ
 מנופוטל סו דמעס פי זנק סא דמעס
 פי דכו נחוט כזוט קזורה מוח עכ"א
 הצדוק זרוק גרפוט. וקסמ של זמן אפי' זאקן
 ונצנת זהרא"ש (נחקה סו ס"ד) וז' וקלסמין
 רכ' פי דקום תמחוט שלום זקן אמה
 קזוט כקזורה גלה ין וקיקד כ' אלתו
 עכ"ל הצדוק, וטין שהפאזה שקדומין
 ופואו שלם העור הגזמ עכ"ל.

א. ויבנות
 קובל הודות
 על קזלה יק
 סת (ע"ה)
 סת (ע"ה)
 סת (ע"ה)
 סת (ע"ה)

(אעל כחסיפת תמחוט פ"ב ע"ג טמא. געלי בוצנעל
 מותנות באכילה כ"ו ע"ל העיקר. עיון הפלה
 זמן אומעה על רשום ידוע לו ציין חולט ס"ד
 דעת עכונ"ס, יכני זקודה ספרות אונת קזוט
 צהכזוטו כיון גדול קודם פוקחות עיון ב"סו"ד
 ס' פ"ו. ופ"ו צ"ע ידוע השגה הר"ד אה
 המוספתו ואולי ס' הואל זהג' או הכונה
 לו מונעית הוט דכו ול' הושגו ע"ה
 (גופא, ס' זרק הש"ס לפיכח זגה גררה
 מוסרת האסורות חודר זח"כ הש"ס
 ויפרט אונת, ואינו כן כאמר פה"ט הש"ס
 משנה זמן דרק אורי גופאי, רק לפיכח
 הש"ס משנה טהרות וילמד ג"כ האסק ג
 אפוא ייפנים זמון אטה דוח גי'. כן
 פורט"י קסמ מורו (סוכה י"ד.) ד"ה ש"ה
 טמ"י ר"י, ופואו על הגזמ קסו יז סלמי
 שהשפוט אה הראל הזה. ונה"ל שגית
 עור פוחל אפוא גופאי קימח ויפרט הש"ס
 וטול יל"כ עשני אורים ז"א (סגלה קל"ט)
 ז"ה כיון קאובן סלמי זפי צורת
 כתב הוולחות, ונקיטו השוטרות
 יכני שהו כמקומות במקלות סתומים.
 והנה זכ"כ וקפ"ל הולכ מה שתמחוט מעל
 גכה על נואך וקניופת אפי' גי'כתי, ש"ה
 שהו אסק נקיה על תלמי הפלה, אפי'

(*) בכור שטן (בשנת ט"ו) אשר אהם את
 קנין יש או בכור שטן הוא
 ונוני שמו. הריש"ל חרוץ ועוסד על שמועמ
 ועזשה עזשה ואומה של שמועמ לעזשול כהן
 ע"כ. ונראה שקראו בן למנאי ועזיו מהרי"א
 בח"ו ש"ט. - אולם קצו הוחסין הוא אצל
 רב צ"ח (הוא רב צ"ח גאון למחר ספר ערוך
 לפני חיבור הערוך של רבינו נתן מרומי"ל -
 עין אורח נחמד מחיטת ראשונה אגרת 10
 וכתב שמואל הל"ל ש"ל על הרב מהרי"צ"ח)
 ע"ל. ורב צ"ח פירש קבור האם. ואולי פ"י
 זה כי התלמוד ולכבוד האם קראו בכור
 שוטה ע"ל. -

(בארן כ"ט האחסין) (סדר אסוראום אה"ל)
 הערוך אשר קראו שם חכם ע"כ.
 ואם זה מצומת עזי בן הערוך שא"ל וקראו
 שנתפין א"ל הערוך של רב צ"ח גאון ז"ל ועזיו
 אשר וק"ל. -

(ביאה כ"ט התלמי ש"ל קצו): ויש הפר"ש
 קין קצוה אבנאה כי אם נקרא קצוה
 רק הפעם הראשונה שהא"ל ש"ל ע"ל
 ואכן לא תחטקה אשר ביאורו שו שנתאר
 קצוה וד"ק ונמצא ע"ל. ומע ד"ק קתע
 נמצאת (ע"ה י"ו) אשר ל' זינא ש"ל

לחוד קצו נפ"ל או יקצו וישנה כ"ל א"ל אלו
 ארבע זשי אלו מצדה קצו נפ"ל או נקמור
 קצוה. הרי שהונח שם קצוה גם על
 קצו הראשונה.
 (ברזל עין ערוך ערוך ברזל א' שפירש
 ברזל מנהיג (העזש"ל) סלע התשקום,
 לבדו גם הנחש"ל האנח על תחנ"ל זה שיקרא
 מא ד"ט הכתוב (ירמ' ו' כ"ל) ל"ל ש"ל
 סוררום הולכי רכ"ל נחש"ל וברזל וגו' ועזיו
 שם כל היקראים שנתקשו שם קצוה הכתוב
 ונחש"ל מהם זה.

ש"ל ש"ל אורח גאון

וכן קלען ונניח גרפיא הוא כתב (דיא
 לרי"פ"ל), וכבר העזיון פאזיוס וקלען קספ"ע
 שכן סדרק אשענ"ל ק"ל ע"ל פאזיוס אה"ל ש"ל
 הרו"ל ין הוה. -

אות

שבעה מוסר אמתה, ומהלך גולה נפלי
 יצאן הנה נתינת כל בקשה גיזול
 גיזול עבד, ומגזול נולדן לא אהינה
 בהגזלה, הרמז. ז"ל: פ' וקחול
 שם מפרשים גיזול או על הקלוטה
 גזן על הקלוטה, כלומר על דם באדם
 שהיה מנוס, ויש כח באדם אשר על הסת
 בגיזול באדם מגדול, שהוא מבידל,
 ההפק (אנטייה פ' ראזים) כמו שנה
 תפיל. וקל (עין אכן ערך עונה פ'ג)
 ונחית ראה לעני שהינה אור גיזול על
 הקלוטה מהו בזוהר (חולק 20:) גיזול
 קוצים מנחשות וקל' קוצה סמיה שנתלה
 עם הטבחה. ז"ל והינין לזעה, והנה
 החוט עם ז"ל גיזול קוצים הקווא קיח
 העינוק [בדחוק שרעיה אמת, וכען העור
 עז הנומן והרו"ה בהפאה שבדרכן]
 שהכו חסנוות על הוט רחיה וקל' קולע
 שזו מנינו כו' ולפי גיזול לוק עורה כו'
 (מוזכר כו') שורו עם ואלו ומדל ר' ע"ג
 וזו או צניח להקין דקיהת התקופת ז"ל,
 בהו ין גיזול שהנה על הקלוטה, לקיח
 יש אהינה ראוי על גיזול שהורואת לזעה.
 ז"ל - זהו קורואו הפוא את הפתח

ג

גיזול עקר ואלו ומדל, וכתבו התם זאזו ה
 תלמוד טודה הגוהו, ולעני אמן לז"ל
 את המפסע. - וקרי ואל' נפולו -
 (עין רש' פסחים ז"ל 3: ז"ל גיזול עבד שפיל
 ז"ל, שפ' ה"א, ה"ל) -
 גבל (סוטה פ"ט ע"ג) והגיל יתר וקולן
 שום. עין ומספוט ר"ל לז"ל שגיה קלע
 קרבן העצה שרתה והקולן יקום ששמי
 בק נבכטה (קיהולוס ה) והאיל והקול
 ע"כ. ועין ערוק ערך גל. וכן ראית (פ"ט)
 י"ד א) שער ת"י גלוא ומסאום יתלמי
 גלוא. וכן מצאת בספר אהל קחסי י
 ערך גלוא בהערה ג ואלו ומדל הינה
 גבלין הערר בתלמוד (סוטה פ"ט ב)
 רביה כו' ועלם יניע שכים תקינים
 כזה האומן קולן עצה ז"ל. וקל'
 שהגולו וכל היקיוות הסווכים סקוב
 וס השלח, אשר יעל אנה ילח הרפה
 מאד תקרא קלם גבלע והוונת קיח
 זה (אזניה) Sebaleme והלעם
 הוא יפני עם יקום הנחל השלח
 שן קלמן ציבת Gabelage (אזניה)
 צינת צעם זאזעם). והנה הקול הורה
 ג"כ אזלו יש השלח, אפינן קיח יקום
 הנחל השלח ג"כ גבלין וקל' ה
 ונחה להקין הנחל קו ילח, והקול קלע

אות
(גזירה) על צדק גזירות. וזאת קספריה
יד מלכו (לא החיט סו רפח) קספריה
זרע נצחק שכתב הר"ם שם דונט גזירות וזו
ואלו. דנסתפעה העת זמר דתס ונעבו
דגזירות גזירות א' הוא והאי' והר"ם מתחיל
ע"ב דנצח וכו' באוניות ודונט קאדוניותו
וכו' וגזול על עין ודונט וגזור והר"ם
מתחיל. עם האי' וכן הכא ע"ל ודקסימ און
דחיות דנעקא כי ל עקין עם תלמי וודע
דלא עניק חילוקי אונות לא קאותי שהר"ם
דמנצח אחד ואי' וה"ל און מניח אחד
הם והדמיון שהקוא מאוניות לדונט כ"כ
בארונות אמנו צודק לא באוניותו הוא
גזיר סלסן אום נשרט אום וזון סלסן
חילוקי אונות הוא כ"ל הד"ק שהדיו
כ"ס השרשים ע"ל והדמיון השנ שהקוא
מוגזול על עין אגה ברואה דנות ס'
שד' ונחזי דהס' ס' כנה בהדיו וגזור
על עין נרע וכו' והוא לא ע"ל והנה
הגאון והר"ם דחה את הוד"ם והקוא
דאל' שהדן עם הוד' גרע ונחק, והאי' ק'
שזכילת ה"ק מתחיל כחל כ"ל שדכך אג'
ד"ה קצור ד"ל, וז' והקוא דאל' והגאון
והר"ם א"ל בקינא נעזא חילוקי עין שה"ל

ג

לקספרי יהושע נע"ל עבן קן כרטי, ארז"ה
א' (סו ל' ז') נע"ל עכר קר"ל.
(ג' ע"ל) (שוד' ווד' סו' קכ"ו ס"ה) סגדילן ונח"כ
ס' קואן. כתב הגאון ל' סלסד זונג'ר
הגאון ד"ל. אסן גזל פואט ייה שניטן קו מן
שנו עבר וזו גזל, שם נעזל מן גזירות
(נפ"ל השטן שמשו אונת קו) ע"ל. וזו
ידעתי אכיון פירוש, שהוא גזעו שלס
שהונע של גזל על פליטה אקילא על ג' ע'
שעמ מיוס. וזה הוא אלא אמת. וק"ס
הרד"ק פ' גזל מן גזירות נפ"ל ס'
והש"ק. וד"ק שהרכיב רש"י גזיל
ונעזל יחד, והאוי"ט הם שלט קנועס,
(וכו' היעניו"ט יש הקדו בה וכו' וכו'
אפי' הקוא הקניע"ט) הפדול ונפ"ל;
והאוי"ט און מניעו הגזלה קלסן חז"ל אלא
קלסן הפדול כו' סגדילן חסען, כ"ל
פזל יוצו אלא. כו"ר נסקב בחסין
שהיו ה"ל. ספ"ל דען מיוס הקאונ'ר
כו' (זיין אונצ"ה ב"ז של גזל). וקאוי"ט
תיוה או נצוד נ"ה הרק הגאון רש"י
ז' אבדא פירוש חז"ל, היא כקט סקוא
בד"ס הו"ק דתול' (דכחוס כ' יו"ל ז')
ע"ל סגדילן ליסור השמיעטא שגזלה דל"ל

(ארגותני (ה"ק פה"י) והחלה בכתיבתה

פי' הערוך חזק קדוה וקצרה

כיון דה"ק אפרו עם מילי אגרות?

זמר אהיו נחתו סיבתו (או לגרסת

הערוך נעמה כדמותו) והוא ענין

הערוך נכ"ל קצו השם (וולג' פ"י)

על"פ אהיו עמו חוקו על העו"ל

אגרות שבתו האזיזו קצו קצו

הערוך חק יפ"ל שהשוה קצו נח"ל

ע"י סיבתו קצו הי"ל -

(אוד"י (ה"ק צ"ו) דעליו ודקדוקו פ"י

ע"י כצדו על השם חולות והערוך

פי' מסכות -

(אם י"י איה' כתב רבין ת"י ל"ל

ג"ש ארכולות גסות ה"ל, א) כגון שפשו קצו

הערוכה מ"ל שוקדו (ואו שניה זכורה)

ב) שוק נפשו קצו חלו שמת רעק לו כ"ל

למ"ל קצו (נשיה זכורה) (מ"ל נצו ל"ל

ג"ל פ"ס ופ"ס י"י ז"ה ז"ה, פ"ס ח"י ק"י

ז"ה ד"ל, ה"ק ק"י ז"ה זכורה, ח"י ש"ל)

(ג"ת (ה"ק ק"י) ה"י אלו אלו ס"ל שהל"ל

פ"ס ח"י, ז"ל ר"ל ז"ל לו שני ז"ל א"ל

ז"ל ככ"ל, ז"ל א"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

למ"ל נק"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

אות

גדול נקרא בתלמוד בי מלחא
אפינת ר"ת (ע"ז אג.) זמורה הסמ
שכ"ט וב"ע. -

(גבי ע. עין ערוך עיק גיז, ודעה כי גיז
בן קוסם העיב קב" (פ"א ס"א) הוא
גיז (כ"א ערוך שפתי וזה גיזות) בן
פסוסא העיב כהן חוק. ועין יחסין (ערוך
אדיה) להקניא בשם יא"א גיזה ארוך ויקור
עיה שור הסקדל וגיז בן קוסם שם
חכ"מ כ"ז ע"ל. -

ג
גדול (אזרח פ"א נ"א) אפינת כסיה
התורה, וטע הדע"ז, ונקראו
כסיה התורה אפי להתחזק הטהרה
אופעה, שמה ימיר (תקום ע"ל) הטה
התורה והתורה ופירושו קונו יתנו ונתנו
קונו אמרו גלר ונוח, ופש התחזקת
כשתורה אפי שמתן בן בן שמתן ו
ב"א דמיל גמ"ט. וק"ל. וק"ל. הערה
אקראם יתם אפי כפי התורה
אלו התורה, גמלו גמול גמ יתם,
ולתנו יתנו? - ק"ל. שהגמל להתחזקת
אפי כן שומר שמה הוא התורה
התורה ותנוח, אפינת ענין התורה
ויזה דא"ל גמלה אפי שפתי אפי
קסדק שמה התורה לענין בן שמה
הבמה שמה קחן דהתורה השמה
אפי קונו ופ"א התורה ותנוח, -
וב"ע הטה. -

וב ישראל יתקפה, במאי תיקרא? - ע"כ
 "לא יקרה ברה ווסף מייח"ג"ב האס"ס י"ס
 והכי פרוק יאזרחו אייבכו מסתעף עכ"פ
 בדיוני בגלותא, לאמר אסטיס עכ"פ לקא
 לבין עם ישראל דייענין ליה בגלותא לא"ס
 אפי' משפ"ה העכ"פ (כמו דאזגא, וזר"ל בגלותא
 כמבואר ט"ו), כמו שאמרנו (אז"ל בל' יק"ג.)
 דתענא ישראל וכושי ש-הו"ו לבין א"ס אתה
 יכול לזכרו קצתם ישרא"ל זכרו וזכרונ
 כן דיענא קדום עכ"פ זכרו וזכרונ
 כן דתעכ"פ, ישראל כיון דאמרנו שיער
 מיע"ל, לאמר זכ"ל, ישראל גז"ל שק"ס
 לבין דייענין ליה תשי"ב ע"כ האמר
 ק"ס פ"ה התיורה, ולפיכך מו"ל, ולדעת
 כונני קד"ה אל ערך הו"ס"ט, והו"ס"ט ו"ה
 ז"ל במה"ק -

אה"כ דיענא קה"ר"א"ג, ורואית לכתב, וז"ל
 אמר רב אמי ל"ט אלוא באוסטק ער"פ"י דדיעני
 בגלותא, אלא באוסטק ישרא"ל כיון דדיעני
 בני יי"ר סתמיא אמטא"ל, מייח"ל ע"כ, הרי
 אלו זכר גרבי"ן מי ה"ס"ה דדיעני כ"ל, ו"ל
 שהדיוני א"ל, ישראל, ר"ח ההבדל הו"ו בין
 האוסטק א"ס עכ"פ הו"ו, ישראל.

וז"ל יש להדיר לטעם ל"ט האזען ללכ"ה"ג
 דערק"ל ז"ל באזען ש"ס: וז"ל; ל"ט מ"ה בגלותא כ"ל
 והדיוק ע"כ באזען האזען מ"ה ד"ס באזען
 וס"ל דדיען באזען ע"כ. ואלו שיעור שיעור
 הפעולה בג"ת הדיוק א"ס כיון (ערך א"ת)

ג) קגות, אלוא קערק באזען הקני"ה"ה
 באזען קר"ל העמ"ט נח"ב נ"י א"ל ז"ל א"ל
 דדיעני דמאזען תו"ו. ופ"ה הו"ו -
 (גי'צ"א ישרא"ל, (חולק ז') ופ"ה"ל"ט ש"ס הנהר
 הו"ה גי'צ"א, פ"ה"ל"ט ש"ס אהובות ש"ס
 ש"ס א"ל ע"כ אחר ש"ס העצ"מ ב"ו כ"ל
 מ"ה"ל"ט ע"כ, הו"ו ש"ס ע"כ, א"ל ז"ל ק"ס
 ש"ס ע"כ ק"ס ב"ו ע"כ - פ"ה"ל"ט ע"כ
 הו"ו, ע"כ - ד"ס"ל וד"ס"ה"ק, ל"ט ש"ס
 סקנות ה"ן ו"ל ע"כ.

(גודל' (כמבואר ה' עמו"ל י"א) זו ד"ה זו ג'
 ע"כ זו א"ה זו א"כ"ס זו א"ז"ל, ופ"ה
 הדיוק (ערך א"כ"ס) א"ז"ל הו"ו ק"ה א"ל ש"ס
 י"ז הו"ס"ט, ש"ס ש"ע"ב"ו א"ה"ל א"ה"ל ש"ס
 וכן הו"ל"ט א"ל ה"מ"ס כמבואר ד"ה זה א"ז"ל
 ס"ס הו"ל"ט א"ל ע"כ.

אות
 (ידעת קצרה) (כרכול ס:) זכור י יק
 שכל מרובים וזאת קצרה כל פורש
 וזאת קצרה ל"א שהי אמע וזאת אפר
 זכוכים, ועמ וברש"ו. קל"א אפר שהי
 פונקיו והזל, אסטניס ואבוק לזרוה
 מרובים, (כיצו לזכור הפונקיו וחזיו
 זכור, הפיון הכקולום אל גזר) שקאמיו
 כנסכת מולן (ק"ל) שמואל אשכמה לרז
 זקאיו כספה אל עבדן כען אל דעת
 קצרה יא, וכורש"ו אסטניס אל זאז"ה
 שפאט ידו אי חפלי אמרו. קודו זל. ואהן
 מי אמע אסטניס תקרא דעת ופה גאמר
 כנסכת זל (ל"א) גזי קובט זולה כהן
 שדמ ופה גאזרה מעה, ודפ"ו ותפר
 שפיר סומ התבואה שמתן אכ"ן כדופר
 לל גינה נגינה די מסורה. וק"א.
 וזתה נכח אהוראה חזרה לדעת קצרה
 אל. נכ" קצרה מעה זל שמתן וכו' אסול
 שמתן הדיח סובלות. וכן פורש כל החומש
 (הגזר כ"א ז) אל וקצרה נכ" החס מדן
 קאמין אלז מוטל למסדס (זס שקדל אהני)
 נסניס וז"ל אל אמן קצרה נכ" גזר אמן
 שמתן וכו' אסול הוא שמתן הדיח סובלות
 זכ.

(ידיאור ד) חותם הם שניה צמן אהמין ל אטל
 כנו של האומן האלות הני"ל אטל התלמד
 ק"ה אטל אה"הו וזכור, וזמן התלמד חות
 וזכור י"ו ק"ה אטל זאלה חאב"ה הוא גזר
 אחד, ופסחט מואל"ו האומן ז"ל אטל ה"ו
 שמו ל אהרש קן זכור וקרא חסיניע
 ק"ה חאב"ה הדיקן. כל זע"ל. ופלא הוא
 זאל וזכו האומן זאל ני"ל וזל האומן זל ז"ל
 שהז"ל ז"ל וז"ל זימור (זאל"ה חס"ל) ז"ל
 מלות הם שה"ה אהמין חירא זק חס"ה
 וז"ל: וראות של כסוד הדיח אהמין
 הראב"ה הוא ל אהרש קן זכור וקרא
 ספחים סמך כר ד"ז והז"ל ז"ל ז"ל
 אקניה ז"ל. וקרא שמו לקדוה
 הוא זימור, וז"ל ה"ו חס"ה
 ז"ל הוא זע"ל וז"ל זימור ע"ה ז"ל
 ז"ל.
 (דרור. זין זחך זיך דור. אהה דמין
 לו פ"ו לוח אמ הוא סחור או אטל
 חמ"ס פ"ו אוח הקל (ב"ל ק"ל) וזמן אל ז"ל
 סק"ו. וז"ל שם לסיכר עה"ק וז"ל ז"ל הד"ה
 ונדסתם רכיו כמן ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל
 עה"ק סהור, והז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל
 הזק ח"ב. יאז"ל. — (זימור ז"ל)
 (דברי קבלה) (ל"ה: ז"ל) ז"ל ז"ל
 לא אפיון, אפיון ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל
 ז"ל. וז"ל חס"ה העבד ז"ל ז"ל
 אטל ק"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

וְנִגְזַר אֶת אֲבִירֵי הַיָּם וְאֶת הַיָּם
לְבָרְכָהּ (וְנִגְזַר ר"ו)
וְזָרָה בְּכָל מְסֻכָּה גְּזוּלָה לְחַפְזָה קָדְשִׁי לְאֲחֻזַּת כֹּהֵן וְאֶת הַיָּם
לְחֻזְרוֹ מ' (חֲסוּדָה לֵאלֹהֵי עֵד) (וְנִגְזַר ר"ו ע"א)

אות

בך ויהי קלה כל צמח שמועץ דעוהי און
 שמיך דעסיהם ונאמ וודע אהוכן הדמן
 עקה ראוי אור זמני נעקק אכס לטו ויתחייב
 הכלה ונדבט כו (אמן האר חס סו יב)
 ונקולר למ ברקו צפ"ו המוט והמו" דאמ
 שניחח חוקים זוט ראוי אור אמ נעקק
 אכס. ואפ"ו לו לבין קלה נקראו החכילים
 עם קלי הדונם קלח, להדין אונט ראוי
 אהלם אז קלום פעם, ולעקק התפלא
 בקי ע"ו תמלה, ואח"כ אמר וקהל בין
 קלה לאור הוכו שה' אמר קלה ואלו
 בך ויניח שלש דקוחים וודע אהיך
 הדמן נעקה שמו זמני ראוי אור אמ נעקק
 אכס שנאמר אז האור ספ"ו אל. —
 זמהה רא"ל ונדעוהי פעם אל חזינוהו
 ארז שנצרוה ודעין נהרלו. לקה"ו
 אכבך המסך רבי בתפואת אלעזר ואלע
 אקונתם, אהל הורה העפרים קדושה
 (שם) אז נכר אלעזר אל נחם ודע"ו
 נכ"ה שפולח כדה ר' אמר אהמ.
 (חזר כמדי זה וקום או ראוי נאמנה למח
 בין הונחה אל קל דמן, אכן אמרו (ב"ר
 שו"י) ואה הולכום כו הלוח המה אלה
 אמר אל דמנון למורה, נחמ סוכת
 דמחמק שלה אהוה קל דמן עכו"ל און

ד' אהמ"ו שמי יס אע"ל דין קלה כפולח
 לאור זמני קלה, והכונה אל זמני שמי
 אמרה מתפואת רבי סוקהט הולכת אל
 סוויטו אל נחמי הארדלו (אמורט פ"ב)
 (א"ר) האור הלחך שכן כד, ואל תתחוק
 ארס, ואל תתחמט סן הפורענות, ואל
 תמוט אהבוט זמני הכמ"ב (זה"ל כ"א) אהמכ"ו
 עם אחזיהו כר"ל ד' אמר מדייק חל"ל
 והיינו שהתקלא היו ג"כ שתצואם מדני פתח
 כל שכן כד כל לאור שתצואם יהיה
 הרשעים, וא"ל תצואם סו"ן קלה לאור
 ופולחנות. וברוך הווא. שמואל סו"ן
 דרדקון (קרבוא ס"ה) אמרו דרקונה למחלה
 שאכרע"ו (אמנע דראכס) סין נח, ע"ל
 הילכיר זמני דמוסך ערף דוקא, ואלע אקנה
 הנח הזה ככה, ספ"ו לצורק עמנו אמת
 זכן. ושגום. ויצורקו עפר אל ראשן
 (איוב ב' י"ב) ודרדקון עפרו וגו', וכן יתקן
 אמן אהמול. אהחויף ז' כד' ופילי הוא. —
 אלה תמאם פתח באומ"ה (פ"ורכל) ו"ל אהו
 בן הוודופכרים במו דת"ל שכן תמ"ו
 ותרומת המילואה ודחיל"ו (לפולח א"ל)
 אדעת הווח סור"ל דת"ל זמני אל נדיס
 ופתח "טל"ס כו הפעוד דמ"ו אה"ל כה"ל
 ואלינו והווח כמו ותקלח עום קולק (פ"ר)
 (נחמ"ל א"ל) לא ותלחמי קל זמני (שם)

אות
המותא הוא בקרו והו הכי, ע"ל שהנבואות קלאו

דקיו נבואות שרעה זו שרובה"ק, ולמה נוח
סחמל קרה קרוי שנטא בק" אתלסודי ג' פול

כ" יקרו להו קלה, ע"ל שהנבואות קלאו
ולעקמל על צמח העלמל והם חנוק (ג'אחמק)

כדמשגסונן אמ צעק יצעק זלו, אם יקרא
יקרא ע"כ. ע"ל. והנה ע"ל הגמל קלא יד"ל

או שרובה"ק י או צק קרה, דהא על הסדות
הקאול קדקיו הנבואות לא שנוק אשר ע"ל

שקלו שרובה"ק, דהא אמ נקיו רשיו אח ד"ל
ול"ל שהו דבר שזתה (וקוק"ל הארכט קרה, וא"כ"ל)

הכחמק מה שהיו קמ תל"ל קלה דהא קקלה קא
ול"ל א"ל

ד"ל ה"ל קדגול וקבל"ה שהו צדקה הוא ה"ל
וקבל"ה

אשר רכזיה, (ול"ל תפיו של קבל). מולי"ל ש"ל
או כ"ל הוא צק האמל אחד מול מוחצות אסוול

דכ"ל מוחצות, כ"ל רע"ו קוקרו קל"ל ש"ל
לחמל

דלת

דקיו הנבואות שקלאו ודקיו המורה.

(דג"ר (חולק ע"ל.) ההא גמול דהא לקטו

דחמו חוסלו באיפסונו דג"ר נ"ל נאמטו
ופורט"ל דג"ר, נ"ל. ודל העוק לא הקומו

וס"ל ש"ל ה"ל כ"ל קיסמל. (עין עתק ע"ק
דג"ר דכ"ס לעהדג 1854). ו"ל דהו"ל

דג"ר פירוש דג"ר לו"ל דא"ג"ר, מה
ל"ל הפל"ל או קו"ל התמולה המ"ל

ה"ל ע"ל ה"ל ג"ל, וק"ל ה"ל ה"ל
ול"ל ז"ל מ"ל ה"ל ה"ל.

(דוכ"ן (מ"ל ג') ול"ל דוכ"ן פ"ל ז"ל
ש"ל ש"ל ה"ל דוכ"ן וד"ל ד"ל

ז"ל ה"ל ע"ל הע"ל. ו"ל ה"ל
ה"ל דוכ"ן מוכ"ל על ש"ל כ"ל ש"ל

נקרא"ל ד"ל כ"ל לו"ל ש"ל כ"ל כ"ל
ז"ל פ"ל דוכ"ן דוכ"ן (דוכ"ן דוכ"ן)

(ד"ל קשה (דוכ"ן י"ל) ו"ל ד"ל ש"ל
ש"ל כ"ל ו"ל דוכ"ן ק"ל וק"ל ד"ל

ק"ל כ"ל. החכ"ל ר' ו"ל דוכ"ן דוכ"ן
כ"ל פ"ל ד"ל (ו"ל ש"ל ח"ל כ"ל)

ד"ל כ"ל פ"ל דוכ"ן וק"ל ק"ל
(ול"ל הג"ל) - ו"ל לו"ל ש"ל דוכ"ן כ"ל

התב"ל דוכ"ן דוכ"ן נ"ל ש"ל
דוכ"ן פ"ל דוכ"ן ד"ל ש"ל ו"ל ש"ל

אות
(דבר) (יפנות ה') אהי הדבור, היח
מת-מורה. וְאֵל שִׁקְרוּ מִן אֶמֶן הַיָּמִין
מִן יְמִינֵי הַדְּבַר עַל רֹחַ הַקִּיץ שְׂנֵאִיר
(יח' ה'). והפנימות יהיו אלוהי הדבור
אין יחיד. ותל' עשו חכמה לנפש אדם
מת-מורה של דבור היח, ואם חלף
קצת דבר, ויחמה ראוי אגמוס בהגדה לפי
אנוס על פי הדבור, ותל' בן מצאת הספר
אבודרהם (דפוס וועליאה שכ"ו א"ק)
בן פ"ג ז"ל, אמר ע"ה בדבר ה' הדבור
הוא רח"ל יחיד והפנימות יהיו אלוהי הדבור
אין קה"ת ע"ל. - (ועין תלבו להל דבור
לא בקו וד"ע. -)

ד' דבר אחד, ל חוכי למח קח' לוח
ופלוג יחידו בקו אמר, שלטת ו...
בקר אמר, כ"ב המע" (ק"ק ס"ט) ז"ל ה"ו
צנחית ד"ע. ויחוס בקיח"ו ע"ל א"ל עיקר
מק' היכו לנימח דבר סתם, שלטת דבר
ואם ח"ו בקר (ק"ק ע"י. נ"ג). - וז"ל ק"ק
ב"ל: מע"ה ל' וצ"ק. - (ועין מע"ה ע"ה נ"ג)
דכ"י חסוק וטהר ואדכ"י. והנה דא
אמן טהור (הד"ס) ואמן אמן דכ"י
(באר"י) וזמ"ר ע"ל ל דבר שהוא ב"בא
והוסר, קח' שהוא מולק בלוק ע"ש
וכא"כ וטהר, ואמן שהוא מולק בלוק
וחת' כ"ו העוז קסמיות ודומיהם, ואל
והבוא קרהנותו וטהר לזכור מן הקלות.
וכן יאמר ע"ל ל קנן שהוא בד"א
ואו קודם והוסר מהם ואמר שניה
ז"ל אדכ"י מן הדבר הזה. וכיון לז"ל
ע"ל פ"ד נקי ע"ב כ"ו (פ"ל א"ל) נ"ע
אנקי חנפ, ופ"ל אנק מן לי זין, ואמת
פ"ל יצא נקי מנכ"ס, וכ"ו (ע"ה)
(ו' נקיון שונע, בהע"ה הסרת הפא"ל
ועין ע"ל ד"ע לז"ל אמר ע"ה שאם חלף
ז"ל באיח"ה הש" (שכ"ו ד"ל ז') א"כ אמר
קרא וטהר מאו וטהר טהר וטא כדאמרי
מנ"ל אשר לט"ל ואדכ"י וט"ל וט"ל
אדכ"י אמן ע"ה (למח הע"ה) נ"ע
המק"ל הל"ל. - ע"ל, ופ"ל מ"ל מ"ל

דקה (אנאליזיס) צעקוב צוק פי העינין
- וצטקו, וכן פי הינין של ורלי פי
כמה שיק. -

(דמוע (שינוי כ"ה) מאתק ודנסק לא מאחר
כתב ר"י (והוא יהסכילתא) התסויה ואוני
ינדע מהו אטק דנס" או יתכן אויר כי דורה
נדנס דיה מנסן אחד השורה על אטק כוונה
כמו (ישע"ל ט"ו) ער מואה נדניה, אכן הטיפה
היוכרת ין העין נקראת דנס, אכן התסויה
הנפגרת ין הכרי, ין התסגוס נראה לסוס
כפי היסכילתא שכן תסגוס מאתק דכוין
נדנסק, ונדנסק, אגזווי. הו"כ הוואה וקלסו
קלסן ארני. -

(דומה (קרטל ית"י) צעה קיח לכרוי
שר הינונה על הסתת, עין ערוק
וסקייר. ינדע כי שווא הסאאכית עלניקל
ונצא ג"כ אצל צאראאסטר, כי האניצד
שסו באסאן נלא זאל נסוועהן א צעיק
מיד האניצד סעדאל וסולוכן אסניי -
ונצאם שהעיר ג"כ ע"ז כאק ספרו דאל
(אקד"ה אופיית למדוא קנועם ד' אפ"ה)
צ"מ. ויבה עלה החכמי' סענא שסו
קיספו אוצ' הסאין (ווין 1863) שהענת
דייה דאמאן.

דל (ב"ק כ"ג ע"ג) הנה לאו קלוי שאלו
 פי חל או חט ע"ל גבולו וז"ל
 ל דע הקור חט החטעם קרו דאילו וז"ל
 דאו, וכן החט (ה' נ"פ ה'ו') סע
 חט או גבול, וע"ל קמחא ע"ז . -
 (דרד (הקועט, פול, ציון צבירה פאר)
 ש"ז ש"ז ע"ל דרדוק" וראית קמחא
 טה או שגורם רדוק תחל דרדוק
 ול זה גרם או שאל ידע טעם ובואר הפה
 פואט, למע אומר שפיתאן שקטה ע"ל
 ש"ז ש"ז ש"ז ש"ז ש"ז ש"ז ש"ז ש"ז ש"ז
 ארזא, וכן אומא (ע"ז א"ג) דנערהו ביה
 דרדוא ציון נסך, ובתענית (כ"ג) איוות
 דרדוא דתפוא לדאי ליה בשפוא, ופי
 הצחק ע"ק דרד, פירוש דרדוא לדוא
 שפירט טאן ומד הן ובלשן ע"ק ש"ז ש"ז
 נ"ק שפירט טאן קמחא דרדוא ע"ל .

(דין (הכונס ב"ק ט"ז) דא דר כ"ג ופסק
 האבמא כ"ג, ופירוש" משלה ע"ד דר
 כ"ג זכא פסק האבמא לומר למד לתלמידיו
 האבמא כ"ג, וע"ל ח"י ס"ו צ"ה ס"קט. הרי
 אבמא רש"י שאלט דין הונח ע"ל פראקטיק
 ופסק האבמא ע"ל טעהאריע. וש' אעין חנה
 "הלאות"
 אבמא רש"י שאלט דין הונח ע"ל פראקטיק
 ש"ז ש"ז ש"ז ש"ז ש"ז ש"ז ש"ז ש"ז
 ויתבא ע"ז . -

אות

(יהא) קאטן ג' פ' ז'ה הא אחת צניו ולפדמות כמע
 (הא) ע"ל העתק ערך הא. וכן סגה התלמי
 הא כמן הא שהא תלמי, וכן הא אחת צניו והא
 כמן האו סאקטק, ובערך האו כתב האו כמן האו
 גברא כל כמן ז'ה וזמן הפעל בין ז'ה לבין האו
 ע"ל. וזאת וזאת סגתה האבדוהי (כ'ה התורה
 על פסח) וז'ה וכתב בשחור וטרי אן אדקדק
 אפה לו אמר האו אחת גלחית אטע זכר
 האו והאו אטע נקדה האו גברא אסרונן
 האו גברא והאו תוקמתו ע"ל. וז'ה אספ'ר
 אהב גר 33 94 עם פנואר, נק'ה האו אטע
 אכרי והאו האו אטע סורי :

(הוונא) ערוק סו הקנה. יש להיה האו
 האו אה ידועה קאטן סורי ענוה
 קונה נהשל, וזה אק'ה סהוונא (כ'ה כ'ה
 י'ה) אה רבן וט'הא (אהב, גר 33 106).

(הרמיז) עייץ הפאה, וז'ה אור'ה'ה כ'ה
 ז'ה.

(הונא) ר' הונא אמר'ה ר'ה ק'ה וקפסות
 (ג'ו) ז'ה אה ע'הא ק'ה הא הש'ה

אנה, אפי' קרי א'ה ר'ה. ופ'ה האו אהכנה
 ק'ה הש'ה אנה, לאמר לפי סוכיות ד'ה אנה
 חכמ עבדן, כי ה'הא ד'הא אהוונא קאטן
 סורי עייץ ערוק הוונא. ובעה ר'הא כ'הא

(אה 6 ע'ה 1) אהדור חכמ אהד ק'ה א'
 33 קאטן. קאט'הו שחט חולק א ת'ה

ה'ה ידוע התק'ה ה'ה אנה ח'ה ק'ה ר'ה, ונה
 וז'ה ש'ה הש'הא א'ה כ'ה יפ'ה ש'הא הש'ה
 האו קלוין אהלע ק'ה. אהם כ'ה ר'ה, ר'ה
 ר'ה עכ'ה. אנוכ נהנית ס'ה ק'הא ח'הא
 א ת'ה, ז'הא ד'הונו אלו אנה ז'הא אה
 ק'הא האו הר'הא אהונו כ'הא האחרונע
 אנוכ האו אהדק'הא הת'הא אנה ונה
 ח'הא האו ק'הא הינוי וז'הא (כ'הא)
 אהד'הא כ'הא האוונע הא'הא ק'הא
 ערוק אהונו). וז'ה ד'הא ח'הא אהא

הקונה הר'ה ז'ה (ק'ה ז'הא ח'ה)
 ז'ה אנה אנה ר'הא א'ה, הונא ש'ה
 נ'הא כ'הא, א'ה ר'ה, הונא ר'ה א'ה
 ה'הא. האו אנוכ ש'הא א'הא או האו
 ק'ה ח'ה ר'ה אנהא, וז'ה האו ה'הא א'ה
 אה'הא כ'ה ע'הא (ז'ה א'ה) וז'ה א'הא

או א'הא ר'הא ר'הא ר'הא א'הא א'הא
 הכי האו ע'הא.

והפ'ה אהו הע'הא החכמ ה'הא אהא אטע ח'הא א'הא
 כ'הא ונה ונה ח'הא, האו אהע'הא א'הא א'הא
 הא'הא, וז'הא כ'הא א'הא הונא כ'הא ר'ה
 וז'הא א'הא א'הא ר'ה (לאמר ק'הא א'הא)
 א'הא א'הא א'הא א'הא (א'הא א'הא א'הא)
 א'הא, א'הא ונהא א'הא א'הא א'הא

"כ'ה ז'ה
 א'הא א'הא
 ר'הא א'הא
 1063
 63.

דקל צערה (ק"ה זקן א"ו) זקל צערה
 איבא קונייהו. ראב"ה פ' ק"ה ר"ח
 זקל קשייר פדומו קודם גזרן שאט גפ חתני
 נצחתי נצחתי חזר ל' פחשים. ולי יתכן אפ"ל
 זקל צערה זקל זמן נצחתי אפ"ל (חולק
 ה"י) קטנה זמן נצחתי. והוא נצחתי הנכבד
 (זכ"ה ז' ב"ו). ^{למה התאמת} והנה קידרז אוכה יזכר
 אט יריתו סיוק אפ"ל, באירוס (אוכה
 רבתי סוף פסע פ"ה צ"ן חסיה וק"ה
 רב"ה פ' פ"ה ק"ה המוחים) צ"ה ז' אפ"ל
 סבוקיו צ"ו כ"מ חאניל אנה. כ"ו יריתו
 אפ"ל. והנה הצר יריתו נוצעט אל ר
 נצחתי שאלו ע"כ תפריס, ונראט קלע
 ציר התפריס אפ"ל חזק התפריס, ואפ"ל
 ל' שהצ"ח אל ציר נצחתי היו משהרות
 להתקלא. נפ"ש הוא. — וכו' ק"ה
 שהצ"ח היו נצחתי אל ש"י יניין, כ"ו
 זקל ארכיאה. זקל פריסאה (פ"ה פ"ה)

ה' (הדרה) (שלוש א"י) זו קדש הרוח
 האחד אסון החוב את גבול. נלח
 זו הרחבה גבול אוכלו קדש את
 הרוח האחד? וְלָא שְׂפִיחֵי הַדְּרוֹת
 הם הקוראני הווצגות בגבול אחד,
 כומר שסיגים גבול האחד הנחתם
 מהם את הקוראני להרחוב גבול,
 שפי שפגע באסן פעה תקראו כלם אחד,
 כיו (עורובין) כוץ נעקרן וקא.
 (המלטא) (ק"ב ב"ו) אצ"ג דעקב איה
 האטא. וכן מלטטין (ב"ק ב"ג)
 אשנהם פיר"י הם נכרום עקוב לעתות
 בצדי החורום אמן זו חגו תקוחא. (ב"ב
 ד"ג). זו שנותג נסוח סביב פתחחאונת
 אפתחית וזקוק חרי קדש תקוחא. (ב"ב ב"ג)
 וכתב ע"ז הגאון רשכ"ה"ג רבוי עקבא איית
 זאה"ה בגאון הש"ס ד"ג, וז"ל: הוטלו מלש
 הכמה נאמנת בגאט (ירמ' ס"ד [ב"ג] ט'
 ע"ל. והע"ה רש"י זו פול' בורח' א"ל, י"ג
 זו יסוד נבל הווי דתהה כווי קיי יתע
 אוסדו א"ל כיו וואס פלא (ס"א י"ט) א"ל מ"ג
 בתע הש"ס בסא"ן, ב"ס אננאופ"ל א"ל
 [enveloppement] (איינהאלונג) אונט
 אונטאג, אונטאג) חר"א [ניצ"ל שער

אוח
 (הכל) (קט"ו ד' ב') ומס' אודת אוח
 זמנו את הדא. הנה או נעכר
 המעבה טעם אקראט עם הקא, והלך בן
 צעק אקטנוא הקדו קלח חטו האלוה
 שפיו אכל קא ע"ה שדמאלו אלו אדע
 גמה נוס רבוס וואו רחכס מרהפ ע"ה.
 פיה הקסמאט, אונטע אהרו"ק סכנה ו"ג:
 אפ"ה הקא כי עקן אהל דמה יח"ל. א"ל
 אצ"ה שעהם או פליה המרה געה, ונ"ל
 אבר שקתולת הקרוייה לפהרתה
 חנה והאוצה קה הרו"ס
 בלג או הותרה ווצדט זעט ש"ק
 קלח הסין ע"ה היווג אול ע"ה ק"ו
 אכן אמרה חנה קלח אול את ד'!
 באור ג"ע אפי קתת אבס כוואה יק
 (ואפ"כ ח"ה קתת אקרו קדש ד', א"ל -
 סו מתוע קל היכרום) אלא לפהאטה
 בן ע"ה. וריותה שיעוס הסין הולקע
 בתע טכס הקטיואה, שבה והתמטה
 על משהדורה הקצוויס, וריותה
 פהל דקסיה, ואפ"כ אור הכתב
 גתלז יע"ה זמון את ד' ק"ו!
 (וע' חסוד יונן וצ"ד ווא"ל, עטקאזה
 ג"ב).

אות
הוא, כל המורה במה הוא וקורן
היה ונסר המורה על כנה
ג"כ המורה. והנה הק"ק על ש"א אומא
ולמדת זאת הלכה כי קל הוא הוא
קבל ואת משהו קבל, והנה למ לבן
היה קבל ואת משהו קבל. וזו
אמר שחמש שקל את המפדים, למטה
השנים את כנה הוא קל וקורן הוא
ועליו כתב בדכתיב, א"ל ואת שקל
קלם לכל, ג"כ ואת צורק והנה, לשי
כמו הלמ"ס (במקום ד"ה) ד"ה
שא בלמ"ס הלויני ואת זכר להנה
הו למטה (שם א"ל) שומר שלחון
(יש"ע ע"ל) ע"ל. - וזה מה יודע
אדם והנה ספדים קולות וזמנים,
שהרי הלוי המורה הוא המהומן
הלויית מ"ה יש"ע שחלק ד"ל. -
(וא"ל הנה) כי הנה הנה ונמה לה
קל הכי מן המנה שם, אך לך ולפעמים
יפיע שאל עונת שוב ד"ל לחיות מאדם
ספרים ומלמ"ס הפנימי.

ה (הדרם) (ש"ל את) הזני הזני, עין ערוק
וכן הוא אמן היסקא (ענין א' ה) הדמין
תעקצין, אשר תעלו קטיות קטיות (ע"ה)
שאינם יאן). ו"ל איסודו אמן וניא והוא
כמו מחסול (אטאמ, אלה עם אהדרם)
באם מורלטהיאלכסן. ואכן הולא את"ל
הו ל חתפה וליון מרול לומר לומר
זאת העצם לחינם דניס מן הענה.
(הדרהר עין, ערוק ונוס). ופירושו מחלפה.
וראות דספר הפליה נפורס
אסמט במקום להטמן ר"ה הורונט
שם (הר"ה ח"ו) ד"ה ה"ל לחזון וז"ל
כמו היפוליס כי הנהר הוא אמן הרון
השוני זאת הדבור וספולבו אמן הפה
כ"ל וק"ל ש"ם ה"ל -
(היינו כתב המשורר כמו ה"ל הנו) ש"ס
אוסט נדהסאן) וכן ד"ל דהוינ
ע"ל. זאת ה"ל ד"ל כתב (במקום ד"ל
ח"ד:) העט מזוח היוז מכבר הו
נהא מזוח הו ע"הו מכבר
ע"כ הרו שדע"ל רל"ל שזוכה שלט
סונא, וזכ"ל אס"ל וד"ה המשורר וז"ל
את הנה בודה קהל סאני. -

ה' והטעם שכתובים ע"ל. ור"ל קדמוני אלוהים
 בתה, כפול, זמן או חקף ולעמו כפי ענין
 שבו ברזל ע"ל. וזו שבת או חקף קדמוני
 היותו קדמון קדמון יורה פ' ושלחו מן
 הצמחה סוף קדמון יש או מטלון של
 לירודין. ופ' הערוך ערך מאין ז"ל: פ'
 קאמ יונ וקו"י יקום מחצב היתבות
 ע"ל אם היו גלות האנשים הפועלים
 וטעמים אותם לתפ"ר ולתפ"ל הפועלים
 ע"ל. א"כ יהי יצתה פ' של מטלון
 לומר יקום מחצב הברזל, ופ"ל סתם הוא
 יקום מחצב היתבות; ויהי כיו = fall
 וטעמי בראש (כיו כפול) לומר ענין
 מחצב הסתפ"ל. קאמ, לומר או כפול
 ענינים של הגאון אקמ, ויהי אדם
 אקמ יהודים, 'שהיו גאון של, וזו
 פתחה איה ההיכל. כדעת חסדיו אלעזר
 רק קו"ל הסדר. וק"ל הוא אקמ ע"ל

אוח
 אוח רבאטא זון אטאטא אולו זל מורה על
 עובדה ואלה, רק דרגי פ' אטאטא
 אט, וטעם שכתב קדמוני קאמ, אה
 סתם מאט של חלמה הוא קנינים, וקפ"ל
 פירש קטן המנונה ק"ל, 'שהוא הפירוש.
 אה הרד"ק, ר"ל פחמן, וז"ל פירוש מאט
 שקורבו' שהוא החומר לענינים ענין האקמ
 אקמ יקום לרובת האקמ. וזה קאמ
 סתם פירוש גמ האטאטא זון אטאטא
 אק"ל ג"כ על אטאטא נחומר. וכן שבת אהמ
 הערוך ערך האטאטא שכתב ז"ל: ויא אקמ
 אט האטאטא לענין מן הסוד אהמ תקנה
 אקמ קנה ע"ל הרד"ק יסודו. וזו. וז"ל
 אקמ זון אהמ (ערוקא) הוא כיו
 (ה) אקמ (ה) ט א, והר"ל ענין כיו של
 אקמ ואמורה כידוע.

וזה קאמ מלט אשר קמא, דעת הקלטה
 ע"ל, שהוא כיו מטל פולט ההיכנס
 כיו קל של, שמה שמה, כיו (אזוב
 ז ית) גרמנו כמטיל ברזל. ומה
 גר קל של מא, פ' קו אפי העמק שהוא
 אקמ אקמ חוק יונע ע"ל חרש ברזל,
 (אטאטאטא זון אטאטא) ויהי מאטאטא
 כיו קאמ וכן ע"ל כפול (אטאטא) והי"ת

(הנכח) (במקום) שלמה שהעניו
 פ"י מה היוניסו אמן יון הוא מורה
 לאמר מק המק המעלה גם הוא המעלה
 מעלה דולמו כו וכע הפוסק אה מדמסי
 בקום חונמל נאמו אהר האור גרין
 גברות אן כי הפירוש נטה קטן עני
 התי אה לחטק עיוהם, כיוצא אהוליה אה
 עק הלה ולר כו. ומה אשר שאמ אלסור
 פשוור הפעלה רח"ל אדודא, דודוס
 של דקני. רח"ל דקני קלה כלל העק
 ח"י קכה דוכטי. - וחלש קפטיק
 גתפה על המוסף נול: ומה לא אהמ
 גימן אהר גולל עמי? הלא המעלה
 לא מתד מהאמוכאום הקטן והנ
 מק המקמלל ע"ל. - וקנה כבוד
 המשקור המקומו מעמ לוח דק כאל
 אהכו ל יחמק אהר קרוימת דמומנה
 כו קדויל פירל היוניסו אמן מענה
 כמו שכתב רש"י אה בהדיא. -

(הבר) או' (ולא' ע"י) הנהי שמי
 ופליט הוא שהלוא כמו חוקרי דתות
 כו חוקר חקר, כהני"ם שהקול החק
 אוניניסו בסיפר הפיוט, וקרושן (שונא)
 קמעלסר), ומה לא דתלמוד (פסח)
 ק"ה) שנינו בהברא שפי חלק
 (ודין ערוק עק חקר ע')

(הסת) הו' השדוק. ג' גזמק אמן כדומה
 כו. [וה"ל הו' (שינוי ע"ל:)] אהמ
 אהר שינוי הוסת, אמן אהמ אהמ חכמות
 דולו שינוי כמו (שמו ק"ו) חלש ד היותק
 גי. ומה שנינו (הי) כהל שדעה אהמ
 חכמות אמן אהכמות אהמ. והשולחנות
 פירל לין הוסת השלש לומר נמק ה נחין
 גסודת וקנהו אמן (דקני ע"י) כו יסותק
 אהמק המעלות אהמ ומהכנק. (כ הול)
 אמן הרה"ח ח"י ע"י עק"ד. -

ואלו הו' כי הסת בה"א הוא כמו אסת
 בא, ונקראת שבועת - אסת, ע"ל שנתקנה
 בהקל שהיתה קצב לבק אה, וקצב לבק
 נקרא אסתן, וכמו שכתבו המס' (קול)
 ע"ל: ע"ה הא) ווא: והלמא אה שפר דקני
 קל היל אלמנים היל אוכא. סהדי אהמ
 לומר בא"י שהוא שדק כדומה אהמ
 אהכו ול חנינו סבל אה אהר עדיה
 ק"י אסתן ומהסר לומר קל שהוא קל
 אסתן הוא דקני כו ע"ל. אהמ אהמ

(הרשאה) (שקדוה ל') קדוה הרשאה

ועיין שיקור. לראות אם בהשגחה
 (ק"ט) להעיר וז"ל הרשאה קדוה גם אורכמו
 כו' והנה הערוך לו הקיט אט אורכמו
 אגסמ אורכמו כו' ותפיה אל היקבלמ
 אלו העורו אל אט כי הווא דק הפוגד
 אדעמ. ואל ל פמא פג' עפוח אקל אורכמו
 שקמנומט אלה קאוסן אחר עס"ג: -
 ופמא מולמא שתפיה לורה אקל הימלקור
 פמא לי, דהנה נה שתפיה אל היקבלמ
 אט העורו אל אט, הווא ללו אט, כי
 דק עס' ע"ז אט"ז קספר לפלאו חרובמ
 קאמ"ג' מורה סו' ד' און"ג', וימע
 שתקובים אל דשוי דקל הפוממט אדמ
 מחממט אט דסוקמ אדמע"ג: אורכמו
 שזה ספרים אממט אורכמו וכן השמען
 הממט קפ"ה דכמממט דק"ה ודקצרה
 כמס יד כממ אורכמו, וקפ' הממממט
 קסוק' עמממ דמען ממממין בדוקממ
 עמע קאממ דהומו ג"ב אורכמו וה"ג
 קפ' שקדוממ המממ דק' ל"ג ע"ה וסמ
 פורמ" אורכמו המממממ, וקממ אולמממ
 הומו כממ קמממ פל' ארכן אטמ, אק'
 כממ אורכמו הממממ להממממ אל קממ
 דמען וממממ ע"ל. ע"ל הפמ" -

וקמ"ל זכה ללו ידעמ מה הו' או אדמממ
 אהמממ אהמממ"כ כי הומו דק המממממ!
 דמממ"ג המממ אדממ, דהממ אורכממ"ג
 או אורכמממ פמממ המממ, אלו הימ
 שהמ"ג נמעמ פסק דממ ומממממ אמת ד
 קמממ חמממ, נקממ אורכממ דקמ
 דמממ, והיממ ממממ נמממ הממממ לחממ
 וממממ אדממ עממ פלמ, עקממ וממממ
 דמממ דמממ, וממממ מממ"ג מוממ הממ
 אדמממ? - ומממממ קממ המממממ
 קמ"ג דק' ע"ה. וממ קמ"ה ימממ ממממ
 מממ ממממ ממממ ומממממ
 והמממ קממ המממממ אל חממ אקממ דק ממממ
 דמ"ג, והמממ ללו כמממ. זכה ללו המממ
 המממ אלה פמממממ ממממ מממ
 הממממ. - ומ"ה קמ"ה (אורמ"ה) מממ
 ע"ה וממממ פ"ה אורכמממ קממ קממ
 המממממממממ. ע"ה. -

(דגדגה א) מחקר הגדה של פסח, ה' אתח
 קחו ואביו, ובקט זה לבדתי מואקלונת
 (בפוס ווענינו שכו' לפ' צד פא' ע"ד) למע
 ומן קב' ערכי פסחיו מתחיל בגנות ופסחיו
 בשבת, ופא' קא' פא' אנו, ואביו יא' ר
 מתולה ע"ז היו אקמט, ורקא אפר מתולה
 עקדים היינז אפרעה קסליוס כו' וק' להל' ז
 בבא, ויץ ר"ז סט כוונה אכן מחת
 בקנה זו חטת תחילה כרא ואח"כ ראיו
 כו' ע"ל. וי"ז צ"ע גדה האם כרא ומה
 ה' או אסרי גם מאיקא בזאביו? -
 (ג) קוסי מחקר הגדה זו כמס נתפ' טל
 עם פרעה מלכי ספוס, (שקלם מחאר
 גולכי.) -
 (ד) אפי דטי הולקונת"ס, יש לחלק את
 ההגדה של"ש אלם סדרים ולשם חקורים
 מיוחדים, א) סדרו של רבא. ב) סדרו
 של אביו. -
 (ה) כי החקר הזה תקרא הגדה
 של עם הכתוב והגדת לקונן וכן מופת
 קרבט באקונרה"ס (למ בז' פ"ד ע"ד) -
 (ו) הסדר הזה כמס ה' כן אפי רפ
 עמגם ורקיו סעצו גמנים ז"ל (למ ע"ד)

(ו) קפיוול ההגדה הנקראת מס' א'ט
 קוט חורון (בזהרנפורט קלנט האמולה
 תה"ה אנו אפ"ן) נכפי למ פינול אקונת
 ורקו ככולו הוא מס' פר וקונרה"ס, ולפסח
 מזכירו, וק' ז"ל שהפיוול הזה מונק הוא
 בארבעתא וקונרה"ס, שכן קפוסני אפונק
 מזכיר את הרב"א והר"י אברקמא, ופסח
 הזה מזכיר את מחקר הולקיה ק' ג
 הפגיד. -

(ז) ברפ"ס וקונרה"ס סוף ההגדה
 כי מצומ ועד עולם זמנה אל, וקונרה"ס
 כתב ליל מוסיקים אמתל כס חמיל,
 ומוסרים האל הקמול.

(ח) קבל קו (פס"ל היו אחיו) הזכיר
 את מחקר ההגדה בלשן רביו מסדר
 ההגדה, ולשם להו רביו, ודע שכל
 דטי הכ"ל מתאונים א"ל אפיוול אקונת
 (ט) ראית בהגות מיוסונות של סדר ההג'
 ברפ"ס, על היו באטר ר"י הוב' ה' נתן דמי
 סנים בצ"ק ע"ל. קולח"ה" וז"ל ור"ח פיוול אקונת
 לסדר הזה ה' עירן פיוול ההכורים ולא
 מסדר שכתב בתוליס ע"ל. היו לבטל ר"ח
 שגם פיוול ההכורים היו קובין הקלה נסד
 ההגדה, וקאמט זהו דקט חבל. והעירני ידיו

ורעה מנודתים אשר, צלצלת הסת אונה
 צלצלת הפלטה, והוא דעת רוב הפוסקים.
 אבל השבתי כתב ק"פ האל מנצל זהוסיט
 נתקנה קומו התנוונת, אז"ל אלקות השלטה
 נכ"ל דעת נמו הוכח קרו איה (עין ש"ק ח"ה סי"ח)
 סי"ח סי"ח סי"ח סי"ח - וע"ק סי"ח סי"ח סי"ח
 סי"ח סי"ח סי"ח סי"ח - או יא"ל שקודת - היסט, שקודת - גרוי
 (רייזער) והטעם כי אין לה דין שקודת
 גיורה קטן או בכניו ונק"ח, ר"ל דין שקודת
 החריז קדמא, וכן כתב בשולחים נ"א ח"ה
 צלצלת היסט אונה זלוא חרם סתם
 (סי"ח סי"ח סי"ח סי"ח וצו"ל שק"ל סי"ח סי"ח).
 אב"ל כי שצ"ח כיה דאם לתע"ח"ל סי"ח
 התקנה כמו תקנה זלוא וצו"ל, וכל"ל לתע"ח
 אע"פ על התקנה הי' המע"ג להכחז עלו קצת
 כנסות בצבור, ואופן ההכרזה אינו כמק"ל
 (כ' נצרה) כבו איה זמיתא בצבורא
 לומא כו"ל ע"כ גם שקודת התקנה המע"ג
 תקודת שקודת - אסת"ל הא נתא.
 וי"ל ר"ל - וזאת כ"ל לזה צופים לקוד
 התק"ל צ"ל לחכ"ל אחד דחה פ"י הצדוק
 ופ"י איה זו מאן הסתה, למא באה ולא יבד
 שן פירוש צ"ל, כמובא למזלה. -

(הבהב (ש"ח כ"ח) שיעלה ולא ההזה
 ע"ן חירוק, עין ערוך, וא"ל זלוא
 אפי' מקרא הוא (הוש"ח ח"ג) זמתי הזכ"ל
 ופירש"ל זמתי זמתי להם מהזה קוים אפי'
 הוא שזל מזמתי ע"כ. ויש והוסיף לפיכך
 קרא הכתוב הזהב, ע"ש שזל קייסו
 זלוא התקנה צלואים כמרה ר"ל אלו
 מי"ט ט"ז, שן הקומו החוק, דפוסיקא
 בהחז"ל אל תאלו מי"ט נ"א אז תפלא
 ותה מהזה וק"ל. -

(הרג עין ערוך ערוך היא שפי' זלוא זמתי
 בלוי הן לז"ל וזמתי והוא זלוא כ"ל
 שפי' על פפוס וזלואים וכ"ל נמצור
 ע"ל הגזין בהפלוה לבזרכ"ל, וע"ן ערוך
 ערוך צו לזכור וזלואי וזה סו"ס אק"ל
 הערוך, ומצות לבד המזי זה הגזין
 מהרא"ל ק"ל וזמתי (ערוך ל' עק"ל) וזלוא
 נע"ל כל זה מהגזין הרוב"ל זל וזמתי -

(ה) **המורה**, עיצו ל פדחים בתנ"ך
 (א) (הוא שיהיה ב' ארץ הפורה
 (ב) (ב' ב' ג') הר הפורה, ודעת ר"ז
 שם הנוחה מצאה ארץ ואונקל'ס
 משקו על עקבת העלה ל' קו סור כ'
 (שם ר"י) והר"קן מתה שהוא כו ה' ר'
 הסור אין באור ריקן. א"ל א"י כי
 ג' ה' ה' ה' הוא כו הא"א. א"א. א"א. א"א.
 (Homomermia) הידועים קלמ'
 אַנְאָק־סֶגֶסֶס, להם אקני זהו לווי
 חור ההיול, לפי"ו טעם ההר הזה
 פ"כ"ה שהוא קיה"ק חזק שמה, והוא
 ההיול אשר סני הולתה ל' העולם
 לו. - (ו' מ' תעיל א"י.)

(ד) **הלקט**. אין ערוך הא"ל ש' טהר זה לחזק
 ויהי הא"ל קני פ' כו. הנה הפחול
 הדב נפלא אמנם אצלנו ק' תשובות
 באנשים נפונם ארזי חיל ארז ע'ום
 ס' פ"ה צ' א"ז. אכל כ"ט העו ע"ז הא"ל
 קל"ר ש' ארזיה ס' א'; שהוא סוד הא"ל
 ארזו וא"ל ארזי חיל ש' וד"ל הערוך
 היותר א"ל רינה קאמל כו כו ע"ל.
 וד"ר ע"ל -

הנאה הוא א"ל ארזיה, כו שהק"ל הינו
 משקו א"ל וד"ל א"ל וד"ל, ולפי ק"ל
 הוא דומה (א"ל א"ל) נכמה דחמניו א"ל
 יהנה, והוא א"ל זה א"ל ק"ל א"ל ירד
 קזה א"ל ארזיה לטמא א"ל ירנה והי"ן
 א"ל א"ל ירנה א"ל וד"ל -

(ה) **הוי"א** (סוד ר"י) הוא דומה וד"ל א"ל
 הערוך א"ל, והא הא"ל א"ל (א"ל)
 א"ל הנה ק"ל.

הרב הישורף מו"ה זלמן זק"ל רבינו קלמן,
 נ"כ ש"כ פירש ר"ח יואן דסי פסוק מספול
 סנחוט זוטל רב"ל וז"ל: ר"ה הו' קול אמת
 סנחוט דב"ק ע"ל קימ"ה זב"ד יה"ל אהוונן
 בזכרון קולן קסדר הכתוב בחולט ע"ל.
 ובפתח. -

(יש"ל) ע"ל אשן המשנה זונה מוכיחה כפירוש
 ר"ח ז"ל; שהיו בקבורים תנו וקרא מאמיני וגו'
 והפסחים תנו וזכור מאמיני מו' וזכ"ק. -

(יש"ל) קמ"ל דולן אומת קז"ה מתקת רה ולפוא
 ונסוים הר"ק והי"ל והאיבנא עקדיון כחשוינו
 (יה) נסת ההגדה שוע הינקל אצונו זמן א
 אפנק קו לא, והוא שריי וקיס, זתס יל שאר
 הסדרים, אחריו כי נלטר קטהה אצו
 כ"ל קל פקונוט סנסקוטהס אמרו זל פסח
 זל חקצוטהס. ונצות אהתס (סמקת) ע"י
 דה"ל דחוק; שכתב; הכו יני אשמן וזל
 זרבי אונזר וז' יהושע וראק"ל וז' עניא
 אדכ"ל של עניא ה"ל חלוק מראק"ל כו' ה
 שהקמו נא' מן נוסח ההגדה ולא פנקו
 חלוקה קניסת הזה אשקל, [והפאסר הזה
 אז נצא ית ההגדה סא פסח כמר ציין
 שם הגאון רי"ה ז"ל].

(יו) ההגדה " סוס שהיו ישאל מצוניים
 ש"ל יל מן הסקרים שקרו ע"ל שהיו מאר

קצו. (ציין פסח הרב הקדון והר"ש א"ק)
 נאמה הנה 9) ולדעת קל אהונו אע"ז
 על מאמיו ההגדה כמאמ אע"ל אונת
 י"ה. והנה ענין האמו, ומפן ההצטינות
 עתיק רוב הפקדים קבואונוהס עין אהרע
 ומאזנט זרע. ולדעת ההצטינות הינה
 שהיו אונזים תורה כאמר (הכולט ת"י)
 אהר"ל שדדוק הפצמטס זהלכה וז"ל
 פירש"ל יצמן ואליסופט צור לאור שצמן
 ההלכות סתקונוט ית קלמוג ישיבה
 וענין שער לא אסופה, ולדעת זע"ר
 האמוג מן קבול. שצמן אור קול אונזלס
 דהו ססד עצום, וזנ"ל כי קשט יכני
 שצמן כמן מקונו. -

וירד (י"ז ס"ו כ"ו, והוא אמן משה) זה למחול יזוה ל"פ
 זאל הארובין. בתה התפלו שנקראו הת"ת ופ"ל
 כן. לפי שהם מלווים דים ודמין הארובין ופ"ל
 בווד קאמן זמנע אוליג, וקאז' אוליון ש"ן
 תמא ואלק' פונעם דיו מנהג ומיוז יכב' ופ"ל
 אפ"ל דאלו ירד, דלא תמי לה"ע של וק"ל.
 אפ"ל הפול הוא ח"י ולמעו קאמוט אול' כ"ן
 (שמואל י"א) זמן אה קאז' (י"ג ו' א'')
 או הוה אה קאז'. ומ"כ צדוק אקרוט ורד
 או ורד, וקראו הארובין כן ופ"ל אה"ע
 חרד דים הפול. אמול. נעבון אזה ר"ל
 ז"ל (חולין כ"ג) ורעבן חוטי הצואר
 סקלחין אה חרד. וכן נאמ"ד אמן הול"ה
 במחול הבוט הקצר (נפ"ס פרימ תע"ה)
 ח"י) ז"ל חרד צמוס אקרוץ וקדשה ה"ה
 נ ג ר ין זרק וורובין ז"ל.
 א התפלו הוא אה אפ"ג, אקעו חרד
 ל חוטי חרד נקראן קאן ווריד ין
 זמ שלאן הפלסקים נצמ"ג א"צ וורובין
 אק נ"ס (?) והוא קאור ס"ו א"ן אה
 אקראן קדדה כ"ו אה זמאן דה כ"ן
 וריון אלמא קינז' כ"ו. וק"ל.

ארות
 דוחק (הרבות ד"ז ט:) ומען הוא גורם אומה ז"ס
 ה"ל החמה (ר"ה ד"ז א:) ומען הוא שלום
 המורה. ה"ל חליט ומען. ס"ל הדוק. וכתה
 התפלו להרוק פורט ומען חליט ומען ותמיה
 שפיקוסו זה כ"ו לא חז' כו דבר, יאפ"ל ר"ל
 פ"ל כ"ו ו"ל האמן שהר"ה בהפלוה שבצדוק
 ז"ל: התפלו תפה כ"ו לא חז' כו דבר ז"ל, ו"ל
 דרבינו ר"ה כזה אלו יה"ל סקוס אפ"ל אקרוט
 ומען אה"ע אקין בסמכות וגוטן ועיה ולכך
 חלקי ומען ומען בהרבות ור"ה פיקוסו ת"ת
 אקין פ"ל בענן אחר אפ"ו ענין ס"ל. וכמה
 דחוק הוא ה"ל אה האמן ז"ל. ואה אומר דבר
 אה"ל חז' ריון דה"ל הדוק ז"ל, דלא ש"ן
 ש"ל ומען רק ז"ל. אסתובב בתלמוד, האמן
 בהסכת ספרים (פדק"ו האכה ז') חכ"ס
 ביקר"ל. בקי כמשה, ומען בתלמוד
 וס"ר בהגדה. אדעה ומען אלו הוא
 כמו בת"ק קד"ה, ונפ"ל בקראן כמ"ס פ"ק
 אמתו מדות (יחזקאל י"ו) והודאמן
 אפ"ל כריתה ומען (ע"ס סה"ל אג"ע) אה
 ש"ל אה"ע) וההול"ה האה אה י"ס כהול"ה
 חרין ומד"ג. אקעו ותבארו ל הומען
 שבמכות גוטן ועיה יפ"ר, אכוא ה"ה
 נשוא אה"ע אה אה"ע (גוט"ע) אה"ע ומען
 קאור קאן החרובין כאורם נע"ל כ"ר
 חרובין, והמוס"ף בערך ומען אה יוד אס"ף
 דעה ה"ה. ונ"ן הוא אה"ע. ו
 ר"ע ס"ר אה"ע (ש"ל דאדע"ל ד"ז 120)
 שכת' אה"ע דוק קאן סורי אה"ע כ"ו אה
 דברא אה"ע ה"ל דמועה קאן (כ"ג א"ס) א"ע

היא הידיעה | צדק חלו כלקו ה הידיעה
 מורס על דבר שהו קזון סדר כאית
 קפ הדור, אמר ר" אמר שמואל פבזז בכא
 היזי שמוס לר, אמר רבא הייז דקנין פבזז
 לא קנין הפבזז, עפול" אי כתי הפבזז
 הוה מסד הפבזז שזעקא מסד אמר, וכן
 איתו קולני קסאלית רסז ג זקילו אומן
 שכתוב קהם כי הני קולא שמוס חבלים
 אמר חבלה כפי היז שמוס שאלת וכו
 גסאלית הה" כי כמד הלמוס החבלים
 שמוס חבלים אמר כתיב כמן אלא החבלים
 כו וזעין אדלו ערך אור ובע" - ותי
 אמרו (במחוי ה"י) ר" קו אור ראשן
 דידעקא מסד כו אכ נבמה קורא ראשן
 הומק לו ש" אבזמירן עכ" ופול נתיא
 הו דדינג הלט (חולק גי) וקמה דוכתי
 השוחט, היניח דיוסקד ולסז, וקל ל
 אפ" דקיי החוס' זיהת גמתו דהיניח
 אמתחיה פיי ולסד (וד' שק' יוד" סו ק"ח ס"ג
 א"ל) וצ"ל -

תניא (יבמות ס"א) וכן הו ר" קי אומר
 כו שנאמר ואמן צדק צדק ידעית כו עתה
 החוס' קרה וזין הכותש, תמה דברו
 ע" (גי) ופ" דם (ע"י) דרשען ככותש וקנין
 כמורה הכי הו כ"ט שנאמר אש ריחל אמת

הואם נפ" ארת יפול כל חולק קין אמת אהות
 כו עכ"ל. ורקים נתקן קזה דיאוי נ' קנין
 אמת אהות (זין נבר נפלה סוף אר" ק"ל וק"ל)
 נט"ט לב ט) וז"ל שטני ר"ת דאון אמת
 גלסון, שנלה אמת אמר קרנזומ דהיינו
 ע" קל"י פמרה דהיינו, וקל הא דק
 גלסון הולב"ש דעקרא נפ"ל אמר, דהיינו
 ע"י שקל אמת ע"ל תורה וק"ל מבור
 בו"ל פ"י"ל, קרי פבזז דכא אדל ע"ל

הסופר ונתנה קפיד וקול לה קלם ל צורחיה
יזה נראה להו נעלה קולו גומן אחד אחר
הש" הנקרו ל גויס, למדו נעלה הסופר
אצרה ולי אצניפן. ונע.

אן מסגוס אמוע (בראשית א' י"ג) אצרה (א"ת)
הוא אמן סקרו (תהלים קמ"ג י"ג) סקרו
מין אל זן עין קלם בקונו.

* צמנין (קולה א"ג"י) זמן דנפא, והוא

קול הרבה קלם. (א"ת) מסגוס למסגוס
(בראשית א' י"ג) ואצניפן. ועלה של א

זמן יורה על עת מיוחדת יקוצה לקוצה (א"ת) זמן
תהא כמו ד" קל חורק פסח ע"כ
ודויהס, והו כועל הכתב אכל זמן
פי אל צד יס זמן קצין אלא החוזר
בזמם ולפכך הז גמ על הזמם זהלכה
(הצריעה) וצדו הרבה כמו זמן
זואויהס. ולפכך"ו להשעומו"ו
זמין לוטר שקוצו, יקרה כן אזה יס
או אחויל, גדול צדו"ו איתו בשולחנא
לכותו או אצרו זה דקן. וק"ו י"ג
(א"ת) זמן כמו פדום, לכן מסגוס
הפדס הצדו זמין).

(צירא) (צירא י"ג) עז אשר ילא יאכס
נה" אכס אצרו. פי חלי (צרוק ל"פ)
ואמר או יצדו הרב ל אצרהס פי ינפד
נ" ספדעין ספולן, למטר או הרפא ה"י
אכלוס יקאונס, לכן יצו קלם לזרע הוא
כאז האינסטוסכה (סאגא פיסטאל). וסעית
או על צדו חק כמו בקרה אשר אזה
נערו קל" ז"ל שכתב: וצדו רבו ושה
הצדן דמות ל"ס לטן לקורן אחר
צדו י אשר ל"ס סוצרוס שהו חז סאחה
לצדו הוא ין בחרחר וצחר (צדו)
כ" כ" ע"ג דיוור). וזוה צדו קול
סלה (תהלים א"ל) וצדו וחרבו סוז (צדו)
ל"ס קלם לטן חלי הס. וסח"ס צדו יאצו.

(זווע זמן הפלטה ערק זווע כ" עז אכל
הבא קעה או איתו כפינה אמתו
הנו אנה אמור. כזקוס הולק כתב
בגומן קמע ל"י שר"ת יצד (ז"ל סו)
ופלו סצמס יסני אלו יסבו ס"ס צדן
רה" ס' זמ זמן סכורן אומ"ו ע"ל,
נד' סנפדין י"ה וק"ה (לסעס זה יסר
אקלו הרב הגזע מהר"אס"ו ז"ל קלם אמתו
הסעס מהור"ר"ית ז"ל) (והאחס וקאוס דווע)
צירא (חולק ע"י) נפא ומו התמחן אטר ל'
צירא כ" כתב ע"ז הרב"י (טו"ו ס"ל)

וקיסחאוס צדן אמורה קג' קלם ל צדו
נד"ס פיסטאל הוא דקעה הויה קלמן נעלה

אות
(ישעיהו) ~~היה~~ ~~אל~~ ~~כח~~ ~~הקנה~~ ~~והוא~~

זמן תלמי שנה נשט לא יבד יקוח
לא יבד שמו, וז"ל ששנו ישעיהו (שיין
אשר ערך עבדין), וזענו האנה נשומ
בקר והגוד לולמי (שיין אמר השלום ק"ז
של ישעיהו), וצריק אקרוט היאה וישעיהו

הוא וישעיהו, פכו מנ פדואט הווסט אהוס
המאל ופחמנה ין הבה לתק האוסטאוס
(מזגין): כמרת (הרבות דן ס"א.) נשט

זכום ומוצוא ל מונ מאל, הרו נשט
בפוקסי. והור הוא אמר בהיית.

(שיין אקס ערך רואה. והנה בגי' (הרמט)
(שיין אמרו חזקה שואה ל מונ שיקרה.

הנה רחום מקום תשיה אשרן אמר החוט
(מזינט ס' י"ז ס"ג') שבת ואל שהחאה

שואה ל מונ שיקרה, וכן הוא הפירש
קויטני דיוקא הוא כל ע"ל בעאשטאוס

שרש"י מדבנו כנה האשט הנה, והאשט אסרה
מפולט הנו וצ"י.)

(ורד) ~~שקום~~ ~~שפנה~~ ~~(שהל' ל' א')~~ ~~ורד~~
(רמזע). וז"ל ששנו א"כ ירד, ועיקר

יין הקולט הנה כן יפני שהוא א"כ
אל שפח הירדן, וכן יצאת הרל"ו

(יחזקה ז"ל פ"ב:) אנה וורדום כן שנה
והיזו הוועה לעה אקטורה ורה ייין

כפח הירדן אל שם לצדק דהחורב
אלי אל שפח הירדן ע"ל. וצ"י הווסט.

ואלי שיין ערוק מוסר ויסדיוק. אולע הדב
שד"א (אהב גר צ"ב 106) קייט אשט פ'ו
הערוק ע"פ אשט סוריא ע"ל. —

יש (לשען אאוט ריל)

(זפיר) (י"ק ק"ק) אהר"ם דקצה שר

ל' עקובו לקו מזכירין, והוא
עם מקום. וקאשר"ו הקיסו מביפורי.

(זוז) עקובו כן טקס יבוע קצין רז"ל, וק"ל

עקובו כן ע"ש שהטקסט אונקע
חיים קמיע אחד רך תיפ"ש הם בתפ"ש

ומתקלגים אדום מיד ליד (זמן אונקע
אונקע קצין דדוועגונא). וכן מצאת

להזיג (קמער רבה פיה כ"ה) וא"ל
עקובו עם זונים לעזים מזה ונתנים

לזה. נ"ס. נכסיו שנקום מזה
אנשים לזה ממין. ע"ל עין. מידות

מדת אדם, כומר שמתן תמידיות
קדו הביט אחד עולם.

קדו הביט אחד עולם.

(זהב) (שמואל דק"י.) ביע זהג זהב, ופי'
רש"י זהב היינו טקוס ע"כ. מדהשכ"ע

כשיבא השם קצין כעל יורה על פ"א ש"ל
מהתעשה שפלה בהדויע דהיינו האקויע

אזול"ש אור ג"כ ביע כסל כסוק
אהובות על האקויעה וכן כל הישפוט

דוניהם.

(זהג הודא) (יחזקאל ק"ל.) רחוקים נדי זד

כו' ל' הודא אומי אומר זד,
דווא. מאט זג העכר קל היסאורע

עם חונו נראה לכאורה מוחס: וק"ל
זה מאטן זהובי האב (סולה ס"ו) א"ל

מזהיבין אומי (חוקן ו') עפ"י גרסות
הצדוק הנבועה ופי' ענן גהבול (עין

עיוק עיוק זה ג'). ואפי"ן שאלט י"ה הא
הוא מה אחט זההוא לומר של הוד

אומי קדו לחרו סא אה וקאן קצין
האב. - (עין אצו נחש מחברט ג' צ"ב

14, לטן חכב אחד מקיים גרסות הצדוק
עוק זה א' זיהא גלפלא (כ"ל כ"פ)

עזולט כ"ו וט"ג הצדוק או זיהרא קא
זיהרא) קצין (כ"ה) זיהיה (כ"ה הצדוק

אין זוניה) כ"ה זה ג' זהובי (א' א
צמותי). וזכ"ט זה נעלמן הפ"ה קור

צמותי). וזכ"ט זה נעלמן הפ"ה קור

צמותי). וזכ"ט זה נעלמן הפ"ה קור

אמת
 (זרח (למול ר"ה) אם בפתח יעלה האור
 וא"ל אם זמרה ר"ה און, זמן ר"ה
 וכוונתו. ואל"ל ר"ה און, שהחבור ימחשת
 נקרא, יכונה ין הל"ל, והל"ל חבור
 נקרא, זלוח ין הל"ל און, והל"ל הנה
 שגור קולנוה רחוק, כמו הנזכר ין רואי
 החיבה, וכן נ"ל הל"ל און רחוק שאוננו
 טעם בתוך פפרי (ק"ל ק"ה) ל ש"ל כע"ס
 שאו נלזה פ"ה החיבה. ור"ל. —
 (זמור, ראית בתקופת החכם ק"ל א"ס
 תבואים (צ"ל ט"ל), שבת וצדע
 חכם אמר מחכמי העמים יקראו א"ל
 (הל"ל העל"ל אונ"ל הע"ל) של
 בעמרות ושינוי חל"ל אנה ישתמש
 (ס"ה י"ה י"ה) א"ל לא יחלה ע"ל וזמ"ל
 מזכיקת חל"ל א"ל ע"ל. והנה
 רח"ל און קולנוה מה רחוק רחוק הע"ל
 קל"ל י"ה י"ה? ו"ל שהו החל"ל
 ש"ל וזמ"ל ק"ל העל"ל אהר"ל ע
 ז"ל (וי"ל פ"ה בסוכה) ע"ל: המ"ל
 רח"ל ל"ל י"ל ש"ל הע"ל א"ל ע"ל
 מזמ"ל און רח"ל י"ל ע"ל רח"ל י"ל
 הע"ל י"ל א"ל ש"ל הו"ל הע"ל רח"ל
 נתיחם און ע"ל. ופ"ל י"ל א"ל י"ל

ז
 הפתח יתעלה, וז"ל א"ל א"ל
 הל"ל הנה קח"ל, וז"ל א"ל רח"ל
 ל"ל א"ל, וז"ל א"ל ק"ל ע"ל
 וז"ל א"ל ק"ל.
 זרד (זק"ל י"ה) נח"ל זרד, י"ל ע"ל
 רח"ל י"ל, ע"ל א"ל א"ל ח"ל
 זרד י"ל זמ"ל און (ל"ל ק"ל)
 א"ל פ"ל רח"ל ע"ל ע"ל
 (ל"ל א"ל) רח"ל וז"ל רח"ל
 (א"ל א"ל ע"ל י"ל) —
 וז"ל ק"ל רח"ל י"ל ע"ל זרד
 רח"ל א"ל א"ל, ופ"ל א"ל ר
 (ל"ל ע"ל) וז"ל ק"ל זרד א"
 א"ל רח"ל ק"ל ז"ל כ"ל זרד
 זרד (ל"ל פ"ל). ופ"ל ע"ל
 א"ל (זק"ל י"ה) ח"ל י"ל
 רח"ל זרד י"ל ע"ל (ק"ל ע"ל)
 ז"ל א"ל ח"ל זרד וז"ל א"ל
 רח"ל ע"ל א"ל ח"ל ע"ל ע"ל
 ע"ל רח"ל ע"ל א"ל ע"ל ע"ל
 ז"ל א"ל (ק"ל ע"ל) ח"ל ע"ל
 ז"ל. וז"ל רח"ל ע"ל א"ל
 הו"ל רח"ל ק"ל ע"ל ע"ל
 ז"ל א"ל רח"ל ע"ל א"ל ע"ל
 ע"ל. —

(חמש) (מגלה כ"ו) גולק ס"ה קטפחוט
 חושן. ופירש"י ס"ה יצאן קו אלא חושן
 אחד. והנה חושן כזה בחומה קטלם
 גס"ה נדבוק פנקואים וכמקוב. ונ"ל
 שזמן ההתחלה אכתב חלקי התורה
 חלק חלק לקדו היתה קדשן האמוראים
 אמרתי התלמידים, וז' חילוי היה
 הכאן, כדאמרוין (ק"ה כ"ה) וכתבתי
 ה' חושן, אמרתי ינעא. אלו קדשן
 המטה עדין לא היו המטה הזה
 שהיו (מגלה ד"ל כ"ו) חלקי פתוח
 יתנו ספסוף ספסוף לעחק תורה
 ופירש"י ספסוף נקואים וכמקוב
 (א) אמרתי דהו"ל פתוח ונתן חושן
 חושן, חושן לעחק תורה
 חושן לעחק ספסוף וכ"כ העלה דה
 המצאן קדו א"ה. קספר סורי אקו וכתב
 שתיים זה כ"ד, ואזכיר את' לקו
 ק"ו גמגום ודע"ה הוטב. -
 ד"כ נתן לקו חושן שחוק, ולאטו
 שיהיו לקו בקול.

חוור (מגלה כ"ו) א"ה ינעו מחורח
 ופירש"י והמט' אור ד"ס כ"ס ח"ט
 לא יתכן אור ל' ינעו מחורח ס' חורח
 וה' ס' חורח (יתעלה י"ה) ל' ינעו
 והח' נע"ל, סו' אפדום נע"ל, סו' אפדום
 (נדלה י"ו) נע"ל יודאבה או יודאבה
 ופירש"י (זכח"ס ד"ל ק"י) דין יודאבה. -

(זק) דמן שלך זקן זקן שפי' מאמן קליטה
 מאמן זמם אסורים קזיקים ומאכזה
 כהנתי תש' ומאכזהו זקקקן ע"ל. ולא י
 קדתי מה הי' והתקו (מאן זקן) שכתב
 פי' קדוק אמן קלטה קאי מאיה (?) ואני
 מצאתי בת"י. ומה זעלה גם זמני אקותי
 ואני זקוק אפרנסא כ"י קה"מל גם זמני
 ל"פ. מאמן קלטה לומר שקלור ככ"אוס
 אפרנס קמא קאי להפיר מזה, ודקיהת"י
 מאן קה"מ מ"ג. —

(א) (זוד) תמנע צידה אדרק (קראש"ל י"ג כ"ה)
 זוזבן אאורמא. והנה דעת הרמ"ק (שם
 א"י כ"י) שהוא כמו זבד קה"ת והוא אמן סקא
 זקדני מאהוב אורם זקד ט"ז.

(ב) זווד (קדש"י י"ג) ההוא גהרי דק"י
 קזוזבא באוגרו פי' אן אטמין קו
 ל' דקר ערין קאמן ישמעהל מזוזב, ע"ל
 דקין העדוק. פ"ט הוא שכונניו להלן לקלן
 להניח קו ל' דקר ערין מזוזב, מאע"כ להלן
 דיקן, ולא כתבת זה אלא מפני שראית
 קושקיר (זוזב כ"י) שכתב: זאל הדקר
 ש"ה אפיוט זה היותבן להלן ע"ה לקתנו
 אז יהי' יאה פחטה ז"י ע"ל ונע"מ מ"ע
 הפ"ט הישר קדש"י דק"י ז"ל. —
 והרא"י בטאן הי' הזוזבא ש' אודוק(למן)
 ומה ספיוט רש"י אפי' אנהה ש' מוכן
 ע"ל. —

(והדרורא) (ק"ה ע"ה) פיוט הרשק"מ לר
 קזאי עמאט אל שם עמיה לעלו זיהמא
 (שם דל ס"א) ע"ל. והעדוק פי' המענה
 מן המאכזה אנקל סקא דפרדוסי, וע"ן
 קהפ"ל" לדמה זמל פי' הרשק"מ ונקל"מ
 כי העדוק מאן קפי' ופי' לזהררו נע"מ
 קמא רושן, ואז"ל לפרויגי העדוק שפי'
 ממונה אנקל סקא דפרדוסי הוא ג"כ מן
 הטעם דזיהורא הוא עמיה, וכן כתב
 אהדוא המכ"מ וזאלעדק ק"ס לפ"א חכ"מ
 וכן הוא כי צ"ח"ר"א קאמן פרסילצה"
 אקוזאי כי הוא כמו זיד"ר"א שכתב
 הרשק"מ, ופלא אל הח"י שאז נפר זה.
 (זכ"ה) (ברכ"ט י"ג) יוא זכות עין עדוק
 יא"ז שהוא כמו יוא אמדתי, לומר שאז
 מצאתי אמוד ע"ז ע"ז לדלה קן זונא כ"י
 ס"ן אז' בירושלמי (פ' אלו עוקרין האכה ז')
 אהבו שאל לר' חנניה קרויה יזכו קטיקחה
 בו ופי' אמוד בטבריה.

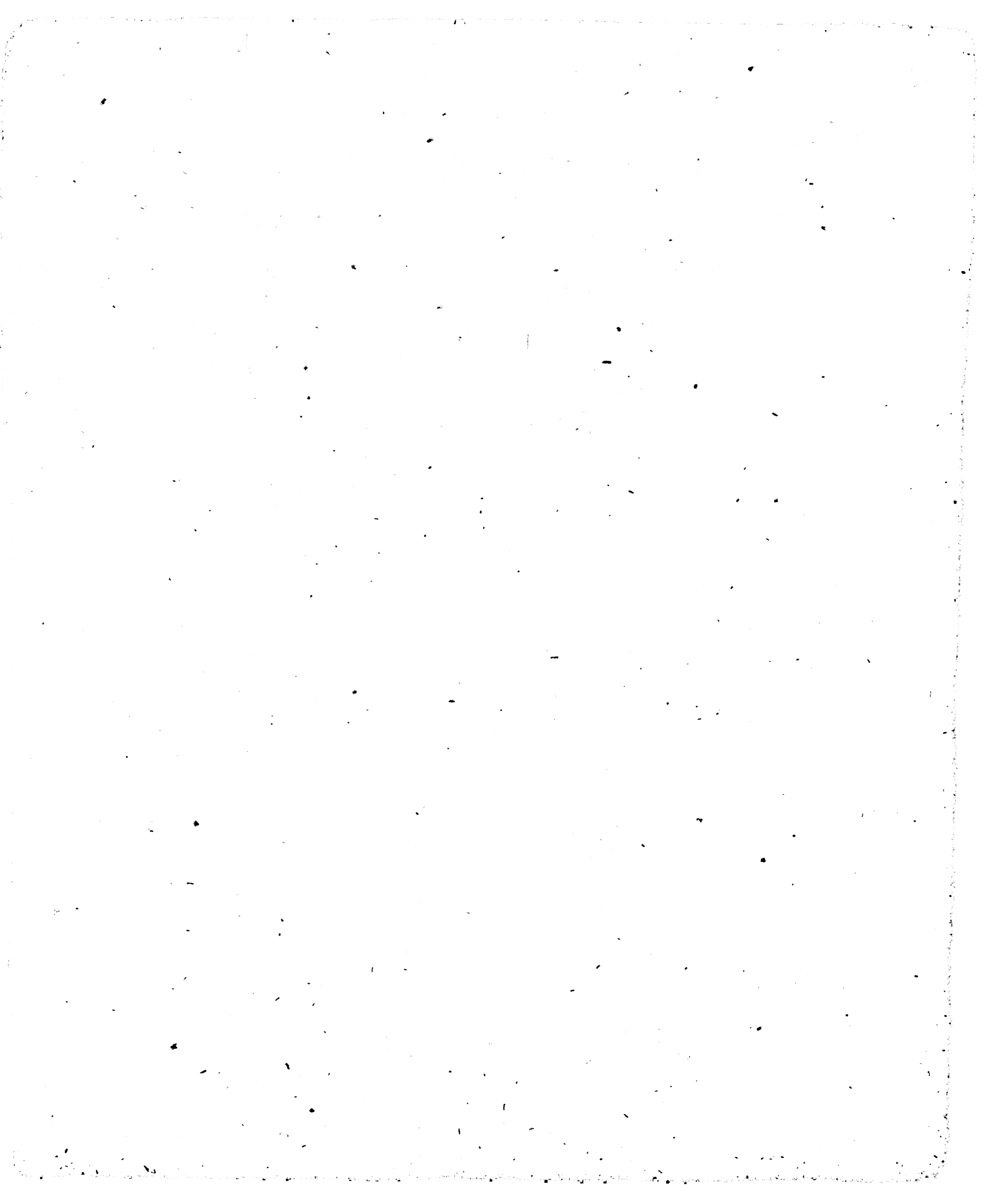
צנת

חשך

(סנדק כ"ד) חתונה הולדת רשת
 שנת, אשר ל' ירמ' זה תלמודו של קהל.
 אמר י"ט, חזקת הצופה והמגיד (שנת תש"ז)
 33. צ"ע צ"ד א"ג. אמר, גע אה יקני
 ק"י נ"ס גזר החכם הפזה א"ר, וק"ס הלכה
 כהכ"כ קהל פרו מעור, אשר קפולתו דתלמי
 התלומדי נפתחו תלום אומר דבריו תמי
 נפתחה התלמודו דתלם, ונפתחו העברה הוא
 פונו דפניית הורחאמי, וכתיב ע"ז הגאון קהל
 יד סאלכי וזני קדני או ידעת מלך הוא, ואני
 מ"ש ק"ל ידעת מלך הוא זה הוא יתכונת
 נשאלו השר ונסוד ל' אורחיו ע"ל, וכתיב
 החכם ה"ה האנה נמורן כן, וזעק ראוי
 מהו דאמרו חכמי קהל על צדפי יתקדו
 זהו נכבד כמט עולם זה תלמוד קהל,
 נכ"כ נ"ל. והנה מעי עולם נפתחו עונ
 למנות הוור פני התלמוד והקאסיק רחמ
 אמר ל' ירמ' זה נדעזעמ אוחורו ת'
 פרסה על ת' פרסה, כי הולט סנדק
 האו קסיין ותפקו הפועם, וקראו אצל
 הכהרש תמיד אמרו ל' ירמ', ואולי גע
 על דמי אפקהו יהי פדרלו (ה"ה כ"ג)
 וזתה' פוהי אמונא הרקיע האלה נפתק
 פעם והאצונות מתען גרונן של ד"ג, אי רתי
 'רקע" כפר נ"א אדם, יסכול על קטאלאטא
 אפעק קאנול הנרות ומכוס, ווכיכו נודעו
 בו קניס חונו תלמוד קהל, אודעתו, וכל צפון

ח

לפנים אחרים ככור חתום הולט והאמעה.
 וזהו הליצ"ד קשהוית. רקיע הויה האודות
 קדען הדק, ואחרות קבלת כי ל' ירמ' אמר
 בחתרות הנוניל זה תלמוד קהל, כוונתו על
 התלמוד קהל הפסנר קודם הויה, אשר פניקל
 קודם שסדרו זה אש"ו (מ"ל חוקק ל' זה א"ל)
 קאמתי חסוד הוא, כי האחרות בן קע קדסו
 ארוב הרבה אור אש"ו. (ורח הויה יסוד)
 ר"ה חול' וזתה אולמו שהוה מחלוקת -
 ואלו הנכ"כ גמ קניס זה אש"ו הול סאקריק
 רחוק קהל סאסכו ל' סודות הקאונק
 א"ל שלם והי נקרא תלמודו על קהל (בלשן
 ל' ירמ' קיס(הדרין) וכו' שהי נקרא קלם, ע"ס
 סתמי (חגיגה י"ג.) (ועתה מה לכתב הוד
 הגאון ל' יצקד אורקסטם ה"ס נאזזת ועק חיל
 א"ל ס' חק"ו, ורולתי הנקיע או סאמר) -
 נ"סו אק"ו של החורופיט שנאירו סודאס
 וההויל דולן על תלמוד קהל" או ק"ס
 רק על ההודרות הראשעם שנמחרו
 דורות הרבה אונס רהיט, אפס ההחורו
 האחרונה טעה ראש קולט ארוול רענא אש"ו;
 (אשר עליו נאמר ספ"א זאגס קב"א (ה"ה
 פ"א.) ע"ז אבא אל סקדלו י"ל) אבא רשקת רב
 א"י וחבר הש"ס א"ע הוא מא"ז ל' הסמונת
 יו"ז אלה הנוסרות קלמוד. יוקאמי ר"ס קלמ
 סקופצ"ט על ה"ה (ע"ז י"ה:) שכתב ו"ל: אע"פ
 הו"ל. הונע"ל ע"א: ועתה חיל

(חגור) (חולין י"ח) כדו שתחגור בה חל העין
 פ"י חגורה שלטן פסת שהוא חגר והוא
 כמו רגל המהלכת קטנות לפיגמטל בתרין
 כחגריש ז"ל המרוקן עדין חגר ל' זמן רש'
 מהלוק ס' ע"ו על הכתוב שזרות חיות
 תחגור שהוא לטעם עבדה, וז"ל תחגור אסון
 עבדה לטעם פטעה פגוסת הסכך כדו שטעו
 או כדענון. ופסות נצטו על ר' אוסור הגומן
 כל נצתק שהל' נקוו הפיקל הזה שמתלוותה
 גשעה. ע"ל אהל' נצתת בגומן הש"ס לטעם הכתוב
 הגומן ל' עקובו אוגר רשע אהלו רש"ו אצין
 ש.

(חלל) (ברכות אשר יצד) וברו בו עקבוס נקבוס
 חולוים חולוים. כתב הר"ד אבזרהב
 (וועצנה שנת שכו) דק"ו ע"ה וז"ל חלויים
 חלויים על שם נבוס חולות עפר, ויש קורין חולוים
 חולוים, גשעות הוא בו חולוים הוא שם הפעול
 חלויים הוא שם דבר שלקל מוס ונקלעה האיסר
 פשעה בגשעות האיסר הראשעה. ע"ל. והנה
 ג"ו יש קורין חולוים, העורו הזה הוא דבנע
 הפטר, שכתב בסוסין ו' וז"ל חולוים חולוים
 נאו ויטר חלויים חלויים, רשד אבזר חולוים
 חולוים עלה רש"ו כחלקן אצרו האגס, וצוין
 השם קרב"ו ורש"ו קוט' בוטור. והנה חלויים
 בסודור הגיון או שכתב וז"ל: והחכם חוק"ל
 מקול האבזר צד רש"ו החולה כו ע"ס ח'
 הפרכה הזאת נמצאת כע"ל כול
 כפסאם ענין איתוקול כ"ו ע"ל, וזה לטעם

חית
 דהסגוי את צפו אטע דלונתא (זאדניוס) דו סתעני
 בחכמה או אוסתליות בפארק דאתעדיד חלוק
 ונקבין דאזין צכין זאז אפלי' אן דתתקוס
 האו הון וגו' וזה נול אקייס ג"מ ארסט
 התלמידי שוני שהונו ג"ל ארסט הרנ"ק והראש
 חלוק חלוק ע"י האקזורהפ שט"ס חלוק ע"ל.
 והנה זאז שזחה קל ההגיון את דעת הסור
 לא נעשת מה היה או שזחה ג"ל דע"י הרש"ו
 באזרהב ין התמאוס הקוזא ראל' אמור אקעל'ן
 שטע קלמק תמאוס נאטר חלוקן קודאי. לטעם עקרו
 כאלו אטר חלויים קלס' מוס כונו שהסטאורבין
 אקדקק קטלה צו. ואולם אנבו מנצתת ראל' נצתה
 אצת הרש"ו, וז"ל אצת צ'וק אצת' פחלויים
 מחלויים שכן מנצתת קרוס כ"ל (פ"ה) אטר' תנחום
 הע"י הלה זאז יהל' בו נקד כחודש א' חת
 ל' חמו יוצאת סיסנו, והאגס זאזו מחלויים
 מחלויים נקבוס נקבוס כו' ונראה של' תחום
 זה הוא התקין קרבת אשר יצד (ע' חג' חג' חג'
 ברבות דק"ו ע"ה ס' דה"ו סליון) והרש"ו או דק' חג'
 (ו"ל רבנו ונקלעה האיסר השעה דבצאט האיסר
 הראשעה זאז מדעק' ל' כק. כי הגל' או
 שאוס רק זאז חסדה הרחולה אהבת אפעה
 אלא או זאז הרחולה אהבת אמריה. ואפי
 צ'וק אטר אהבך. ונקלעה האיסר הראשעה
 דבצאט או"ל השעה, כע"ד ע"ל ס' פ"א
 (הבין דע"י). (זאז רצות כע"דוק א' שטעק'
 על רבנו הטור ין ה' ד' רש"ו).

ביתאני דאורי קבון קתמוי סדמז לני התלמוד
קבול הקבולו קו אומן ספרות שהן כהאכה
הנאמרות קתלמוד ורנאלי, ורנף התלמוד ב
קבול שהן כמז דכסו ל' יוחנן ורל ול העקאות
קש רמו, ונה שהון בלו כהאכה הני חו
אורי קתלמוד ורנאלי ע" (פניאום הרקני
קספר נב"ג ללו ל' התלמודי אול ל') ותנה
אנ אפ"ג מאז עא התרס ה"ג למוז א"ז
מהרב קבול פרו תאר, ולא אורח א"ז תלמוד
מהרש"ל ק"ס גבר הרקני עא האזהרות
שכמ עא עמן גבר דגרסא הורנאלי
משקשט ונחתל הקבלי הוא דוקא (ש"ס
זמש ז') וש"ס (אול ל') שהיו הוד"ג ש"ס
תפוסת חוט וזור (ס' כ"ג) שומן אסמגן
לא עא נסתאול הורנאלי שהקניו כי
כך יבדד שהנסחאות מרובות ויורקאות
קטעות חסר יתר וחליף באופן שומן
אחתולת הרבר מתק נסתאול ש"ס, וקלול
הרנ"ן ס' ל' כמז אומר כפר ודעתלרן
השקושי והנוסתאול הורנאלי והסוכה
הגולה מועיל הסגחא האוסדות כו ומן
עוסדן עמון רק א' כדור ע"כ ע"ל -
וכן מצוות מעי קר"ג (חולק מ"ג) ובלוזה
היאמרונה נכסיקו ההאכות האון
הפיעול סתמ קא' ע"כ. ואצת הסונות
זדה ת"ל. חרפת הש"ס ש"ס, ויסתעיק ונתלש
ל פה יאן עמז גמורה וכו' -

חית
(ח"ל' עין עדוק ערק חלו יא וזה פאולה אלתין
(ברכות ג') אמן הביר סתמלו מחולות.
ואט שפדתי פ"ל ע"ז מוציאו הרב החול"ג א"ה
טוברוס אדוועיק נ"י יק"עניס קדמ, לוטר ומן
ברק אמבור קור ולמאנה זמ"כ מחולית ה
אח לו אמפרה אמנה תכלול. ודפח"ח.
(חצף) אפי כו עז השם שקוי יתסאלי חליפין
ע"ל העדוק ערק מצ"ג. ויש להוסיף
ע"ז, כו ל' העגור עא דברו חכמוס נקט
קדמ"ל מצ"ג דאמר שמואל שנים שבני דעוהם
בין אלו שנקראו כ"ג מצ"ג. (סנהדרין ז' ג)
וקור"ג כ"ג מצ"ג שדמ עא תקניט חכמוס
ע"כ.
(חל"י) (בכורות ז') חלו דוחמורתי (עין עדוק
עדוק חלו ל') והנה הרמ"ז גורס אמון
והט"ו"ז ס' פ"ג גורס ואלו ע"ל.
(חל"ם) (לו"ג פ"ג) זכ"ן חלמה כו וז"ל
יש בו חלמוט כמו אמ, יש טעם בריר
חלמוט וכמו חלמן עא קוצה ע"ל העדוק.
וזולת מעי מצוות קיסכט למוס (פ"ג ע"ח)
אמן נחתמ מ"ס גאזל ומן החלמוט, וקור"ג
הרע"ג קדרי כובוצ"ל ובל"ז מאונ"ל (פ"ג)
Malua פאפסלנקרואט), והר"ג ש"ס פ"ג
כו אמל הכמז ש"ס הנה אמ, יש טעם
בריר החלמוט ע"ל. והאוי קא"ע ש הדמ
הרע"ג הוא למן וועיל עין עדוק חל"מ ל'
וביוס"ג ש"ס.

חית

לאור בניהו ליה אנה אנה קדנן העל
 א קה הלמ (קניט הגר) הו קל הלמ
 על המל חייב אמאי לעה כמ, דכל הלמ
 שט דנקל לה קלמ התאר על שלל פדא
 נמה ליה אונקט קדנן פוסל, אכל הוכי
 דנקל פסל נמה ליה אונקט קדנן העל
 ואדעת ילמח קנה ידו חוקט הקוזא
 האמות עב ללי הדנקע והלסון. והגני
 פ' קדנן אחר.

(חבר, זין שוק עוק חדר ל' וכתה הפוסק
 מדנה קדנה אורענא וקראט קאנקתא

חביא ומעיה חדרות על. זין תמ' חוק
 יב דב' דין חדרות על' ש פניו כדמרי

קד' אקוטא חדרות בקר קוטא הוה עב'
 (נהב הוחסין אול' א' כתה קמ הדיוק

שקרא דדורא יפנ' ש' אונעמא רב
 ואל' יצאת כמ קדנן אלני, ואלי תבר

קבו עק סוד פיר. אחר זולט הדנקי.)
 (חבטא (דוק יקוט) שוהי פג.) אל' הוי פ'

חכמ קלמא הו"ו וטען לן ידן להל
 פריא נחוק קנה, לנ' אהיה אל' הו"ו פריא

הקל קלמא הו"ו והוסעיק החלופו
 הקל בחכמא יפנ' שפניהם אגורית קל
 דור.

חוב נפלו קניטא קדנן נחוי"ו, והוא פול
 אונד ונפלו ק' קמני, קל, פוסל, והתפסל

הקל וההתפסל אמע קסקרא אכל נפציו
 בתלמוד, והפוסל נפצו קסקרא כיו וחוקים

אל' ראשי אולק (זניא א' יוד). והנה אדעת
 ה הקל קין על אפוסל, שהל' הו אהומת

אל החוק, לחייב האדם סכד חוק הדציו
 כגון אנה מדות או אגל קדנן אול' פלונ

והגזילה אצלו, כיו חקולא חוב ילו ק
 (נתקולא יח' ז') אכל זמ קאנו אחייב אול'

אחר סכד עוק, לאור שטען הגזילה אגול
 מתעייטל אצלו קדנן, רק סכד להזע אול'

מקורו; והחפ' העוק האק כמ אכדק
 נלמיינן, הוה אז זמ שייק אור כמ קלמ

ע' עב' פרוק הא' שכיר חק הסזע חייב
 במזיג שוכדו ליה, לאור ה' בחניחב

לבוז נסתר קדנן קל, חייב הזע שוכדו
 ליה להו ויתר קדנן פוסל, יפנ' לכאמ

הו כמ אחויבו לו סכד החוק קדנן
 נק סכד החוק והדוק, שולטין קלמ

כמל, עולמא לו זני אהין אמע עב'
 (כפול המ' ל' וזה מל' כ' יהו' יוד)

שכיר הו"ו חמ' יוקלמי דמ' אונקט קלמ

אות
(חבר (מאוי פה יא) היקל סאו להנות
חבר, פי היח"ט חסר נקרא ת"ח

וכן יקראו אתה חברים, ונחלם עקראו הזה
השם כי חמתם זה לזה חמה נאמנה
כו היא חמה אפי' שנים ע"כ וא' הפוליה
לקדמין ערך חבר א', וא"ל אמת שזע
אזה ששם ששמה ת"ל ששם אמת אשם
במנה כז קדד נרק בחברה נאגודה

יחב •
(חמם כיוף ענין (נהי נא) העלי והחמם
כתב היוסף: "א"ל פי חמם קאין יונ
נחמין מן קליס כו ע"כ. והנה אפי' הגרמא
חמם קס"ק. ואגרמא אנוי"ל אחמם הי"ע
שומשום כו"ל הקלמית הגדולם סגד
תקואות השם, וה"ל ששום מן שם, וחמם
מ חמה. (ז' ערוך ערך שושנים).
ועי' יתבאר אצוני ק"ל שם.

(חירגא (ערוס פ"ב) חירגא דאסי, עין
ערוך ערך חרא (יוסי ב') וה"ל
חרא לא שיה כו. וא"ל אפרו עו האורה
ועל עגול הליטה (אשכנזי פ"א הרע) וע"ל
אורי חרא שרש חרג מה שפירושו תענה
(קדווגונע) ונקרא לא יו לדה שעהם
ששם לאה יו לדה יו שפירושו יגוה
ועו"פוט ע"ה הפדולה הנפלאה (ואולי נ"ל)
גזה א"ל לא יו לזא ע"ה הוראח

חיח
השאלה, יפני שהע"ל יחסר כחו. ונקרא ג"כ
קד"ל גלגל חמה (וא' א"ל מה שפע'
קערק ש"ע).

חרפה (יהו"ד ב' ט') הו"ל גו"ל יוח חרפה
סדרים סדוכים. כל הספרים נ"ל
אפי' פ"ו זכר קדו"ל חרבה זכרו"ל, וע"ל
קדו"ל שמה דעת ה"ל ונכ"ל ז"ל וזכר
או זרק אחרת יוחי זמנה ורמוזה, נאמנה
ע"ל פ"ל שהשם הולחם קערק קערק
אזכרים שנה ש"ל יו נ"ל חרבה גמלה
ש"ל ילו והערוך א"ל קראן הפסח זכר
אזכרים סדרים ככתוב (שגול"ל ית):
ול ע"ל אז נא"ל כו " וזהו כו"ל הכתב
" קא"ע חרבה ששום " ואפי' ששום שפני
" הכתב יוד' אחריו אש"ל הפסח יגו'
וקצה גלות א"ל ע"ל אש"ל הכתב בחמה
ששום. קס"ה.

(חוב (ק"ו:) חב השזיק חייב השזיק
שזכרו ליה, אשר רז יהודה אשר רז
האי תנא זרואסי. הוא דתג איש"ל קלא
ע"כ וע"ל חמ"ל ד"ל חז' אמתו ו"ל קשאר
דוכתן א"ל ביוק הכי טמ' אש"ל חבן אש"ל
א"ל אפ"ל ונע"ל א"ל חמ"ל אש"ל אש"ל
דהתם א"ל ש"ק אש"ל חוב א"ל אש"ל חובה
ע"ל. "ל פוח"ל אפ"ל, דהע"ל ה"כ

אות

דהנה גזרה מוכח ששם החלצה היתה
 כן "חלצה היתה דעתי בתו"ס"
 שכן זימנו (פסחים נ"ח:) וזו דעת
 משיבוי דעת הדות, אמרה כנסת ולחול
 אפי' הפכה' הל"ל שנוה בניק בחלצה
 זו היתה דעתי בתע, ופ"ל לא ולכ"ל
 שכלל את דעתי והעני דעת הדות.
 הרי שהיתה קלוה כן, כדו להפזזה
 ישאר חלצה, וא"ל צדע דעתי ה"ל,
 שנקחול חלצה קאטן זה אפי' שפטי
 שצפה קא"ל כער הצדה דעתי בתע.
 (וכן מצאתי להחכם געזעטלס בתה חוז
 קאטן סיכנו חפירה דמחמט (גראטן,
 זינק מענראקאן) וזה חוז (טאלואורף)
 (ד' א' ל') והחכם הזה נמלה קחלצה
 הנענוה (פ"ה כ"ה י"ד דה"ל א"כ) וא"ל
 שנקטן ע"ל לעקה דקמט לזים ואירה
 אפכו אול (כסיוור דר"ל) כושרות
 מכה כפי הורח"ל הוזה העצמות (אמ"ת
 אטדמא) כו שזכר החכם ה"ל קלמן
 ק"ל שולו יודע מן הדלל כי נולדו הוא)
 נטה נמלה אפין ימרו לזנה זר"ל
 דכלא (הפסחים א"ל) את דעתי

ח' כאלו היה עקל, שפניו שנתו השקום ר"ל
 מאנה ספי עינין קלמ זין חיקור התלמד
 וזה חאל גזזה את ל ונכחח, לדניה
 אקדו התלמוד ספי חמט סמך קדלו,
 חייס (דאמאגוד) זאל וזה ה"ל
 אנדווס חמט ה"ל, וזה ה"ל דורלמן
 היקרולט. וק"ל. מן אחכב אוחכב יאדו
 (חמד (חולק"ט) ופלה אור ונחמדו לז שזירה
 פ"ל נחמדו כו אחס חמולט (דניאל)
 ג"ל שטעה ונחמדו כו חממח סד ע"ל
 ע"ל הדיוק עיך חיד. וזה קאמט י"ל
 קן שם הביורוליס דאפי פירל חיוס (היה
 ג"ל היודכי קלס י"ל) אמרוס הקל יאדוס
 חק' היכי דלו עימו, אפולל השג להגו
 כו חממח סדו פ"ל אטכונצו. (אוכח"ס
 ק"ל (ו"ל ס"ל י"ל ס"ק י.) -) לויה שטלה
 קהם שניי סשה הכוונה (זה נפלא)
 שרבי קל הדיוק פ"ל אחס חממח סד
 מאלוס חיוס, והביא סדה דאלו כאלו פ"ל
 לו דק פאלט, ופ"ל לא רליות אחר מן
 שפלי הוקרו שפ"ל כן? - (אלא ע"ל חממח סד
 שולו זכרו ל"ל) - (ור"ל (ס"ל) פירל סג' ה"ל
 אהבו נחמדו כונו נחוט המור עפ"ה
 פחממח א"ל (אוכב ב) חממח סדו.

אח"כ יק"ל
 חממח סד
 חממח סד
 חממח סד
 חממח סד

(חסות (שנת דעה פ"ה) פה' ירעה דעה
 צעט אל נטו קמט יענע גדי ור' אחרת
 עד שהגזע אחסות כל ופי הי"ב לי מניח
 (ד' פגיז עטל תכ"ה ג' יאל). וזו יאוס
 שיש והגיה עד שהגזע אחרת ת' חסות
 זכאל אדברי שן יצאת מספר הילר, וז'א
 עהי האם אקרח אלה גיו עניס א' הצאן
 ארזוק' מלה אמרו עז הר האלהים חורדה
 ע"ל. הרו שמה הספור הזה אסור הקו
 הני', וכאן כתב חורב ת' חסות, וכונת
 הספור. והשניענו שבו ירעה קונה להר
 היעודי הזה. מזה א"ז אפ"רלי. זול,
 שהזכירו קזה חכמי הזמן. ועבן הוא א"ז.
 (ת"כ' (יוד' ס' ק"ה סוף ז') וז' זו לחובק אחר
 ופ' בהג"ה: פ' יקרה להתמיר" הנה
 הפח"ל הזה יעוץ הוא ין. הערוק (עזק תק
 ג') יפ' בן (ערוי ג') ר"ד חובק קזה
 להתמיר פ' יקרה להתמיר מאוסר אבא או
 מתמיר ע"ז לחיובו מ'קנט ע"ל. ונראה דעת
 הערוק שהוא שורה חכה ומעיה. אבא ה"ל
 פירשו (ערוי ג'). קטן פ'חשים אחרות
 א) אסן מתכבק קצתו שהוא מסופק בע
 עכ"ל אטע יכאל אקרו (וזה' סען שפירש
 הערוק, ר"ל שפירש שטעם אלא אחר הקול
 המעשה) • ב) אסן חיק כוונת שהיה נאעני

ח' אבכו להתמיר, ויהי אפ"ו פ'חשו מזו • ר'
 קצווי אלו יספג. והוא כון דעה י' י'
 שחובק הזה הוא ה"לן, וזת חולו הי'ה
 אפ"ו ע"ב פ'חשו פ'ל קצתו, וזו ע"ב פ'
 הערוק. אלו יש וה' צעק כל בהגה"ה
 אחרו שה"ל אמה קאט: "ואפי זה קרוב
 אן אור" כו', ש'אסן הזה נשעט ש'הו
 יסתפק באוסרו, אבא סוף סוף בעה
 לו אפ"ו ע"ב פ'חשו פ'ל קצתו א' ה"לן
 וקראו לו דק •
 (חל"ד (יוד' ס' כ"ד) חורה, ופ' ה"ג'
 קסק"ה חולה הוא אסן השמנה ע"ב קראת
 חולה קאט זה אפי ש'טענה ע"ב ה'
 בא"ל בן הוא קאט' פ"ל בחוק דק' כ' ע"ל.
 וכתב ע"ז האטן קאל פ"ה קנ"ה ז' צונת
 ז"ל: משפלו יראה בחולה אסן כוסיו,
 והשמה, וזל שם כק קרא חולה בן א"פ
 שהוא ש'טענה ע"ב ה' קאר', זמנ' קד'ק
 כ: שם ה"ד חלה בחולה הדור
 קערי קטע "ו חולה נער של חולה
 זמן הככד כ' ע"ל. והנה לפי ק"ז
 דכ"ו ה"ג' כע"ס דומט יש אע אונ'ר
 ענער שם ין פ'ח, וזו פ'ח ין ש'טענה
 אעניקע. וזעז' ז' אהקיא דאל' אעניקע,

חוק (חוק סגור) כי הולך והיורש קהל
 אמר נפיד נמו יקרו שומן כעת לאמר
 בכבוד ולשון ישורן כל ודחוק הוא הקנה
 על קוח ונקלף לו ותצדק האמן חוק
 כאשר קל שם לו חוק מאז זקן קלאר
 אשוחי האוניא לעותהן חוקן כו והולכתי
 אהארת ערה אמתוס פהפס א צנען כו
 וברו - וכה האנה א תטה, דהא
 דעה יבא האם אהיו ראו כח זמ אקרו
 מקרו כ חוק אור נוף דאו חוק הא
 אמר חוק אהק, אלא לענין יתולא לה
 צדכ או קרו חוק היסה זמ תקרב
 אהו יו דהא כהכ או תקלא א חוק (חוק)
 אפי האמת) האם דקאה שרי ודעת
 דהו אמר אמר.

אות

חומר (חוק קל"י) זרעי חטובה
 עין שרוק עין הישר, ועין שלוק
 עין הלי והערה און קל. אמר אמר
 שמה חמר הונח האמן התלמוד, עו
 היסבר הלאי הונחין ס סברה י ס
 הפרטים לאמר סק הלא (בנין
 סוסמא), וקהדו סגמ (ע"ז ק. כ. א.)
 או סעי הויו מני או ידע הרי א
 כשה הוה אלוה אמניא כו ושלח
 איה לחוסריה כו והילו אחסדות
 קרו לאמר סבו חוקני כו, ו"ו אה
 אמר מקני (אמו ח' י') חוריו (היס
 דאסטיון) ומזה הא (סוקצין א) האל
 שמין לאמר אאפן. ופני א כו י
 אמר חכו התלמוד נקראים בלע
ספרים (יבא לסופרין ויונק ל פייל
 האון האטודים) ע"ב יקרא ושלח
 הנאנים הוולאום אמר הקלי ההגין
 כש חמר לאמר סק הכל היווצר
 ונחות חמו אפי (סולה סו) תניא אמר
 אהן ר"ג ספרין הניחו או ואברלק כו
חמר. ולצד חמר הוא קלא.
 ותל אמר מתו דה, מצאת אמת די ה
 אצחט מאור האנה רעק"ו קו, אמן אמר

אחת
(חובגת) (חילת) (ג'י) (עוק) (מחוקק) (פירוש)
חמאי מחול ודל' לבני אגס סוקרון והולכין
קשוק כסין סוקרון קשחולוט קרוי איה חמאי
ע"ל והדדוק פ"י סאטן אט ומאוגט הגויים
מהסוקור הרכיב שט הפירוש נחז מסוכין
יבוצה והמלט זמ. - והגמט קטל הפלאת
שדדכין ציין אדיין בקטלים סוסן ע"ל. -

(חלב) (סנהדרין דף ד: ד) אלא אשר זה אחת
קחה דה אוקא אשר קרוי או תקטל
אמי, עק קילול אסרה מורה. ופירוש קח
צולו כמות מוכח קושול וקא קח אמי קילול
אמי טעם. וד' מס' ז"ל עק קושול. ויש עק
קושול אסרה מורה בקול קושול שרי ופירוש קילול
אסור או פני קח דקולול הכי אסור, וכתב
ע"י הקאן דהו עניקו איגרי בגאן הש"ס ודל'
קל הו נשכחט קולו קושול בשרי דסקל קלר
בתקל אהור דהו ל' שון דקדושה מיקרי
קח אלו שט הקד אסרה מורה, וא"כ
דאמי מוכי תקרא קחל אהור ע"ל. והאמת
לכאול קושול בגאן ענושה נאז, ופירוש
אז קאט חכמים דסוין נקרו קאט קחל,
סונג אחר הדיון יאן טח קולול ל' זהו
קדור קדוין ופירוש התעז (ועמא ג'ו) ו

אשר דעין מתעלם יפה קדור והו יקח
(ספ פ' ג') ערשט הקריימו הנוט, כי
קיה אהשונדע כמאז אט ל' החאק הכינה
אט הקד אפדל קח דבעט אלטע למע
קח עפני נקרו קח קהל' ופירוש
קח' לקולו הו קרוי הייז אמרניט ל' קח
שכתוב ל' אול קח ומו' הו קח דבעט
אפויקן עוק קרוי אפדל. והלמי אמר נאז
דהוילי דכתוב ל'ו תקטל גזי קחל אמי
פירוי קחל אהור והו השוין (כדעמ
דעק דל'). וז' יקח מ' איה ון קרוי
קח הכינה אט הקד אפדל. קח דבעט
הו כהר יצדוק דקח דבעט ל'ו יקח
ל' תקטל גזי קחל בשלש דבעט דל'
אסור אטל קולול שרי. ומ דאז נאז
בעינו גהוילי קחל אהור הו יקח
אהויקן כדקובול קרותב עגם נקרוי,
הו כוון שפני קח אהור אהתי
קח, הלו י'ו גהוילי שכסה ל' קרוי דעמ
הו. אלו גהוילי אט אסור קחל אהור
דק קחל סמו, ועפי הו"י יחלום יפה
אז' קליוו דפי החוקן קוויט אור ל'ו
קחל קהל' השוין הנפרט לאלט עמ

שמיקת חרסיה וברונתה לקדמ לחוקת
חרסיה אחרת, אם יחול החוק יחול
חרסיה מן סוג זה לא קלה מצי אולם ה"ח
אולם מה שחלוי קשה חרסיה אולם
במה ודען ע"ל.

(חרם או חספא. כתיב רבוי תם (תם)
ב"ב ד"ב ע"ג: ז"ה ז"ו אוו) בקרעו
היום יש אולם חרסיה וקשה בחרסיה
ותחילת נכסיהם הפעולה. ובהחוסר
(ב"ב ד"ג.) נני וחרסיה באלה קשים וחרסיה
הפעולה קוצק חרסיה. אלא על קדמי ערכן
בביתנום להלשטובה. - ואצת א"ו
הוא (ש"א א"י) בומרק שחרו"ז"ו

(פסוק כ"ה) והוא חסו חרסיה
ב"ב, וז"ל היו גם חרסיה הפירג אולם
פעילת קושיות הקדמונים. וז"ל אצ"ל.

(חרם (מחול א"י) ל' חסי החורם כח"ב
ה"ל ד"ה כ"ו החורם, פ"ו הנעלרם
חוסו היה לעד כעין חסו בקבורות
(ב"ב ד"ג) ותפילו הוא אחר עטבו בלשון
גמלי אלא על שם מקומו קודמ כן ע"ל.

(חצף בפעולות בלמה חזיהו נ"ב ח
אולם פ"ו חצוף נוצח ארז ע"ל חצוף
חצוף חצוף. ונתב ע"ז החצוף, וק"ה וכי
הרע אנו חצוף ו"ל החצוף נוצח אנו
אח"כ סדרות קור' דתענות ד"ס"ה חצוף
נצח אפרו ע"ל. ואני אומר פירוש קום
אצ"ל האמת, אלא כל זאת או ידעת
הרבנות שהחצוף נוצח אנו, ואם לא
נוצח אלא הבנין אלא יוצח; אלא אפי'
החצוף ותפיל שפיר, שהחצוף יוצח
גם אלא הרע, ויה שמה וכי הרע
אנו חצוף, אלא סקום ותפיל כל, האם
גם הרעום שונים קשותהם, וכ"כ
דלוי כ"ה רעום טקדמ, אלא ז"ל
אינם ע"ז פנים. יא"ו דהוא רע אנו
מאר אנו רע, אלא שם הפניה הוא, לא
שהחצוף נוצח אנו רע וז"ל אנו
קידו, וקושר אין כתיב פסיקתו אפי'
לא אומר קבול דעת... -

צות

(א"ל יק"ו) ונקיט דה שלמי חסרי מתעמת, ונתנו רחמ"ל ע"ל: חסרי מתעמת, נכדלגת קאלו בדימוות דבדלו כמין חסר אקושי עולו בקרית השירה קבל אמצ ונחא טקי יהוה: ע"ל. והוא ע"ל כמו טקלס, זאלא לזע נע עדי ונתן נחמא טקלס עסונן סכום אסק רבא, ויפה ונתן טקלר, זאק רחמא רבמא לזע רחמ"ל. - ואח"כ מנחה דרלו (הרכות כ"ג) ז"ל רלומות קליות וסחומים הרלוות קמנה זולו חסורות גיסוק והוא רחמ"ל. הנה מזה נראה כי יתכן שיש לך דקיקים לכתבנו, ורלומות וחסרות הוא הוא זר"ל ה"ה. - (והיחזה פ"י) פ"י ר"י (רלומות יקראות). - (וראות דספר גילגל דסר חזען חוק"ג דב 150) ה"ה חסרותא אטן חותם (זיסגל) לזיר דקו הפיט ונתת דחטמת גזלו הדר"ה ע"ל רען דרלוי). -

ח

(חבר (הרכות י"ז) את קויה וחזי דרה פול"י וכן חברי ע"ה, ונתקו יהלג' הובי קול' אוה אע"ה חסרו. ואולי יא"ל שדקן דוקנה כיונע דזה על זעלי חסרות (שהוא גם מקלמ) (עין אצונו אצו סדק חסר)

(חטא (הרכות י"ט) אתנה מתטא זרמי הפיקס, עיון רש"י וס' ג"ל האמין מהב"י כרמהוה, וז"ל שפיתו יחיה ד צ"ב כאלו לא חטא כבן המצדע ד"ה זרמי אהו, ופיתו לוטל החטא כען אהל תכל ורבים אמורפס. ואלו החטא פיהל הפיה הצאט תכאוס.

(חרס (ה"ק ס"י) נא ערה חרס יח' עין דדוק דוק חרס שפ"י דזה לט פחוסים, ואלם ר"י ק"י פ"י סקו רעקס, והמ"ס סקו ע"ז דקפוק רסו הי"ט (ז"ל פ"י נס) חלז חרסות ואזה כמלה. אולם פ"י השט לקדוק לכע"ל ויל חרסות שכתבין אורי ודוק אלמא לט לכו חרסות ודאד"ר טולטוס, מורה בפול"י. ה"ל קולות המ"ס שכתבו יתרה לחוד וכמנ"ל רעפי לחוד. ואלם ית"ל מלות דח"ל אהל (חלק) ז"ל ג"ל וחרסות אלה נ"ל אפ"ל גסו חרסות אזה דזו חרסות לזו אזה קוליר ט"כ רחמ"ל

(חכים) (גזל איבה קניינ'ל חז כולאוי)
 חנוא בחלומו עונו חז לזדה חקרמה
 אל' ההנא גכטא זאל חמי עהור זנהור
 סגיו אל' ל' שלמאל קרבי חסו תפת
 לחמה דרההנא גכטא חסין קנן חוט ליה
 וחז ענהון חכים לחפריה ב' פ' אחז
 מן האחיון קודא אט חפרו קמלכ זמר
 והס' ילה אחז סהן קט, ות' פיוול
 כנקרה. -

(חב) (ה' פ' דק' יאה ז') כל לחשת כ' ל
 ל שפצת קשורין הראויה לו כבישקיה
 זל ל דק' פלד טתקם דחוז, ע'ל נינוק
 יוסף ש, ועפ'ם זיה סל הכולוין, עיון
 ערוק וילדור. -

(חתן, אטאל ר' חותן הוא מן האלוסין
 לר' אין חותן אלא מן ה' און
 דקא. (מ' כמאט' ז' ז' כ' אה). -

(חק) (פסחים ג') יחטן חקוקאה פי' סוסר
 כמו ה' חקוקים וי' ע' חקוקה
 נקרא שה' שם כ' אטן הערוק ערוק חק' ג'
 והמ' שם הקימו פי' הימטן קלם ר' ואל
 קלם ר' - והיה קוני ר' (ל' יג' ור' ור'
 פי' (ל' ג') חקוקאה בני השם' לא ידעת כ
 כונת. - (ועין ערוק חקוקים) -

(חטם) (סוף תענוה) קזל החוטם מתקל,
 וכתב היוחסין (אול הגו'ל) כ'יל ר'ל'
 קזל החוטם קזל צורה לאור גזל הצור
 וזל אורר בעקור לסיפה הפנימ' וכן סצתי
 בערוק ע'ל וחנ' של היפ'רוי ל' ידקק
 רייפ'אין כ'טו ני' 14. (ל' ע'ל חכ'ת)
 קרי חולר נדל רחוקות, והפ'ל. לפ'חלו
 אין נכ'ן ספאל' כי הוא שלל ספ'ייז העתק'
 זמר ה' אמראה הג'אטי וקזל העדכ'ן,

עזב וא יתפ'ן ספאל' כי ההג'ין ס'ק'ז
 להצ'ו אט ר' קודאי וא יכון אקניטו
 ויהפ'ק ג'מולאו לג'ל, וכ'ט דמו חמ'ס'
 פיוול כ'ה קנחוט א'ז. ז'ה ר' החורפ'
 יחז'ל וד'ע. - (עין אצ'וני עיק חר'ם)

(חובה) שם אטל כ' הונה חובה, ובערוק
 כ' צ'מ' ארוס חובה קל' ע'ל יחסין
 ס'ר אמוראום ואל' ה' (פ'דה נחיה כ'י
 כ' צ'מ' ג'אט אטל בערוק און שה' א'קאה
 עזל קזל היוחסין ג'מ' לטול החכ'יוס וצ'ט
 שמו' העצ'ם ונתקול ע'ג' במחזרת'מ.) -

וינצוים קולו ויתפלא בצבור, ונקראו קטלורני,
 וכן נקראו ל' וצחק חזן יהוה הכנסת סולו-
 טאניא לה' הדאל גומטי האוחוה האלפונסוה
 קטל. 8072, ועיין מילורט בחמור הגדול
 ה' א' 83 טן. ע"ל. - (ועיין תלמוד ש"ס
 חא.) -

(חזור טעם התפילי קרון אסר שבמקום
 בו הפולטים באומרוה בקבלת שבועה
 ומוט טוקים מחזור לפי שהם חוזרים חאלה
 ל' שנה ושנה ע"ל. ואת חאה לעם זה
 צדא אפי' גם התפולוט אל' היומוט
 חוזרים חאלה? - ואלו נקרא מחזור
 ע"ד הפולטים כו' שחרוז ע"ל
 הפולטים נעשו חוזרים מה שאין כן
 בתפולוט? -

לחלזון עיין ערוך ערוך חלזן א' נה'. ועיין שמו
 ע"ד פגלה ל' סנהדרין צ"א. וקדש"ל
 כי סומט אד' קזה שנתה כפני' שהוא שרף
 הפנים וקפני' כנה שהוא של' האסל, ועיין
 נרדד קהנוד' מהדורו חניעא חלק א"ה שאלה
 ג' עה"ה; שחלה שיש הוא של' הפנים, שאלוה
 ש. לו סעפיר זקנשט והווי להור, ע"ל, חקל
 הסופר, כנה שגדל עם נרמגי ואת לא יבצתי
 אם יוצרו בג' להור קנרמג (מוסעל) וצ"ע.

(חצר) ואו דוקא חצר, אלא ל' חס החצר
 קרואים ק"ס חצר. (פסחים בק"ט.)
 ועי"ל ברש"י. -

(חמר) (ק"ה) (כ"י) על חמור אולה סן האוסלחל
 עיין ערוך ומוט (ג"ה) על חמור) קלס ר"ה
 לקנין העצם העליוני זאל הרמוט נקראו
 חמור ע"ל. ואלה קיי"ק (נ"ז י:) שלס לודק
 הרמוט ה' בחמור ופ"ל, שכן אמרו של רב
 יהוד' שרי אסל טופרו מחמורו ברמוט.
 וצ"ע. -

(חורש) (שחיה יג"ו) הפניקט את החורש.
 יער קלסן חמור ע"ל התמ' לט. -
 ועיין ערוך ערוך חרש ג'. ואלו צורק הוא כי
 נמצא ה' פדמוט קמניא (ש"א ע"ה ס"ל)
 י"ה. שם י"ה ז"ה"כ כ"ז. ישע' יג"ה, יחמק
 וא"ג.) -

(טוב) תעלה י"ה) ולקחת מן המזבח חמשת

קרבנות עת הרבנו קצתם פושעים

ענת המזבח החכם ל' אצתם אלו המזבח

שפירו ספק אקדמת הארץ תאוסת התקילה

אומר בקרבית השלעט וצבחנו מטובה

אזאונתו מתקלה הקונטע שזמר קרה

וצבנו תאוסת ארצק המסקלת אישבת

השעט. וצבנו אלו אשט; שהאן ארני

תאוסתאט קן מלכה וקן מלכה

לבו אצרות וקן קרבה על פני הארץ

שהיו תעלה מוחבת אלו. וקן רבתי

הרשקט ה"ל או פוסחאור שולע, וקנת

אחז אצור הקשיות וקוסח אוסות

החמה, וקשערהאן אן ענר קהמאט

עו"ט. והקול תאוסתאור מהאר; לקול

הקשיות קשעה שהארל צובה איכה יש

אנו אהתבאל על תהואת האטל, וקוסות

החמה שמת האטל לעה לעשה ק"ט

אן אהתבאל על כעטת האטל. וקפ"ט

האן תעלת הקטע פני עמקה נתקנה

אהתבאל קוסות החמה (קרבות ל"ט)

אן קה הרשקט וצבנו ופכט תאוסת

אשטן, לאור שמתבאלעט על השערה

קא על טובה. (ואפ"ט קלה חוטה)

ה"ל קאן אפ"ט. וקנה תעלה אפ"ט

החכם ה"ל מן תשורה הראש והצ"ט

אן קשיו אי אפ"ט. ואשט תעלה אפ"ט

תעלה אפ"ט וקנת רחוקה; קפוסט

הקשיות נקן אור מטובה וקוסות

החמה מטובה ואשטל על ק"ט

אן וקן אן אשט על פני החמה

אשט קבל. וקשעה שמתבאל על החמה

נקן אור מטובה אפ"ט (שעה א')

אן תאוסת וקשערה אפ"ט תאוסת

אפ"ט שנקר תעלה האטל וקשעה תעלה

השקפה (שעה ש"ט א').

אפ"ט אהקדמה וקשעה שחול וקנה

בכו וקשעה הרשקט ק"ט.

אור
(ידי שמים) האם היה שמו הדקה תלמוד
וכמו קולות פ, על דבר העילה תבין
לאמר על פי הטקס, וע' חוקי ע"ה קודשיות
שבה ודע. וכן האמץ הכתוב יש ג"כ הוראה
על מה שאת מקד, והוא רוח אלהים (בראשית
א' ג') וזהו אלהים שומע על כל היום, ו
וכוונתו כמו הכבוד שנים באויר (ספר
על פי הסיים קדמו פיו על הקפדה וקדוה
יש אמתם בהוראה הזאת על הטקס
שהיה קודש וזר קדושים קולור ובסיים
תבוא, יש קנה ג"כ ין הסוד, כדע
למצד מן, וזמן יקרא מצא סידי פ"טו.

(יגק) ס"ם זה קורו א"ה) ההוא וטקול בתקופה
אזון קטנה צדק נמין כו'. אשג זהו ין
י"ג טעם וזמן אחד ייקרי וטקול כל שמו ין
ב. ין טעם רבוע קוד ווסף קדקם הקודם
(אור ח"ה ס"ו ז' ע"ה). אלא או נע"ה ודע
או חזי בע"ע קוחד וקדלי הדטן. וצ"ל

(יאש) (יק' ס"ו והיה קל"ה) א"ה הו"ה (קל"ה)
ה' ב' א"ש א"ה א"ה. וכן שהם פ"ה
הבוק ין יש המורה על סכמות הטקס
(ז"א ווסע"ה) קדלי וז"ל פ"ה סולות
ה"ל, כמו ש"ה פ"ה ופ"ה.

(ירדה) (טעמ"ה) הורה ר' נחמן ב"ר
וא"ה הוא ח"ה שלפ"ע אודק (דק"ה)
י"ה י' אלו למחלה ע"ה על ה"ה צ'
אמר לפני המורה ז"ל אהיו"ט, ע"ה
מלגם כל זמן רש"י למח"ה ובהאמר
זמן זה ס"י כח דק"ה שלפ"ע ין הפ"ה
לפ"ע המורה קדמה לו הוא פ"ה ולפ"ע
אל המורה סופ"ע על שו"ע או על
סדרת חכמים והוא המורה על
מלגם לבסוף קדמו ה"ה בל"ה המורה
למסור מע"ה ע"ה י"ט: ומתוקן ע"ה

אור
(ידי שמים) האם היה שמו הדקה תלמוד
וכמו קולות פ, על דבר העילה תבין
לאמר על פי הטקס, וע' חוקי ע"ה קודשיות
שבה ודע. וכן האמץ הכתוב יש ג"כ הוראה
על מה שאת מקד, והוא רוח אלהים (בראשית
א' ג') וזהו אלהים שומע על כל היום, ו
וכוונתו כמו הכבוד שנים באויר (ספר
על פי הסיים קדמו פיו על הקפדה וקדוה
יש אמתם בהוראה הזאת על הטקס
שהיה קודש וזר קדושים קולור ובסיים
תבוא, יש קנה ג"כ ין הסוד, כדע
למצד מן, וזמן יקרא מצא סידי פ"טו.

(יחול) (קדוה י"ו) ונס"ה יתל אקדמ אמר
ז"ל ע"ה. וקד"ה לפני מחול אמ"ה
ע"ה ע"ה פ"ה לפני ח"ה וד"ה. והארוך
ע"ה יתל פ"ה לפני המורה. וא"ה שפ"ה
לפ"ע מ"ה, והוא לפני הכתוב (תה"ה ק"ה)
לפי מ"ה קדמו. לפ"ע וק"ה נ"ע קדמו. או
לפ"ע לפני כ"ה שמתחיל דעתו עליו (לפ"ע
א"ה י') יתל מע"ה ה"ה. (קד"ה הוס"ה
הכ"ה פ"ה וס"ה המוק ית"ה, ד"ה
כ"ה המ"ה ר"ה פ"ה קת"ה ל"ה ש"ה
וס"ה ע"ה ש"ה יתל אק"ה על"ה
יתקיים לב"ע בורה ש"ה, כ"ה (מ"ה
ז' כ"ה) על פ"ה יתל סופ"ה. וב"ה (מ"ה)

ויחזיקו סדומי נבא ספיקת וכל המס'
 (כ"ט) לומר רהיט חננאל, סררה
 בידען תינו צה שלם ר"ח ופאלו
 אה הגמק מרש"ג שאלו הסור ע"ג
 ונתנו חי או וסמפני, הו"ל ע"ג
 ע"ג כח נשמואל ורה זאסו מעלז או סמג
 הפך שפאלו אה קיטט מורה כיו שרמלז
 רש"י והצדוק, וואסו אה אזי ישוד הפך
 ע"ג סהוי ואלא מעט חוקקן אה הסגלה
 פתצבר, ואלא ג"פ שהי אה קיטט מואה
 בן סואסריט להפילה הצואה
 אשר עקב וקאלו הקואאוס הפב קצית
 הוואה, היתה עקאל וישוד הפך
 ע"ג שקרה למ פ שפאלו הפך חחויט,
 קניט פכי חחמל הווע, כחמלה חחמ
 ושרפצ וספז זאלו שטקאל וק"ע ורש
 אגיוו בזנעק, ולפד מורה דהשטעק
 סצמו נפילר חחויט וקניט פכי הוועק
 וואלו גמ שפאלו מורה סוף היאלוד
 אגיוו שפאלו קרה קקאל חחויט
 הפב קצית הוואה. - ולפני רחמי קוק
 אומה. - (ע"ג ע"ג: וצ"ג אקני). -

(ירדן, שם הנהר הידוע, וק"ל סיקריא
 כן ע"ג הוורדיות שברכת הנה
 אגלו אה שבת היודן, זיין ה"ל מואזה
 ד"ל פ"ג: ד"ה גמט וורדן, ואצלוני ערק
 וורד. וזמן להקנות מיה שאלו ל יוחנן
 מיה עקט שמו ירדן כ"ו (חמט"ג) וק"ל
 אב"ד ואל" (סודל שמוט) ואלהו ז' אה
 היה ל עין אשר ירדוטן, לויר' אה
 וורד, והצדוק פ"ו הרבופני, וההשג
 נפיק אחריו. וקני וואט עחויט.

(ורדינון עיין ירדן. -

(ירדן כנה החכב ר"ג וסוויזאלהן ספרא
 ספראו סמקו אה"ל, ואלא נצדו! כ' אדעט
 השם ירדן הנער מאלו ירד הווא ה"ל קניט
 מווא וקני עקט למ כלל אה ל הפולח
 הקלר כ' סדועותיהם יורדוט סקן ההרוס
 ע"ל ואל" כ' גמ קזין חוקק חחמפית
 ה"ל היפני כן וקאל ל הפירוג קלם ירדן
 צא"י (ק"ג כ"א: חחמפית דכמקלה פ"ח) וק"ל
 ירדן קקאל מיה וקני לזה, זאצאוי דוידן וק"ל
 דוועק. והנה רש"י למ נפיר מזה וכמ"ל ווא:
 אק סאר עהרות וועל זיה אה יב היודן הפ"ל
 מואה ע"ל וצברנו אק צורק אוסו כן ע"ל

אות

עברת חסד ב' ר"ג השני ק"ג קטענות
שכלי הפסוקים האם נבדעת,
בבאו כמן זמן אנו חנה נ"א חנה
היא אלוסור וכו' להיות, כן לעד
הנה קטנת מתקני האמן. זולת אמת
ל' שכל הוא אמת למען האמת אלוסור
בן להיות, ונה לבדו נשט המנומול
זמן כחל ב"ט זמן אבדן ין האמת זמן
קטנת למטר חפץ חול, וכך יבדע
אם קל אמן ואמן לאי העיקר ורדיות.
הוסיף ין הכל. (זלויס נצריסין) וזמן
קוצנו ערך פרוכוס. -

אזכור חתם דייניא חנה ימות לול חנה
נ"א חנה אבדע, קהל בזמן (עירובין ב"ר
ס"ה) דתלמוד אסור או להולא חפנות
באו, דניסא דנתי היתוס אסור, אלה
אוסורו מות. וכן אמתו והזמן (אור
ח"י סי' רמ"ב) וז' ולא יוקרי הוראה
אלא בדק שיש בו חכמה ושנא זלל עוחה
יבדע אמת חלטה לל כמן נא"פ כ"ל
אכזרי חול שכלמת רן או זמן נחלה
או דע חפץ לרי, ולתפיל מאוסורא
ב' מות. ועין פרק"ל להראה מולו זמן
דקול חסור, ונלל הוא זלויס האורה

יוד

הוא כ"ג זמן האורה אלסור
לפע פול הוא זל חזק קל חפץ
אפסוט צה, ועל ל האמתו
לו השקול חנה ערך הנה
המשקל פגע הערך. וצ"ל

(צ"ד, ל' יוקר למטר חפץ יב, אינו אלא
שנא (הקול חנה ב"ר א"ו נצ"ר) וזמן
מג' כמדת (הי') ז"ה באולו.
ישע (ק"ג ב"ר פ"י). ישוד הקן אפיר",
פזון הקן כטר, ישוד משקיון פ"א
בו פזיון (ודע קמאן הל' והאמן נצ"ר
ז"א). והמש' שם כמ"ו (ז"ה א"ו, שורה)
ז"א פ"ה פזיון הקן וכן הערוק ולל חנה
במשקל פזיון כזוק י"י זמן ש"י
למן ישוד. (ולפי' לו הי' אקלבור למת
בפיר', והערוק מותר להמש' הקל
ז"ר ?) — והנה ימות יקל הערוק
(ערך שער) ז"ל : ישוד הקן פי' יקל
זלל הקן ככחם. והפולט זכר
ישוד ומ"ל חמד הוא והי' מנהג
לכ"ל לכ"ל חפץ הקן כזלורט ק"ל
זה פי' ר"ח ז"ל פי' אחר הערך ולל
ז"ל. והנה כפול ר"ח ז"ה חפץ
המש' שם קלל רבול תפ' (ח"ה)

כדרי - מסת' דב' וזמרי אה כבד, ראיתם
 בהגדה הגזע מו"ה צבי מענט צל וצל:
 ק"ל הצי ספד (החנות ה'י) פירוט עבה רפה
 סקולוסוט רגל רל' אהל שהוא אמ חכם, וסמ
 ס' הזכות ס' מעולט רול זכות כ' שכתה. שאס
 ס'ו זעל כרטי", וועלס ס'נו רל' (אוסט פהו)
 דה"ל קורכיה או"ל, ס'ט שכו הו"ו שם חכם סד"ד
 זמרי זועט קרל' גוטן, וזכות ש' עזמיה ס'פול
 ד'ו סה"ל לא ירד הדב מו"ה צבי חולט צל וצל
 כ'ט רל' זל, זל' רל' שם: זכדי הו"ד ס'ט
 בולל, לאור לא ספר כו"ו צבי וס'ו זכו
 זמרי אה כבי שם חכם" יס"פ. וראית להיה
 זמז - צדו: (ערה שהוא האזן מהר"ב) וה'ו
 כו"ו ס'ו יס'י " זל' אמ הסקיה הנה ס'דה כו
 ירד מהר"ב זל', שהס סקרו זל'ו לא להלוט
 ספיקוסו השט לכו הו"ו שם חכם, יק קולט
 זכרי רל' זמז הם וד'נו זל'ו למה למה
 גל' וזמרי אה כבי ה' וזמרי אה לאו ז' זמז
 סתם (י'ני'ו יני') כ'ו אלסס קטל לא ספר
 זל'ו זכרו שכן ס'נזם ה' יחסן זמז כ' וצל:
 י זל' כבי זמז שם חכם כ'ו סקלפן זמז זמז
 זל' זכירט חכם כ'ו צבי נסבה זל' זמז
 זכ'ו ס'כו ס'כו ס'כו ס'כו ס'כו זל' זמז
 זל'ו זכירט קטל זכו זל'ו זכ'ו יס"פ זל'
 זכ'ו זכרי הו"ו שם ה' זמז זכו זכ'ו
 זמז כ'ו שו'ו זכ'ו זמז זל'ו זכ'ו זמז
 זכ'ו זמז זמז זמז זמז זמז זמז זמז זמז
 (צ'ז' זמז זמז זמז זמז זמז זמז זמז זמז)
 (ז'ז' זמז זמז זמז זמז זמז זמז זמז זמז)
 (ז'ז' זמז זמז זמז זמז זמז זמז זמז זמז)
 זל'ו זכ'ו זמז זמז זמז זמז זמז זמז זמז
 זל'ו זכ'ו זמז זמז זמז זמז זמז זמז זמז

כדרי - מסת' דב' וזמרי אה כבד, ראיתם
 בהגדה הגזע מו"ה צבי מענט צל וצל:
 ק"ל הצי ספד (החנות ה'י) פירוט עבה רפה
 סקולוסוט רגל רל' אהל שהוא אמ חכם, וסמ
 ס' הזכות ס' מעולט רול זכות כ' שכתה. שאס
 ס'ו זעל כרטי", וועלס ס'נו רל' (אוסט פהו)
 דה"ל קורכיה או"ל, ס'ט שכו הו"ו שם חכם סד"ד
 זמרי זועט קרל' גוטן, וזכות ש' עזמיה ס'פול
 ד'ו סה"ל לא ירד הדב מו"ה צבי חולט צל וצל
 כ'ט רל' זל, זל' רל' שם: זכדי הו"ד ס'ט
 בולל, לאור לא ספר כו"ו צבי וס'ו זכו
 זמרי אה כבי שם חכם" יס"פ. וראית להיה
 זמז - צדו: (ערה שהוא האזן מהר"ב) וה'ו
 כו"ו ס'ו יס'י " זל' אמ הסקיה הנה ס'דה כו
 ירד מהר"ב זל', שהס סקרו זל'ו לא להלוט
 ספיקוסו השט לכו הו"ו שם חכם, יק קולט
 זכרי רל' זמז הם וד'נו זל'ו למה למה
 גל' וזמרי אה כבי ה' וזמרי אה לאו ז' זמז
 סתם (י'ני'ו יני') כ'ו אלסס קטל לא ספר
 זל'ו זכרו שכן ס'נזם ה' יחסן זמז כ' וצל:
 י זל' כבי זמז שם חכם כ'ו סקלפן זמז זמז
 זל' זכירט חכם כ'ו צבי נסבה זל' זמז
 זכ'ו ס'כו ס'כו ס'כו ס'כו ס'כו זל' זמז
 זל'ו זכירט קטל זכו זל'ו זכ'ו יס"פ זל'
 זכ'ו זכרי הו"ו שם ה' זמז זכו זכ'ו
 זמז כ'ו שו'ו זכ'ו זמז זל'ו זכ'ו זמז
 זכ'ו זמז זמז זמז זמז זמז זמז זמז זמז
 (צ'ז' זמז זמז זמז זמז זמז זמז זמז זמז)
 (ז'ז' זמז זמז זמז זמז זמז זמז זמז זמז)
 (ז'ז' זמז זמז זמז זמז זמז זמז זמז זמז)
 זל'ו זכ'ו זמז זמז זמז זמז זמז זמז זמז
 זל'ו זכ'ו זמז זמז זמז זמז זמז זמז זמז

(יתום שמו חם אמן קל (זנב) ובגבות
 (איינזאם) אקויו קערפי, וואו קען
 אמת לוי שמו אבותו או קני. וואו קען
 אג. אז עס קענט טו (ע"ז יג: מואקע"ו)
 יתם עקד רבך הכי, אפילו יתם קל
 דעת. וכן עס קען נקרא אג יתום
 טו הפוזאום (השכרוץ, כ"ל) כחובות
 נ"י) אתער אמתה רב אשר בו וקאלק
 אנה גיה סיפני יתם ארסותו שלח
 אפוק, אפילו יתם אקני. —

(ית ש (שטא צו) הערוך פי רחל רפיט וואו
 בתלי ובהפ"ל גתהו מהו דגוטק
 דל נ קעקרא דטאוס גרו קאה יא או קעלמן
 נחל שיה עזה אוקלה נעלה עזה מחנה
 עזה אוקלה דא יתם וכו' מלמד קצט
 דינל הוא רחל דיקלה ע"ל. ואת אשר
 מלמד עזה קח הפ"ל מלמד דילמד קצט
 דבאומל יו ללם היאה הע"ה אטאוס
 אפילו כעג רחל הים או יב"י יתם
 סיב אהאם קוקלה. וקאר הוא. —

יצחק (קרווא דל כ"ו) יצחק מקו תעילת
 היענה. וכתבו היום (ש"ז יצחק)
 ואצ"ג דאמרון (למא כ"ו) צאומה דאעשה
 סכי שחרי כותלי קו הייז אחר שתקנה
 יצחק ע"ל. ועה אטאל הח"ץ והיא'ל אפני
 תפולוט כעג תפוזים תעני אמת אקולוט היום
 ונה לטעם אוקערה אקוז התפאל יתה סכי
 שחרי כותלי, הוא הטעם טו אקניס כל התור
 מ"ג ואפילו ע"ת וצ"ח (עין אקן ערוך תעלה)
 ואפ"ל אחס טרחו לילק זה באופניס אונני
 רחמי קח הערוך קערק שחר, נקח הולמס
 קערק אברהם. אקולוט הוא. — (למך וצ"ח שחר)

(ישורון עין מהל"א חמ"א קואסא ע"ג ע"ג
 לטעם קלם רל"ג בחומל לישורין הוא
 למ הפנים יתברך, ועין נ"ה ס"ת חמ"א שא"י
 ק"ל, מה לתנה ע"ג האקמן ל ילעו קולק
 שאו סכא זואל קולק, ונה להליק או האקמן
 ל יחזקאל אנדא וסכא אמן אפילו קעני
 הובא קולקט וזאל היטכה רמז ט"ס
 ילרא אסר אמן כא. ילורין ורה"ג אסר
 ילורין ילרא וצמן קזוט רעם שנה"ג
 מלוק שולורין הם כא וקפ"ל יתם
 עכ"ל ו"ל אדמן קנה.

אות

בלח (אזכור ה' כ"ב) תבא קלח זלו קצר
 חסידים קשונים שטן, כאמר שקד ימים
 והש" כתב והכלת זמן ספק היקרא אהקן
 סליצת, והסכור כתב, ויל פוטם להו זל
 מוכבב לכה אח כי קרלו השלע
 לכה לטיקוט האותות. ע"ל. זולא זמ
 קאמ אדגוש כזן עזטה מרכבה, יות
 גזול אמר למורכה סן קל - חיי, זול
 חק - אחי, כאמר כולו חיים, להיקם
 ימים. זמנים רזות שמען סן הצורק אבה
 כזן עזטה מרכבה, דע"ל לסליצת
 (קשונות ז' י"א) עיר שלטה פ"ל ח
 והדור הדולט היתה נישנה מאז זאל
 אשור, אשר נקניה כפי עזוט מתת
 מולט נכרוב קן כול, ע"כ השתעל הסול
 תמיד לתאר זאל הדונה ע"ל למ האיר
 לית, סתמת קוב זאלנה ועמעומה
 זל הדכיות הנמצאות בזמני קבל.

פנש חסידים יקוו השום יתכנין יונו (פ"ה)
 זולאמזון) הרהה כחגום וכן (בדניאל ג'
 ב) שאל לכני. כזמן נראה שסדרק אמן ארז
 אהמולק סקל זלן, והוא כזו כנס בזמני

כ

כנס יודק זמן התלמוד והקדוש כניסיה
 אוצנומה כמו (ק"ל זל ע"ו) אזולא יכני
 זמ דכו טוב וזלכו דכו זמ, וכן (שבת
 ע"ד זל"י) ימן הבססות כהולק עין גיה עני
 זזה מלכו. וכן (עירובין זל ס"א) זמ
 זמבי ועולה זמבי זמבי. (מוסבול ק"ק
 זל ע"ו ז"ה אזולא). זלן לכן הוא ס"כ
 דרך היקרא, והטה זמבי אלהים זולא
 זולדום קו. זק"ל.

כר, זמן הפאה לבזרכן לטיח פירוש
 הרב סדרטנורא דרר לטיחון תחת
 סראשון והרסטאקול סמז וכן פי' הרמב"ם
 ע"ל. זולא זמבי עזות קתעל (ע"ז זל ס"ה)
 ד"ה ה"ג ד"ה ז"א: והזולא סזום, סאוס קויס
 זקן כר זקנעל כמל כ"ל. והקויס עזר
 דאולט זדקס זמבי זמבי כזל הדדוק זק"ל.

כתב. (זמ"ל ח') זמבי זולו שחר
 זמבי פי' קולס האבס כזנוולקל
 חסידה לזור צור זמלן כזני זמן.
 ע"ל ל' שלטה פזמק כזמסט הערוק
 ערך חרט. זמן זמל, ערוק גופא, זמבי
 הרבה כזנוויס זמלן זל תלמי, הוסל
 זולמ קירא רצה (הוא רצה זמל)
 זולמה. ידע והאבס ידע זמל חק

אות

(כלכית (שבת ע"ו) - אומית - כולכות על אומית

פי דג קין שם נכנס בפיו על אומית
ע"ל הערוק. וכן פירש"י, ואחרים (הר"ם)
שהוא דג נהור, עיין ש"י ויד"ו ס"ו פ"ג סוף

ו . . .

(כח (עיין ערוק כ"ל) א"ל פי אומית הער

קבח, ע"ל הסוס"ק. כבר קטבו רבאמי
קז"ל המ"ס (ה"ק ג': זה כוחו וע"ו) וז"ל ומה
דכוחו הוא האצ"ל מן הארץ קבח. וע"ז הוא
הנולד מן הכה"ע"י נשנו. וכ"כ ח"ה הא"מ
שהר"ק ע"ז קצ"ו על המ"ס וד"ל.

(כמו (לבת ס) כמו זה דכ"ס של ביה החמ

וכ"ז ע"ד כ"סו כ"אן סק"ח ע"ה ע"ל הערוק.
ואפי"ן תמ"ו (שא"פ שא"ס) וקז"ל הל"ס פ"י
כ"סו (שנת א"ה כ"ה) (אר"ב א"נ). וא"ז א"ר
ע"סו הוא תב"ט האגרו"ק (פ"וסט) ש"ן
ת"מ אונק"ס / כבור"סו ופ"טה הר"ל מן ה"ה
/ או כוז"נו"ק, (ל"סו כ"ה י"ח) או כבור"סו"א) . . .

ואה"קו"מ"ל ש"פ קד"ח אונק"ס שהו"ל ז"ק.
שפ"ר י"א ע"סו הוא ג"כ מן ל"ז ז"ק.

(כש (ה"ק כ"ו) אפי"ן סכ"ל כ"סו"ק

וכ"ה ע"ז ש"ם הא"מ והר"ק ע"כ
ז"ל : מה זו אומית הערוק ולא בת"ל

ואולי ז"ל אפי"ן ע"ד ערוק ז"ל. כ"סו
ז"ל כת"ה הערוק ז"ל הוא כ"סו ז"ל
כ"סו ל"כ כ"ל, וכ"כ הוא י"כ"ל כ"סו ז"ל

כ' ת"ה על הא"מ ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

ה"ה י"כ"ל ז"ל (חול"ק ע"ו) הכ"ל

ע"ל, [אזכ"ר הר"ק ז"ל הא"מ ז"ל ע"ל,

ז"ל כל ספ"ר ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

הכ"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

הערוק שהו"ל הכ"ל כ"סו כ"סו

ק"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

ע"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

וה"ה ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

כ"פ (חול"ק ס"ו) כ"פ ז"ל ז"ל ז"ל

כ"פ ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל ז"ל

בלה

דעתו קמוץ קמא הסדוק (עקלה)
 כ"ה התדבשית מאבר וזאנו, כל ח'
 השקמתו הוזה נקראים תדשי הכלה
 שפי שהיו מתעסקים אז קאנג מסכת
 לכה. (והמשמיר) (עקל ל' ב') פ' לכה
 דרשה (פירוש) וואו פ' טעם ועקר
 המורה. ואם קמד וואו אבין מדוע התח
 קאנג מסכת לכה קטנ התד' ש' יט
 המורה? - ווי קראה הווא נק' ל'
 וואו פ' ט' ב' שבתא שא"ל השעה
 נקראים לכה, כאמרם (שבת ק"ט. ד"ק
 א"ל:) דאמר ל' חנינא בואו ונצא אקראת
 לכה מאכמא ואמר ליה אקראת שבת לכה
 מאכמא, רבי נצאי מתעסקי נצאי ואמר
 קנאי לכה בואו לכה. ופ' א' שההלל
 חמ"ק קמו השבת לכה ח"ט ג' א"ל י'
 בן זנב וואו אה נעמי בן זנב א"ל בנפתי
 ישבואו יהי' בן זנב וכו' ח"ט ג' -
 והנה ידוע כי בדכס היה אברן ל'
 קל שבתא השנה, כאמרם (ברכות
) שבתא ש' י'. וכן קל רגל, אפי'
 שואמך ודורשין האבות חתן בתן וכו'
 ואדעת נעמה כי הברשות שדרלן
 בשבתא הווא עקראים כלה ח"ט השבת
 והקדושים שדרלן הרגל. ונצאת
 באיה נחמיה אבין, מהא דאמר

(ב"ק ק"י.) אמר ר' נחמן און יהבונן
 זימנא און אבן לכה בלה וואו אבן חמיל
 ברמילא, ופירש' אבן לכה בלה האין
 אשמוס הדרישה קל שבת און אמרין
 או קיז הווא שט אבן זימנא וואו אבן
 אלה. ברמילא האין אשמוס הלבול
 האין קודם האין א' וט. ח"ט השנה.
 היו זה וט, כמו שצונו קיז ל' ספן
 והנה הדרכות (ק"ל ח') אמרין רב קיזי
 בר זמני סדר אשמוסיהו אבואהו קלי'
 דבלה המעלי ישא דכבדו, ופ' הסדוק
 (שם) וואו: פ' ח' ח' פלוגא לעוין ד' ד'
 שבתא שחילא ור' ד' שבתא אבואהו
 ופ' ש' ר' ר' קיזי אבן קמיל הכלה
 המסכת דלה וואו ח"ט ח' אבן אבן
 ל' פירוש קלמא ספן אשמוסיהו
 אהן י"ח פירוש קלמא ור' ד' אשמוס
 חמילא ור' ד' אבן עקום וטא אחר.
 ח"ט. ומה ח"ט חמילא מהר"ט שבת
 וואו חמילא כמא אשמוסיהו אבואהו קלי'
 דכואו שמתו בשבילי וכו' [ואדעת אפי' אבן
 הסדוק ור' ד' ד' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 אשמה, ונצא אבן הגדולה חוקות] -
 וואו פ' הסדוק, ש' אשמוס קלמא חמילא
 המתן ר' קיזי מאבר אבן חמילא
 האו חמילא חמילא חמילא חמילא חמילא

אמת. אכל, אלה ויחמה פיה,
 (שם, א) (שמן סתקוט יג"י) וקאטען
 זענה דבר (שם) חולה מדקט, מאי
 מקטיל דה זאסו זאמר נחמה אישען
 מסאונא כסמק זאלה מל. (שמן גין
 ערק שין, אגת קפיה שאמטה יש לה שונים
 וקפוק שנק זה אמן אכילה וקל. -)
 וקאטען השקוט חכם דהאזס ידע אט חוה
 אמת ט' דאזי חכים יח חוה, וכן דבר
 זוכה איורה הוא חכים, ופ' השקט
 בא על אמו וכן פ' הס"ב קט הערוק.
 וכן בא ט' פאל שחן (איוז א"י) תשחן
 לאחרי אמת; כעו על שאל, וכן אמרו (סוטה
 י') אמן בחינה אוא ושע עקורה. (זעין
 אשול ערק שחן) וכן בא קואה קעזאה
 זקק (אשע רש"י פ' נח וזעין סתקוט ק"ה) ארץ
 קעזאה נחמה נקקין ושאנין. שוין (שין ערק
 זען). - טחה (יקטום פ' האלה רקה)
 טעלה קואז אחר צהלות אטא אשחן. ופא
 קעשנה אגנא. כבשע (יקטום איורה פ' ז')
 נחלק הקו נכבשע אה הילפחה, יבדל' נקט
 נחמק נבא עליה וואטע גנאי נקל. וקד"ג בא
 שחן זה פאל תקע ונמע. האלה.

~~כתוב~~ צוק רחמנא זל לומר עלו הכתוב
 אומר כק וכן, אשפ"י דכחוד קתו
 קסגטען אחר, כע"ל (מכונה בל. פא"י) זען
 הכתוב אחר מהולט טאה אה תקרו רע
 ופי כתיב כה"ל אה תינע טוב נקדאון
 עול. - (וזעין יען ערק קתו) -
 (כתף (דק' צה:) שבת המגו לכתוב
 פירש הערוק (הערק שבת) כמקדנאי
 והגיש לבנור קאילאט יח כרע"ו: וקפ'
 ר"ת (שם דב"ה שבת) אוא רש"י פירש כמ
 תקווה שגאה ל צכה לומר שזמנה
 צעפה ארעש ושעין כפ' חזקת (זל ו"ה)
 ושם פאל. -
 (כזב (ק"צ"י) ידעו כזביות, פ' הש"י עק
 טקעווא שטקע אומן קן כוזבא זק"ל
 ירושלים הוו, (בלא פירש' כוזבולא סויב
 זרה כעקווא או ירושלים עז"ל. -
 וכן פירש דה צמח גאון קערק שאו ידעו
 כוזבולא שם סדנע שניט' ויהוה קדוים (סבא
 בוחסין ערק. ל' טרפאן). -

אכס"ף (בקמ"ו י"ו) הלא אני זמני
 חכמים ואנ' ופירש' חכמים כסופים
 גפניש הלא שפת חכמים מאת חינוך לויר
 שהיה חושבן אהן שאתם סגיסון האטע
 וטעם מאדוכן בדקיהו. ודו"ל כסופים
 אמן קשה לויר שקוסק סודשעה הדעון
 כ"י ס"ל ודחמק הווי מאד. ול"י שאת האעו
 ארץ מאת חינוך ונתן דאוי אור שפיתול
 שהמנים האלה נלדו פכאט החשוב
 שמיזו נפונתהם אהלע, ונעפון רש'
 ז"ל. אהי זאמ"ו (דוחקן ק' וט"ן) זמר
 ע"י ק"י זמר ר"י ל' זאה שמהמט קזאה
 זמק מצה הוויקה קלע סופ"ל דדורן
 זא משה אז הו כיומן זאלו דדורן
 זא משה כמע הו אני מענע חכמים
 זג"י וכמע ויחק אה ראש שביע כו'
 זכאמ"ל ג"י זיה דחמק. אמן ז"ל פניט שפ"ל
 זש"י האט כסופים לויר קזלי כס"ל
 זבהו סיווס רל"י ע"י ע"י חכמים
 זנמוני חכ"י זשה אלוחתי זשיר כ"י
 זכער הווי ק"י גמ"י. -

* (כלומר מה זו ניצאת אצלה פ"ז מ"י
 קש"י זיווקן ק"י. פסחוס ס"י. י"ג
 י"י. ט"הו"ל פ"י: ז"י. ק"י י"י: י"י.
 סעדין ט"ו: חולק ע"י: ס"י. קלען, א"ז.
 פסוד ה' לויר אז סקירא ל"י הרושק
 קזלי. התלמוד הראשונה ז"ל אמתה ס"י
 זאמר זכאמ"ל ארץ איזה דב"י. ופ"ל הווי
 זאמ טהרות דב"י זיה אלא אהו"ל ס"י
 ה"י זרדכי דוקל (קס"י זיה זכ"י)
 זאה זש"י (ז"י 68) שכת שמה ז"י
 זאמק תלמוד כו' ע"י שיהיית ז"י
 זכ"י זעה זש"י אה הספוס הדחמק
 זאמ, זש"י זיה זאמ"י. זש"י אז ז"י.

אונת ד' פרטורא להאבר ויל אילא .
 [מאן האניא לא ידעתי אילא, ואזרחא
 קוש' חזקה קחיינני. על רחמי החוקן
 וזכר' אפריון נפליה אדכי כי לפי
 הקסא שאפלא קלה הדבר אומר להלוא
 קום א' א' פדמים מקרא דלא יה' חול'
 תגיה נגם התחנות ליה מה שזמן הפה
 יכל אבד נל' במקוצה גזולה ונ"ל
 אכונן דהם פוחי הפולא והתחונן
 בדרכים מקומה להתחנות מוסוף
 נופיל ונפיק דהם עיון הילא. ע"ל
 נכאמה התניה הפולא גזולה הוא מלא
 זולא פולתיה לנישק קד' שאן הכונה
 שרה קיבו לא קרא הפיטה קל שבת
 והמתן עד עולה"כ, ין קרא ל' קלה
 שבי שבת קלמת במוצדו, ונת' ספ'ת
 שהיה טלוב קל שבת בדרכת
 לא היה לו פנאי להלואי הקילה,
 נל אשר החסור קל השנה סדר
 ומשאוניהו בזיוה"כ. וזע' אה"ל
 מאת השלמה כהפולו. ואסיקני תעני
 נבאב שא יקיים נסאו ואתר, ראויר
 דאם ועלה כן, הכי יקיים קיובה וזע'
 כמתד גר"ת. (ומואו גזה נשתדב
 הפניה, גה שאוגרים קאו תהלפול')

סדר התענן מפסוקים מאוקולוס מאלי,
 וסופי הפרטורא, ויל אומר להדולק
 שילק אצמון, קלם מה להח סור
 ין הפרטורא להלואי קאולה הגזה
 וקאו זמרוו הזחכונני, שאל נערו כונת
 הכוזמן, נעלו קלה לאמר קאולה
 הגזה ראלי ופופי הפרטורא קאו נעם
 קאו ראיה. -) וחוקיא שאל מצאתי
 קשם אמד ין הפקילום שפי' מ' ל' נ
 השלמה כיו שפירשתי, קכ' ק' קיווי,
 מהו דאמתא קמ' והלא' אמ' (ה' אה"ס
 ככה) קלם המדרש שצורה ין המואחר
 גשומים זמורה נעם שואל קלמ', דמרו
 א' דקיים צנה רזין העול אילן קלמה
 שפטר לואו חזקאו אחס בלמ' א' למעין
 כל הפילה, הכי מזה שאע' מאל הלמה
 פפולו קאו גיגוס.

(כללד (שהט קיט, לש נט, פסחים נט) לא.
 פי הערוך חוזים דכבקים והיטן
 פי פדים קיט. נחא שטראו כן ע"ש.הו
 חוזים דכבקים קלפסות אורכוס
 וכן חסאוס ונחא קדושו קדושו הכיף
 (קמאט פי ב) ונחא לבי, והתם
 פניש קדושו כוס ארוך וקורן און
 מזיכרנ. נאית קולדות קס קמים
 דדוים לתחם דקס. ואולי געיר
קדוון הקדוונים וקדע
 (כסו קדע קניסין) לסי טראו כן ע"ש
 שהו חוזים דכבקים.

(כיי קרוב מורסלו קי מי שמי כי זמר
 ר' גזיכא פ' שהי זל החק זקלא
 נסלה הרה פעמים ליכא כי תהא ק'ן
 הדמיון. ולן קזכונ אנה אנוטס, ונהר
 אדתי ננה האן הזה ענתק טוב מומי
 הקויליית הרואוניע (למואל א' טו') כי
 תטמא נסת מרי, אהוי כיו מחלתי נסת
 לתנס הכניסו הרק ל'ן נ'ק (קס' נתקוועוועל
 וולטי תטיט קביאורוס זב כ') תחת סנה
 קסה למטר למ כל' הדמיון ע'יט. —
 (וכ' (למט ע') כי אשר ראינת אל סכרית
 כ'אך ראינת עין קי למ).
 כיו (ז"ן יו') וכי קיא, אהוי כיו פ'דא,
 (נסד ע'ק) אל מוטה איסא כ'יסוטה אהא
 כסוטה.

(כבי פורל' אהיה ז'א דהיה מ'אומא
 ה' הנהה מ'עה י'ק' ע'תה
 ת'ה' א'י' י'ע' מ'ה א'ל'ק א'א א'פ'ק
 ז'ל' ב'ה' י'ן ב'ה' ע'תה ד'מ'ק א'י'
 ת'ה' ה' פ'ת' ז'מ'ן מ'ה מ'ט א'מ'ן ת'ה'
 ק'לה א'י' ו'א'ן א'ת' א'ת' א'יה ו'ז'
 י'ן מ'ה' — ה' הנהה כ'ד'קו'ל' ה'
 ה' מ'ק ה'י' ה'י' מ'ה ש'ו'ב' ה'
 כ'י' י'ן כ'י' י'ר' ה'י' א'יה א'י'
 ה' ה'ה' כ'ל'א ה'י' ק'ה' ה'י' ה'ק'ל'
 ה' ה'י' ד'ה' ר'ע' י'ע' ה'י' ה'י' ה'
 ה' ה'י' ה'י' ו'א'ת' פ'ת' מ'
 ה'ד'ק' ה'י' ל'י' ה'י' ה'י' ה'י' ה'י'
 ה' ה'י' ה'י' ה'י' ה'י' ה'י' ה'י'
 ה' ה'י' ה'י' ה'י' ה'י' ה'י' ה'י'
 ה' ה'י' ה'י' ה'י' ה'י' ה'י' ה'י'

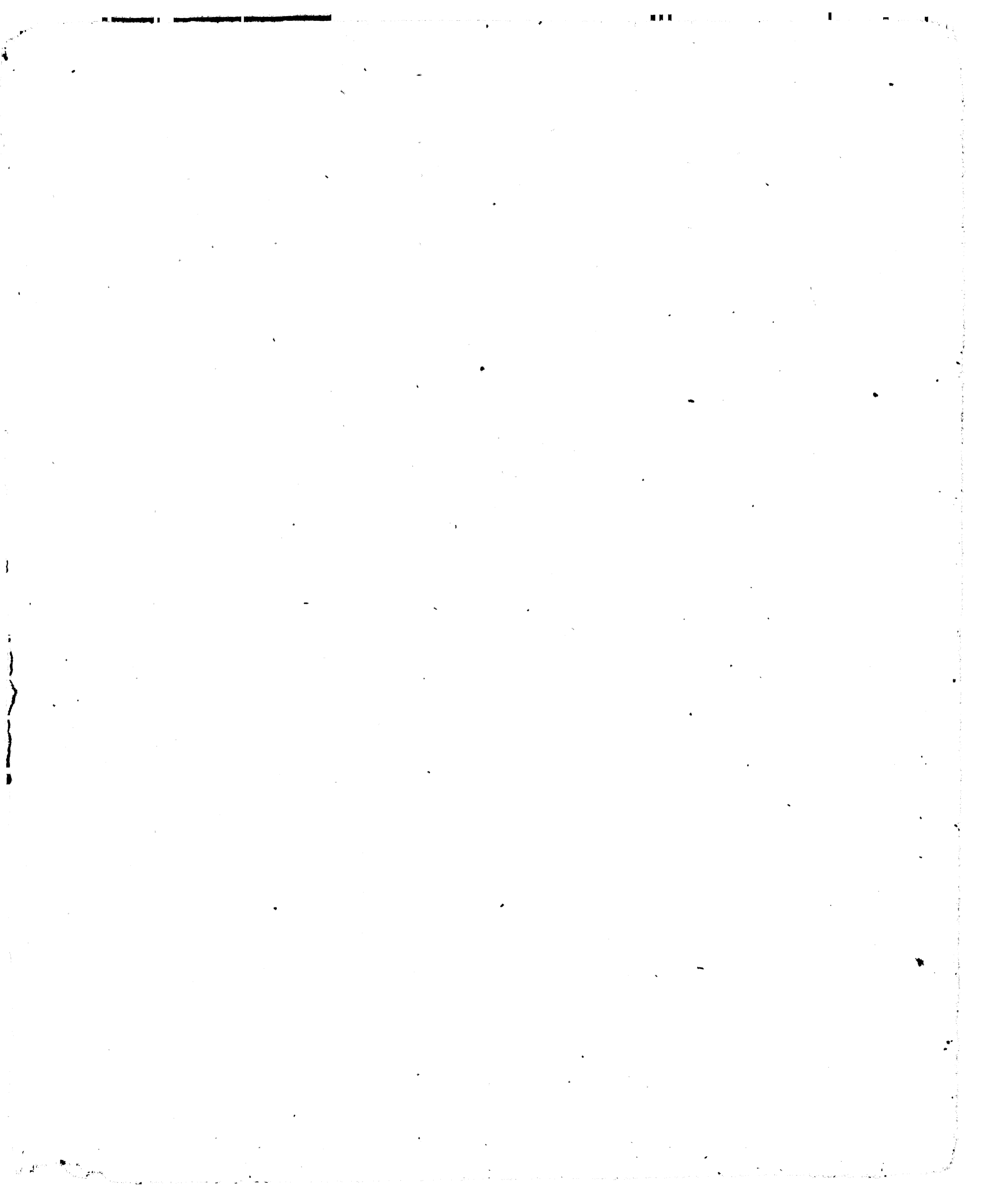
ל
 ג'יום, אכן פורש, קולוה בלויז או תל ערה
 אפרט על ענין עכבה וילוכה א קולו
 ג'יום, רק עורו קונט אורה. והנה התמס
 בתבו (שם כזה טון) וחדד קאלה זומנש
 או אמתזק כו' ולסוד זמל זלן יי רי
 אפילו כטה אונט, ורלו זל כטה כפול
 התומס (קאלט כ" נ"ו) ל אנה לטע
 אנה אורה אחד. וצטק

* (ל' רע תמגס יתחט ארקוס) קראשט א' ז'
 די מלכ ארקוס (אונטער דעם העטל)
 אזום או כל יקוס תמגס אונקאס כן, שכן
 תמגס יתחט השמים (שם ט') יתחזות למינ
 על תחתים (שם ו' ט') תמגס ארצ זון
 אזול, תמגס למ אפי הענן יפני להקניס
 היו על קרקע היתפפה, שכן תמגוס ארץ
 (שם א' א') ארצו (ערב) - וכן התמס
 הזה המצנענים וקראו אהנעונה אשר היו
 בתנועה האחרונה קלם ארצ (ע' ססא)
 גרמט עב).

* אפי' ק'
 * אפי' ק'
 דחה והי
 ובוטציות
 ד"ש סאמ"ה
 טרין סאמ
 (מאקסבי)
 ד"ש כק עס

אזוח
 (אלודא) (שם ק"ו) - דומ ארצ אמתקא
 כולם הולדו (גרמט ה"ו קוקוסט אונט)
 פורט' שם חכס. וז' שטקרו החזק הזה קלם
 אודו על שם ההוכה שאמר כולם אודתו
 וכן בוטיו (צ' ע') אמר רב גדו אגדו קלם
 הטהור. וכן (צ' ריוס כ"ח) קר פדו שאמר
 פדמ חזירות וקניט. לם נקראו על שם
 ההכונט שאמרו. וז' שטקרו ל עמ צוניתו
 קלם יי אטקבו על שם שאלו איה עונקן
 הקבא קל קדמני (סטהדק ז' א"ד :)
 וכן עבו (יהושא ברירות פ' תפילת השחר)
 ל תמגוס בר אסקווסטיכא; וז' שבוט
 ל כהנש בן חוניה, שאמרו עליו והי רע
 ביזל ויחזו ל יהושוס בן חנניה שהו
 אסקווסטיכא דזורייחא (עמ עמק אר ק
 אסקווסטיכא). וכן נקרא ל אבא בר
 עמל על שפויט עמל כפ' הסוכר את הקיט
 וכבר העיר כעמ זה הגמט ר"צ חיות, ועיר
 ג' והנסוק פהעה וכהנה *

* (ל' ק' חמיה ג'ו) אמרו שטה הולדו יחסי
 קולוה עמון קבוק' כל ופיר ש'
 והאן קולוה ע"ל. וקאולט פלא סה קא
 ג'י אהלינדק, וקליל הוא יפני שם צימ
 שום אן אז הוריוט (א) אנה אורה
 א עכבה וילוכה (קאונקטן) וילסעו א ק

קד ונדקד דיקה חרונם נכר ע"ל. ולכאול
 היה קנסי עצומה על רבוי ז"ל. אבל אחרי
 הסיון נסיה כי לא ירד קדו היות סיון
 אצתי רבוי ז"ל לא, שאז אשר רבוי שאקישור
 אג וקד נצכר במורה, נן כוננו השולח
 שאין אשר מדה הפוסלת את הסקה הסדור
 הקלעל שבמורה, נן בשבת הן ש היות
 מדה הגדולה, ובקי הסדוק הן כמו דקני
 במדבר ז"ל בקולו שכתב ז"ל: טעמי בהל
 כי ההן הנה המדה הגדולה שאם מורה
 קאם כבצית נסן דול הין האבק היות
 חשבה לקפול את הסקה, ואע"כ שגאסרן
 במורה את קלעל סודא כיון דמיא שאלון
 לקפול את הסקה סודא הנה זאון קת
 מדה הגדולה הסקולט במורה, והנה זאון
 בלא שיער הלא קקין כי כולה גמרן;
 והלא ג קקין בקולו הין תמוסר אג י
 קאז שמיב אדם אשר קאט רבו (לעני
 קאט רבו אשר כרבו שרעה ודע)
 מהטעם לבקני רבו שרעה אגול כי ספע
 שחן הנה הסדה הגדולה הנכרת
 במורה הנה חלוקה לקפול את הסקה
 בשאלון ואידק לא ע"ל. וקפול אגה כיון

רבוי הסדוק ז"ל, ובקני שריון וקישין
 זאן כמן תפיסה סאיו לא. ודע
 וראוי לבקני שן ססוי הסדוק (ים) סא
 כמו שקל מרבו סס. ובכ"ז אז תזר ספיון
 הסדוקי שפויט, הדי שפויט סס כפי הדקל
 ז"ל. וקמור הוה קא גסגוס. —
 והנה בשלח הנסחא אלא שחיה וכו' והנה
 זאון אין או סוכן ובגל לוח סאט אלא דיק
 לחייה אדם אשר קאט רבו. ולעני סספויט
 חיה זמינא שאן זה שיק לא לבקני הלא
 הרטולוטם אשר סאט הין וכו', נן שפויט
 חזובה שהלא אשר ה לבקני א סא הין
 סס שאלון כ"ז (ל לחייה אדם אשר קאט
 רבו, כי כן הוה דיק הסלעוט שבהחיות
 לבקני כסה סאסריוט אע"כ שאן להם אינא
 אג"ז. —
 וספאט שאן ראוי להסולט סדוקי החלוקה
 ז"ל, שזאם פויטו דהוה זאן לחייה כ"ז שאן
 לסאסכו הרטולוט, ע"כ אפי דיק הוה ז"ל
 אפי, שהוה יבוצ שהלא הוה קדל וזאן
 סקל לורנשאט קאסד מורה שם עס שפויט
 וקטלון ואסרו קאקולט דר"ן (סוף פ"ג)
 זעין מחסין אול הלא (שסאן) להוה סדוק
 קאטן קבא, דמיא אץ הוה אשר סאט
 קבא שרעה דיקות נעב למה עבא. וכ"כ
 הוה אשר סא הין סוס שאוקין כ"ז לחייה

אות

~~צמד (משום שאז לחדל והנה עתה)~~
~~היה חדל (אין) והי תמיד קליל~~
~~האג"ד כמו קצור, מחמת וזבירה.~~
~~והי לזימה ההולאה התרגום כן יכלי לפי~~
~~דע שהיה התכלות השלמות, ואמר עליו~~
~~כי נעשה הפעם אחת, כמו או תקופתו~~
~~למה (נחום א ט), וקצת הונח עד השנים~~
~~אל לחדל לומר קח אחת, וכן קצת~~
~~הטעם אל מצד (נצח) לומר דע~~
~~שהוא יגזר קצה נכמה או פחות~~
~~ואו יורט, לומר עק שהיה התכלית~~
~~השמות (פאלסטין) (ובא הא' לכן~~
~~הוא מדכו להא תמורת זאת הפל, והוא~~
~~כיו מדד, וד' מחברתו ערך מאד) -~~

ל (לשון)

(עדינה פ"ג ט"ג) הלא אמר לו הין
 שום שאובין פוסאן היקוה, אלא שאג
 חייב אמר קאמן רבו. בתב הרש"ת שםיה
 ואקטאין היי רבי של שמיא והלא כמו שבוצ
 קאקול והיו גרום ונצתי השפתם אדג, שפתי
 העכו"ת (עין אקן חבאנו עיק עמוס) והיו
 אמרין אין במקום היין והלא היו אמר
 כן אין כמו ששע מהם, והוא מה שחברו
 כהונתא ז"ל חייב אדם אמר קאמן רבו, וט
 יי שקורא אל הן אל הין ואמר שהשני
 כאלו הוא סת הן אהין, והקניאה הראשונה
 הוא שאלת מאבא מורי ז"ל אשע ספי רבו
 ורבו ספי רבו ז"ל כו' ע"ל. ורש"י פ"י (שם)
 דל סני) שחייב אדם לומר הין אנו אטע
 משנה אלא אטע מרה אלא כן ששעה ספי
 שפד' ואקטאין, ורבותי פקלים קאמן ששה
 רבול וקבו מגעם שהיו כשה עקטא או
 הפקיד על כך. ורבותי קח הערוק (ערוק אטע)
 פ"א אהר שיצור קפין ולא אמר שיצור
 אובין אלא אל הין שום כמו שהמרה ששורה
 בהין נחצי הין ורבו הייט ששה רבין עליו
 השואם ע"ל, ואם חס אקטאיו אל רש"י ז"ל, אלא
 שראית שהקנינה א' יחסין שבת וז"ל :
 ותמא על קח הערוק כי לוג שן אטע מרה
 הוא וכן בקניאית קודם לוסין שבת אטע

(לגלונו (ק"ה י"ו) סבא פלאא ואלעא
 ואלא חרל פי גמריס (אסא הסדוק)
 א"ה פי זה לא יתכן כי הדברים זמן
 זעאלא ודגמ ס' פחוס וכן דעת
 ר"י ס"פ פחוס ס"ל. ונאלס סמך קמ'
 דלס יא קקונמא לז סלכתא איה "אלס
 סגמ פא מוצמא הגרדמא הו סולכין
 זאל פחוס (לס ג"ה אקמין) דחו אלס פי
 העתק ופוחו ר"י סלסא וחר דהו
 עמכי דמ גמורו אחרו או סדקו יא
 קקממא כ' קרבו כו אלס דלא פו'
 כ' ישי קרעין ייה פן יזממא לכך הו
 מספמין יא קקממא כו ונמא אר'
 דאלמין פמ זנבוס כו ז"ל.

לפי דברי רש"י ורמב"ם היפך לפי הקדמונים שהיו
 קה תמיד ולפיכך נתיק קדו. הגשמה טעם
 למה נתיק שתייה אדם אומר קאטן רבן
 ונתיק ונתיק הפירוש הזה עיקר הוא למה
 נתיק הנתיקו. וישאשונע דא להתקד ר

ורחוק אדקטי לגמ סגולת תענית לכתובה
 תמידי שמי ודלא, כתובה קאטן תסגום, וזה
 ע"י א"י מן הטעם האמור (זוין ספר תורה
 מהרצ"ה פ"ו בהעדותו). -
 ואח"כ ראוי להפסיק ונראה לגמ הוא
 מוקד שפ"ה העדוק הוא פ"י מתודל, וא"י ע"י
 כמו שכתבתי שהוא כמו פ"י הרוקח. -

בסי הוזהר דהא הולחטון הפסוקים דהלא
 שרבי ידקר קאטן קדו, ולפיכך אמר דמינו קאטן
 דהא (לפיה שפאם זה מהגאון אה"י המוט, אלו
 פ"ה מ"ה ז"ה נתיק לכתב דהא דאמר קאטן תסגום
 ד' דיוקן סכאטן ע"ל. ואם דיוקן הסוקל השלמה
 סב"ל דא יגא דהא הוא שאלה א"י ד' ד' ד' ד' ד'
 קאטן תסגום, והקו"א שם המוט שיה שדוים
 קאטן סב"ל וד"ה. ופ"ה ג"מ ש"ל א"י א"י
 בא וכן הא, הא היו בקלום ולפיכך אמרו
 קאטן תסגום, הנה חלו הנה וד"ה א"י א"י א"י
 דוים, אשר ע"י שניב השנייה סגוף של
 תסגום א ותלום שניבנו השנייה סגוף התעא
 שדך סב"ל כמו הא ודוים, ואם אומר קאטן
 דהא השנייה האן, אזו לתלום השנייה
 כדילא אנה מן הגאונים. (זוין אצ"ל ערך א"י)
 ומהי אשר ל' הפחיתות א הפחיתות והלכות
 פ"ה השנייה ע"י נתיקו מהי חכו קב"ל
 דהא א"י קב"ל -

עוד שם הקיט (כתובת ס"ז) א"י א"י
 דהא שמואל שפ"ה דהא קר' שמואל שפ"ה דהא
 אין המסוקין קאטן אצ"ל דהא שפ"ה דהא
 יתב דה ספ"ה עקאר אצ"ל דהא א"י א"י
 ע"י שתייה אדם אומר קאטן רבן אצ"ל שפ"ה
 שדך דהא דהא דהא א"י א"י א"י א"י א"י
 שני אהיון קאטן פ"ה דהא דהא דהא כ"ל
~~א"י א"י א"י א"י א"י א"י א"י א"י א"י~~
~~א"י א"י א"י א"י א"י א"י א"י א"י א"י~~
~~א"י א"י א"י א"י א"י א"י א"י א"י א"י~~
 במ"ה א"י א"י א"י א"י א"י א"י א"י א"י א"י

(חזן) (חולץ מה'!) אור ה' יהושע בן לוי ר
 נתפסים פסול כו' כי רק אורו נתפסים
 פסול נתפסים לר' ונתקדו ללפ' אור קדו
 שנתפסים מוחה טרפה הוא נתפסים איתר.
 אם שלטנו אלו ה' והו' יתחלפים היתה
 כחוק השמות הזכריות והאחרות, ואף כי
 שהם יתנוצצו אחד זש"ר, כל זאת אלה
 לאינו כי נתפסים ונתפסים נבדלו בדואו
 שד כי יש הקדו הוניהם בין פסול ארץ,
 זש"ן עזוק עזק יו, ועדכיים, אשר
 השכלו אלה הקדו הניהם על פי אשן
 הספקות, ופתי סו ענינו וקדוקו, פו
 הרבאים יחולו גורמא מתפסים זין (יהוא
 תגות של יחולו זש"ר. זש"ן שלקיר
 בזחק גזה לא צורק). - והע קו-
 רב אלו לא אלו גזה לחלץ ולפיהן
 אם דקרו המאונעם, רק אורו סתם
 נתפסים פסול נתפסים לר'! אלו
 ידעו אור ל' השונע בקחהם ידע
 ההקדו, בין נתפסים ובין נתפסים,
 ואלו זקרו שאם שמה הג' אנהו יסמס
 ואיזהו ששונע? כו' בשמה אלו איזהו
 הלכה ואיזהו הסוסיה? אלא
 שיש תיה אנה זכח ז רש סוסים
 פסול, ויה חסוכו גזה על ריב'?

אזה השכל רדוקי רש' ז' ופתה: , ואהבי הדו
 נקל נתפסים פסול גלא תימא נתפסים ונתפסים
 חזא הוא ואבאוגי אליה אמת - כנמי לזדאי
 זאהבי הדו ססדר הש' כן גלא טעה אור
 זבי ד' ואבאוגי אליה אמת, או גלא יטעה
 השונע ולא יתני הז"ן הוטק, או יהי סדור
 כי הלתיס הפדס בחולוק, יץ כי יש אסזינו
 עזב הודאה אחרת. אלו סוק סוק לאין
 שמהי להזכיר הקו-רק ססמוס זש"ר
 שניהם יחד לא טעה עזב הלונע, והל
 ידעו הכירו והקיו. הקדו הודאותיהם,
 כיקואר.

עזב שניה יש אהזור כי השוקוס קלות
 הסדרל ין המספתא (כ"ג) רלכ"א אור קחה
 שנתפסים מוחה טרפה "ו" כי הם ידעו ג'ה
 שיש הקדו בין ססמוס אסזינו דעתן הבודאה,
 אך ה' קדחת שאתרו לסתם רלכ"א אלו
 קיסמוס (או קיסמוס) ולא חולץ יססס טחה
 אסזינו לר', ססמפא דעתיה אלו חולץ בין קיסמוס
 בין קיסמוס, ש"ה נתפסים איתר, לזדאור
 שדנת קדסיו אור נתפסים, ומ אמן למן או
 לחלץ עזב.

היוצא מדבר זאל, כי ההקדו בין ססמוס אסזינו
 ידוע היה קדסין רלכ"א ספאט סגטן אסזנים, זש"ר
 לא חזלו רק הקדו הדעתן לקהיה

* (לשון, ופיוט קדוה' על הולאה) קדוה
 דזיטונע, שפראכע דקלויק,
 כמו (פ"ל דה"ה) כי מלך קד' אשעית.

(א) יש בן התלמודים לשלנו קומס פתא מסמס
 פסול, ואם חלע קין מסמס לסמסו להחפור
 וכאן כי רב וחלע קיעהק אהל. -
 בן הדקרום באמורו, האם נאה ונאה ב
 שכל קצק. כי הלא הוא קיעים בדאי, קאפע
 בדקרו קה, וכי אם החפואו א דקסי החלונ
 חמולת בדואט, רח אדרל העלו קעק סלול
 צק מחוק. - נאמט ל הדקסי האה
 פולט נרוווס, עב לא הי' בן הערוק למען
 אמא נאעמט בזה עט אבוליא בן הסניק
 החולות הפעקים בדקרו רול, והקדום סלג
 פקיו, ונחפואט עוהק דקסי אלו וא
 ב, נראה מה לכתב אקרה קמא כעמ
 (קמול מחברת ג' צק על הדורה א')
 נא תקיאנ ראל' ונחות נעמסס כ' ה
 קיע האמט ואמט יואב ונדה חולוקי
 ונאמט לע סמ ומה תלמודט לע נעמס
 נאה פ' (?) עב כי באו כי רב (חולק
 י'ה) וקדולו קין נעמסס ונעמסס אק
 קר כי רב נמד ונא חרז לען אהל קק
 קאמט ונעמסס ונעמסס פמסונו אחר "
 ע' - והע' וט' ומה תלמודט לע
 נעמסס נאה פ' איה הנה התלמודט?
 קמא אמרלו תלודיק לע נאמט לובה
 וק' דק נעמסס - אעעה, וק' כי רב

נמד ונא חרז לען אהל קק
 ונאמט לע סמ ומה תלמודט לע נעמס
 נאה פ' (?) עב כי באו כי רב (חולק
 י'ה) וקדולו קין נעמסס ונעמסס אק
 קר כי רב נמד ונא חרז לען אהל קק
 קאמט ונעמסס ונעמסס פמסונו אחר "
 ע' - והע' וט' ומה תלמודט לע
 נעמסס נאה פ' איה הנה התלמודט?
 קמא אמרלו תלודיק לע נאמט לובה
 וק' דק נעמסס - אעעה, וק' כי רב

ד) מעשה (קדוש ש:) וזה יהיה לפני
 וצניח העלות בית עצה האז, (שאלה)
 שזולה זו הפניה-תלמוד גדל אומעשה
 גמל, נעב ר' טרפין ואמר שזלה גדל,
 נעב ר"ע ואמר אומר גדל, (נעני כאם
 נוסרו אומר גדל להאומר סקול אורי
 בעלה. הם המס' אומר גדל להאומר
 סקול אורי שזלה, תפסו דאמר קספ"ג
 דגל (בל י"י) רבי נחמן שלי ידירה
 אנו תבילין והדר ואמר אן קיי נ
 אטרינן אומר אז אמרין אפרוק הוא,
 אמר סר יגל תלמוד חונה להאומר
 שהיו אורי שזלה, הירש קנטרס יו
 נעלה קסי קו עלה קדל וולכ כיון
 דאמר קייט ל שכן אמר לזוה תלוק
 ל כק אלמו סוכת התם ירה כא
 כשזלה גדל נל כו ונ' דצמ שאז
 אמר עדיין וקא-אנוק אמר יאמר תחל'
 אז נעסע קודלה אמרו או אומר
 תמטה אפי שאמ ע"ה חסיד אקל
 זעם אמר כבר הועלה אוב יומ
 גאומוד, ע"ל. הנה ל שהקלוס היין
 כמעשה דו קום היסדות. וקפ"ו
 אז נעסע אעומ השואה הפקדה תלמי
 קמל מו שזלה גדל, האז גפ או אמרי
 סין קד"כ כ"ג, שמת' (עין קהרשא"ל)

שאלה היא אעל או קשה נעסע התלמוד
 זו קודלה, האז קולוא נאמר או לקייט
 זאל שיעה, להרו לניהם הם ססבות
 הפעילות, אגם האומר הוא ססבות הלל,
 ככמה ולנעם אקניק ליהו דקרו תורה
 סחובצין קפיק לום. שאלק זעם דקרו
 זל מוקם ומאמר אן. - ~~זל שזלה~~
~~ידי חודש קודלות לים כק עבד~~
~~היה למן אן סקול קודלת קרא כולל~~
~~ה"ל קודלות (בל י"י) רבי הוא נ"ל~~
 גמל שז ויהו אן התורה נעל, האז דאמר
 סודש וימא סכול קרא (עין ר"ן נדכוס
 דל ח' ז"ה הוא ק"א) - ואי אעין חנה
 נעלה השואה הזאל, לאמר יו נעלה נעל
 פחוס שזלה
 יו? האז סכול ~~בנה~~ ~~בבנות~~
 פופה וזה זמל, ופחוס נעלה קודל
 תלמוד תורה, באמר (כג דקשתת) ~~היה~~
 אמר אמר זמל האקן הוא צורה נעמ
 אז איפת קודנה דתלמוד נגה זקדוס
 דאמר שזלה איה למעמל וזל אלמ נעל וסוכה
 נקפ"ג דקל אמרו, כגן אל סכסען אקמל
 לים ואקפלה סכ"ת (עין שז"ה א"ה ס' תל"ג
 ס' ל. ס' ס"ג וק"ה סק"ה ותי סק"ה)
 ואי אעין חסידות נעלה השואה הזאל
 כלומר, יו נעל יפני יו? האז קפול
 אמרו (אמת הל כ"ג) נהו זהו קעלה
 קל כהחמורה שאמ אמר יודע מן לטן
 ס' סכ"ה

(מד)

היה זה ואלו העניינים ונסתעלה
 עניינות, ומחמת תמיד ליונה אחת;
 א) נקרא שיקור ההתפשטות (גיא אלום =
 דעה נעוה אנוסה ביוקצם ויק ציער לאנג
 מער פאקע) בו נקרא יאק לזאיתו
 פ) (שטער שטיהול) ומה נער שזכה
 (צרא ז' ע' ז' כ') (גזעניס הסה"ש)
 אצו אכה הוראולט, כו סדורה, גובה
 אקוס (אפי שרט אנקל) ונחיה, ונאכה
 כי חטט שזכה מול ג"ל אג"ל נקרא אצו
 ההולאת הוקבולט, הקבולות הוצות
 זכ"ל שאמר ה"ק שזות ובריימא דל"ל שזות
 נראה שזקבת על הוראולט התפשטות
 האמונים (אלום דעה נעוה, אלום גוונע דער
 אשהרען) וכן (קובולט יא"ל) שזת קרובת
 כו שזת יק"ל, אג"ל שזת על הוראה
 העניינות ל"ל התפשטות הפעולות, וכן
 שזת חסודים (שזת נא"ל) אכל שזת הונ
 (סנהדרין ד"ל) יתכן אשר שזת שזת
 הניכר כשזת לומר תלמי הבין וכן ה"ל
 בז' א"ל) הצוסק קיעול שזת ואינו שזת
 א"ל יתכן אבותו שן עתק הניכר לומר
 הצוסק קיעול שזת א"ל, צא יבי חזקת
 הים אפר עליו א"ל חזקת הולאה
 נפתר בו יתכן קיעול (שזת ע"ל וולא)

אשר לז' ק' ד' ב' יי היותו זה הוראולט
 התנדשים וניחאונים שלו וקיעול חזקת ה"ל
 דקיעול עליו כשזוק ותאכה שזת יק"ל
 יל"ל קז"ל ד"ל חזקת ה"ל לכ"ו) —

(מחורתא) (יחלה ס"ל) איך ה' עמ' י
 מחורתא. ופיעל' והתמ' דקר קשו
 הוא.) (צ"ל ח"ת)

סל זאה ל' אמל קזה דקס, במעשה
 העבר כאן, הווי ג"כ שריג זמז סענהי
 הלמוד, גהנה לש "גמרא" האו יוקן,
 היינו חכרת טעמי שלע וטחור שלנות
 הסותמות זו אה זו (ל"ז ברבט בקיאין)
 וקלא ל' הסעה והקרא יתג נק ראו
 קלם "תלמוד" - (זרובקא דב ס"ד) -
 וקלם "מעשה" העבר טען נראה שהוא
 טו שזכר זה האו גאמן אה החלטה
 הקדומה דקל סדבא קלם: מעשים
 של בני ארץ ישראל, (צ"ן מאבות)
 דקוז ניסיס נ"ל 16 מואת האמן ל"ר ל'
 וצ"ן געליכט צער חזען פ"ן ד"ר ה' גאטל'
 5 קוזע, נאטד, 2 לפי זעען הזה, יה
 שפיצא קסדר תעאויס: ל' ווען סוף מעשה
 לוסי לא פסיקי ההלטה ע"ל). ידנה
 האו נראה שהתלמוד הוא החינוך והלכה
 אח"י המשניות הסותמות דא"ז, זקל אמן
 לש האבה וקדרה לפסג האבה, והמעשה
 הווי פסיגי ההלטה, והנה מוזאת התלמוד
 הווי זע"ן וחדד אה הלל ואת"י אה
 הסתמות, זקל האויד זומ וקד, אמן עז
 דבתו לפסג ההלטה, זקל הוועלה
 לא זלמן וואו יחדד, ת יורה את
 הוועלה אהר יעשין, ודנה יוקן
 השאה זלרנעמיה בעליות קויה נעיה

תלמוד קנה או מעלה קנה, ל' אנה אלו
 הווי ע"ס זמז אמי התלמוד או למו ד
 הפוסקים? נעט לם וזמיון התלמוד
 קנה לפקוד אוזי מעלה, לוסי לא ס
 לא זלמוד זמז תחלה זכ"ל למו הפוסקים
 זמז התלמוד, כזר וקלל ע"י וואו ידע
 זמז מולו הדומה מלן הוועמו זמז
 ל הדומה והפסיק הווע. -
~~זמז זמז הפסיקת הס"ל דק"ל ע"י יע"ס
 זמז זמז או זמז זמז והאמירה קנה
 זמז זמז להלמוד פקוד אוזי מעלה,
 זמז זמז לם זמז למוזיס זמז זמז זמז
 זמז זמז הפסיקת זמז זמז זמז זמז
 זמז זמז זמז הפסיקת זמז זמז זמז זמז
 זמז זמז זמז זמז זמז זמז זמז זמז~~

(מירוס (ימים פ"י) ספרי מירוס, כן הוא
 גרסת רבנו הערוך וקטלי הערכך הילת
 מרכיו. ואל הרמק"ל ז"ל שם גרס מורם וקטל
 מורם ירום ד' ין העולם, עיין סוף חלק
 וסרי קונה פ"ב וויי חזק פ"ג נ"ב שבוט
 ספרי מירוס ספרי שטוט כסו מורוס
 שנה קפסמתא בלמז נא השורית ע"ל

(מדרש פנים אחרים כן הוא שם
 הסדרה הזה בערוך ערוך טג, ויפלת
 ב"ס מאור עינים חלק אסרי קנה פ"ב - כ
 זכתה ו"ל: וכן בספרי גוטא אשר קטל החזק
 ערוך טג כעו סדרה פנת [טע] ור"ל ז"ל
 בקיאר התורה פשט שמיני קולא אומ
 הרוחא א' פנים שני כו ע"ל. אה גלות
 ק"ס. אצרת רצון (והוא מלכות הדוס"ט)
 פרעסקונג שנת תקרן דק"ט: ויהי עלי
 אצתה הקאן ר"ה חות קמרת קמרת
 ה"י שכולתא דר' ישקעאל שחקר מקה
 שלות עד סוף התורה הן הנה ספרי
 גוטא "יחז"ל. —

משלי (ה' ט"ו) תענה וסודתה בתקו
 (ומש' ס"ו) שש' של' ליה"ש
 עקלת. נ"ל כי הספר של' קיזו קו נוספו
 גם קצת החכמים קיזו התעאי פ
 שכן יאירו (וגוה) שמואל
 הקטן אומר קנבל זלוקקו
 תפח יג' ולחני טרחו קדה ל'ספ'ל
 ס' זקוט, אבדחט שמואל זמין, הוא
 ולא אחר. - ופזות דא' נכונה
 אזה (של' כ' י"ג) קנבל זקו, ושמ
 (סמ' כ"ג) גם זלה אחכיים וק' וכי
 שחכמי ש' היקט: אוק פ'אוקנרעו
 זיילט אזהרע דער ווייזע. מזה
 מוכח שפיר שג' הפלות הראשונת
 ש' נקב' מדק' החכ' . פ.

(משמע יצו הדיקה ל"ש, ושל' שניאיר
 (קנ"א-). וכן של' עולה בורקן אפ'א
 קינייהו. - אבדחט מזמ' הודאמ קהקין
 החלמוזי (זין דער תלמודי'ן ליגין) כ'סו
 של' יזו שאר הכוסק (זמ"א) קזשק
 קזלי ההקין האחרונת.

(מגל"ש)

(שג"ל צ"ל) ספרות סגולה ספרות פ"ל
 מלה ש"ס דה הלכות פסוקות כעין
 ספר הלכות שומן דתלמוד למצוי מצא כל
 אדם. ע"ל הדדוק ערך סג"ל. והנה ספרות
 ספר אחד דתלמוד שנקרא מלה כסו (סג"ל)
 י"ג: סג"ל תענית, וכתב רש"י ו"ל; סג"ל
 לפי ששאר כל מלה וברווחא לון היו
 במהן דומים לכתב וזו נכתבה אז כרוח
 לפי שיש ימים הולסורוס בתענית אכך נקרא
 מלה שכתב בסג"ל ספר ע"ל. והנה זהו
 הטעם ק"ל על סג"ל. (עין ערך תולדות)

ליין אג"ל סג"ל

וראות דפ"ל רחוק סעזיה גאמן קפסוק תלמוד
 גאון קדדוט, ו"ל הפ"רוע (אזה א"ג) יחד
 נאמן מ"ל ש"ל () ע"ל שפ"ל סג"ל תענית
 את הפדול שזכרו. ונראה סרה תפיהל סג"ל
 שם שמה על הרע"ל והרע"ל לפ"ל כן יק"ל
 הזכיר את שם הרס"ג, כי יתכן להוא שפ"ל
 כן ע"ל הפדול חנה, ור"ל שפ"ל כן באפה ל"ל
 קנא. ענין אחר הפדול כדרכו תפיד...

(מצר) מדל זוכה דקור הפתחו וסוף עקובה
 ל חזקיהו השיגור קין הפ"רוע כההוא
 דמתן דברי קן נני קס"נו וקס"נו ע"ל
 דאות דהצופה (ני"ל, צ"ל התכ"ל צ"ל)
 מאת הר"ל שאלו הכהן קאצנזאניעאלן נ"ל
 שהק"ל דהוא דכ"ל סוקד"ל על הפ"רוע
 ודה חתלן שלפ"ל זה, והשנה קס"נו וקס"ל
 סתמא הוא אלהא דכ"ל? עכ"ל
 ואת אויר כי ק"ל הפדול הקי"ל את הפ"רוע
 דהיינו סדה חתלן ע"ל דכ"ל וק"ל סג"ל
 בס"נו ובס"ליו. - לדעת יתן כונן סג"ל
 אהבול רח"ל על מצר להו"ל אקול ותחום
 ב"ל זה יוצר ספ"רוע רכות ק"ל, ר"ל הוא
 ק"ל שכו להסוכר לחקירו לדה קס"נו
 ובס"ליו לכ"ל הג"ל, כן כל חזקיהו
 השיגור קין הפ"רוע ולא תפ"ל ע"ל
 מה"ל. ופ"ל טאה להפ"רועים ג"ל את
 הפ"רוע סדה חתלן סן הפ"ל, קאצנזאניעאלן
 על ענין ראיה הפדול הוא סן סג"ל
 סכ"ל, ולדעת קמר הוא ק"ל קס"נו...

(מסור) כן קרא חז"ל המוסר מגון חקרו
 קיב גוזה שאז ע"כ זין, והנה ע"כ
 בנעם ה' ראוי אור מוסר קדושה פועל
 ומצאת דבר נפלא בזה ע"כ הגאון אא"ז
 המוט"ק ק"מ רבין הגאון אור אר"כ פ"י
 ע"כ (צרכים זכך קראו ק"מ מסור, י"ו ק"י
 שאצדח הוא הפועל המוסר אחריותו
 קראוהו מסור כי יבא ימיו ולא יאחר
 ופרו הוא נסיון (ונעם הדברות לענין
 ק"כ אצדח רצון בק"י י"ב ודבר קדמ
 מה טוב) -

(מן) יחזיק רש המצדקים ק"כ, ועיין מוסר לכת
 ליל קרב כיה מועם ולפעק קראו חז"ל
 מועם, וריון קדושה אור אלוהי, לכן כנס
 הרש"ק"ה חת"ה החתול פכיל ולחול כגון עכ"כ
 יאו מין זמ כות, ופלה עליו הח"ה (הוא
 בזאת פ"ג בחולין דמתם מתקדמת מן לעכ"כ
 וקדושה ל' דבר ניי מסורה וא"כ אמר, ע"כ
 מן (ע"כ ט"ז חז"ל סי' ה' פ"ג י"ד), ויהי הנה"ק
 כת"ל ה"ה (שמ) דהוי מן דקראו
 הרש"ק"ה לזו מן הולדע לעכ"כ קראו
 ע"כ. -

מקשעה (ישע' א) מקשה
 (עין סה"ל לחמש גיזעיה סנה"ג)
 כנה רש"י ז"ל (פסחים ו') קשטק ובלעזין
 שם הכרי ערסו מקשעה וסבאזת קרי
 ל האולעית ע"ל. וקצת יש להזיר אשר
 הערוק ערק באז כנה ז' באזת משה פ'
 קיקיון. וכנה ע"ל היוסף א"ל מה לנעמן
 אל הבאזת ע"ל. ופ"ל ש"ל פ' קשואין
 ונחלץ קיקיון תחת קשואין. וק"ל -

מרוזב (ק"ל סוף תע"ט) ז"ל שהוא כיו
 מרזב והחל נוסף. (אשן אהב קר צב
 108) והרש"ק שם פ' שמורכב שלש
 מותי סד - (סד סדו) ז"ל - - -

מצא מצוה בקרא בזאת. לזוה סלסע *
 וכן הוא באשן חכמים, אבל באשן כל
 אדם. קרועה קרועה אשרו מצוה. (ק"ל)
 קמ"ל: ק"ה ק"כ. - (עין קיאר וקראט"ל).

מים (חגיגה) כשמיך לחלל שיש טהור
 אל תאמר שום שום. ודע כי החכם טהור
 מצור מצולע, אשר כונן קיטל המדרש על
 היוצאניו החלוט כי יסוד הכל הוא השום
 וכפי עדות ארוסטו בספח מה שאמר הטבע
 הורה חכום קדמני חלקו, כי האוסר הזה
 שנסוג הקדום אל הוא השום הוא יסן נעמן
 (עין ספר בא"ל פ' יא"ל צד ע"ג ע"ג) ופ"ל
 ופה אמרו ר"ל כשמיך וא"ל אל תאמר שום
 שום כי הם הסכסכו אוסר ז' היסודות
 ופ"ל הוא. -

היה זה ואלעזר המלך אפס מוסר, ומה זה המלך
 היה שחזר וכתבו עמו ועד קאר האלה . -
 והנה יש ארצין דומה האלה סדיוע קאמק סנה
 ססדיוע כונתה עזר, אנה תבס הרמל"ט
 כמא אסמ שומע סוכן ועמ אסדוה קו. ע"כ
 על שמע עזר עקראט ס דיונה ית עזר
 סוכה (כדדודו) יא עזר גולה דוקא
 חן עזרת דפירמל ס' קוט יהודה (כ'
 ס' בהגה) ו"ל: אנדוה הורמל ידוע
 עקראט ג"כ קאר" עזר (אונע סטאט)
 קאמ סדיוע (ע' שלום אדען סול סדן
 א"כ קאר" דפ" אדניאל (כ' סח) והורמל
 עזר סוכה יא עזר גולה וכן הוא קאמ
 סדיוע ע"כ. ומואן ס הפ" (אסמ יא)
 סדיוע ודעיוע ומואן סדיוע. והשמה
 אנה סדיוע האלה סור" על אדעיו הפחמ
 הוא דעיוע כדור גחלב התקראט סדיוע
 דעיוע אדיוע יאמ סוסכמ על השלמט למואן
 סמוא הסלומ כ"כ סדיוע ומואן, אלה סדיוע
 עמה יאמ זאנרין כן, ספ"ט סמוא סדיוע
 הסלומ כ"כ היל סל חמט ועלמט יורה
 אפ"כ קו הרו"ק והסיל"ק דען חדל סיוע
 סדיוע סוסמ"ן כן, ונ"כ עכ"פ. -

ממחה (למח"ס) לא ענינ קומן למח"ס וכן אפ"כ
 הממחה: (כמח"ס) כל הממחה אפ"כ
 ע"כ סאמ פ"י סקי וידקדק ע"כ הממחה (ע"כ)
 מוסיחה). והקס"ד (ח"ס ס' ג' סנ"ה) סנה ו"ל וקנין דעיוע
 מוסיחה הוא מנסה כדאמר' אעמ ובלאט סמל דו"ק
 בענינ סהוא מוסיחה וע"כ ע"כ. ומואן סמל
 ממחה סנה כארמיל על כל דקר סהוא ארמיל ס' כ'
 עזרה אורג וסמאנו עזב סחי (ע"כ סדוק סחי) אנה
 ענינ אסמ זה על חכמל התלמוד סלה סמל קדיוע
 סחי מחמקנו, ע"כ על הדיוע נארגי סמחל ד'
 עזרה אורג, ופויכק נקראו חמ"ס סמל
 ססכ"ט ע"כ לי האורגים, ופויכק סמל ודע"כ
 נקראו קאמ **ממחה**, כוונת האות, אנה
 דהו אסמ אסמ. (ע"כ אנה"כ ס' סמל סכ"כ)
 והנה סה להקו סדוק סקי וידעני, אלה ו"ל
 סכיון אפ"כ, להרי סמט ג"כ אסמ סדיוע סחי
 אנה כו סדיוע והלוקט (לפ"ט סנה) וע"כ סדוק
 ע"כ דע"כ ונתבאר ע"כ אנה סמחורתע (ע"כ סמל סמל
משיח (יחמ"ס) ל' סמל סה אע"כ
 באסויו אור אסרון אפ"כ אנה סמל סמל
 דדכ"ן אפ"כ כן אור און יהיו סמל סמל
 סמל כו. ופ"כ סמל סמל סמל סמל
 כוונת סמל סמל. והלוקט ק"ה אור סמל
 יע"כ א"כ קאמ סמל, וסמל ע"כ סמל
 סמל סמל סמל סמל סמל סמל סמל
 סמל סמל סמל סמל סמל סמל סמל

אות
והיו קרין אור תמי שיה' שעה הישעיה
קרבתי במוט' קנאן כו' ע"ש. וזוהו אפי' קרין אספרו
קדושתו תניו קלם מסכת, לאור שהו תמי. וכלי עו שלג
קלדתי דאזו קלם הזכיר ספרו זה. וזהו זה להוכיח
לאורי שעה
קין האנוש גע האחרונה קרין ספריהם קלם מסכת
בא והעולה וזוהו קרה כן אספרתי קטוהו ואספר
אספרתי ד'ו'.

בזרה שוקרין בה' האחרונה קלם שלג
וכן ראיתי מה שרתה הרוש' בהאל' אלו סו
י' זהורשאמי הוא עק נגד י"ה, כי י"ס
נתחבר בדורות' אחרונה וזו הוהו ודקין
תאזכרתי בתלמוד ע"כ. וכן כתב גדל סוור עונות
קדן פה' ב' ש"ס נתחבר אחר התלמוד. -
והנה מלות שהלה עו הרב הגוען גדל יד
מאכיו (כאלו ב' התלמודים סו י"ה) וזו והנה
ג' הרוש' שנתחבר. בחזוהו אחרונה הוא
סודניו להרו דס' יג האכה ח' הוצכר
היו אפרוין בתמי האכה ז' הוצפו ג' -
זה כהני ורז יאסי דכלהו בתמי אונקן
מכל מה שסינת אלו הוהו ודקין התלמוד
זה תמי אצלו זהו כשה קינתה להוהו
התלמוד בהקויל רהה דל א' וכל וכן גדל
אל' ב' גדל ס' כוהו וצוילקס למקדוהו
הש' למסכת ספרוש (ערו דע ותלכת
ושכאן אתה דן ש"ס גדל יאור ענין

ב' ש"ס נתחבר אחר התלמוד אחר מאן לדגיה
הרוש' ע"ש.

ג' גדל ולי אגד פה ראטי מוה הגוען
גדל יד מאכיו מצוה מסורה הש"ס, אלו
גדל המסורה תמי הנה אז אספרו
(ואם ככה, ריה זה חזל הוה, אשר
אז שסני ולי רחמי מסולס, ואם קלה הוה
נקלה.) ואז"ל ו' ש"ס נתחבר קאסתי מאטי
הגיועו אחר התלמוד, ודעין להוהו להגין
מתבר ש"ס אפי' זאת הקדושתה ין ה
התלמוד, וכוונת הרוש' קפלוהו ג' קין
זו ש"ס (הוה הקדושתה) מונן לעכרוש
התלמוד. *

משמר, (חבולת עוביה) ונסדר את
הכבוש קפלוהוהס, והרדו"ל אורס
קפלוהוהס " ופתח ע"ד וזו אפי' חכמים
היו כדלדלו קפ"ד בקדוהו שלג מסורה
היו האוהה. וז"ל זהו אפי' קפלוהוהס, כיו
ככה תשו אלוה קפלוהוהס וזו קדוהו
ויתכן עו הכבוש כיו' הוהוהו קיספר
צבוה, ויהי תשגויו (פירושוהוהו) -

בדרך (אפי' חו' סו' חו' סו') זו אהו בקדוהו
והאק אוח קד' ולי מצאו כו' האה' -
וכן אפי' הנה קדור כו'. טכ הסוד סני' -
וזו פ' אהו קדור, ועפי' קלסן מצוה קלסן

אונת
 (מצק) (ע"ז ע"ה) וזלה קלהתת של
 מצק אחד קרוי מצ, וקטל התמספת
 (שם במערה של מצק) יסוק פול יוסק זיתים
 על המס, ונראה לי וקניס גרסת המספת
 של מצק רמון הוא יוסקויס הרמוניס,
 יפני שהעיר הזוהל קראה רמון ע"התע
 הפדויס אשר גזלו סקובה, ופזז מארוק
 בזה אנה קספרי גולות הארץ (ערק
 חמץ). ו"ל אחדים דקו כי מצק הוא הול
 וקטל הרמוניס, כמו עקר הארץ יסוק
 פתרויס, קוצר קצוניס, יוסק קזיתיס
 (ק"ה פ"ה). והעיס שן קטל העיר האל
 (הינדע"ה ו"ה) רמון פת, ות"ל וזלו קסוס
 ביתקוקל פירוי, וזוה סוס אלסן מצק והלס
 שם יגרסת רש"י יל"ל סלסן וקטל הרמוניס,
 אכן י"ל וקטל התרויס קטל או בר
 כי כן קטל העיר הזוהל מצקתער
 אגזר מצק עמן את הזו, וכוון קטל
 עין - גזיו על שם גזיו אזלס. -
 ונתבאר אנה רש"י ספרי ת"ל סרוכה. -

מ
 (מצק פ"ה) ו"ל שקניס התלוז, או קדקין
 וכתוב אונתל מן מצק פלוטול ססל
 בסות, שהרו סוסו (ק"ה ק"ו) ת"ל יוסק
 התחתון מן העליון הזוהל סלל וזקל
 אסולל כגון חנן כוחני, וענן מעונו
 גען סור ח"י (ס"ה ע"ה) סה שמה ע"ה
 האמן יהול"ל (בחודלו האהול אק"ה) יוסק
 וזקן אספריס דגרסו נסוק, אז אמן סוק
 אסיר שלס תחתן סזלסן (זהו ססוקה
 היו"ל ונזלה חן) היא חן קטן ססוקה
 אחול קנ"ל כפוסה כו, וז"ל ססוקה
 בזולו של דער, ויה שמה קסוקה
 וזה יה זולו חול מצק פקיס אילס
 מקולר נלה, סלל אסרו זה קוצר נקולר
 יפ"י סלסן נקול רש"י וזל מצק יס"ה
 אולס נסוק לנו ספק אס אסרו זה קוצר
 מצקע"ל או קוצר האס, כי קולס סלסן
 הקול אלו קן חולקע"ל וזין האס"ה (זמן
 הקניס הרס"ל אל זרעיס) וזלס יס"ה
 החכול סכעט סקל ס"ה (קסוקה פ"ה)
 אס"ל סוסק קלס ריב"ל מצק פקיס אילס
 האס"ה (עין וקולס, סקולה ס"ה).
 והנה סגזר מצקע"ל סיענו חול ססוק
 אל דולה ודולה הנסכה וסלסן סלסן
 ססוקה וכתוב ונכנסת תחת עזר ססוקה
 סלל מן אסוקה ססוקה, ומן אסוקה ססוקה

ויהנה זול
 ססוקה ין
 מצוק (אזוק
 ח"א) מצוק
 הסדר ה
 י"ו (ס"ה)
 מצוק ססוקה
 גען כפוק
 וז"ל אסוקה
 ין אסוקה
 ין אסוקה
 ין אסוקה

(מטטרון הפיוקתו ה' שמוט אטטרק) (מט' נקמות ט' ז')

(ז' מט' חולק סי' ז'ה' רמ')

והנה צדק ההקטן (קוצר אשחל תורה)

שהפיק הנכבד ותורה מטטרק. הוא

באזיק שר העולס. וז' שהוא כנו שניהו באש

מטטרון - *Metatōrion* שפיתול

(באשחל הפיוקת) זו שיש לו זכות וכת

האזרחות אגור הקקאם מיוח ז'

(אזרחות רונגס רעכ') - והנה המט'

תהיו על הפיוקת יז' ואז' שיהו חנוק

שר העולס בקפסן אזו ארפונט (ז' ז' וז')

אמר בקלסל ימי קפולטת רתח שר העולס

אמר ישח ז' קפולטת וחנוק או הו' קפולטת

קפולטת כו' עכ', ואז' או צות אשחל קפולטת

שהו' (הו' בחנוק או הוה' קפולטת היא

העולס הוה' ? אזל תחת ארגז אדח' קפולטת

מולד קפולטת מוכה, כי זק' זה אולט' זמור וז' אהבוט המולטת כמ', וזה

הטוב וכבר קודם -

(וכן מצות בולקת רמז ס' או הו' אה עע

מטרק, ופירושו באשחל חנו טע' קרחה

מטרה, הרי שש מטטרק מורה על שש

שר העולס ומקור המצוה, ענה (ל'ט).

(והמלכו כתח' ל' הקרדועול תלמודו כו' מטטרק

באשחל מן אנה ומלכו הוה' ז'ט' -

מט' ז' קט')

בז' (הו' קט') זלמ באמת מולולו כו' קפולטת

נקות ז'ו' להו' מולקתה רעוד הו' וכמ'

שם הקאמ משה' קצדו וז' ; והעוק שרל

מולולו שם מקום וזמית חול' סכ' כו'

והנה קצדוק ז'ו' או מצות זמול' (ז' עוק

עוק ז'ו') - וז' פולט להו' שם עקמ, רבאומ

אהבוט (ולק' רמז ק'ט' ע' ט'). ד' ז' ז' ז' ז'

ממולא רזה זמול' חלמ לחורו רזו' ז'

(ז'ו' הקודו אדקתה) ז'ו' חחאסר מולפחול

קמ ז'ו' אמת ? כו' - אדעת כ' ממולא

זו מולאזי הוה' קו' קודו ז'ו' קו' ז'ו'

ונקרוזו מולולו מולולו, מולולו ז'ל ז'ה' ז'

שם מולולו ומורדוול, ואפיקן או הקודו

מולולו ז'ו' אכ' אדקתה, גהכו זמולו אהבוט

(מורדוק ז'ו') עש' ז'ל ז'ל ז'ל ז'ל ז'ל ז'ל

מולולו ומורדוול אדע' ובהיה לזה זמול

בחז' מולולו, זמול ס' ז'ל ז'ל ז'ל ז'ל ז'ל ז'ל

כו' זמול רה הפע' כמיה גוד והולולו

הו' מולוליתא גבו קודו ז'ו' ז'ו' ז'ו'

מולולו, אפול' קו' קודו ז'ו' ז'ו' ז'ו'

ז'ל קו' ז'ו' ז'ו' ז'ו' ז'ו' ז'ו' ז'ו' ז'ו'

ומאה שניה אמר יהוד' כו', אשחל

או זמולו ז'ו' ז'ו' ז'ו' ז'ו' ז'ו' ז'ו' ז'ו'

ותהאר בקפוקי עוב ז'ו' ז'ו' ז'ו' ז'ו'

הי קאמטע טערה ערו סמוך טערה וואו
 צופים תקינות . ואלא הי פרויקט
 אדמבט , ווארט וואו פערט צומן קרוס
 רשאית אמיל בע שזמה . וואו'ל קען
 מאקע העקוד (ים) ועדע יוקאנו הטעם
 גיה שפירענו כסה . טענות העק השנתיים
 קאווענט פנצ'ק ונעמדו יחד עס התקנת
 שמתריפה השתחולא אצ קאווענט
 אלה האומים אהמ(?) וזתה דעת
 אנמן ע' כי זה נראה קאווענט השמה
 קארט שטרוו היצורים וסמא ע"ל , ואל
 אז האמנת שזעו העקים פניו , אטע
 צופים חלק וקולק הוו ? האו רפת
 הדצום חזרו וכתבו אל העק , ואל
 בונק השמכר עו ספר המורה אצ
 אז רב או אשמע וכגון אז רפת
 אכרש גריל .
 עתה חיה זה פירות ראוי פטרולט
 אצקי הס" (ה"ל) דהוי האמ , דאלו הוו
 מנצב'ק ממשכ"ה או הוו נמשכים סמ"ת
 שחארץ , משום דצקים אה"כ , או אמת
 רשאית אסירי ככתב ; וכן פירות כתוב
 הספר ס"ב וואו : נוצות למ הרח"ה
 קלא , והיו צופים אחד ואלוה הטעם

צאלו קודם אכן הכי הוו שם האמן והאומות
 והיב אמן קונן שכתוב קלאו אומר שמע
 האמן קונו מאשהו , וזו פ"ע א אהרל
 קין מנצב'ק להם האמ" וכן העקוד שזעו
 ממשכ"ה ויזה האום סע העקוד רפת (ס"ב)
 וצ"ל ס"ל כד"ד) משום דצקים אה"כ א"ל
 רשאית אומן ככתב (ע"ל קאר האוה ק"ל
 ק"ל הרמ"ק) אכן סתא אהמא ל' ש"ה
 העקין זס' דכ"ה העקוד , וואו : אז נעמו (המיוז)
 אהסתב כי דעם כען ממשכ"ה . ודוק זה
 ש אומן קין ל' האמ" וכן ממשכ"ה , אהמ"
 נענה אמת והו נעמות עו סעקים מוחל
 מרה"ה , וממשכ"ה אז נענה אמת , ואל
 הארבת קזה ס"ד .
 וזע של גבסי הנשיות וכל מנהגיה
 הם האמ" אהמ"ק , ואלו הוו קל דקר
 חו" מהאבות ספני להו קודם ס"ת , ונצחה וואו
 אצקי כדוק (סדק שח"ר) וואו וקאנו אלו
 אלא מנהג הנשיות כגון דעאל וכו' אלו קא יפג
 שנהגו קהאכה אשה מסונ ע"ל . ואלו ונמא
 בדקיות קינ"א ודינ"י .

לטעם זמר, ואתה קרא נכח, למה זה
 הכל יצורה, ומה עם זה אל האלו
 כן בעצמך, חלצת לחצק ואיפה, ומה
 זמ ישאלק אדם בק מה שם ומעלה, יש
 קאמתות מנצפ"ק הפשוט, ומה מנצפ"ק
 במה זאמתות? ואך אתה זמר או שמאלו
 אפך שם והוא? ומה אפך ממה זכר
 אחר. - וזה כי נשא זה של גזאל
 הראשונים והוא חרוע, והחפיון בקיום
 זמר או כן קטנים קדוים אל זמר,
 קבוצת כפולת מנצפ"ק, ומה זה של פדיות
 כחם אל קניסין ה' והודה נדמו (אחך)
 אל מהלך שהיו הדעת ויניצוהו שניצפ"ק
 והנהו ת"י) וזו: ראות לטעם אל אותות
 ד מן פ"ץ יחד הולמו האמתות, כי
 נראה שהיו קאו צורק ומזאל, וזמר
 כי נכח קדום שער הכוונה או הוטה
 רק אהותק חודלת וסיון לאומה החלק
 כל ע"כ. ומה זמפי זמפאל אל ה'
 זה והנצחית אחריו, זכקו למתק חנצפ"ק
 חודות, יצא פסוק סת' זמ זמן הפעולת
 פחוסות קסופי שקות, ומקן זכחו כלם
 כי נקודות הורה קזה קאופי וזקרי
 גולפ"ק, והוא מוזקת הים זכקום
 צעק במפני, זמן למען אלה

לזכרון חלודה קאר האם. ומה זה זמפי
 ש"ל סדום שער הכוונה או הוטה רק
 אסיון קאומה החפיקן (וקאו חלק העקוד
 נשק אחריו פלו הצור שמו) והוא סיון
 אחר: "ואלו כמר חדרו הצעק אסיון
 אל מוזקה מנצ"ק, כן נכחום פ"ק שנייה
 ראסופו ארמ שמו חבל, והוא אסיון קדמ
 מספ הפחוס, עמה אלולה עי חמ
 ה' החפיק, מה הוא הטעם אל ידוה
 הכפולת ל האמתות קא"ל סמו וזרין,
 ומה ע"ל שמו נפ"ל קאו פקוס אקדומו
 איומלו קדמ אספ"ל נאלמן, נגש של"ל
 אל נפ"ל קזה צער זלמ אכזה זל חנוה
 (סוכה ע"ל), חבל וזכע לכוה האם ע"ל
 זמן וזמן יחד אל פקום שנילוה. -
 והנה קאו חלק העקוד ל' אל כש אלפוס
 אומותות הכפולות זכקופות, אסיון זכר
 וזו: מה זלו עפ"ו וככאום שמו זכקין
 רק כו הפסוקים אל חזרוהם, ואח"כ
 קאו הספרים, ומה ארמ סמורת פקודה
 קסוק התקנות (כאו פקוד זקו"ל ילוח)
 לא נזח מה ה' או, ללא זקו"ל אלה סמ
 זקו"ל (זכ"ל) בתרומה קיא;
 זלו מוהלה הורה מנצ"ל או חלה ידיון

אות
 משנה למן יקרא (במילים כו. יח.) **למ**
 ענה קדושן קשהק אמר תפי
 זמין כי משנה שני שרר עסק ש
 שמש מור. הכמה הורה הוא ין המלומד
 במרמז שיה, וכבר האזינו בו להיפלא!
 מהו למן שמה שמורה על למן רפא?
 והחכם פונסקר חדש קדומוח אפר
 יסוד מספר (אמאד) הולאה חדשה
 אלה שמה, שהיו שנה בהוראה קדמ
 וכאשר עם יאט חולק ומורה, שחור
 נאום (קאצ'אמאד'ס אקוואלנט)
 ע"ש שהזמין דעה. והנה אנו מצאת קלן
 (ח"ס ס' א"ג סק"ג) שכתב והיוו דכתב
 כי שמה שני עקבן דהיינו ש
 בצדקה קושע"ל של שנים כונו שכי
 א"ל עקב עקרי ו' שנים הילן ולמה שני
 שני. אמר תיה הוא רחב א"ל (ישע'ל'ס'
 כל) קדונו שנה לפי שני, אלא קודמי
 קיינו (גם שם ס' י"ו) הפקדיר, פיני לניר
 מנחם צמית. (אח"כ מצאת הפיחא להסק' ותו' אלה)
 (וי עמא ארע"ל ד"ד תפי הנאמן שהכתוב
 הורה וא ע"ה ל' קא' על קמץ א'ס'נו
 וה"ל וק' עקב מורמ, (ופירושו ע"ד הולק)

מ
 ולמתיגים שנת הולק, חוקה זו האדין
 והלוימו אח"כ, וקבלו ירע קדומו אז
 אלא עקב אשר עקבו חנמ ע"ה
 אפיקן צורה; או ע"ה מ"ל כי זמנה
 שני שני עקבן ו' שנים, לאור שהינים
 האחרונות אשר עקבן, הוא כפ' דח נ'ס
 קשר הראשון של ה' ינים הראשונות,
 וכל אלו דוקא, ואלא כפ'א'ס הוקד, אמר
 (שאר שש שנים ע"ה הולק, נתקיים ע"ה
 כפ' א"ל. - והקוואלי צ"ה (תי' אלו ע"ה
 כיה ין הצלח, כ"כ'א'ס אלו צד'ים, י"ה
 ח"ר ומורמ אמת. (ע"ה מ"ס ק"ג ע"ה)
 מוקד (כמומ' א"ל י"ב) ח"ר ע"ה אק' אלה
 אדעת החכם גיונינוס נגיד ין מור
 (אולדן) והורמא קאמן סורמ קניה (ת"ס)
 ע"ה. חול' מזה נגידה סאט *Alchor*
 (חיינו אטאינד'יסד אלאד'ונצ'ד, [ע"ה א"ת
 גז'ע"הי ו' טהאלד'ין א"ת ווד'אה'ע'ל])
 ח"ן ווק' ווד'ד'ר. - ודמן א"ל'ע' דקק
 יע . . .

(מקביא, נקרא כן והוא החלטה, וכתב
 ע"ז ידיו החכמים קאן שולחן סג' /
 חבטא השירן, ונצח להו כיו מצביא
 כצ"ו ונצח לו נתקרה דעת דפירוש
 דמה ענין החלטה הנה סבבא, ואת
 על הביטויים שהיו בלשונן? אכן ע"א
 פ"ט לה' והנה זה הלכה משמע
 אדם שהיה רוצה דונה לסקת לה'
 קולא כחמי, (כחמי כחמי סג') היקל
 ונראו שער, ונולו ענין קלי הכני
 הנה ונכוד, כאמרם (ע"ז סג') ולחמה
 קן חקט כו זר"ו שכל אלו נא
 הואשן ע"ז כחמי. (ענין מאורעות פכ"א
 בקצרה אד"א 2407 שפי' שלם ונש' גאח נכ"ט)
 מלל (לוי הכ"ח י"ז) חו"ן ה"א. הוא
 הלכה כפי תורה (לוי) א"ז. וכל
 שהוא אמן יקרא שם (סיבה ס' ה') ונת
 אלה אדן רב"ט י"א ונח"א לתפ"ט
 אלו הדוקים הם דמיון ה"א ס' ז
 האדר, לומר יקרא והתחמק ע
 השליש. ונח"א ה"א. -

(מבגאזי (זנוקט כ"ז) שקלוי נח אונסקין
 האו וכחש חספסא דחסתויק למ
 אדם ע"ז וסמ הצנוק. ודעין שלקיה, אה"א
 כניס דברי רבנו בסו הצנוק. ופ"ט
 הוא שהם מבגאזי הנו כלם בגוני
 (עזרה ק' ב' י"ד. נתמ' ז' ז' ז' ז' ז'
 י"ד, י"ז.) ין פיה שם החכמ הבאן
 גיונינום בגוי, (קחז אונאי ג' ז'
 גא' רש"ע) באן הלצ"ים בגאזי
 ע"א. וזוהי הו' באמ' שקלוי זה קמ'
 אנה, ולפי' שזכו שכונן ר"ת דנו ה"ג
 ודמ' דמס' וד"ע.
 מסק (ר"ק ק"י) הנה יסיק לזוהי, ופ"י
 האנה, ואולם דמס' (למ ע"ז) ז"ה
 אמאלאן, כמא וס' לזחוט דמסק דמס' /
 מידי, והלו עיכמ הלחנה, ופ"א.
 ו"א שדמ' דמס' דמסק הוא כ"ן
 נס' סיק ד' ונלטה וק"ל. -
 (מפץ עין צנוק עיק ספ' ויש" (כחמט ס' ז':)
 פ' ספ' רק סמבאט. ודו"ס (ס"ה) חמ"ה
 ספ' -

(מרע (ק"ה קד"ה) שכיב מרע שהוציא
 וכתב הכ"י ס"ל א"ל (טור ח"י) ונ"ל שכל
 שהיו זמנה שנסכב על שטח מוקרו צדוק
 מרד, ועיין ש"ק ח"ה ס"ל פ"א ס"ק ז' -
 גם סד"ז אזה מס"ל דלפ"ל דזה אטלה נ"ס ר'
 אגריבס

(בזלח. (ע"ז א"י) הו' שמתו, פוהל ר"ת) שמ
 במדר"ה הי"ו שב"ס סק"ס לעולם שמ
 גמת. (ענין אצל ערק"ל), ויש להבין ר"ל
 אזה סק"ס ח"ה ר"ל פ"א כ"ז ו"ס שמתו
 נ"ס כ' שמת די אונז' (ערוך ערק"ל)
 שמ סק"ס ע"ז אור"ל

(מרמטא (כ"ד י"ז) ישגיח מרמטא ופ"י
 הערוך, פ"י באסק אדו מרמטא כדכתב
 ידיו כ"כ. והעור ע"ז המוס"ק בנוס חלוות
 גמ"ס מרמטא ונ"ל שב"ל הערוך ג"ס מרמטא
 אצ"ל שב"פ"ים כמקום ונ"בס"ס הערוך הוא
 כמ"ס כ"ז ואין מ"ס בדק"ו שהיו הערוך
 בקי גדול היה קאטע"ט וכתב מרמטא ופ"י
 כפי"ו הערוך אלא ל"ל אט"ו ע"ל מ"ה
 ח"ד אח"י ר"מ הערוך, והוא כל ערוך הפ"י
 א"ל הערוך. והערוך מרמטא יפה פ"י קד"ל
 הנשקור שהיו אט"ו מ"ס (מור"ד)
 אה"י) מין חיה שנקראת ושל"ה ח"ה ח"ה
 וכדו"ה ל' שראות הפע"ל הנה כהג"ה
 הר"ל מ' הר"ל הנ"ל ש"ס פ"ו ע"ל
 ק"ל ש"ס הנ"ל

(מרהי. (נדרים ד"ל י"י) נודר קטוהי פ"י
 ה"ל"ן ז"ל קטוהי כנוי למה קטוהי
 גשה כדכתב ונ"ל מ"ה והכ"י זמ"ל קיר"ל
 ע"כ. ויש בג"ה (ש"ס ע"ב) מניא רמ"ג א"ה
 הוא"ר קטוהי לא ימ"ר כל"ס קטוהי דמ"ס
 הרי אלו כנויין אלקוהי, ופ"ו ה"ל ונ"ל
 דל"ל א"ל ונ"ל א"ה דכ"י ק"ה נ"י ק"ה
 לא דמ"ר קטוהי כאח"כ, אלא דמ"ר קטוהי
 דמ"ר מוהי למ"ר קטוהי שנק"ה מ"ה כ"ל
 וק"ל דה"ס אמ"י"ן מרמט"ו דמ"ה ד"ל ע"ב
 מ"ה ד"ו אמ"י"ן מרמט"ו א"ה ע"ו"ה דמ"ה
 ק"ל א"ה פ"י א"ס א"ה ה"ו, וכה"ל
 ד"ל ע"ב ה"ג א"ה ח"י מ"ה ד"ו אמ"י"ן
 א"ה דה"ו ק"ל א"ן ו"ס נ"ל ש"ס קד"ה (כ"ל
 ה"ו א"ס הערוך ע"ק מ"ה) א"ל ה"ו ח"י
 שנק"ה"ן ק"ס מ"ה א"ב, והע"נ ד"ל כ"ל
 ע"ב מס"ב י"ח כפ"ח ר"ל וה"ל ש"ס
 ע"י מוהי נ"ס"ו כנויין ה"ן אלקוהי נ"ל
 א"ה. - וכן י"ב ש"ס ע"ב ר"ל ר"ל
 וכן מ"ה (הנה ד"ל א"ה) א"ל ר"ה ס"ה
 ש"פ קי"ח ופ"י מ"ה קי"ח ד"ל
 ק"ל ש"ס. ונ"ל קטוהי א"ל פ"י מ"ה
 א"ל ה"ר ונ"ל ר"ל פ"י ח"ה ח"ה
 (כ"ו ע"י ש"ס הג"ה פ"י) ונ"ל -

(מרדכי נחזה אי"ל כל אונן שהיו
קניין ברוזים ובלא מעשה היו מקלוק
אל שם מרדכי לפי שהיא היה ראש
וחכם והכיר. (משל מרדכי בק"ל פ"ג:
ג"ה ופ"ג) -

(מנה כתב החכם ד"ר קאונברג שנה
מנה ונ"ל מנה שת"ז למה שקל
יה כ"ל המנה הוא מנה שקל זהה.
ובת"ל מנה מומש כ"ל ונ"ל שאם בקדוה
בבתמוד שקלו מנה בק"ל, שכן אמרו
(במקום בק"ל ונ"ל) מני מומש על שם
מנה עניני. - והנה דעת המס' (שם)
ג"ה מומש) שקומו נתקן. ה"ל מנה,
אלו קומו מנה או ה"ל מני מנה.

(מלג (בק"ל) נכסי מאג. ש"ס רוק
ש"ס גזרה ל פיורקים מ' סלמך תלישה
כמו סלמך המלג. מ' סלמך דבר שכן
או קלמך מן מנה על דבר, וא"ל אפ"כ
ש"ס סלמך תלישה לו"ד נכסיס התלוי
הולכים האוק וחסור ומן הקבל חייב
באחרות, והוא ש"ס הסק י"ן נכסי
צ"אן ש"דל, לפירג"ל (ל"ס בק"ל פ"ג. ג"ה
מלמ"ו) נכסי צ"אן ש"דל נכסיס המלמ"ו
באחרות הסק"ל אל"ס כ"סן ש"דל, וה
שהוא ק"ל והוא פומ"ל ע"ל. ואלו ידע
יה היה אל התפלים אלו פ"ל ס"ל הו
כפולו סקוט סוקוט (ס"ו) אל עני
מל"ס מ"ס מ"ס מ"ס מ"ס מ"ס מ"ס מ"ס
צ"אן ש"דל מ"ס מ"ס מ"ס מ"ס מ"ס מ"ס

(מנח (יום תה"ל) תפולת המנה, ש"ן
משל פסחוס ק"ל. ג"ה סוקק מ"ס ע"ס
אל קרואת המעלה האלה קל"ס מנחה.
ק"ל ש"דלן הדמ"ו האמ"ן מהר"ל קל"ס
מאמ"ד"ת בק"ל פ"ג ע"ד זכ"ס פ"מ ונ"ל
מקראת ז"ל התפולה מנה ע"ל אל"ס
ז"ל מ"סן הא"ס ש"כ"ס"ו לו מ"ד"ס המ"סן
מ"ס ונ"ה ש"כ"ס א"ח הא"ס ומ"ס"ס
מ"ס מ"ס ע"ל. ואלו מ"ס"ו מ"ס מ"ס
ש"ס ז"ל התפולה מקראת ל"ס ענה
ק"ל מ"ס סוק"ל ה"סן ק"ס הש"ס"ה
מקראת מנה. ד"ל (במקום בק"ל ונ"ל)
מ"ס"ו ש"כ"ס וס"כ"ס יפות מ"ס"ה
מ"ס, כ"כ"ס מ"ס כ"ס"ו כ"ל. וס"ס
ח"ל מ"ס מ"ס ג"ה תפולת המנה
ו"ל -

(מזרק) (ב"ס ס"ז) קונן בסוריקא פורא
 גרמניה א תורה שחלקן זה יער
 הנער. ערוק. וכן פ"י המ"ס ש"ג דה"ה יונק
 פ"י גרמניה תורה שחלקן בהם את הקלן
 גר"ל ש"ג פ"י סוריקא ב"י העש"ו סג"ל. קע
 גה"ר פ"י שבוצא הדמק ג"ס ס"א ר"קא
 זכ"ל ב"י א צפונות בע (ועדן דר"ק"סור
 ת"ס ס"י פ"י סוריקא וכוונות המהולל)

(מזרקוליס) (ב"ס כ"ה) קאמל קוט קוליס
 צ"ן ערוק. וכמו המ"ס דג"ה קאמל
 זכ"ל אור ר"ת דמ"ן ש"ס עכ"ל סוריקוליס
 אלא קוליס כזמרון הכ"א וה"א צ"ק ליה
 בעלמ"א סוריקוליס הי"ט חילוק קוליס דה"ס
 קרוב קוליס למ"ן ש"ס נחב"י החלופין
 למצ"י למ"ן ע"ג וק"ס וס"ר הוא חילוק ס"ו
 ס"ר דמח"ה (חולק צ"ד) וס"ר דברזילא
 גר"ק ק"י:) ע"ל.

(מזרק) (כמקול נ"י) לא יוני סוגר אלסניותם
 ל"ינ"ל לא יוני סק אלסניותם וכן פ"י
 הרצ"ק. וס"ה ק"י אל"ל המ"ס גרמ"ה הש"ס
 השלמות. סוגר דג"ל ש"ן ויסלכו את יונק
 מן הקור (קמוליס ל"י) סמ"ג ונ"ד. א"ל
 הרוב"ע פ"י הש"ס כ"ג: ופ"י ס"ג אלסניות
 דביות ל"א אחר סומ"י ונ"ה כ"ג פ"י יונק
 א"ל זה מן התנאי שמה ג"ה דג"ה א"ל
 מומ, ופ"י סוגר י"ן ע"א מן ג"ה. ש"ן
 כ"ג (פ"י ס"ה א"ל הא"כ) וה"ו ס"ג
 סופ"ו כ"ו יאה"ל נ"ע"ל מן נכ"ס. א"ל
 דביות אחר סומ"ל ז"ן אלסניות. א"ל
 המ"ס ק"ה ל"י אופ"ה ס"ג הרוב"ע ז"ן
 ה"ה וא"כ חס"ר א"ד מן האק"ה?
 מ"ל אס"ג נ"ה פ"י ש"ס דג"ה וס"ה
 כ"א א"ל פ"י ס"ג יפ"י סמ"ג ג"ל
 י"י ודג"ה י"ל א"ח ג"ס סוגר דג"ה
 מן הש"ס שקמוליס. וק"ל.

מחיי (פמתחא אויבה דבת, פמתחה ליחא
 בו ושביו שער) עין אוזנין אלו ואלו
 כיה שניק אט קדו שתי, והן אוזני רין
 ד: זי: קול יהודאי דלפתח, ופ' הי"כ
 כיה שניק אתה ציוק אוקול, ופ' הי"כ
 כחלקו של היהודי שהיו לכולם שבת
 אקול (לומר ל השבוע) וציוק כהוסיקו
 ע"ל. כל קול על ישר וכו' וקול כ"ס
 הי"כ ין הפל הפל, ופ' דחוק
 יזר שבו. וז' שט פ' כיה שניק אתה
 חפץ
 צדף אוקול, ופ' כהוסיקו היהודי
 אוקול דך קול השבת אקד ומזריכות
 אוסיקו הרבה. וז' הי' אוקול, והתלוצץ
 ה"לעין היהודי על שורה שבת: -
 ופ' אוקול היודן עך חלק) -

מ"ע קריית גרה (שמה י"א) חסיד חוקים
 עשין עדין, אע"פ כפ' דיע (עלון
 י"ב). וז' כי קנין רותה מה"ק (ואולי קנין)
 חז' גר') אז היה טקד על כפ' בחות
 ין עדה, שכן אמרו קורבאנו (סוכה קר"י
 ח"י ס' פ"ה ס"א) סוף טקד כפ' עדה"
 ושעור עדה הוא חלק י"ו (טו) שעזרו
 על כפ' קרי (טור שם סדוף ז'). ואולי,
 סנה נגזרה אלה סאָהאר (אמאמא)
 קאטן הודו סזרות, שם אטקד על זוג
 (זמנע זסטמענדלד אלאמענד, עין
 מענדעבאר 9 טהאמנדן זמן ווערטענד)
 עיין אמאני עיק פוטה ודוק סוד) -

כדרך (פמתחא אויבה דבת פמתחה ליחא
 סזרות) ל אקין פתח השבוע י
 סזרות קאלי הפסח של יום טוב הוא
 כיוון אזה בתעדה באז ענה להשקודני
 קאלי י"ט הואם של פסח ה"ת קאלי,
 תעדה באז אזה, הו אלו י"ט הואם
 על הוא אלו א באז כל היפילים יפ'
 ופ' דל אוקולדו אז יודו אקין כועט
 הודול, ט"ז פילט באז ל אקין אהודיעני
 ופ' אזה שהי קולה אוטאן זין חידות
 זכר לזכ' הנה באומה האם של הנה

(במטה) (ברכות) (הספד אחר) (אמר)
 א ת"ח כו'. הערוך (ערך אחר)
 פי קט"ח ר"ח שם שיהא שמשן הטיה כלומר
 פיה מדוק היורה, וסויה בחי" הת"ח (אמר)
 שם הפואה (שער כ"ח) אבל זהו זמנדי
 על כבוד הר"ח הספד אחר שמשן א ת"ח
 דמתן נכ"ל בומא השקיה הת"ח ודאי הפואה
 א אחר שמשן לספד סני גנאי גה"י
 כמי משחה וזה כועל הערוך (אמר)
 הפ"ה (אמר) - אבל ראוי בוחסין (ערך)
 עקביוא בן (האלוא) שאז הו גרמא בן ערוך
 שהיו כתב נ"ל: אד"כ שקל הערוך ערוך
 אחר פוטל אשן הטיה כו' וכן פי הרא"ש
 בפ"ט ברבוא, אבל רבוא מננאל פי' לספד
 גנאי לאמר מוחין וזה הפחל הוא אמוני
 כי בן קט"ו סבוי זה הפעלה ואמר הערוך
 דתעמא העקרה ז"ל אחר סומן חייז נדון
 וכן סבאמ אחר ערוך בומא שחזר קו
 ופירש בן כו' ודע"ל - היה שקדוק אפ"ל
 ניכ"י דניס"ח היורה ופגול שאינה סבוני
 פ"י ר"ח שאז הו' כמ"כ בן קדוק שהיה
 אפ"ל קלל היוחסין וק"ל -

(בזעון) (כמבואר כ"ז) היעין היה פירש' אשן
 שקושה והערוך (ערך יעין) והר"ש כ"ז
 (ה"ה קט"ו) פי' נשקד שקושה קט"ו ופ"ל
 ביוחסין (ערך דהי זכ"ו בן הע"ה) שכתב
 ור"ב צ"ח גאון פירש קדור שיאה החדק
 נשקד היעין הזה שמשן יעין אמה וכו'
 ואין זה אמר כי קדא בן קוטל קט"ו פירש
 נשקד וכן ר"ג בתחילת כיומא וזה פירש
 הישרא ע"ל. ועוד א"ל הו' או להקיא סלק
 ק"ה קט"ו. ודק"ו (חמ"ח אמת). (חזקיהו)
(בגלון) (פסחוס סת"י) קרי' מג'ונזה אפ"ל
 הערוך או פירש. והוסף כתב: א"כ
 פי' קאסין י"ח גבולה ובניסחאמ"כ כמ"כ סוג' א"כ
 אפירש' שם פקוד ע"ל. ואז אומר שא"כ
 אפי' גרמא הספדיו מג'ונזה פי' שם פקוד
 וכן כתב ר"ב צ"ח גאון קדוק ס"ז ז"ל
 שמה סג"ו והוא שכלו קה חונ' הפעלה
 זכ"ו אפ"ל (סוקא ק"ו יוחסין אמר הת"ח)
 אמר זכ"ו אפ"ל כי כל חכ"ה המתאר ע"ל
 פירש וז"ל יעין. יתכן שובא הסקוד והפיר
 דה' הידועה וכו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 א"ל ודעת הת"ח שם (ד"ן אצ"ו ערוך ת"ח)
 ערוך ת"ח: -

משך (ה' י"ז) עגלה - מושכת

(ציהענדער וואגאן שולסטאן) אפי
ארכא הנחוקי יוסף ז"ל (אזין אצלני
ערך אגלה) -

בזל זיין ערוק א ח' שבע שיפול (אויספיהן)
שהי זה אלו יודע שחל העדופול

ואת יונה וצפורה לפני אלו דמ אלו דמ
לך וערך ואיתחיל ניסא ואשתיז. ע"ל.

וכס תה ע"ה סה"ד וסיאו הגרע"א אג'
הל"ם (אם) דמוכח למ שהדיון אויפא ע"ל.

וראוי ק"י יחסין א' אמרוזים אלו העין שבע
א"ב לאט הערוק זאה"ה. וצאתי למ שבע

קסולוי הספר אלו מר אלו הגאמן שהרא"ה
זאה"ה וז"ל בהערתך נאמה: וכב הערוק

וכס השג אלו סה"ד וסיאו הגרע"א אג'
הל"ם למ קאטן דמוכח למ שהדיון אויפא

ועז"ל - וסינא האטכית אלו ולהצדוק
דקוי הערוק, ואלו אפד"ר סוכרותים הם מוזר

"בא"ז יקלה האין סק רב עז"ל אל האו
אקמא קיניי סכנה הוכי דאמחזק אוסווא

(? אלו צ"ל הוכי דלכיה הדינא. ווא -
חכבתי אשניא מושני אל הס"אור"ל) א"ו

מוכח דידע קדמו, ומה לאלו. האויל
ה' רק דדיק נסון אמ יוד א' הוא וה'

הרא שבע פן יגלה הסוד. וזהו לרמז
הוא שבע פן יגלה הסוד. וזהו לרמז

הוא שבע פן יגלה הסוד. וזהו לרמז
הוא שבע פן יגלה הסוד. וזהו לרמז

הוא שבע פן יגלה הסוד, וזהו לרמז
הוא שבע פן יגלה הסוד, וזהו לרמז

הוא שבע פן יגלה הסוד, וזהו לרמז
הוא שבע פן יגלה הסוד, וזהו לרמז

הוא שבע פן יגלה הסוד, וזהו לרמז
הוא שבע פן יגלה הסוד, וזהו לרמז

הוא שבע פן יגלה הסוד, וזהו לרמז
הוא שבע פן יגלה הסוד, וזהו לרמז

הוא שבע פן יגלה הסוד, וזהו לרמז
הוא שבע פן יגלה הסוד, וזהו לרמז

הוא שבע פן יגלה הסוד, וזהו לרמז
הוא שבע פן יגלה הסוד, וזהו לרמז

הוא שבע פן יגלה הסוד, וזהו לרמז
הוא שבע פן יגלה הסוד, וזהו לרמז

הוא שבע פן יגלה הסוד, וזהו לרמז
הוא שבע פן יגלה הסוד, וזהו לרמז

צדקה (כ"ג דף ס"ג) ההוא חתונה
 דמא אקרה את ונוול אתי ופירש
 עבי מלכות המלך אמן ארמי קמ קצר
 אמן הנקרה, כלונה אור אתה והוא
 און אתה והוא אורי אתי ונוול. ואנ
 חומר לזה שיה עבד. ואדעת אמן
 הכוננים מכוננים יפה; רקיש אהיה
 קצת ורואי אתו נוולא אחי (לאהיה)
 שיק אמת) ופי הוא אתה קחוב סלפת
 מהונני ובודאי תתרבו, ונוולא כיון
 Mobilis האמן אולי (עצמוטט) -
 הדרך הזה נעם קלמי קיגור שנה).
נחתום, טעמי אופה נחמא, עיין הרוק
 עין נחמא ותלמי. אולם אע"כ
 אגז נקל קבירות פי קרו נחתום. ז'
 רש"י יורה ש"ט דה נחתום.
נקש עיין ערוק ערוק נקל ב' ופירש
 שהוא באמן את נחון. ו"ל אפי עפי
 (אפי י' א') נקיה עפי בחי, באור
 נצחה עפי בקיבו (עיני עשור ה"ט)
 אמן מור געשועט). וקואורו, כי קיסין הנשק
 החיך כסעניט שמן או להתוכח עם ב'
 יפני שמן או מוכות, ואם אבן אסוף הנה
 אמת לאלף מ' יוצידנו, נצח להיות או
 אמת הוצר אמן להתוכח און אחרון

אפוכך ענה קסונן יול; נקיה עפי לחי
 באור אבא אקסוק נצחה עפי עניו אדוני
 שתי שדא, ואדבר כסר עפי אחר זא אורה
 אג'. וז' קיאר שבוור נקיה אמן ממה, נחמ
 זא פי ייה להכיוו הערוק ערוק נקל א(יסא)
 הצטר שמו) ג"כ אמן ארמי, אבא לפי פירוש,
 עזה הנשק הכתובים יפה: אולי אע"כ
 בן א נקיון שקש" (ערוקן הי) באור
 שדק זה כען הוא חסכב ע"י נצוח לניט
 הערוקים בן נצחו את העשועים. ורש"י
 פירש (שמן סמור) סמורעט נעבד סמורעט
 נקיה אהם ל פירושם לא עשה אמן גי עינת
 בקר (חוק נ"י) ההוא צני באוקורי כל
 עיין ערוק ערוק עקר דגס דנקורי
 אכתיחו ב' רש"י באמן נשק. וצח פירש
 ז"ל אקראת האלמט נכחתי ערוך שחור הוא
 ואל אים הוא וקדחתו חדרחוט אדעתי, וזא
 עמך נקח אונקורי שהוא ינוור כיון
 גיקרה פינפור"ו אבזר הגאט, שיקא"ל
 ניטל און ניתל בן נקח האלה ע"כ
 בו ע"כ הידוע, לא שיעת אצמו אע"כ
 אהעבא אמן אונדוב באורה ההוא, ואל, ע"כ
 אפמר נטל באור ע"כ, אמרו נטל אע"כ
 יפני אהנע של האלה זתמוד על ע"כ
 אמן קיזין כיון האלה נכא (חלק ש"ה) נטל

(מלתא (חולין קי"ח) שמואל עקרו או תפלתא

הואו דעקוב מלתא פ"י וחס הקנה
ע"ל הערוק. ונראה שמתא נגזר מן מלה
והוא ענין דקור וחפ"ל, אבל הא תמיד לענין
ומעלה גמול כמו חס הקנה, וכן מן ליש
או ע"ז מחד ענין כחש ומריבה לראוי
להיות נענץ עליו, ומתוך כך קאמ"ר דאן קאמ"ר
מתא, כי היא דאמרו (מזרחאן נ"ב) רבא
בר' בר' ר' חמא ב"ה ל' מלתא איה וא"ל
ופורט"ל מלתא בשם, גמולין מוצלעו עדין נענץ.

(מגל' ערוק. ערוק' מ"א ג' סקוה קדוה' רב' ר' שח

גמל כתיב קאמו צבור הקורא מלתא
לקרא וטורק כספר תורה או חזו וטאס"ל.
צ"ע תריש בלתי כמן שפיקוהו רבוי מלתא רצ"ג
לכתב ולא העמיד אן ומשה כתיב, ע"כ ודווי
סתמו כפירושן לשורה על ספר הערוק לחזר
רצ"ג. ואפ"ו או מרד איובה. מלו הרק ליר
(אצ"ר עמיד מתכרת א' אגרטסו אול א') גמל
להרב מהרצ"ח לרבוה הערוק לא ראה את
הערוק של רצ"ג. ואם נניח שר"ג ראה את
הערוק של רצ"ג וקאן אנו בקלסאטא לרצ"ג
שכחה סקרינות שפיקוהו הערוק לעין רמ"ג וחז"ל
ספ"ל, ובס' תפ"ה ע"ז קאל התלבי, קאדעתי

פאט' הווי, שפאט' שר"ג ראה מלתא הערוק
של רצ"ג ע"כ או כתיב רק מלתא פוזילו ומחזקו
ורכ"ג. שהסכים אפיוני רצ"ג הקווי מלתא תפ"ה
כ"י שאז יהוי ספרו קטוע, מהאז פוזילו
כי ספק מל רצ"ג. - וראוי קספר הפל"ה ח"ה
שהזכירו סקרוהו דהקאטלד"ל ומהר"ה לם
דהג"ה קטוי. הספר (ולא ידעתי אם הוא סל"ג
או מר"ה כי לא קראתי מלתא הספר ר"ג הוי'
קידו רגזים אמרו) לכתבו לקב"ל להקרא
הערוק לעין רמ"ג סת"י תריש מלתא הקרסא,
גה או "ל' יפ"ל שפ"ל הקניסעט רבוי, חוכי
להערוק קוז להסכים אק"ס מר"ג לורה קאמ"ר
כותב רמ"ג ודומיהם, - וזמן והצטק קד"ה.

~~פוזילו ענין ערוק הערוק~~

עגלה (ש"ק י"ז:) אשר רחם כל שקב טמא
 הנקץ מהו נקץ הוא כל שקב טמא
 הנקץ מהו ח"ו ורחם לטורח את האדם
 או רחם עגלה מושבת הנקץ ק"ל. ט"ו רחם
 ארבעה ר"ל והרא"ל והרא"ל והרא"ל (ס"ג ט"ז).
 ופירוש עגלה למטה בקרן. וארבעה ח"ו לה
 ש"ל אשר עגלה לא פרה. וראוי הנקץ
 חס"ק שבת וז"ל עגלה חס"ק שבת היא שוה
 מושבת את העגלה כ"ו ט"ל. נכ"ו שג"ר

עגלה - מושבת (צ"ה ע"ד ח"א)
 ונחק את בקרון. ש"ק הד"ת ח"ו ט"ו רח"ק.
 (וא"ל שבת דהרא"ל ה"ך האלוט ב"אום ב"וין
 ו' שבת וז"ל פ"י דין עגלה אלוט בקרון
 כדמוחא דפרק כיצד הביא (ק"ז י"ז: ז"ל).
 וז"ל לט"ל וק"ל הנקץ ש"ל ש"ו ט"ו עגלה
 י"ו עגלה שבת. והיא עגלה עשויה באס"ק
 (ה"ד ע"ד ח"א) הן עגלה מושבת
 (א"ט ט"ז). והנה עגלה - אופנים להם
 מתקנת בקרע אנה עולה ח"ו ט"ו ע"ד
 רק כולט את הקרקע (ע"ן עגלה ב"ק
 כ"ו:). ז"ל עגלה המושבת, האוצר
 ע"ה ח"ו בקרע כ"ו ט"ו כ"א
 וס"ס. וה"פ עגלה - מושבת ק"ל, ל"ו
 ש"ל ה"ז עגלה - מושבת (א"ט ט"ז)

נכ"ו (ק"ז י"ז:) וזה הוא מעור של עכנאי
 מאי עכנאי אשר ר"ה יהודה א"ר
 שמואל שהקפ"ו בקרע כ"ז ע"ד, וט"ו
 ח"ו י"ל בקרע חכנאי וכן בירוקאמי וח"ו
 ז"ה ע"ה נ"מ ק"ל המעור שהיה ע"ה ל"ו
 כ"ו ע"ה. וזה ע"ה א"ל ר"ה א"ל וא"ר
 נכ"ו א"ל ה"ה, ר"ה א"ר ד"ו א"ר
 ק"ל. וז"ל מעור של עכנאי פירוש
 מעור שאופ"ן הן ח"ו הנקפ"ו ע"כ י"ו
 ש"ק א"ו (כ"ח ט"ו) א"ל א"ל
 א"ו כ"ו של ק"ל ע"כ ז"ו ט"ו ז"ל
 כ"ו א"ו, ופירוש א"ל כ"כ. ע"ו ט"ו.
 א"ו ע"כ וז"ל ע"כ ז"ה ע"ה ע"ל.
 (ה"ה כ"ז ע"ו ע"ו א"ר וט"ו?) -

צות
נחמחא (קנין) אצוא של קרבתא ליתא
 משבתתא ונחמחא. כץ דרלן
 קצה חסין האשן הראשונים והאחרונים
 אפילו בונה הוראת הסאה הקלה הצואת,
 כי בודאי או יתכן אקלה אלען נחיה.
 ואלו וסתפינו היית **גיורה** די נחמחא
 נהו פיתלו שהקד' נראה של הקרבות
 והשורים והתפקחות שאם רן תקוולו
 כאשרם האל האצול האקור ותענה, אאלול
 אינן גשה זמן או יארוק ויהו שורס
 נחמחא **חמא** ופ' דאה, שכן חמא
 ילעין קכ' וירא נחמא, וכן ת" (קניאש)
 י' כח) איתן לבר זוגיה דסתפת דין
 אום נחמחא ופוחשו אנוול השלות
 או אדערד אבא, ו"ל שאירו כן קאלען
 נחמחא **ע"ל** האיה יפכ' שהנקובואן
 העקרואם חמאם זון. חוגים נחמחא
 ע"ל כוארס ל הנקובואם נחמחא
 טאלא אצואם הקא עין לא ראתה
 אקא ונוול השלות ראן, זרע הויכ.

נפלא (חולין קכ"ג) ה"ל אמתהו אהמא הערוד
 וכן הנפולום וסאננדרא. ופול' וכן
 הנפולום שר' זמן צב. ו"ל שהו' א"ל כנפא
 זשא ב' חיה שיש. (טלום נח) זר' י"ה בק
 א: . ואלפי זמן סקום אגרסת העחק לגרס
 בן הנפולום וק"ל. -
נב (עט"ס ד') עמי שונים. חזין עדונק
 ונשאור, ורש"י כש" (מראה פ"ג)
 כרה נבו אז' זקנה של הכב' התמכות
 אבהן עינן **כ"ל** אמתהו ע"ל.

נטר (סוכה א"ה) נגרו נטירין אהא
Notarius (שמונה) פי הוודד
 אכמה (מקינ). עמי הרמ"ן השתעל
 קאלען הנה וכתב: שטחט הידלו,
 קפודין א סאכור, וכתב הטור(ח)
 י' ס"ט סעק"ת) פי סופי המלק.
 חו"ט ואלו נעזר זה אלען אר"י
 נטר שמונה אל שמונה, ספלי אלק
 העתק שמונה הוא אצטן נחמחא קדום.

ודעתה העגלה על פי לוי, קבוצת הכלים
 שבאותם שהיו נלקחה בהן העגלה שכן
 היסטוריון ולא שכן הרד"ה (דעת רמב"ם
 ה' שבא, שכלב לומר "לא האכה א"), ובענין
 א"כ חזק "ל", שגם זה צדוקה. א"כ
 אם יש לה העגלה היתה מתקנת באופן
 והאופנים כאשר יסבן האגואס הנוצח
 את הכלים קבוצת שכן האגואס והרד"ה
 אמן הכלים שבאותם, והוא כמו לענין העג
 חבל על אדם הוה אהור, ובענין הויג'ו
 צדוקה. והענין הזה ופירוט הזה שמתק
 יאמר, באדקתו כל עגלה מתקנת הוה
 צדוקה, ול עגלה - וישבט הוה אופן
 ולקחת רש"ו והרד"ה ש"פ ואם התי
 צדוקה מתחיל הקיץ ק"ק היא העדוק
 אשר מן הספר. ודוק' הוטב. —
 (והניסוק' לא פויל מן) —

(עדרן ענין ערוך ערוך ערוך, והרד"ה פ' אפי'
 ליה לומר חולה קבוצת הוה ולא היה
 יכול לשהות ולפיכך לו הוה יכול לפרוס בפיו.
 וכתב ע"ז הפוסט' כן פויל הרד"ה והוא דוחק
 לומר ג"כ יסו הוה חולה קבוצת, לכן נסתפק
 יאמר פויל' לפרוס עתה שנקד לפרוסו כו'.
 כו'. (הרד"ה פ' הוצד סו' ז'). —

על (תענית ג') עולאי קדו שוה תמאי וא
 קדו שוה ענין פ' הערוך ערוך על. והל'
 לא פויל כן, וכע ע"ז הומוסין (סדר אמוראי
 אמת הדאט) ו"ל דקט קטל הערוך. וצד כי
 הוה הלק אקל וראה קדומו וכן הוה, ור' פ'
 א"כ כי סלק דערוי אן צדוקה פויל' ז"ל כי
 סלק דערוי עקל אן צדוקה כו' פויל' הערוך
 ע"ל יסו"ה. —

על (ה"ה ט"ז) עולאי עקל אורחיה דאסיה
 לומר ז"ל הוה עגלה אורח אסו"
 וס' סופר הומוסין קצו ענה ר' אמרדלו
 בר אמי ערד ללמי, והלוי' אן ר' ללמי תלוז'
 וזהו ר' אור ר' אמרדלו קבוצתומו, וח' ל'
 דעתיה דר' עקל אמת ר' אמרדלו אמתיק
 תלוזדיה את' אסיה וק' רכיה עפיה צווח'
 צווחה קלו אשגח ר' אס' חדי' לה' חדי'
 דפצוה שנייה ו. ופירוט' אסיה דר' ללמי.
 ענאה אמת שרפא עי' כן איה שגח'
 עולאי עקל אורחיה דאסיה, ויה' אפרמי

פ

קנים סוף. ושינוי. והקלה בזה הדין, והוא כותב
 ודוקה את ושינוי אכן, ותרצו למען הפלא הורה
 נאמר רק על שם שצב ואם על שם התואר,
 ואכן אינו שם" רק הוא תואר לאור מובן
 ברשע, יז אכן מאב (כשתהוה הדיוקן זא).
 והנה האמת של הדיוקן לא קרובה לו, האמת
 כשילי פליגי ל' יצחק ול' קובץ בלתי (ה)
 הוי שם התואר, אם לו נאמר שלילי. דק ב
 אומר לשבח וחב אומר למעלה. (כסבוטס קפ"ה)
 אלא גם זה דחע בזה גם ההקטן אמנו
 כ"ב לשבח, בזה חלוקה סוף אגבי כהגות
 (כסבוטס קפ"ה). ואחך אומר בשבח הוא
 אגבי מובן ברשע. אכן ל' שם דיוקן לא
 אהיה וז"ל פרוכוס כסבוטס. ובשם ל' יצחק
 הוא אומר שם אהרוס לא יונע בדק דמע
 האטן אף אים נעצא פה וז"ל ין הלא י
 (כסבוטס שם אסדן ין הלאות אפ"י כסבוטס אומר
 בו חול, וכבוד אסדקנימ כל אטן ואטן
 שווצו. ין הלא רבו כו רבו כל לא ופלו).
 ואמר האטן קצרה פרדיכוס, באו ין
 (Paradise האטן וונטה) וביאורו וז"ל ין הלא
 (בצר געוול"ה לוינען אהרש אטנו סייענו עלגאגין)
 ו' קובץ רק הוא אסדל קעצן אחר, לאור אטן
 גם וז"ל ין הלא אובי ונחל קין למ ע"ה למ תואר
 וזתה בא וז"ל עב כיה כחן לא רעשטע אטן
 האטן. (אמר י"ת שם הדוכן האלו היקסות
 קעצ אט"ו, והדוך פרוכוס נכתב למ האטן
 קע"ה אט"ו, וטען החמתו אהר"ה וד ע"ה
 אט"ו קדור מאלו).

אות
פפא השם הזה נעמא למ שצב, חק הוא
 שם התואר למה אמוראוס אשר ישבו
 בפפא (שם מקום קסוף השותפין) ונעצא
 שרבי אמנו כב יעצב ה"ל תוקם וינכח בעור
 הפפא. ונעצות רא"ל לבכרו מהו דאמר ר
 (ה"ה ס"ה) אומר רבו אולי האמת או כרל,
 בפפא ואלו פלטריו. מתוונעו ואלו מחכירי
 נכסיו, ישרי דבהוונעו כרלסו דרב פפא
 ורלתי מקוונת קחסיב ואגלו, וזוהו דהו
 נהי פפאיתו הווכר (עורקן כ"ה).
פרדיכוס (תוקם סימולו רמז ע"ה) ושינוי
 אלקנה הרשעים קעטין אטן נכ"ל סינו
 אבד קן כתי שמו, אלא הצעקיות אטן קעטין
 ושינוי אלקנה ושינוי קעצן ושינוי דו ין
 אמוראוס ושינוי ד', שיתקן והי כתיב ואלקנה
 אחר ושינוי אכן? ל' יצחק אומר אחר של פרדיכוס
 ל' קרב"ל אומר מובן ברשע, ע"ה. והנה ל'
 הסאות אחר על שם אהם מובן וז"ל אהיה
 וז"ל תחת לשבח (עין ד"ה פ' ודע').
 והנה הסגול"ה היה שרע סוט, וס' אט פרוכוס
 צרה הוא אל סקל, ורבו קצו הדוכן האיה
פרוכוסות ה' פרדוכוס ופ"י אט האיה
 אכן מאב" ווא פ"י אחר הדען לא. אכן ל'
 שהיאיר הורה בא אע אהחוט לא אצול
 כסיוס האטן, שאל אגם לרי ונכד רא"ו
 אכתוב אחר ושינוי קעצן אטן ה"ה צ"ה
 ביו ושינוי אלקנה וז"ל איהם, או כן אט
 רשע וואי נכד אהחוט ז"ל אט ה"ה צ"ה

לפניהו ז"ל הכתוב בתורה ששמו יקח
אשה דהיינו בת כהן (עין מאר ענין
חלף ישרי קונה פ' ה' -

ע"ל. וז"ל כ' צדק רבוי קא הארבע
לצדו - שכן הוא ע"ב - ארבע (ונוהגים
היו עשנים ין הארבע) שכן כתב (החזק
ז"ל) פ"י באשן ושיעור גמס ין ארבעה
יהו אי צדוקיות וקאד"ו פני"י ז"ל
ובדרכי (אסטרונומ' כ') כתב אסטרונומ'
ובניט שמו פ"י קג"ו פני"א דארבע וז"ל
בסוסף וקבלת הפרי הזה או חשב
המש"ו ז"ל מנע"ל ונאו"י הוא עומק ין
הדגרים האלה ין ש"ן -

ע"ן שמן (תמיד כ"ל) זקל קו"ל היו
קנין במורקו"ט כל ז"ל - ש"ן.
ופ"י היפ"י, צ"ב ש"ן ע"ב שדוקין כ"ו.
ע. ז"ל. זקל כקנין נכ"א ג"ל (מ"ל
א' כ"ל, עת"ל ט"ל) ע"ב - ש"ן וחסו"ן
אז"י זיתא. והג"ל (מכ"ס) פ"י ע"ב -
ש"ן פ"י לא זית פיתל אחר לא ע"ב,
אפכסמ"ן. אמ"ן אש"ת ל"מ ל"ה איך
ש"מ אלה ע"ב מוכ"ל אצדוקיות
כ"ו שבע"י ע"ד הד"ן ז"ל (ת"ל ג"ל
קביאור), נאו"י ע"ד סמך היפ"ל
נפ"י לא פ"טת"מ. ויה ש"ל הד"ן
ז"ל ו"ו ש"מ הדות"מ הז"ל
ש"מ ע"ש"י פ"ח"י, וכן ק"ל הי"ש"י
ש"י ק"מ ע"ב ח"מ"ה וז"ל אי"ו ר"ל
ש"מ מ"ח"מ ש"מ"מ ע"ש"י פ"ח"י כ"ו
ק"ל דה"א אד"ב"א ש"מ י"ל אה"א ר"ל
צ"ב ש"ן אונ"י ע"ב - מ"ל, דה"א
ש"מ ק"ל הי"ש"י נכ"ר ג"ל ז"ל
ש"ן, ולא ח"ל הק"י א"ש"י כ"ו

ע"ר (סו"ט כ') נד"רין אמ"ה ע"ן ע"ר
אוסף ורש"י פ"י (אי"ב א"ו) שה"א
קדו"מ ג"רין ב"מ הי"ש"י ע"ר ע"ר
ע"ן ש"ל אי"ב.

אמר

פתיחה (בין ק"ל) על ארבעה ז' ו
 וכתב הערוך ערך זה; ולכן נקראת פתיחה
 ג' הוא כמובן דאך בתחילה, ו' סוף (ס"ט)
 ס"ק ז' ו' ו'). ואי נראה ללמד סקרו הוא סוף
 מצדו של ק"ת דפקי יורה על דבר הסוף
 דכתב החקוקה אסון ופסוק ופסוק רבוב,
 בו פתוחי חותם ולזויהם, והוא לא ידעתי
 כמו כן על כתב כחש בו דקיום כענינו
 חרב, החוטף ועולה דולג על הואל הסוף
 דאנו, ונתקאר לזדתי עדי הכחש (תהלים
 ט' כ"ב) רבו דקיו וסלן והיה פתוחה
 לאמר א"ז שרכו דקיו סלן, כ"ז יורדוים
 וטקקוים כמדקרוט חרב, והספולום או
 פורטו כן.

(ועין דרכי שלח האות"ם (למ) לכתב אמן וניסח
 הפתיחה, ואגב, ו' והערך לראות (למ) קס"ז
 סק"ו. על מניח אומי עיין ד"ה למ כתבת
 (ז) למן הפתיחה היאק הזל"ו וכן לורה
 דקיו הש"ק"ו (למ סק"ה) למן כתבת (ח"י
 דפ"י ק"ב). ובתחילה תשהב"ה היאק יתען
 לכתב הס"ע ק"ז א' הרמ"א ז'!
 אמאי"ו לכוניו בהקדמ"ה ד"ה, ע"כ וכתב
 אמר למען זה אמר מן הרמ"א ת' וס"ד
 מ"ו למן הס"ע ק"ז למען הרמ"א ז'!

פא

הוא חסד אלהים גדול עלי, וכל אלה
 ד"ה תעז, ולא יג"ב ז"ל אחיך כ"ז, וד"ה
 חז"ל הוא אדורלו קביונוט, ויספ"ע כ"ז
 הערות הקצרה ופ"י למן כ"ז יעויה.
 (ועינה אח"כ יסור זבוסו ותחל כתבת כ"ז
 כתב ו"ו למן אהכרוט).

פפא עיין אדור ערוך פפא א' ופ"י ואלו"ו א"ה
 כן על ההלכה למ"ר (פ"ג ד"ג) א"ר ד
 פפא כ"ז פפא בר יאבא, ו' א"ר ערוך א"ר
 פ"ל (ע"פ) דפ"ל ק"ל, פי' עתה, חתומה
 עיין ערוך ומוס"ף ערוך זה, והואל הוא
 א"ר סקרו (א"ר פ"ה ס"ו) פ"ל ק"ל ופ"י
 ב"ו כתב ר"ל למ ע"ה.

פ"ז (ב"ק ק"ג) למנא ז"מ א"ר דבדכ"ה
 ב"ל ד"ה ל"ז, כן הוא גרסת הערוך
 ערוך פ"ז, ופ"י חתומה ד"ז בר דפ"ל
 עיין דמוס"ף, ו"ו פ"ל הוא כ"ו פ"ז
 עיין ליוט הפופכיוס וזויה מ"ל אפרז"ל
 ד"ה למ"ה ה"ל, וכ"כ ע"ה ה"ל ה"ה
 ע"כ הערוך בליוט אהויל ה"ה ע"כ ד"ה
 ע"ו למ"ה לרביט וזויה מ, וא"ל רמ"א ה"ל
 ע"כ.

אות
פלטטר, עין ערוק. ו"ל שהוא שורה
Plastograph קלמן
ונתי וקמורו (לרופאין פערפאלער)

פפא רה פבו זמורו, קבואה האל, עין אל
זה שטבת ערוק פבו. (וכט שפי האק
הל' על שני דמיר). וזלו "ל כי פקא האמור
הזה כן, יפני שפנא קל האל" כי הירה
קאו אפר בין השחוק אונקט כדכטי
שנהי. (קרטט ו"ל:) גקו קרטט התורה

אמר רק פפוא האק נירועהו אכואה*
(ע"פ:) גקו קרטט ההודאה אמר רק
פפוא האק נירועהו אכואהו. (ע"פ:)
גקו קרטט אשר יצר אמר רק פפוא האק
נירועהו אכואהו. (חוק יו"ה:) גקו קרטט

אמר רק פפוא האק קצומ כווא קיעוס
הרה וקצומ כווא קיעוס שהו חורה
ע"ל שטקו קבוא זה פפא כווא
פה-פה ל" סא וכא, ע"ל הפיה שפסע
שעהי. (וזע וצמ קל' קהדזה יענוה
שטא פירמ כקוואר אכואיפ קל'). -

פניא תל' ואדק (קרוואיט ע"ל ע"ל) אפניא
(זאקנצ): ע"ל קאל היסקור, זה נה
ניסק אמר קאל היסוסק, ולו חאה ב תרגום
וכן איהו בתל' דקור ואל ע"ל ב צפרא
ובפניא, ואדק יחלע זלל ובצודן רמל

פא

זאמט התסגום קלי רהנה יאז, זכר פארה
ע"ל החכב ויהרוקל ג' קוט האוצר (שר)
פנה קהערה *] ו"ל ורבי קניין יוספי
קערוק ערוק פניו יקווא אט התסגום זונקלום
יפיין קקור ואל ע"ל, לו אכא דקרי
התסגום ולו דקרו רבי קניין, והחאה
שהקו והיוקרא, חאה אסמר הו יא
זקרו ודכטי התסגום ע"ל. ושהתלום
שהזכרע (שקט דק' א"ג) קהדו פניו
דמזלוי שקתא) עיזה קאלו שטן פניא
בין ערקו"ש" הנקרא התלום "בין
השפוט" כי התלום יוסק שם ורהיט
בין השפוט ע"ל. - רק הווא כווא
אפניא ערה וכן אפניא קקור עכ"ל.
קל זאט זמן תפיהת החכב ויהרוקל
יקוואיט רק ע' התסגום לוא ע' קעל
היסוסק ע"ל אמר התסגום לו יא
פניא רק ע' ערה, שהרי קפסע
אפניא ערה (קרוואיט כ"ל ע"ל) תסגום
זונקלום איפני רמל ולו פניא
וזלוי נמכין לזה קאל היסוסק שהקו
זאל היסקרי. וקל.

ואדקיהם זאלו "וי"כ פניא נגור מלל פון
לוצר שעה מסופקת; זאויאס או לולד, עין
אוצרע אלל פון קל. -

פּלַג, פּלָה, פּלֶס, (או פּלֶש) פּוּד, אַת.

פּרד, פּרז, פּרם, פּרע, פּרר,

פּרע, יעוד רבים דומיהם. כל שורש

הוא יחנן כחז והקבלה וסתופים,

באין הקבלה ובתמוז אבה עננים.

פּלֶשׁ (איוז או ז'ט) התפשטו יפוא,

זה [ואז או י"ט] יפואי זה, והוא

הוא [וכתב ר"י] יפואי זה גילוי זה

אין יפואי יפואי כו' עי"ל בואור וכן

תמיד הפזי וכל מעגלותו יפוא (פוא,

ה' כ"א) וכוהין גילוי קדושי,

אפי"ז יש העיר כי כל המזמ' סודי

זה שקורים יפואי יפואי קש"ן יפוא

רק חלו לקרה יפואי יפואי קש"ן

אפואי או קש"ן הקא תמורת.

אפי"ז שפיר יש אפוא (ב"ק י"א) ופאסיה

אפוא סודין סבין וגילוי כוהין שפיר

אפוא יפואי כוהין יפואי יפואי.

וכן כתב שם ר"י להדוה כד"ה ופאסיה

אפואי אחרת פאסיה סבין וואו אפואי,

אפואי. וואו אפואי וואו אפואי

אפואי אפואי אפואי אפואי.

אפואי אפואי אפואי אפואי.

פא

כלר קמים, ופואו קמים. אפוא או אפוא

כלוי ונתחן קא מוס והסופים מוזי

אפוא כוהין המוס עולות אפוא קלוי

כלר אפוא אפואי אפואי.

אפואי נקראו לעדני אפואי פואי, יפוא

אפואי הולק אפואי או אפואי יפוא

הזרק אפואי אפואי אפואי אפואי

אפואי (ה' י"ז) אפואי אפואי אפואי

אפואי אפואי אפואי אפואי

אפואי אפואי אפואי אפואי

אפואי אפואי אפואי אפואי

אפואי אפואי אפואי אפואי

אפואי אפואי אפואי אפואי

אפואי אפואי אפואי אפואי

אפואי אפואי אפואי אפואי

אפואי אפואי אפואי אפואי

אפואי אפואי אפואי אפואי

אפואי אפואי אפואי אפואי

אפואי אפואי אפואי אפואי

אפואי אפואי אפואי אפואי

אפואי אפואי אפואי אפואי

אפואי אפואי אפואי אפואי

אפואי אפואי אפואי אפואי

פא פסייד (ז"ל י"ח) עבדוה נקי טהרי
 קיי פיביורא, והירלי אפויבארט
 כיון מיני שררה הן. ואולי נקי בקיכו
 ומזכיר היילן קלם אפיפור ופני
 שהוא מינוה על הגלונעטל שקן גיליג
 נקייבן ין שלב גזל יאור וצריק
 נסמך היל ענינים גלונעט אכתה (הויזן)
 זרק פפייר ע"ש). על שקלל גיליג
 נשאר עובד אצלו ונקא אהבא קם
 אשר בחמי אפויפור, וטבחה ל
 שראית באחד ע"ל היגיב או פכרס
 יי שהפליג אדבר הזה חקירות ע"ל
 פרשח העבור (זרבל כח"י) הויזן
 א"ל זנק אה שמוטל, לילא של
 פילט העבור, זיון תר"י, וכבר נאלו בקני
 הזה פובלית אונע, זיון השקיד נ"ל
 (פנימא גר"ה), ועין על על החוכם הנכבד
 וז"ל נ"ל אגיד נ"ל שהקטן און טענות אמת
 הריב ר"ל נ"ל ראבמאוויל נ"ל שצא ג' נטות
 פריי זאפרי דרכוס, וטאלוט גאלט אמת
 שישו בל יזו ספעקטל אונע בך כ"ל, לבבד
 כתבת אנכי החבור אחד אהר אה פכתה
 (טוב אדר תרכ"ה זרח"ש) וז"ל: האז ב
 עב יאנא יקא מאו הא יחסי א"ל ז' (ה"ת)
 הל פילט העבור, הא אמת עב פילי

אות
 זר (ב"ק ט"ו) זנקול פורט אונעקיי;
 פירט פורט, יקל, וכן הערוק פי
 יאן יבדת היקור. ול"ל פורט הוא
 בזרא לויר זרעונע (ז' ערוק זק
). ופירושו, יבין או זרעונע ומאכל
 חיין, וישק בתען לזהו אלא יעזאו
 גיט דרכא. -
 ז' (זכור) ויקח קרח ת"ל ואתכלע
 קדש. על שמו הזה אונקלס, אשר קוח
 על הכהונה, וזכור (זכור י"ח)
 ז' פאונקתהיון וזכור בסחוקתהיון
 וכח ששירת הכהנים נקרא פאונקתא
 ז' בלויים - מחוקקתא יאמט חסוד, אן
 אהגם ומתכאוג לויר שדזה אקעס
 סרטי פאונקתא הקבועה אכהניט.
 ז' (ה"ל פ' סגוס) זה חאז שאל הפקעלות
 (סוסקסאן) עכברי הקלר. ז"ל הייליג
 מיני דבוי הרפ"נ (ו"ג ס"ל ס"ה) אהקול
 האו שקקאותא דגיבט שרנו ושריט
 קדי נהאו בו, אוטור פירט פקקאותא
 נכן סתג לאומט כ"ל ע"ל. ע"כ
 סו (זעה פין) וק"ל. -

~~פרקד עיין ערוך (ערוך פקד א) אהבוא קזה ה פוחטוס, א)
השוכה על שדרו ופלו לכו סאה (כפוחי רש"י) ה) וי"
הישן על פני משל דואה / אומתמוני כל ודיקין יאפורק דן
אלו קינדה. והנה היטס (עשה יד) דמו פו' השטט אל הערוך,
והקין אפי' שפי' אפרקנד ופלו קינד, ר"ל דאפרקנד לא? וזולק
אזערה זמן זה קניט, בי כס רש"י קמה ערכין, לכן ערוך
אשניט הפזרתנות, אעזול קהפ ר"ל / נוספת סאז אצורן כל.
והנה רש"י עפ"י ה פוחטוס, עיין דען דען קאשר"ה פה דעטלוט
אזט יד.~~

שדי
כיו
קז
כד
הכ
פלי

חוק

כהע

שנה

אשור

השכ

או

פרקד

קניא

הפד

קניט

קניט

אפי

פרשת בלעם (ה"ב דף י"ד:) שלה כתיב
 ספרו ופירש לאדם. ופירש נפואתו
 ומלך אדמוני שמואל לבנו ומהו וסדר
 מדעו על. והקשה ע"ז הגאון אלה (דפוס)
 פארונק של יכתב על הלוחות צב
 (ג"ט ע"ג). ותיבה וכי יש אלה אחד (אחד)
 המורה שמה מורה הלא פירש לאדם סמיה
 המורה ואם כן מהו זה שאמר כתיב ספרו
 ופירש לאדם ור"ל כתיב כו' ולא זכר והקני
 דפי הכה פה קני הלא כל הפירושים למורה
 כמו הפירוש קני אהל וכונן בהן זמנא
 אכונה צורק המורה וסח שאלו אהל כותב
 מורה ע' ותיבה פ"ל ותמונה היתה פירש
 ע"ה הוא מורה ע' כמו שגם ישרא' ואמר
 כו' א"ל. אולם לדעת נראה שצד זה
 שני במחוקק ר"ו ו' נחשו (לם דף א"ו.)
 דר"י אין פירש לאדם מן המורה ק' הוא
 ספר מיוחד כמו ש' אלה שכתב אלה, וכן
 א' פסקים למורה לפתח יהושע, (עין
 לקח ערך קרא א') ור"ל נחשו דאמר
 איפ"ר ס"ת חסר אלה אחת וכתב לקח
 אלה ס"פ המורה הנה אלא ע"כ הקד"ה
 אומר ומה כותב דבזע כ"ל אבידוה
 גם פירש לאדם הוא יזען ספר המורה
 אלא הענין פירש לאדם, איפ"ה איפ"ה
 טובי, דבזען אלה דבזען אלה כתיב ע"כ

המורה שיהי להגידו או ששם כתיב הלא
 יפי לאדם, אלא השג א"כ קאמה שזה שוח
 המורה מה שהשג לאדם, וא"כ מחוקקים אע
 אומר למורה שיהי הכתובים במורה פירש
 לאדם, אלא הוא שום למורה לאדם ולשני שכן
 אלהו. דהא אמרו (סנהדרין פ"ט.) דאמר
 ר' יצחק סוגמן אחד מלה אכה נפואת
 ואין שם נפואת מתקנת סוגמן אחד, דהא
 אומר כו' יר"ו אומר כו' אלה בדקאיהו פ"הו
 בהבדו ש"ה או לוח קאפ"י כו' ע"ל ופ"הו
 סוגמן דע מורה א' חת"ך: מלה אכה נפואת
 נכנס לאדם לזה לאדם זה וזה לאדם זה אהל
 אחד: וזמן ע' נפואת מתקנת סוגמן אחד.
 לאדם אחד וזמן לן אע"פ אחד הוא אמרו דע"כ
 הנה יש ל' הפירוש אמרו פ"ה אחד לאדם
 ע"ל.
 ופ"ה סוגמן הם החוקים אשר ע' עין
 אלהם אע"פ אמרום אבדו צחות כו' שמת
 המה"ך, שהוא דע נפש חוקי הנפואה,
 שמתקבאו שם נפואת בסגנון אחד, כשהוא
 אולם אח"כ מצאתי בהגהת הש"ה (פ"ה)
 שכתב לאחר ימים דבזען ס"כ בסני צ"ע
 שהוא פירש לאדם אין הכונה על פירש
 פ"ה הכתובה במורה, ר"ל שיהי כתיב
 מיוחד שנקרא לאם פירש לאדם ונח"כ
 מיוחד באורך הוסיף. דבזען

אום

ועין חש' וז' אצל כל ימי שפלות
הענקיות והשקיות, והכמויות קורט'
מוכותים הלא גבול אולם זאל' צפון
מא' יגיע סוף.

פרק עין ערך ערך פק' והנוסף.
ועין תמ' כמקובל ד': דה פקט'
ודע' -

פרנסה עין ערך ערך פתח, והנוסף ל'
וואקלים הוא בלא פתחה. (ב'
בשם חלשקא) (הגהה רמ"א ח"ט ס' סעיף
א'). - זאל' אען מאבולום בלא יזונות
(שם) ועין ערך האר"א שפ. וזל' כמקובל.
פי' פרנסה להז' וכבוד ועני'.

פתח (כמקובל א') אי דניא לעין טענה
סמח פתח, כן הוא גרסת הערוך
ערך פתח, וכן הוא גרסת ר"ח לשמח'
דב' אי, ועין חמ' (שם נ' א'). ט"ה האמר
לכס ציון ים שהחז' קלס המקומות ועין
הערוך. ובסמ' חמ' שרדוק נען קלס האחר
נשק קל יעין זמרו המאמט' זל', ועין
נחוק קזה אעט' מ'.

פא

פלוסופה, פי' הערוך חונה כבדים
והתקבו והנוסף פי' אהז חכמה
וכן כתבו הממ' שבה קיו', קיש יהודי
אחד חכמ' שבז' מא' יון עמ' -

פרך (ב' א') זתפרכן הסד'א והנה
אנחנו מאומים מאומים פי' ענין
קשירה (ערוך). ת' מאומים מאומים (צא'.)
ל' ז' פרכין פיירוכן עטן קשירה
ואקניה (מ'היר). מואל' רל' ז' היתה

לו גרסא אחרת בשגמ' יתאמ', שן
איתא (ב' א') כריכות כרהר', ופול'
כריכות עומרים קטנים כמו מאומים
מאומים וסותרגמן בירושלמי סדרן כריבן
ע"ל. ואבדד הזה העירל ידועני פודקען
וה' בן-ציון נ' שהוא כחט אבד' ללשון
ששז' אפי' שנים אחרות שפי' הוד' הד'
הינעם זהריו' זכס' זל'. ולפתח נשק.
(וואעט' התלבי ערך עק' לה' או ג' המאמט' זל').
פירות הקטנות הם בלא פירות. רב'
(טיר ח' ס' פ"ח סעיף א'). -

פרשת ב' נצ (צדק כהן) פרשת פינחס

דבוקה דיתא. פורט"ל. אמר. האיל
וכתבו המוס' פ"ה שם איל וכן קדוק ואין
כן בא"כ ה"ל אמור פכונקדיתא ז"ל
פכונק' אמן פכונק' ופכונק' ופכונק' ופכונק'
פכונק' פכונק' כד צ"ח אמן איל גזר גזר
על הש"י

פתח (הקב"ה כ"ה) וכו' קונן ניכר לרמי

מה פ"י כ"ה ז"ל עזרה וזלה שח
שאלוכם הפתוח. ע"ל הדיוק וכן היא
ע"ל קדו הולחטין (עזק' ל' יהושע). וכתב
כמו כן. וז"ל ורבי אסיון דוראן קפניס
חזש"ל כתב כי אולי עזרה על הדעת
שהי' פתוח כי היה אצל' אלו אלו היה
קונן יפה ואלו אלו קונן אלו קפניס
חזינה דותיק ועדוד פתוח כפניס
כ"ל יע"ש. (אין ח"י שהיה שזכר את החלום
ושם את הוחסין).
פקל (אסיון הפקול הסדור יח קסטל כ"ל
פול"ל מוכר ציר גבן והדיוק פ' פלג
נקי וקצהר זייר אשן פני פולוהלהט
סדונה לא גופנים אלו אלו וכו' ע"ל הוחסין
(אולי ה"ל) וז"ל אמר כי פקול הוא כפניס
ועיין וז"ל עיין חיוני פרי י"א א"ל אמן
הפקול' אלו עזרה כובזים לן איתא קונן

(מובא עיני' פ' פלג) זכרתי לחי' סקוליה
על קצויה דר"ג וכו' הקב"ה הולח כובזו
על עזרבו.

* פלפלת (שבת ב' צ' צ"ו) פלפלת כ"ה

כתב רש"י ז"ל ואין זה פלפלת וכן
כתב הקב"ה וז"ל ואין זה פלפלת וכן
וכתב ע"ל המוס' שפירש ס' ידקת פלפלת
כת"ל וז"ל חיות בק"ב בעזרה וז"ל שפירש
פ"י ה"ל בהת' דס"ה פירש' שז"ל פלפלת
בא"כ תנ"ה רישא דפלפלת קלא תהאן
דרישא והיאן עין התנ"ה שז"ל אחר פלפלת
ול' דאי מלום הא לא אחיא דהא פ' ה"ל
קפניס א' קדק' דרפואתו לכיתא ופניא
שלו אלוין בת' שז"ל אלוין לחסידא
והוא ס"ה עזרה וה"ל דכונתה כ"ל
קדק' ע"ל קלסית וכו' עזק' אלו חז"ל
לפ"ק קנה"כ (יו"ד ס' ק"ח) קל' ס' ע"ל
אלו פתוח אלו התנ"ה וז"ל פלפלת
כת"ל ע"ל פתוח ה"ל יחד, וז"ל קפני
ה"ל שפ"י קל' כ"ל יחד, וז"ל קפני
וכ"ל זכ"ל אבן אדע"ל רש"י (ואו דע"ל אבן)
פלפלת כת"ל הוא עין פלפלת אחר ג"ע
ין פלפלת קלא ה"ל. א"כ פלפלת אלו
הזכ"ל האחרונות להלכותיהן וז"ל

ובאמת ישרה קצוץ העצה הזאת ועולה א
 מסתעף אשן חזק כי הם יצאו ממנה
 מאולי השואו ממנה כיה במקום קדושה
 שמתם נפשות קבד עניי קדש אלו,
 (עין אקין עין קדש ב). ואמת העין הזה
 עבד הוא מאד, אשן דעת מה הוא פולט
 קצת, שהוא לדעת הצוות ספר מוחד
 קבד עצמו הנאכד מאתו, ופלא עזר
 קדש הדיוק שהלמיטו ולא דק ממנו ביום.
 וראית ה' מ' אכד ל' צני מוחל"א (פרק
 א' ההצדה) שהוא הקן למחצה כתב פולט
 קצת ברובה' אחר צוה פביד' אלו קספ
 המורה ועולה.

פרוטה) ולא ילקן זה טקד קה אונסוטה
 וכן אמרם העדוים יש"ג א"א עא"ב י
 באט"א פרו"ט. י"א אן אצ"י עד פולט
 "אמת" ע"ל החכס הנסד הזה. לוי ל' אמת
 א' הישנה שא' היתה פרוטה עזאם טקד
 מה, אולם ולקן קים זה (כא שאני התחפ"ל)
 אז טקד קה, ו"א השנה (קדושין פ"א י"א):
 "וכמה הוא פרוטה? אחר שח' קאמר
 האוליק. ואם היתה הפרוטה למ' אטס
 יצא דגים נ' לא היתה למאל השנה וכמה
 הוא פרוטה? איש תט חן יקדל אטול
 השיעור לתעקל קו, והקן ע"ל: —
 ולי הצדוד עדין צ"ה קדש דהא אטרו (כ"ה קס"ה) פרוט, דדהבא לא עבדי אטלי, ולסד
 הא לא אטס יתפול הוא עדין פולט.

פרט, פרוטה טקד של עולה, עין עדין
 עין פולט. ושואו הפרטה כתב
 ר"ח ויה א"כ הוא טקל חצ' שצורה של
 פ"ל נקי (אור ח"ה ס' פ"ח ס"ה). וכך הוא
 שצור הפרוטה אפי דעת הרמ"א כול"ד ה"ל
 סיון ש"ה ואפי דעת הסמ"ד ס' פ"ח, הסלס
 הוא ד' דעין, הדניע עולה ג' גדלים פולט
 ל' עדין שהוא של' הדניע עולה גדול פולט
 שהן ה' פכעניג אולוויל, והן ג"כ ה' ווינער
 פכעניג אג"כ ה' עזאן על גדול פולט, —
 והשדה הוא חצ' גדול פולט שהן ד' פכעניג
 שהן יחד א"ל פרוטה של' אחד הוא חצ',
 שצורה של פ"ל נקי נמצא דשצור פרוטה
 יה' שניעל ופכעניג ווינער, ולאוול.
 וקל' הסמ"ד הוציא שדה לקושיהם היו הפרוטה
 והקניעם קצו וקצד פרוטה קלע' שהוא
 שניעל ספכעניק. ה' חלוק הוא וכוונם אקניע
 הרבה פירוט ולפ"ד דזינעו אין פרוטה חלוק
 אלוה' שיון אקל' בו אלה וזוניהם. ו"ל
 והוסיק לקדשניהם וא' ה' הסדוטה קס"א
 כו' דזינעו. (עין מצונו עדין סוד עדין
 י"ד). —
 וכתב שהר"ב דס' זחקב' צ' ע"ה הורה
 (צ' ו"א: וראית לחכס אחד לטע' דוסדיון אטלי
 היצרות, ו"א: "הפרוטה הוא למ' שדמה
 (כ"א וא' נמצאת ל' אטס קדשה למקל קלס
 וכתב שהר"ב דס' זחקב' צ' ע"ה הורה
 (צ' ו"א: וראית לחכס אחד לטע' דוסדיון אטלי
 היצרות, ו"א: "הפרוטה הוא למ' שדמה
 (כ"א וא' נמצאת ל' אטס קדשה למקל קלס

צמת (חולץ ע"ו) וכן שנתא צומט האודן גיל
 סיקות שצומטן כ"ו עין ערוק ערוק צמת
 עפ"י לא מוצת מוקולי הוא עמ"ל היטב.
 גר"ל פ"י צומטן מחוקרין יחד ועזין כג"ד
 אחד. ע"ל. וכן כתב הרד"ק כי יש צומט
 ענינו קבול ואסיבה ענין צומט הגידין
 בתלמוד ע"ל (אנבה"ה ק"ז שו"ת צומט). והנה
 ענין הזה פ"י הסבאר (איו"ה ה"ה) ושאר
 צומט חולט, גדודים כי האמילוס הסתחבה
 אמורה אחת יקראו צומט ענין צומט
 בתלמוד ע"ל, ואולי א"כ ליטת הערוק
 חל"ט ס"ב אפ"י שם צומט ע"ל ע"ל
 עכ"ל, ויהיו עומט אמר ע"ל
 כ"ד יא"ל, וכן נראה שם ע"ל ע"ל.
 צרם עין ערוק ערוק צמת* ואל פ"י יקור
 ה"ה, ורואים האנבה"ה שכתב ע"ל ואל
 שנתא בארמית ע"ל נראה להיות עברית
 ע"ל. ופ"י הוא שהוא אפ"י ס"ג ובקו"ה
 כ"ו ע"ל ע"ל (ע"ל א"ה). ועפ"י
 א"ל (יהושע ט) ונאכו ויצטרפו לוי
 ענין יבועים ירו"ה האוכה, ופ"י
 שקארם האכו ויהושע, החו"ל כ"ת
 הנה ומה ע"ד שנתא יבועים ע"ל

צדקה (קנה לה"י) לי חול גלושת סקלין
 סומאה כ"ו ל יהושע אשר ילדכו
 בכסף. (עין ערוק ערוק צמת). ור"ל
 פ"י ע"ל יצדק קאטן חכמים ומוק ויקנה
 לי חרס ולו מתבט קצין היתקן כן הי"ד
 כן האור ע"ל. ופ"י ר"ל קנה יכ"ל א"ל
 שקאט יקרא יא"ר צדק צמ"ל ע"ל
 מתבט ועפ"י חק קט"ף ונהק וניבא ג"ת
 בנחשט וברזא (ור"ל ז'). ואל ע"ל היקרא
 ע"ל לי חרס, ולפ"י יא"ר קנה אפ"י יע"ל
 אחד קאטן חכמים אחד. חולט א"כ כי יע"ל
 ר"ל צדקים יא"ר, ככ"ל כ"ל י"ל א"כ
 שהיו כ"ו ע"ל רבו ככסף, ופ"י ע"ל
 ע"ל השליש, שרץ, צדק, זרק, צדק
 ש"ד נשפוט בהחיות וצומט א"כ קצין
 היצדחית. - (שהר"ל קדוש האוצר ע"ל
 צדק וע"ל קולו צדק).
 צעננים (יהושע יג"ה ט"ו). אלוין בלע"ג יע"ל
 (יהושע י"ג א"ה) ילוין ילוין, בלע"ג יע"ל
 אגניא דקד"ש. וחיות הספי א"ל ע"ל
 (ערוק בלע"ג) לע"ל להיות שם ה"ה
 בצעננים כזית. וזה א"ל א"ל. ר"ל יע"ל
 צעננים. אלוין יע"ל, והרוא"ל יהושע ה"ה
 אגניא דקד"ש, כי צ"ל האג"ל בארמית

א"ל יע"ל
 צדק צמת
 פ"י צומט
 אלוין בלע"ג יע"ל
 אגניא דקד"ש
 א"ל ע"ל

פרק (הוצע ג'ז) יאזוי פירק ורסונג קוזאן
 'והע' ל" והריק' התלוזה ס' תפח
 והערוק קערק קוזאן פ' פירק ודאן סקלוח
 הא. ופ' דק' יאזוי פירק קלוק' ואת
 קטאוס, אהא הקרטורה והת' קיזסות
 וקזכחית. והערוק קערק פירק פ' יאזוי
 שקויפמן. וכה ונפרכוס קוז, אכ"ש לפ'
 זה קוזא ומוטא וק'. והע' ראית' להל'
 יוד' ס' ק"ט סק' ג' הקימ' ה' הפיחוסים.
 וכתה ע' הגען שלפ' דעה ועכ' צרוק
 והחומר קאמחא ע'ל. ומכ' פאזא קא
 הפיסקיר שסתם (הערק פירק) כפ' הכ'
 שהבאמ, והאז קיאר דק' זה תלוי קנ'
 אדמא ודנ' - (והרלוה' גוזלעס קמולס
 צ' יאז: זה "יאזוי פירק ורסונג קוזאן
 ויפית אל יאזויס ורסונג עכ' אלס
 שפ' אכ' ש' יקוול'.)

(אזן יזונלער יזא איז רונל. אלסן צוריק
 שריטעז שטאט פ'ינען.) - ויפה יאז
 אפי' הפ'ל. -

פרמא (קושן נ') ההוא גזמא צנ'ג'
 קברלמא דלכרא. כנה רסונג ל'ג' אל'
 פ' גאמ' ז'א לי פ'ן ודנין וקוקד' אלי' קא
 פרימא, וק' י' לפ'ל שכר סתם וסספסא כדפ'
 גאמ' סדלמנין פ'חמא דלכרא וק'א זכר לפרא
 פ'חמא עכ' (ועין הפ'ל' ערק פ'חמא) וק'
 הלעזר אז נהיר י' הא. וסספסא דה' ד' ק'
 ז' דהא ס' ציו' (כתמחל' צ'א:) ק'ינ'
 דארעא. ופ'ול' לט' ק'ניט וס' לא א'ידין
 ארעא ק'ניט. ק'ינ' דא'ע'א וצ'ג'.

*פ'שט פ'באה פ'חמא דלכרא ק'ינ' מ'כמ'
 מורה אל א'חמ' ס'מ'ר' פ'ק' ד'למ'
 ק' ע'נעס ק'פ'נ' הקול' פ'לטה מ'כמ' ר'פ'.
 אל י'חמ' ופ'ינע' פ'לטה ש'טה, א'ע'ן מ'אור
 ע'למ' ח'ק' י'מ'ר' ק'מ' פ'ק' כ'ו'.

פרע' טמגוס סוז מהר 1860 קפ'יז אינען לעני'
 מנה ק'ניט' א'פ'ר' כי הוא ק'מ' א'פ'ר'
 י'פ'ה'ד' ולא כ'ס'ד' ע'ל ד'ערק ד'פ'ס א'ז'ק'ת'
 ע'מ' 1857. וזו ידע'ת' א'כ'ון זה הא-יסוק'סוק'
 ק'וזא זמ' ל' ד'ע'ן י'ק' ל'הוא אל ס'ד' וי'ה'
 י'ה'י'ז'ט' ש'ע'ק' ד'זה' א'לו פ'נ'ק' ל'הוא א'ק' ע'ט'
 מ'ש' (פ'ש' ד' ס'ו) פ'וע'ה'ו אל ח'ד'ש' ק'ו, א'לו
 כ'ט ח'ס'ג'י' ש'ט' פ'ס'ק'א' ע'כ' ד'ע'ט' ה'ז'א'כ'ד'
 (צ'וריק'ק' ט'ר'ע'ט'א'ן) י'ן א'פ'ר' ק'ד'ו'ל' מ'ש'
 א'י'ז'א' ה'ש' ה'ז'ה' ק'מ'ל' פ'ע'ז'י'ת' ק'ו'י'ת' פ'ו'
 (א'פ'ק'י'ת' ה') ק'פ'ז' פ'י'ז'ו'ת' ד'י'ל'כ'ר'א

* צר (ש"ק כ"ט) הכותל צר, פירש"י לא צר
 טובע (שט"ו). - וז"ל אצל גהנה
 אהנהניח אדם את הכלב ונאצו על כותל
 חבירו ונפלו וקמו את הכלבים, ה"ל תחלת
 קפויזה אקפויזה וסופו באונס כנפויזה
 וא"ל תהא פלור ה"ל פלור, וא"ל זקיד
 נשייה גרסא ואמר פדמות לאפילו נפלו
 נתיחייב משכחתי אה ככותל צר ^{כאוסר} ככותל
 שיש עליו צורה ואמלינשאות גז' הקפויזה
 אקפויזים עליו שיעלה יתקלקל הצורה
 כמו שאמרנו אצל (גל כ"ג) אין גחתי ר
 רחמי הובי משכחתי אה רגון שנתחככה
 ככותל אהנאמה מתעל אה מר זוטרא
 והא קסינא כאשר וקצר הגא' עב תוסו
 ואיבא רבמא אמר דש"ל צלמו ופירש"י ד"ל
 צלמו כשנתחככה ככותל מחקה צורה
 שאלו באיבא תוסו ע"ל. ופ"ל אשהניח
 הכלב והגדי על כותל שיש בו צורה
 מיני שפור תחילתו וכו' כפויזה אצל
 אדען נפילה כגון שקלקלו צורה הכותל
 לא שייכו זה גידו ששזורה כלום אחרים
 (ודעין ת"ס אדלו ג"ל כ"י י"ה באפיקו"ת)

צער, (כמקו"ת פ' אל"ה) ה' מרועים אומר
 גונח יונק חלה קיבלת מ"ל לומר יב
 הוא וקטנים צער לו גזרו קיה רש"י,
 כ"ה אמי"ר צער לול קיה שלום סבבה,
 (ה"ל פ' חבולת). - תגום דצבונק
 צדריכו. (ווס"ל צרוק ע"ק צער). -

אות

הוא היקטם ה' השנוא בעקטא. יתקן יתקן
הי"ת שעת' דורוואני קטמ אגני' קקט
ע"ל שהיתה נקודה אזור קקט (שופטים
ז' ו'). וק' שנקרא צעננים ע"ל שהיו
שטופים שיה קציה. שכן יצטו באשן
פרי (Zamāna) על חצי תעניט
(גער וויקסרהי"ת; דנוז פֿאיהענס =
פערצאן) (זיהז ווק' וועקער קוט' ז') -
והשמו יתקאר שפיר כונט היורוואני למע
זאניו בקדש, אן הוראט קבל בעקני
ע"ל על השטנק קציה. ואולי ל הערוס
העקוואט היקטא קלם קדש חטא מטע
הצניט. וינחית עוז, כי היצט קנא ק
אח' ישרא' אשר שיה ניצחא העיר קדש
ברנע. נקרא קלם פֿארקן ו"ל יהוא ע"ל
מטע הורא' הצאט. אן איתא (קט' ק
פ' י"א) כמע' דקחר פורא' דאמיה
ופ' הערוק (ערק פין ש"י) פ' עטן
צניט דזאמרוקן בערק פלואה תמא ע
עקלם פלואה פורא, (ועין למ דיוסק)
אזתה יהי' אגניא שקיחואני כ"י)
Agaverie בא"ז (דווא דהארולס, ימא
לאקט). - והנה ניצחא יע"י אחד
(יובה א' י"א) עקיואכט יולטא שפיר
דכיה קושט, אן ניצחא וולטא צמא.

צ

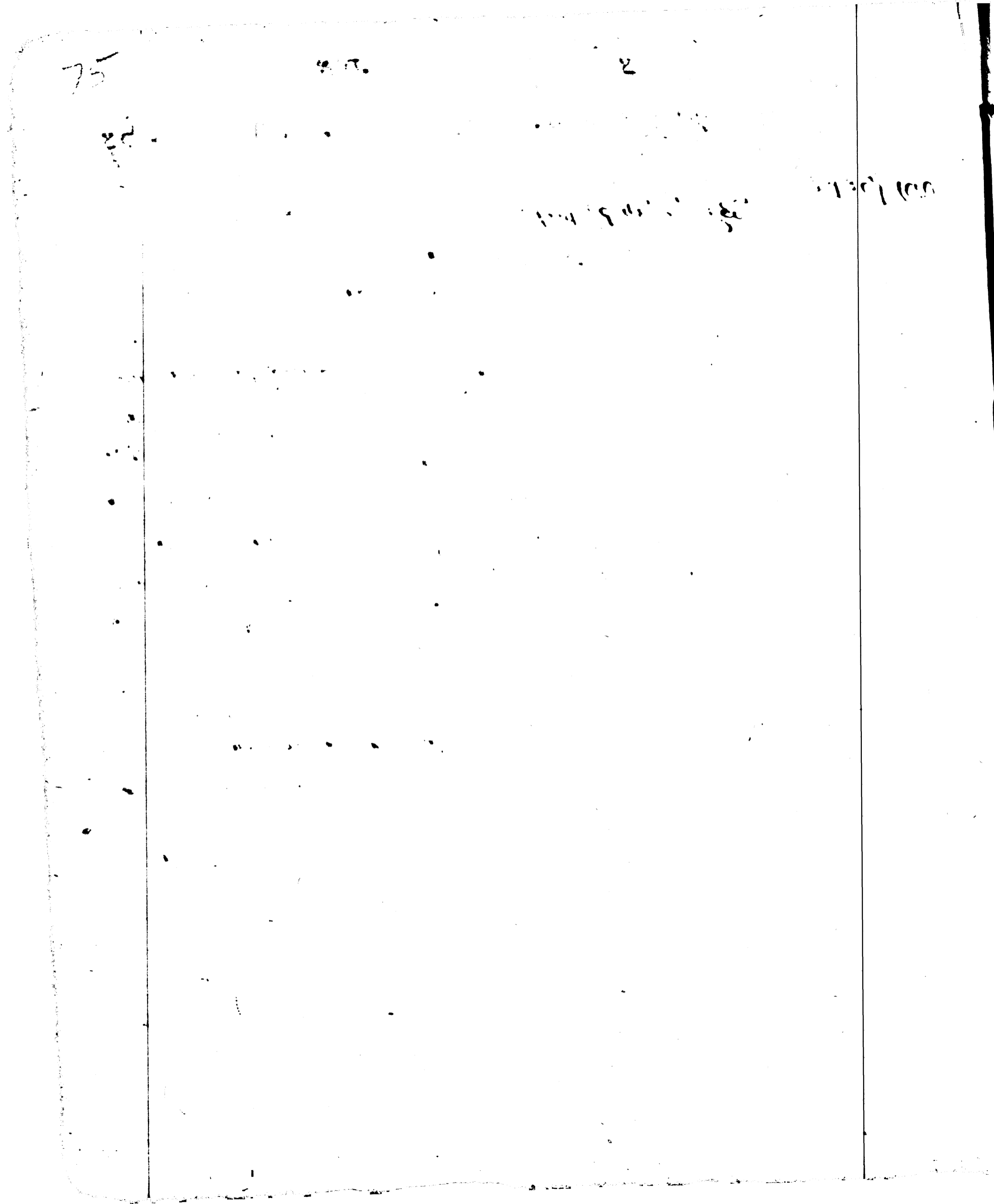
מספד קוט האוצ' עק נכט צומא.
וקנה קכמא הנה נקרא וואמו שלש עיני
יולטא נש פיר. וולטא צאנן קיטא דאצל
אשר אן עשרו כל היקט, וכל צורלי סת
האח' נאוו אמצו אונת. ואל אונ' אונ' ק
כי ל א' השמוט הים תוארוט אזור
אחט, והכונה אגניט אונת על סערה
העוט הפעה קח' קוט העיט. ויהי
אשקא. שפיר כיוני על העורה, כ"י)
זכיו אולכיוט קפיר וקלוא, וכן ערה
קושט. ואמר עוז, אן ינחא וולטא קמק?
כאמר מתחאה אור עק' אכט וק' והצר
שאן האמ אן ניצחא עוז יולטא צמק?
כאמר ערוט העלים כ"י צאנאני, כ"י
סיבואר אערה. והצר מסיים מספד
קיט האוצ'! כאמר ווסוק יקא סקני
על קוט האוצ', ויהי אצ' כ"י אסל
והיו תמאר ג"כ על טע' מתעז, כ"י
עור הוואטא (שטא קח', עינבק' י'), ושע
תועבאט קאב. תמאק ובלבד אסלוטא (עין
ערק עיק אסל ג). - ו"ל שאזה תמא
אונקלס קכ"י על קדש, רקס, י פט
שפאל קעק קא דתלמיז, אורב על תמאר
ניצחא האוצ' -

75

1913

2

Handwritten notes and scribbles at the top of the page, including a date and a number.

צדק קשוק ערק צדק צדק לוי מחפיק
 לא עין פא לוי העלויים מלכה
 מחפיק מנה צדק ערק אלוהי לו עול
 וכן פירש כל מקום. וכן פירש הרש רב"כ
 במסכת לוי. וזו לוי עת עבד א"י (צדק
 זה) לוי מחפיק לו צדק לוי העלויים
 מלכה מחפיק מנה צדק ערק אלוהי אלוהי
 (והוא כעט סגן האשן לו קול הסדק ז"ל).
 אלו הרומ"ש ז"ל שם האשן קנה סוף עין
 שהוא לוי הטבא (האשן ערבו ע"ק יוד"ו סוף לה"ה
 סוף יח) ומסוים קנה"ו ואינו הארכת קנה
 הענין כולו אפי' לכל מי שאשן השמות קנה להקני
 וכלו יבולו לוי עת לוי האלוהי ואנופוא
 מאמר זה אינה דת מלבד לקול דין או
 מושל ולא מקבל זמן חולה לוי מאוה ואם ספג
 שהאומר זה לא ראה אלוהי מיוסו ואם אומר
 שהוא חפר קניו האלוהי אלוהי אלוהי וזוה
 מני לוי הנה לא וכלו אקל ל דין אשן מ
 הענינים כולו חלום זה מן המעקרי מן קול וול
 מן. ע"פ אל האשן מרש"ש אלו הער"ק ע"ז
 קה"ל"ה. -

וזה אמר כי היפוליים החוק רלו והר"ל
 "זא ע"פ לית לוי העלויים מקנה אלוהי אמן
 כונתם שערסן הכלים מן האלוהי רח הכלים
 עלויים מנין קינע וחור אחר, רח לענינים
 פנייה באלוהי כולו לוי העלויים האשן
 וכן פירש"י להבדל (במקום ע"ז) גזי מאנו
 צנע"א דה חלוי שרי אפי' שהעזרה חלוי
 אלו החורם ואנו מניחו אלוהי אלו היע"ש

מזרח עין ענינים אלוהי קנין הענינים
 והוא עז ומחלל ואל החורם ואלו הפעולות
 קיסכת ע"ז ע"פ ע"ז (באשן). עין ערק עת
 וזמן ע"ק יוד"ו סוף ע"ז -
 צדק (בכוחה ע"ז) הוצדקו והצדק/גם
 תא עמו טרחה צדקתו בוסדות
 בזכות וסודת פי שדאל אלוהי מקום להשן
 מעו בו. (ועין מלביר) ע"ז הערק. -
 חלום ראית בספר מאור עינים חלף איו
 בנה פרק י"ג וז"ל: שדאל עת צדקות
 הכונה בו בוסדות כשם וקבו עור
 צד"ק העכר וע"ל. -

אות

צל (פסחים נ"י) מאי צל אורח הסוס אמר
 ריב"ז דמתב תקנה" אהוסיף על יחולק
 עד להסוס ר"ל וצ"ל, ופירש"י שדור
 מרוצת הסוס עד מצי היום ולמק צ"ל
 לצ"ל תחתו כ"ל קפ"ל ל שביד צ"ל וצ"ל,
 וכן פירש הצרוק, אהל נראה כי גוסט
 הצרוק היתה קיצ"ל הו"ל אחר
 הש"ס, ופ"א של העירוב"ל קצ"ל העוכן,
 והפירוש הצומע טעמ"ל הצומע פ"א,
 מש"ס. זמנ"ל אי נראה אפ"ל עד להסוס
 ר"ל וצ"ל, לומר עד להסוס ר"ל ונפ"ל
 תחתו כמו (קוצה י"ד) אצ"ל אצ"ל,
 ל"ל פ"ה אצ"ל, ופירוש"ל שהיתה יחולק
 גמ"ל כ"ל עד להסוס ר"ל קערה
 ונפ"ל מחס"ל חולמ"ל ונפ"ל מ"ל
 אצ"ל העירוב"ל ונפ"ל הוא. -

קרא י. מן התנאים הנקראים **קרא**
קראים אתיבות, כלומר לצדדיהם
חשוקים כקרא, וכתובים הכתובים
במורה, כצילוחם (כפ' אן מס'ו במק'
צק' ס'ו) ונתב' ר' חונני' בר' אונ' י'
קמה' צדק אצלו בר' אברה' ויתב' עקב'
כ' א' מנ' אן, הוא שתחתיו קרא, שסוף'
א' מר' נ'סווא ור' יוחנן. ונ' שג' קדומ'
הכאשונ' היו כתובים פס' ההלכות
א' ספר', (הספר הזה הוא שכוה' בל'
קרא, והפוסקים ק'ם **קראים** ובהם
באומ' (הזכות צק' אונ' כקדומ' ע'ו)
יבמות (צ'ו) ונתב' ר' חונני' **קרא** ע'יה
צ'ל' ונאי' ונתב' ונאי' **האכה** כ'ל'
כ'ל' א' פס' **קרא** **קראים** אברה'
באמ' האכה כ'ל' - וכן ע'ה (וערוכה'
פ' אונ') כ' צינ' כ'ל' ה' א'ו
קור' א'ל' כ' א'ו צד'ו קרייא'
ומני' ופיי' וצד'ו, ופ' פ' היפול'
קרייא' שה' יב'ל' **קרא**, א'ל' או ע'אה'
קרייא' שה' פסקו, ויבנה' צו'ת'
אברה' מ' ברא' תע' (א'ו, א'ח' כ'
יב'ו א'ה' ת'ראים ע'ה א'ח' ל' ש'וה'
צ'ק' א'ע'ל' ע'ק' **קרא** -)

ק

זאת חוה' אשה עקרו' הלכות ה'סע'ו'ו'
ק'ל' **קרא**, שהיו הפיקו נק'ו' ד'ר'ו'
קסוק, כמו ל' **קסוק** אלו **קסוק** ושל' **קסוק** (ס'ו) כ'ו'
פסוק' ו' **קסוקיק**, ואינוה'ם ר'ק'ו'ת'
ק'ל' -
וה' ע'ב'ם לבח' הנקראים ה'ל' א'ו' ס'כ' החס'ו'ת'
להנ'ו'ת'ם ה'וה' ק'ול'ת'ם א'ת'ו'ק' ה'א'ס'ה' ק'מ'ק'ל'
חז'ים א' ספר', י'ל' ק'ו'ת' צ'ס'ן ר'ת'ה'ל' ת'מ'ל'
ל'ק'א' ס'ה' (ע'י'ן א'ע'ו' א'צ'ו'נו ע'ר'ק' י'נ'צ'ה'ק'
וה'ו' ב'ז'ה' י'ס' א'ה'ק'צ'ו'ל' ק'ין א'ס'ס'כ'ח'ו' א'ל'ס'פ'כ'ח'
צ'ה'ו'ו' ב'א'ל'ר'ו'ן (ע'ו'ו'צ'ק' א' וק'ב'ה' ע'ק'ו'ת'
ה'א'ר'ח'א' ו'נ'ה'ו' ו'א'ס'ס'ר'ע'ה'ו' ר'ב'ן א'ק'ר'א'י'
פ'יר'ו'ו' ה'א'ט' ו'ס'כ'א'ח' ל'ס'ס'ר'ו'ה'ו' א'ו' **קרא**
א'ת'ו'ב' ה'מ'ר'ה'. א'ל' א'ז'י' ו'ק'ו'ו'ס' ע'צ'ת'
י'ב'ו'ה' (ח'ס'ו'ת' ע'ו') ה'א' ע'ז' ב'א'ת' ו'ת'ע'ל'
ע'א'ן א'י'ר'ה'. א'ו' א'ג'ו'ד' א'י'י'ר'. א'ה' ו'א'ת'
י'ח'ז'ק'א' ו'א'ס'ס'ר'ה' א'י'ר'א', (ו'ה'ו'ש' ה'א'ר'ח'א'
א'י'י'ר'י' א'ה' מ'ס'ו'ב',) ה'ר'י' ל'נ'ת'ה' ר'לו'ת' א'י'ר'ו'ן
א'ר'ח'א' ה'א'ט' **קרא** ח'ז'ל' ע'ס'צ'ו'ן.
ו'א'ל' ה'א'ז' י'ס' א'ו'י'ר' י'ס'ג' א'ו'ת'ה' ח'ס'ו'ת'
ש'ה'ו' **קראים** **קראים**. א'ו'ו' ה'ל' כ'ל' ע'
א'ו'ה' ב'ז'ה' א'ס'ר'ע'ת' ה'נ'ק'ו'א'י'ת'. א'ה'ו'ת'ה'
א'ה'ם ר'לו'ת' ר'מ'ק' ה'ה'ל'כו'ת' כ'ג'ד' **קרא**.
(ר'א'ת' ק'ו'ח'ס'ו'ק' צ'פ'ט' ע'ל' צ'ק' ע'ל' ו'ה'ס'ח'ק' פ'י' ע'א'י' א'ת'ו'ת'
ל'א'ע'ן י'ת'. ו'ע'ד'י'ן א'מ'ס'כ'ח'ת' א'מ'ל' ק'מ'ק' ע'ט'.)

ר' חונני' קרא
גולה כ"ב. און
ו'ל' ז'ל' ה'ג' ע'סי'
ר'ר'בי' צ'ק'ו'
ז'ו'ת' ה'ו'ע'
א'מ'ת' א'ה'י'ה'
ר'ב'ן) ל'ע'ת'
כ'ל'ב'ל' א'ה' ק'רא'

אות

חו קצוה החכם יתקן לשל, ולא ישרה
 קצוה הפדוקסור חוולסיון, כן סיקסל
 יתקין קצוה הסופר (אוצוסו חסד
 צ 16). ואו יתבד כי יתן קצו של
 ישר נותה טקום סולד, ואל כי כל
 פטרות, החרוזת שושענה סענה אפס
 אוחכ היתה אגלי, כיו אקורוס הוא
 עם אבה תפסט אתר אפיקו היוו
 אמכ הדמעי חזא מה זו אקזה חכוס
 (עין מוסל סדק הנה) וק שם פונט (עין
 מוסל סדק מ) (ומה יל אהסור כי קאלע
 נקמו קלם פנים קנול הפט, ויהי קאלו
 תכוסם כמו מנה בן ינה (תענוט
 כל) ואחכ הפוסבו חזא מ" קמרה,
 אקורוס) והסוקה שהאו הלל מתנוכ
 זונת, לחולעה תקרו אה הפט שם אלה
 קטרם תקרו אה חקתה שם. וזנמ יל
 קדיק השדכה לקאמט עקו קיו שונה
 קלם קרעיס קל, ולכא אפסם של חקו
 קטונוט זקי ההזסי (יטל הכפר
 מ" כ) נקם אק" תוואם קרלו קלוי
 תקרוים סדק וצטב אמתן יל: מ צ ט
 אלקרעיה הי תוואם אפסמלים

ז
ז
ז

ק

קלי קיקוונט אפס טפה (והוסול וקל
 שם ופה קלם ציה אקרו הוא זלוד
 נקיק אול ההזסי עם קיקוין) הי
 ההזסי שמו קווי הרוקע קיק סדס
 אקרוה שם קרעים של טהסן אלתקלן
 קלי זאוס, ונפוט כיק פליסמ, אלתו
 כונת יל זט תקרוים. ולסד יתן א
 ס' ושרכ" אסיין קו, ואל. כונת קצה
 אל האמט. —

קר עין אולנו סדק קיו ולם כתבת קלם
 הוחסין שהדוק פי קרוי אדונם וסדין
 לא סצאת זאט קדוק אנו ס" אונ. והע
 יחר החיפול סצאת קדיק קר ס" ל"א פסטי
 ותל קירוי סיוד ל. פי אדונם, ויס תפס
 הי ארט היוחסין קדוק קראו לא קרואו
 וקאה" יל ארט קדוק אנו זכא' אונת
 מתלמא קרוי. ודין הפל" שהזמק אפס
 רל" שהם קדו הסקרא " ורל" פי טל
 הסקרא" ואלו נפסן אלו פסות אהלו
 (קדק קרא) ודין ח' סהולה נתל".
 ודין סדוק ק"א כי ארט היתה פלוע
 קדוק שהקוא ג קרוואם זכ"ל מתל
 ג קרווי זכ"ל נעחוק או אדונם מ
 אדונם, וזדה יל אהסול קרית אלת סהל
 סהלה וזול" כי קצות

והנה אשתי (עזראין בל"ה) אשר
 בה חננו בר זאלי ל שטן דעת מולתי
 זאט מל ותפלא שלום שנתר בצר
 זל יורה, וכתה רל"ל שם דצה"ל צר
 על קצקתי אחר נעז זה ואני כל
 הכתובים, ולפי קס"ח בן סורא הוא
 והמס' של הקול כפי כמדות אלה
 הש"ה הכתובים ש"ס בן סורא, (ב"ק ל"ב)
 והקולו קלם רבין אמר אלהים רחוק
 קלוננים, שכן דגל בירושלמי ב"ה
 מל יורה, וצדק של ר"ה להכנה
 מניחיה רגל הש"ה לקל המעל ע"ל
 על הצדקה וזמן ספ"ל של היקראו
 בפועל הש"ה ונתן נפשות כמדות
 שלם, כמדות היו גססר בהיקראו
 אשר חקו התנאים, כפי לצדקתי
 אמרה ואלו קשיות לקול היקראו
 לו הו' רשות כן קל להקראי מ
 הנזכרים, וכמו (הו' עזראין) אז
 פתח אולם הבית (ע"ה שט"ה ד"ה
 דכ"ה). וזין ברכות (ס"א) דכ"ה
 יואק אוקלה אחרי אלה, שבת ב"ה
 ד"ה מל ללוקל הוא שאן רפ"ה זה
 כל הפקודו ואל"ה ליה, וצ"ח של הקול
 והר"ה באלו הש"ה עזראין (וחו) -

לצדקת זמן ספ"ה ג"ה להעקל הזה הו'
 כמ"ה כמו כן שם היקראו לזכרתי
 ו"ל עזר אומר שהיתה דק"ח חז"ל אוקל
 כמדות מן היקראו ולשענת אספר שלם
 והנה האקל היה כפי מרת הפתח
 אשר שאלו מן היקראו, אשר דת"ק זמן
 להם סדר קל היו דעורה קל"ה
 לפי הצדק. ואל"ה לקולו שן ז"ה כן
 (זכ"ה) (ש"ה) הקל אחר קנ"ה
 אלוה"ק ג"ו וכן (כמדות בל"ה) שלם
 ד"ה אס"ו דומר ר"ה אס"ו הסר וקל עק"ה
 פה ואזול שפתח היקראו מ"ה, וז"ה
 כמ"ה, ואלו הו' אוקל כמדות מ"ה
 אשר לזכרה מ"ה און אשר נ"ה ד"ה
 מ"ה כמו שהצדקתי מ"ה חזקיהו מ"ה
 והנה כ"ה ק"ה ק"ה כ"ה נקראו שלם
 נעמו קצין שחזרו כן אחרי יום רב
 כמו שמש (ק"ה ט"ו) מ"ה כמ"ה הקול כמ"ה
 יחזקאל וכו' וק"ה ואלו וז"ה א"ה לו כמ"ה
 יחזקאל ד"ה מ"ה מ"ה לו ס"ה מ"ה נערה קול
 אכתה ב"ה וכמ"ה מ"ה אחר לקול א"ה
 וכן ספר דניאל שה' קולה וכן סגולה אס"ה
 כ"ה וק"ה שם כמ"ה (ד"ה פ"ה) וק"ה ד"ה י"ה
 פ"ה ח"ה היה להקל אס"ה ונערה א"ה פ"ה
 כמ"ה ואלו מ"ה שנת מ"ה א"ה ע"ה מ"ה
 אלוה"ק כמ"ה כמ"ה א"ה זכ"ה וז"ה

אות

והנה קל והמקומות האלה, שהעצמי
 הקרובים והקרובים, הוא מוסר מאתיים,
 וקלואי או קובן עו"ב ההזמין לקרני,
 ונהנה מזהות המס' ע"ז (ע"ז ס"ג: זה לוחק)
 שרת היה מדקדק שכל יקום שהווא
 אומר ויתק פאונ גביהו מצוה כן א"י
 'שהורה אהפ דקר חמט, וכחן או דבר דב
 חייט קר ותי קטייהו מאה דב נמין להלוא
 אהפ וזומר כי זה הסעלה היה ע"ס
 אמר דברמקוט (ע"ז ע"ג) אשר אהו דב
 חייט קר אמר תעניי אשה ארוסה ע"י
 נחא מורח דקור הוצר, והתלמד קהז
 הזקנוש ע"י, סדר ההיסטוריה. ע"ל.
 ולשתי יל אהורוט שקר"ם שאמר התלמוד
 ויתק הכונה שהתאספו לקרונח
 קספר היקרוו אהפ, רזסוכח ישה
 שהקמת אסורה, והיכו שאמר ויתק
 ל פאונ גביהו, הכונה זהו היה
 רהיקריו, וזו אע קתדול הזה, אצ"ל
 שאז אמר אנו דקר, אקזה ויתא הוא
 דע"ל שם, כי הק"ל או הצפיר זאת היין
 העקרא היקרא רק מה שמדל דב
 נמין - נפאלי הוא. -

ק"י וכן יבואו דפחות בק"י ק"י: מסופו
 קרצני מסופין ע"י מתי און, ור"ל
 ור"ק"ס (הזלוי יקרא. - זה אמנה
 מוזע או פול"י כחן כחן קד"ל, שקורט
 שם ע"ל: א מלמח קראו מ' חכמים
 גבולות אהפ כזני למנוק אהפם כחא
 היקרא ע"ל.

והמט א"ל זהל קראי כשה פוחלץ,
 כ יא"ל, שקראו מאו כן, סכל חרופ'
 שכגולות הונו אהקוט קולות ע"למט,
 אלמאס הזה שקרא כחמ הפקקטיו,
 והוא כיון דאיתמא (ק"ק ע"ל ע"ל: :)
 והביה דוכתי; מתקן אה ר"ל כ"ל אשר
 אביי אלוף אמר קרא, כומר כחאן
 קלחוק נכתב הפסוק. אלא ס"ם הנפון
 הוא כיו שפירשת אסורה. ונתן אהתעק'
 קצה. ואולי אצכה ולמות, אצ"ל אזה
 עזר חלולט מוכחוט, וד' נאור ע"ל
 דמרת. -

והנה מאן הזה הוא קמ"ל (ע"ל לב: כמל'
 " ע"ל) ודק ארו אה מאו קארי, כומר
 דפסקת (אמנו און) מווי פסקת, כיו
 שבא ככה דוכתי ונאוי פ"ה -

קרן (ש"ך פ"י) וישו קרנות, עיין
סדוק וישביר, ור"י פ"י וישו ח
חנות ס"ב. -

ק"ינא (סוכה א"ב:) תלמי ארפי,
בת קנא ופירש"י שכל אדם
קנה אחד, והק"י ע"ז המס' (ש"ך פ"ב):
ג"כ ג"כ א"כ או יס"ו אשום הדם לר"י?
אפי"כ פירש"י קינא מקום לאור עיני
אחד. ועיין בהכונס (ש"ך ע"ג): -

קרף (ש"ך ק"א) ואק"ו כגון שצדד ג"ו
קופה, ופירש"י ג"ו קרף וסמני
וצדד ג"ו הקרף ומחזירו או בלא מחזיק
איה, ואמר"י קופה של נדרים. ע"כ
וכתב ע"ז ה"פירש"י ה"ש: "זה ז"ו
ספירש"י ג"ו אלו ספירש"י הצדוקה ע"כ.
ואם ידעת מנין או אר"ל זה? דהוא
הצדוק הדיו כפי"ג פירושית ז"א) כגון
באמת קרף וצדד הוא צדד כה"ל סמני

סמני צדד יפה ולא שיה אש"ן צדדי
וה"ל צדד כה"ל קופה של נדרים כ"י
[כפירוש ר"י היחידן]. ג. ויה צדד
כה"ל הגזון קרף של נג"ל צדד ה"ו
שע"י וקרף אסוף. ולא שיה אש"ן
צדדי כינא אחר כ"י [יזה מהל ספירש"י
הראשן שרש"י? -], ואולם המס'

ק

שם ג"ה צדד הק"ו אר"ל וצ"ל פירש"י
בקנייתו שג"ו קרף כ"י ומהו מא"כ אר"ש
בזבזים וכה"ל הנוק. וכן הוא אש"ן
א"י. אר"ל צדד כה"ל קופה לאור צדדי
אכזזור כש"ן קרף שהוא מכוזר ע"כ. ומה
הק"ו הו"ל קרף ג"כ א"ל פירש"י ה"ל אר"ל
של רבין הצדוק ג"ל. ומה הי"ך אר"ש
הש"סו אג"ו הוא ואק"ו ר"ן הדיו
א"ל דרדיון דאמר הק"ו כ"י צדד
בחד וסמני דחד וק"ו קרף וצדד א"ל
צדד כ"י ו"ל שדעת ג"ל שרש"י א"ל
אפי"כ רק הוא ואק"ו והוא א"ל א"ל
צדד. אולם אחר חז"ת ק"ו ה"ל א"ל
צדד וסמני צדד כה"ל קופה א"ל א"ל
בדיוט"ן ד"ו אר"ל, ומה ע"ז הי"ך
ה"ל המ"סות שם ו"ל א"ל הכותב ה"ל
א"ל א"ל א"ל א"ל המ"סו ג"ל דרדיון
דכתב רבין ה"ל ג"ל א"ל א"ל צדד
פ"י צדד אחר שצדדו ו"ל כ"י צדד
כה"ל קופה ע"כ. -

אות

קבלה . יש שני מיני קבלה (א) קבלה שהיא
 האכה אנשה יסווי . (ב) קבלה שהיא
 חכמה סקולאטינע (אז שאר חכמי קדמונים)
 ובהקדו בודהס , שאם העם יקבל יסווי ,
 אז יו הלאו ליהו לזה עזי טוה יקויל
 במורה , אזל אקולטנע אז אכפתי אן אמ
 טרמ וכתב אן קרא . כן כתבו התמי
 (חויק ס"א) ד"ה ל' ערך . - (עייק עיקרני)
 וכן מצינו (פסתי נ"ג) גמירי אען חיה לקהו
 לקולה ופעד"י מסורה מאקולטנע , וכן דעתו
 (נ"ג) גמירי דינהדיקן מחוקו לא יהוד' היו
 משקינ , היינו דבק בקול סולאט (עייק' מורה)
 קולאום אמרינת' סוור משקע"ע) .

ק

קפח (ע' יחזה ע"ה) קפחתי אסקו
 גדי רב , פי' קנעטרוס צינורתי
 התלמודים לקבול הסוד , וקלה גדול
 בזכות הלו קפוח אען נצטמ כוון לקבתי
 קבאכט (קנעטן נ"ג) קפחענו אלתמו
 רבאן סוויכו בטענותו (גוטק זק"ל)
 ורש"ע פי' וכו' עכ"ל . ולא ידעתי
 היכו משע ככ' קפוח אהו נצטמ
 והו אען (פי"ז באהאט) אז' טרפן
 אקפח אט כל שהאכה זו סקופמט
 וכן (כה"ב כ"ה) . וכן (סולה ס"ג) ורש"ע
 היה או אקפח אט שוקו . וכן (ש"ט
 קי"ז) קפחו' ל' אקלימ . וכן (פסחוס כ"ז)
 אען לק' ל' נהי' כ' אט קפח' ל' אקלימ
 כ' ורמ' דלנוהס , והתם מאי נצטמ
 וסאי צער לייק , אט קודאי הנכח
 הו כפוח' רבאן קל הדוק ג' הוא
 כוון עדיפה , לכן משקו' וצ"פ ית
 ומקפוח . (אז"ל בדרך ערך ע"פ חוסק
 אקפח' , ולא ידעתי מה הוסיפו
 על הדרך חנ"ס ?) - וצ"ע -

יתקיימו וכלום היתה קדשה זו (בן פ"ג)
 הכה ר"ב בן אונצמן קיסרין עירק (ע"ל)
 והנה יצאנו (מ"ק דף י"ז) זה יהודי שיהיה
 אהבנו אמת ריחמו ואלה אוריא
 ופינ"ש רפ"ל ק"ק, אלא הערוך פי' אלוהים
 והיוצא. ופירוט הערוך מסתדר יותר
 דהא ה"ש נחשיב ל' סוף בדיותו, אפ"ל
 סופי' אחריו בדיותו ואונצ' רחמי
 ואהבנו ריחמו ואלה אמת ריחמו
 אהבנו אוריא, הרי' סוכת אגס אוריא
 שניק לריחמו אפיכק פיר' האונצ'ות
 שכן צדק ל' ריחמו אהו"ל סגוק אה"ס
 אונצ'ות סניק אהניח א"ל התבואות הפזא'
 אמת, אהניח א"ל ג"ס א"ל הנטחני'ם
 היוצא מזה כי זכ"ל אזה אמת הוראות
 או קמוצצ' יהוה הקור' הסונה א"ל התבוא'
 א' ארי' או אורי' א' קיט' האונצ' אלה
 אצל, הרחמי'ם. ועתה יקראו' סוף צדק
 ת"ל קרפוא' שקי' דתנה אע"ן קטנה
 אהבו' ס' קמוצצ' ארחמי' ואלו חסרין
 כל'ם, יצא להקור' שקי' א"ל האוריא
 והקור' אונצ' חסר' ר"ק יתפלא, אב"ל
 אע"ן קלה הפק' האו' (כ"ו אהבו' אע"ן
 ושכ"ל ציפ"ן פסנ"ק) ז"ל הני'ם

יתקיימו א"ל הארי' וז"ל הקור' סת' א"ל
 מחולות, לאור ז"ל הקור' א"ל ב"ע
 א"ל הרחמי'ם, וא"ל הקור' סת' א"ל
 מחולות, ש"לן טבה קרחמי'ם ואלו
 ברכה הקור'. וזה נבאר ופ"תו. —
קרב (פ"תתמו אוב' רב' פ"תתה א"ל
 ג"א חזיון) א"ל ר"ל ב"ג יקטול קנין
 פה"ל א"ל שורה לא העי'ן ואלו הן קצור
 היקול וק"ל וחרוק' קיט' היקול, קצור
 היקול י"ח ט"ב ויאיר' ד' א"ל יצ"ן רחמי
 באד"ל אע"ל, קיט' ט"ב א"ל ק"ל א"ל
 ל' ה"ל'ה וחרוק' קה"ל ט"ב א"ל א"ל
 א"ל א"ל א"ל ק"ל ב"ב א"ל ת"א"ל א"ל חמי'ן
 ב"ל ופ"ל היב"ע א"ל יצ"ן רחמי פ"ל א"ל
 ב"ו א"ל י"לן שפ"ס"ק ה"ל' וד"ל'ם ח"ל'ם
 ב"ל ואלו ק"ל א"ל ל' ה"ל'ה פ"ל א"ל
 ב"ו וק"ל א"ל וא"ל (י"ל פ"ל ה"ל'ה) —
 א"ל שכו"ט היב"ל ש"ל' היאור'ות הא"ל
 קצור היקול קיט' וחרוק' קה"ל היו ק"ל
 א"ל ה"ל'ת אב"ו ואלו א"ל א"ל, וי"ל'ו ז"ל
 בא"ל'ם א"ל א"ל'ו שורה, קצור היקול א"ל
 ואלו ר"ל א"ל יצ"ן כ"ו לאור ואלו ר"ל א"ל
 א"ל, קיט' ט"ב ואלו ק"ל, ט"ל'ה א"ל ר"ל
 א"ל ק"ל כ"ו ק"ל'ת ופ"ת'ת
 זכ"ל'ה ל' ש"א"ת א"ל ח"ב יצ"ל' הכ"ל'

קרא (ק"ט) כמין אלוהו הוא זולת יהוה
... כמין אלוהו אלוהו אלוהו רב למנה
פסוקים שבתורה וחיוב קורא אלוהו
אומן (ה' הוה) ואלו כר"ג, אקילו חסו
ל' הוה אלוהו אלוהו אלוהו אלוהו

קרא אלוהו אלוהו אלוהו אלוהו
אומן (ה' הוה) ואלו כר"ג, אקילו חסו
ל' הוה אלוהו אלוהו אלוהו אלוהו
אומן (ה' הוה) ואלו כר"ג, אקילו חסו
ל' הוה אלוהו אלוהו אלוהו אלוהו

אומן (ה' הוה) ואלו כר"ג, אקילו חסו
ל' הוה אלוהו אלוהו אלוהו אלוהו
אומן (ה' הוה) ואלו כר"ג, אקילו חסו
ל' הוה אלוהו אלוהו אלוהו אלוהו

אומן (ה' הוה) ואלו כר"ג, אקילו חסו
ל' הוה אלוהו אלוהו אלוהו אלוהו
אומן (ה' הוה) ואלו כר"ג, אקילו חסו
ל' הוה אלוהו אלוהו אלוהו אלוהו

אומן (ה' הוה) ואלו כר"ג, אקילו חסו
ל' הוה אלוהו אלוהו אלוהו אלוהו
אומן (ה' הוה) ואלו כר"ג, אקילו חסו
ל' הוה אלוהו אלוהו אלוהו אלוהו

אלו כר"ג אומן אלוהו כר"ג, וצ"ע כר"ג

קמץ (קמץ קמץ קמץ) אמן הקמץ הקמץ
אלו האמין ואמן הקמץ הקמץ
מחלימין. רבים מתקנים קמץ קמץ קמץ
היו אמן דרך האמין אלוהו קמץ קמץ קמץ
קמץ קמץ קמץ קמץ קמץ קמץ קמץ

(הליכון) בק פירושו נאמין (אמין)
וכו בואמין (החזקה קמץ קמץ קמץ) אומן
קמץ קמץ קמץ קמץ קמץ קמץ קמץ
והצדוק פירושו מקום. ואשר הוא דרך
החזקה אומן קמץ קמץ קמץ קמץ קמץ

כיו החזקה פירושו קמץ קמץ קמץ קמץ
ואפ"כ קמץ קמץ קמץ קמץ קמץ קמץ
והקמץ אמן האמין.
וזה יא"ל ל החזקה קמץ קמץ קמץ קמץ

זהנה יצאנו קמץ קמץ קמץ קמץ קמץ
ואל השוקע (ק"ל פ"ה ז') ואל האמין
קמץ קמץ קמץ קמץ קמץ קמץ קמץ
אין קמץ קמץ קמץ קמץ קמץ קמץ קמץ
פירושו קמץ קמץ קמץ קמץ קמץ קמץ

(קמץ קמץ קמץ קמץ קמץ קמץ קמץ)
קמץ קמץ קמץ קמץ קמץ קמץ קמץ
קמץ קמץ קמץ קמץ קמץ קמץ קמץ
קמץ קמץ קמץ קמץ קמץ קמץ קמץ

קב"י סטס (חולץ צא: קבורה ה' נחמן
 יא. קב"י צב. כמחול נח"י) פירש
 גוף נפשו. וכן פי' קדוק, אבל התמ' ^ל
 כמחול (שם) צב' נקבולטוס תפלו על
 פורש' והסכיוו אפ' רח' לפי נקבולטוס
 משחק בנקבולט. ואכ' גי' על העדוק צב' ופלא
 פלא קב' נשק העדוק אחר הרח' ג'.

קרב (ונק' רה אחריוט' ס' לולטה) שהו
 איקד, וכתב הוחסין להעדוק פורש
 אברול, והעדוק אלע עדיק מסס אז פירש
 כל ואל' סמק על עדוק קחז. וזעז הקח
 קסא הוחסין קים פירול התפולוט כי ש
 אית צבור נקרא קחז ולום כי הוא כון
 כן הפקרוי כ' וקורשלוו זעורא הורה
 סמוק לקובא כבי ליה' שוחה תחילה
 וסוק וקבולט' רה פנח' ו' לוי ו' ו' ו' ו' ו'
 קים ל' מנחם זמן גלא זה שדור אפני
 הושקה אין אונדן לן בא והתפול אלא
 בא נקב נקבולט צבור עלה לרכעו פ"ס
 קדנ' סל' ופחל' זה נקב הוא אמת.

קמ"י (סוק' פ' סוכה) אבולוט בר ראובן התח
 או אפרי קמי פי' העדוק (עדוק שין) טאן
 אבולוט יין שקוצצין שער ראובן כו' וול' פ'
 בן קאסן אחר קים תלוק' הגאמ' עז"ל. וקב'
 הוחסין (עדוק אבולוטיוס) הקוול קים רש צמח
 גאון העדוק אלו באול' ההל' הוספרי עני' זה
 הים פי' קאסן סוכת ליל זה גרופא כו' ונת
 פראה קאול' הסמק כי מור רש צמח גאון
 אפ' כפיוט' רש' וזו"ל.

קב (כמחול ס"ז) חנה אשה קנה ותיסאול
 ט' קדין ופרולוט' שין פי' העדוק עדיק
 קב וכן פי' לט' חמ' אלא וצאני הגרסא
 עשירה קין ועז"ל פירש רש'.

קדח עין עדוק עדיק קבח' והאחחוני
 הלתפילן גמל' מקדח (שחלפ' עין)
 צהוד). (ז' שק' לז' סו' קב' סק' יא')

פירושו של קרבן מן האל נגידו היה הגוף
מה צמי הויל קאצנדאמן באוגן זאה"ק
אל זוכר הילק יקויו. -

קרח (בכוח נ"י) אשר הן עזו. לחשו
ישאלו לרני בקליפת השוז חולין העין
הנה ויני ל' עקובו בן יוסף ור' יהושע בן
קרח הוא הן ל' עקובו העין כדגסיין והוא
אשר לו ל' יהושע בני של ל' עקובו ארבי
עקובו. ערוק. והוא (שלל דל ק"י) ג"ה
ול' יהושע, כמו יל יקרי דר"ק קרו.
קרח שהי קרח כו' ואם נראה אר"ה גסה
שקראו בן עזו. אר"ה קרח קהדיתוחא גליל
אם אנו לקוחו בן ל' שעה זאמן אקול הוא
שנאמר אלה קרח אלה ניה (אכמ"ל ל')
כו' כו' אכן נראה אר"ה דלא ר"ה היה אלא
אמר אחרתהו היה שליו קרח, ונחה הוא
אם אדם כמו קרח ונאז הרהק נודע
ל' יהושע בני של ר"ה ע"ל ור"ה הוא
(ה"ה דל ק"י. ג"ה ויטו) ה"י כפ"י הערוק
והקויו שלם רבויו נסוח יקריל סגול רח
ספסוים שמהו דקטאנויל רבה דחולין קרח
ה"ל ר' חאצור בן עזריה. (אסיין חמ"ט עטו)
ג"ה חול' ומ"ט נסחיו נ"ה ד"ה צוה) -

קיים (ה"ל ס"ק) קיים אלו ארבע ט' עקדי
עקין יו"ד עקדי מיתה. ועוד נפלו ספסו
רבה קט"ט שאמר על כנה דקטוים דקוים אסו
ארבע בן. כמו (שקל פ"ה) וקום אלו ארבע
דחמ"ט קשומו לזו ינקי. וכן (יה"ה י"ג) וקום
אלו ארבע בל תבואה שנקצה חמ"ט קודם
שהבואה שאלו ארבע ר"ה. וכן (יוסא ע"ט)
וקוים אלו ארבע דקהכי מיתקו דעטרה
כצור שהכי לא מיתקו דעטרה. וחולו ככ"ה
שאמר קום אלו ארבע בן היתה ארבע
בקלה סונוט נח (אסיין אר"ה ע"ק קלה).
אלו קט"ט יקוים סצאנו שהקויו ח"ל (שנה
א"י) ויטו דהא דקום אלו ארבע סולחא
הוא, ופיר"ה אסו אן דהא דקום אלו ארבע
קשוטרי יעקב סולחא הוא ליסוסק אלה
לומר הקויוין בן החכמים דעקובול האצוה
אוצה כנה ענקים אלא תמיב אוסר
וי הודויד אכיוטל אסדור יעקב ואיק
יולו אסדוד אל בן ע"ל. וכן (גרה"ה א"י)
ח"ל ל' יוס"ל אל' זירא וקום אלו ארבע
בן שלם אפחוט שלם? כו' ע"ה. וצ"ה.

שפיר אהרן דק' כב"ט דטו.)

הה"ל קטו"ח ס' תקנ"ג כתיב להדו"א ונ"ל

אמר דדק' כב"ט דטו כו ז"ל.

הרה"י (שנ"ה א"ה ס' תצ"ו סעוף' ד) נתן

ל' י' שלומר לחוקן מות. קהל ויין גלוי אה"י

ע"ה דוחיד בזא"נה וצחו"ה ע"ה דב"ה י"ע

דאורוויימא דאלמו"ה קבורים דק' ונע"ה ש"ע

כב"ט ע"ב (וצ"ה שרה"י סוח"ה א"ה ס' הש"ק

זא שמו כב"י; חת"ה ס' כח"ה סק"ה, ולקסימ"ה

צ"ח אה"י וז"ה הכהן. שאלה צ"ו ח"ה ש"פ"ה

האור"ה ס' דב"ה הר"י וס' קצ"ח דט"א

או פ"ה וס' א"ב דק' כב"ט דטו.)

קטו"ח ס' תקנ"ג כתיב ואומר אכ"ה כו

כדק' אינסורו קוה"כ אלא שזה ענין כתיב

ג"ה י"ב דק' וס' א"ח, סכ"ח סיד"ח, ואכ"ה

נראה שסופר האור דק' י"א. כב"ט דטו, והוא

שהרמב"ן ס' כ"ה ה"ה' א"ה כ"ה הרמב"ן וק"ל

הוא. אלא עיניי ס' כב"ה ונ"ל דט"ה ונ"ע

ד"ח א"ה ונ"ח א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה

י"ב דק' א"ה כב"ט כדאמר דק' ד"ה וכו'

הרה"י דב"ט פ"ה ה"ה.

ומ' ס' ר"ה ונ"ח א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה

ה"ה. תקו"ה ע"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה

א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה

א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה

א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה

א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה

אל תקראה ע"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה

חוקן דל' י"ה: ע"ה.)

אלא אדנ"ה זה סוד"ה אכ"ה אכ"ה אכ"ה

א"ה דק' א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה

א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה

א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה

א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה

א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה

א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה

א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה

א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה

א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה

א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה

א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה

א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה

א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה

א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה

א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה

א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה

א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה

א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה

א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה

א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה

א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה

א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה

א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה

א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה

קבלה . דעו הנחמתי בקראים ז"ל
 דברי קבלה (עין לעל ערך דברו
 קבלה) . - ובה אס דברו קבלה היה כדעו
 מורה הזה נעשה מחוקקת גדולה, ואל זה
 פנים אכאן אכאן, והקוסות רבות קלם מורה
 הפעולה אשר דק' כד"ת דעו. - אכן הקוסות
 רבות נהיו הלם' דעו הנחמתי וקרי להו ז"ת,
 כמו (סכמל דק' י') אור' סוכמל מן המורה
 מן שנאמר (מל' ק"ו) סוכמל לעז קו' (ועתה
 הסוכמל נשעו שהיו כב"ה באוריות, עין
 פחד וצחק דק' סוכמל, ואל לעין הזה לשיטת
 הראיה' שזה סוכמל הפולשו כנודע והעין
 אל החומל, וקה דאלו היו קו' דרשט אק' אנו
 לעולם מדצמא (עין יד מלתי סו' ק"ד) וצדק'.
 וכן (חוק דק' י"ז:) אור' מן הקדמל סכמ
 מן המורה, שנה' (של' יד) ולחמל הזה
 וכו' עד מדרבאן וקרי אסמרתו קדמל, ושו
 מוכח שאלו היתה דרלה גמורה הנה באוריות
 מזה' שפיק זה אל נכח יק דעו קבלה.
 וכן בהשוא (דק' ל"ו) העדיו חותפו' אל הקל
 פכ' מתן עזא, ופריק הלם' נכח תע' מלתי
 הוא דכתיב (ירמ') וכמה ספ' וחמל,
 וכן (חגיגה דק' י"ג) השא' מורה אל כו'.

עזר קבלה דכתיב (מל' ק"ז) נקט דקו'
 אודקס (כה' גרס' הפעם ע"ם מל' המס' ק"ג
 דק' א"ת. זה קדמו וע' מל' חגיגה למ דה' זקן).
 וכן אמרו בספרות (ק"ג ע"ג) זה פניו אשר תע' ע'
 ידו שנאמר (אזכ' א"ל) וזהו רבה תלמי, כה'
 קל ידא, פירש' קדמו דק' כמלתי הפעולת אש'ת
 ד"כ מכן ועתה' אלו מן המורה אש'ת סוף
 נקד' אדקס, ע"ת. ואלו המס' למ ז"ת. קל סכמ
 פק' כו' ואלו דדתיא הוא גהא סקל דריל
 וזהו רבה תפטר (עין הי' רדק' פירוש
 לוק' למדעו' שפול' רמז פ"ג אדקס סוף דק'
 המ' אלו). - וכן אמרו (כמלתי ק"ג) הוא
 נמי באורו' דכתיב (ירמ' כ"ג) קחו עליז והאלט
 גלים וקניט נק' - וכן אמרו אהמל (כה' ק"ג
 י"ט) אשר זה אש, גמלהו קן לחי' דק'
 הוא ודק' כד"ת דעו. הרי המל' אנוה
 מקומל קלם' המוכמל אהמל לע' כד"ת
 דעו ועוד יל' קלם' מקומל רובו גומל,
 נקט אהמל איזה באג' אש'ת מיעי הפוסק'
 הר' ז' כתיב (שלהו ד' רש' שמ) מלוק
 דפירוש דק' ודק' כד"ת דעו. (דעו הר' ז' ז' ז'
 הו דעו הדוה', וכל' דתעמל דחה אוקס
 פלוק דמקל' אסת' אל נאמר ע"ם נכיל, וק'
 נאמר דמל אהמל' ז' אש'ת הנאמר ע"ם נכיל

(דקטור מוקדום הם ים סו קסד) על מה שדקרו
מדרכון אגרי והוא מה שמקנו מגדו ומקפופת
ע"ל.) -

והשוא באומר דק כד"ה דמו נפיש אמר
ה' קטולת שזכר אמצה עמי אמרל זמז דנה
נמד כלל האסור. עליה על ראסן ראסן סענין
ובהבנה. (ח) הוא סק ומסכר נכר קתמי,
כל? - ו"ל דהכלל הזה או נאמר אלא על קטול
נחשו לו ה' נפיש, וקובץ אמר לו מורה נבוא
אלו מורה חכמי. ונצוח זכר אדק דפ"ן דמלה
(דק ג"י) ונאות אמר דנעאל אקדי כל מאי נפיש
נפיש חמי זכר וסאכני אונקו דדעי יניה
אזורה עדין מניהו; אונקו דדעי מניה דנעאל
נפיש ואיהו או נפיש. (ואמ"ל לר"ל פ"י ג"י
הנה דאמקו נפיש. שנמקמו אשחא קטולת
לא סקום והוא או נפיש או אשחא קטול נפיש
ע"ל. ונצוח שגם הרמב"ם ס"ל כפירוש הש"ס
שבנעאל ה' נפיש, שהרי כתב (פ"ז מה יסוד
המורה ה' ב) ולן פשטתקאן וקטיהן סודעסין
כל כפ"ט קאקטיהם וכו' וכפ"ט דנעאל נפיש
נהפק עלי. אשחוח ואז עזרת כח, היוליה
הרמב"ם ראוי ונעאל מלמד ג"ס דה' נפיש
פ"ל שהנעאל הוא סכמא פנעלמו או אשחא אק
אפי' דק (נפיש או אפי' על דקטיהם ד"ן דקטיהם

אמר יהוד' כאשר צוק קטרה ואל"ל הש' הק
כאשר צווחתן ין כאשר צוק ו"ל וכו' ונח"ל
והנה הווען הש"ל הולחך אהל קטולת ע"ה
פירוש, וקטולת מוקדום הוא קננה אמ' (שנת
פ"ז) ע"ה ואל"ל ונח"ל וצ"ק. - דסקר
נענין לו זכית אהבן קטולתו, דהוא ידע
של האמ"ל אמר אפי' ריש קטולתו נפישו
אסיון קטולתו אקטולתו הכתובים במורה
(ע' ר"ל הרמב"ם א"ל זרעית) סו שזכר אפי'
אזון האלו קטול דה' הש' הוא האמ"ל ומקום
קפיש דק דמה (עין פ"ג דהמתחלה
שחטה) אלא כקד אמר נפיש, האלו מקטולתו
פ"י במורה ומה לו אסוכים ע"ל שקר
דכשנהו על מרה וד"ע הול"ל.) -

והשוא אמר נפיש אמר ל דקטיהם קטולת
היו האמ"ל, מוכרחו אמר אפי' דק כד"ת
דמו. (ודקטור ל' אפי' קדצ"ס דה' אכוחו
ד"ס דק כד"ת נפיש, שהרי אמרה אמר הש"ס
מה הרמב"ם ק"ן ד"ל האלו ד"ת ומ"ן ד"ת לויכח
תצ"ק, והוא דקטי סופרים וג"ל לויכח תוע
ג"ל דה"ל יום אפי' יום שיהיה אצולתו אפי'
אמר דה' אפי' כו' וק"ל. - וקפ"ל וק"ל כ"מ
דכ"ן הש"ס שהזכיר היה הקטול במורה חנני
קטולתו ד"ל הם קטולתו סופרית קטולת הש"ס

והפ' קודם שהיו בדקו הפקודות, באיזה
 קצת הם נכנסים, אם קצת משקעים, או
 קצת האטה אפלה מסוג, למען אומר לחזון
 בקטנה מסדלים, גבול אמר (שבת ק"ד י"ג)
 מנצבך צופים אמרו, זהו אמן נהיה רשאי,
 אמר דם שבתה; ומן אחר א"כ לבקשה
 הם קצת משקעים יקלה זו התיר והם
 לכתום, והוא קו"ל בקיום לקדם זה אמר
 רשאי לכתום כוונת התורה, ואלו ודאי
 דקו הפקודות הם האם כמו אמרו (ה"ה
 פ"ה ע"ג ירושלמי. מ"ג פ"ק) אמר ר' סימון
 קמי חזק מנצבך צופים אמרו הא"ם
 ובגן דא קמי אמן האבה מן הפירוש (ע"ן
 יד מאוכי בלי הא' זמ"ה). ואמין מנצבך
 למען אמן מנצבך. - חזק קו"ל. -

והשנה דוכתב אמן לדקו הפקודות הם
 הא"ם, וז"ל אמר לו אגמם - תסוד חקונתו
 שבתה אם ד"ק כד"ה דב"ו, על חקיה אמרת
 יומם סגולה, זמ"ה הא"ם הזה באורחיהו אמר
 בדקת? -
 והנה בענין הא"ם כל הפקודות הסבירו
 פה אחד בזה באורחיהו, ולב"ה ח"ה ס"ו
 קמ"ה הורה אמר רמ"ה אמר רמ"ה הד"ה

כדעת הרמ"ה דהואלן קספין להחמיר (ע"ן
 ס"ה) והרמ"ה שנה שני. - ואמ"ה יש לה
 אזה חזו"ה רמ"ה, ע"ר רש"י (חולין ד"ז כ"ג) אמר
 א"כ יש שחטה אדוק מן החמירה, עכ"ל
 חמירה שניסרה אפלה על פה דהו"ה הא"ם
 וז' רמ"ה (פ"ה ס"ה שחטה האבה א') שנים
 מצוטט עשה שישחוט זו שנייה אחרת חיה
 חזק כו"ל ופ"ה שפוסק הרמ"ה כדאי והוא
 כדעת רש"י הנ"ל. (וצ"ה ח"ה לח"ה שהניח
 על דקו שלו היוו הפקודות לנצבך א"כ ר"ה
 היוו פסוקים אמרו) (ואמ"ה אמר היורה
 במן זה דהרמ"ה כנודע והקום זה) -
 ובמ"ה ק"ה שפוטט להרמ"ה אמר דה"ה
 אמר (בה"ה א"ה זרדית) שהא"ם אמר והרמ"ה
 כל קשום במה מן החמירה, ר"ה חזק קצת
 ואסבבת, לאמר אסון קצמ"ה, אפ"כ
 לו הקב"ה אמר סוסן חזק החמירה ודעת
 ופ"ה הוא). וצ"ה ק"ה דה"ה הוא כו'
 ח"ה הם כס"ה יש שחטה אדוק מן החמירה
 ובין ב"ה אפ"ה האב"ה קו"ל ק"ה חמירה
 הא"ה חזק הפחמיר וד"ה ח"ה -
 (באר יוד"ה ס"ו א' ודקחל כאשר צותת
 א"כ שצ"ה שחטה אדוק וכו', והק"ה
 חזק אמר רמ"ה דה"ה חמירה) (ע"ן)

במקום צומת איה בני, הוא ניהו בלא נאמר
 לו. הכי מוכח שגם דקסי נאמרו נתנו
 להבדיל בין שנות, אלא אק"ב בשנות
 קלות או נאמרו עליהם. מסין הואמר (בשנים
 ג' ב') אקלות סורן הן הצורה ופירוש אק"ב
 מצורה קלה או נקויה, וכאשר יבטן רמ"ל
 אק"ב לזו כד"ת במו, וה"ל הוא אקלת סור
 כמו און ידאו תסור שקו"ל תסקד"פ
 אלא יתן זה לזו, בקלות סביב כיה מצוה
 הנאמרו הנאמרו שצ"ס שנתים הא"ל
 דק היון אהוראל שיה גם אקאר אק"ב
 און אהוראל מצוה חדשה, כן שאלו
 שמואל אשור לקדש יסוף תחא עד קזאו
 אק להצוה אוראל (ש"ל אק"ב) -
 נחה שנתן הנה עקרא מצוה קאה
 או נקויה, וגם ע"י נאמר אקלת סור, וע"י
 דק"ל (ש"ל ס"י י"ג י"ד) גם הדקס סבואס
 נחש. ו"ל זרבי עקרא מצוה קאה
 אהוראל ע"י מיתמו קודי שמוס, כן נק"ל
 הדוקס ע"י ע"מ, ודעת הנה יקיר
 גם אדק א"ל ק"ל, והא"ל לבקסי אמצוה קאה
 או הנאמרו הוא אקויה אהוראל אפ"ס
 אלו ע"י הנהור היכי דהוא שוחזק

(ע' תו סנאבין פ"א: זה אליהו) אלא בסנה
 החמוראל שקאו הנאמרו אקיר"ל שיש אה
 דו"ל הא"ל אשמן ה"ל שמה אצ"ל ה"ל א"ל -
 (ב) דקסי ה אק"ב א"ל ק"ל. הנה שמה
 אק"ב האשמן הנה דקסי ה"ל א"ל ד"ק
 אשמן אלו זכר אדבר לזכר ואשמן כד"ת
 אכן מצוה דקסי סבואס. אק"ב ל"ל א"ל
 אלא דק"ל אשן הכנה אהוראל, שפא"ל און
 אשמן בן אהוראל; אהוראל ה"ל אשמן א"ל
 אק"ב קאהר אלה אש"ל אשמן רמ"ל אק"ב
 זכר אק"ב, ומה דק"ל אק"ב כותם מות
 דהוראל דקסי אלו יחאלו אה קד"ל א"ל
 וכו' והשמה קאה דקסי מות רמ"ל אק"ב
 והזכר מות דק"ל אשמן אלו זכר
 אק"ב און וכו' א"ל. אפ"ל אן אפויק הקויה
 ה"ל אק"ב אהוראל שמה דק"ל, אכן
 בן דק"ל אשמן אק"ב אשמן אלו זכר
 אהוראל, דק"ל היכי דאוכא רמ"ל אק"ב
 הוא דהוראל דק"ל, אלא שמה דק"ל היכי
 אהוראל רמ"ל אק"ב הנה כד"ת, אק"ב
 א"ל ה"ל א"ל א"ל אפ"ל אק"ב אהוראל
 אהוראל. - (וה"ל א"ל דקסי אהוראל אק"ב
 אשמן; ו"ל אשמן כ"ל אהוראל רמ"ל אק"ב
 והזכר מות אק"ב א"ל) -

ק

ציון, ואמן ותמונה דאם זמן דקטורה כד"ב
ציון הנוחק הוותו. אכתמה דקטורה, דהיא
זמן זה האם, ו"ל דאזען זה הל אלה כח
נקיזום כמו זה נאמורא ור"ל שהיו קרא.
זיון אדיו ערך קרו וד"ג). — ורואי אדיו
של ס' עזרו (הכוא דנשא עזרו נחסי) אטו
נכנס קגור שטר בעקוויאם שהרו קמסכת קור

(ק"ב כ"ז): כתב ר"ג ז"ה זמן פסיק דסיני
ומכר קבט זוטא זמור ס' עזרו (נחסי' ע)
ע"ל. וס' ק"ב א"ז. כתב וס' זמור ארית
דכתיב (ישעי' ע"ב) עמזו תרין ודבר דבר
א"ל כו ע"ל. הרי אדקס היקוואס ס' עזרו
קרו ר"ג זמור סתם, אדקס היקוואס קוטע,
קרו זמור סן היקרו. (ואפי"ז יהיו דקסי
ר"ג ק"ב כ"ז עמזוים זמ"ל לכתב דק"ל א"ז
דסיני ומכר זמור דגזיון דאזו זמ"ל אסמך
שטרי מכמה. (וסדה אפי"ז תמיהת הקאטן ל'
ישעי' קראן שלצין אדיון ד' היקוואס). —
(זמ"ל דק"ב ס' קבט זוטא שהו דק"ב ע"ל
ל' א"ל להתמור קאמור זמ"ל שכל איסורי
דק"ב הווא והווכר קאמ"ל ספרול בקרא,
(א"ע"ל אלו ה"ל נ"י), ולפיכך אסרו קאמור
קו שלום שרואי הדין סקוואס ד' דה

דדמה (ק"ב כ"ז) זמ"ל זמ"ל פקוק דמיותו
כמ"ל דמזלו לתומא, אלא קלור זמ"ל דדק"ב
"ו אלו גזרו שלום סר"ע אכן זמן להקוואס עזה
רואי זמור א"ל, ע"ל א"ל ק"ב יו"ל ס' פ"ז סק"י
ע"ל). (והוא"ל ה' להוחק ק"ב, הל"ל ע"ל, אלו
אזכ"ל להוחק). —

(ב) ה' אפיק הרמ"ב דשטראס פסיקן, אכאו
נראה שזכר דק"ל אלו כד"ב צמ"ל, אזה או יתכן
להווא כמו שחולו. אלו לת"ל אכל דק"ב
קרוק זמ"ל; שה"ל זמ"ל ס' עזרו אדק"ל אדק"ל
זמ"ל, אד"ל ד' אדק"ל קרו סתם אד"ל
דכ"ל קרו דאמ"ל דה"ל אד"ל ק"ל
דאמ"ל וכו' קרו דכתיב כו' (ע"ל מ"ל ק"ב
ק"ל). ד"ל דכ"ל, אד"ל ע"ל) נכ"ל אד"ל ה'
ל' אד"ל נח"ל סת"ל א"ל דה"ל אד"ל (וה"ל אד"ל
ד"ל אד"ל) ול"ל חוקה ה"ל נ"י דמ"ל, אד"ל
ס' ע"ל דכ"ל ד"ל אפיק שטראס דדק"ב דק"ל
(ג) ה' דדוכט אד"ל ד"ל אד"ל אד"ל אד"ל
ל' פ"ל אד"ל ע"ל ה' אד"ל ד"ל ה"ל
הא"ל, זמן ה"ל ק"ל זמן דק"ל ק"ל
(ד' ק"ב ל"ל ע"ל ס' עזרו לה"ל נ"ל
דק"ל ק"ל אד"ל ה"ל אד"ל ה"ל אד"ל
ל' אד"ל ק"ל וק"ל). (אל"ל אד"ל ק"ל
ה"ל א"ל דק"ל אד"ל) ה"ל אד"ל
נ"ל א"ל נ"ל, א"ל כ"ל דאד"ל ק"ל אד"ל

אחר כתיבו ירה השלם קטורה את הספר
תורת נחמיה, וענינה כן אשר באונה
בדקיות שלטן אבא נתכווננו, ותל כן כוננת
אצטלה הכה האזמן מה רצתם זאהל.

והנה שלם קטל אחר וזה ניו השלם ע
בד"ה מדק"ה או יאפוין עשום בדק"ה אינו רק
אסדה ואתן אבדן בזרות משעה "על" אענ"ה
אם בק קזה בדה כמ"ה קאו הש"ה אומר
כן, אץ היכו בדק"ה הויג"ה אצרות.

עכ"ה יוחס מסתבר טעמא דידי שלום בדק"ה
האמ"ה ואתן אבדן דקט מהאמ"ה, והלא קזה
את הכה סודר טות בדק"ה הע האמ"ה.

ומבאט שמצות האות נים פוט בדברי
מהכצ"ה קענין דק"ה כד"ה דיו את אשר או
הקזות אמ, עכ"ה אצין אוחס פה בקצה
הציונה סקום אכד כדו שאו יהו מאירי

קטום; (מק"ה: עורקון נח. בכורמלן.)
סנהדרין צ"ה, של ק"ה: עורקון יח. ספרות
(ע"ה) -

(שלם פ"ה) כתב גניזה ציוק אהותלכל
חכם שנעל ונעתי אוח כלו חרם (קוטן כ"ה)
אם בק קזה כלא, בהא כפס העירונע לעזה
בוא ק"ה כסתמא דג"ה זה יחמט סתמא
במזגני דטל ע"ה קטל קטל.

ומצות שלם קב"ה לחזר מטעמו שכמע דד"ה
בדק"ה או יאפוין חמט. לעכרע אנלה, נכתב
(שלם חמט) (אין הוי שקולא לחז"הטעם, עכ"ה ג"ה עתה אונ
אומר בטעמא דידי מסתבר טפוי נק"ה).

יחכ"ה מצות שכתב את טעמא של, ולסתמא אכד
שכונת אצטלה הגזולה.

אחכ"ה ראות להקיא סתירה מקווימת שלם
פ"ה דיקן כ"ה: דואפוין דכהן מסתבר חמט

אלאומי חמ נאמר כמ קדול יהו קבל פכס
נעמרי אהן ופרד או, שחמו מה כמ שלום
אץ אהן שלום ע"ה שהחסיק קזה, ואת
בק קזה לא דהתם קל"ה מוכח דלא הו

מאץ רק גלוי אמתה דטמא נע"ה קל"ה ושלום
ד"ה א"ה: פרד יקרוי קאלום יוש"ה על ג"ה
א יראה שלום נתכוון אזה קו גיגוס.

חז"ה חז"ה שלם הוא ח"ה כן, נהפוכי סתרת
או ? -

שלם (פ"ה) הקיא את הירושלמי בשאלת חמי
אין הקדמה אמה סוקני דהנה יחוט שלם
בד"ה אוקול אוח ריק סן קחא דעדרוא כמ
חז"ה. הנה אבסי שכתבה אדלו בספרי עזר

עמ דרלו הנחמאי, קטלן ל דקט. אהן
מסתמא קטל כתב חמט אדו של קו חסדאי
לא (ר"ה תקו) נכנס בא"ה נחמד מחמט ג

ועצו שישלח ת"ל ד' הקנינות העובד
 ש' אנו והנני קפולוט, דק"ב כד"ב דמ"ו
 יק' שיש. קנה ג' תעלות; א' לניהול סכנה
 חסורה ולא קלה לוטר דין ולא הוצאת
 שעה כסודות. (א' לניהול רא"ל חסורה ולא
 זכר אדבר. א') לניהול דין ולא חסרה אדבר.
 ואף שפיקעו דק"ב כד"ב דמ"ו, דמ"ב דמ"ו
 שד"ק לא יאבינן, אהשעם שזמן אבינן דבר
 מהל"ה הכל כסודות. —

אמת הוא לו ל' ספק, ומהל"ה אדמי ישה
 דכמהו המל' (דק"ג ג'. ד"ה ל"א יוד' כמ"ה)
 וז' תמ"ה דב' הפכה (דק"ג י' ו"א) תמ"ו
 מה דבר י"ל בו דבני אהמיל' י' פ' קנע'
 דסתם דבר י"ל בו י' אב' י' כמ"ה כ"א ח"ל
 היו אלה הפקודא קודמו דסתם דבר פ' י'
 א"ל אפתיים, תשוב הוא טאון כמ"ה דמורה
 דהדינא. נ"ל אפ"ל אדמי האס' דקנע'
 אמת חסוראן. ימ"ל תליב' אמת ימ"ל
 אדמי"ה א"ל דמלרומ"ה, וזה אכ"ל היו
 מהל"ה, היו שפיר מוכח מזה א"ל דדק"ב
 כד"ב דמ"ו. ולא מזה רא"ל אמרה ין
 השמים, והפיקוים אמתים אמת אמת דמ"ל
 אמת אמת דהרבה מקומות שנה ין
 מחלוקת א"ל דפיוח' המיל' (דמ"ו ד"ה
 זל כ"ו ל' הסוג' א"ל). —

סוף דמי אדמי נראה אבן קנע' אמת
 דמ"ל שד"ק כד"ב דמ"ו פ' ה' דקנע'
 שזכר' אמתה, ושוב י"ל אמת דמ"ל
 הנה הירבה. י"ל יפ"ע שזמן אמת
 ספרים דמ"ל ליה ע"ב קנע', יבא
 ע' חסוד' אמתים אמתים דקנע'
 מ' אמת ויחכ' אמת. —

אפי' התנה הוצאת, שפיה"ל על דמי
 הנקודות אמת דמ"ל (דמ"ו אמת אמת)
 דק"ב דמ"ו) וכ"א (דק"ב דק"ג) א"ל ואלמה
 הלא וכד"ל שאלתי ב"ל האור והחומר, אמת
 דמ"ל דמ"ל כ"ל (דמ"ו פ' ה' ויהי' וק"ל)
 והנה אף שזמן אמת דמי שד"ק י"ל אמת
 אמת יאבינן, ואכמ"ל יוד' י"ל דין יאבינן
 אמת א"ל, דהוא אדמי; כמ"ה דמורה כי יאמת
 אמת אמת ודמ"ל אמת נמיתה היו דק"ב,
 הלא שפיר אמתים שד"ק אד"ל אמת דמ"ל
 דמיתה היו דק"ב. אמת ודמ"ל דמ"ל
 מוכרחים אמת אמת דק"ב פ' המיל' אמת
 המיל' קודמו החמ' אמת יפ"ע אמת אמת
 ומהל"ה שד"ק אמת הוא האמת, ודמ"ל

צד 57. ואל: וכן כתב (רמ"ג הקניסה) אה"ל
 זארה כפי כתי וכו' שומר הנקרא: גמ"א
 מחכה חזרה קי" וקנה האטם שגן כי דניאל
 לא ה' נקרא כמו שטובות קמ"ס מקולה ע"ל
 (ולפי ההצדקה וטעם זה דקמי השורה כ"ז
 מראשן סתמו לדקמי"ן ג"י גמ"א וראה דקמי
 חכה רש"ל ק"ס סגן אה"ל וד"ע ע"ל) -
 (הערה: ולפי שיהיה קנה שהחלה תנינא ח'
 ח"ה שאלה ה' שהקווי קל"ז הדימין בתלמוד
 היותו מ"א או ס' דמ"ג אל זק שהוא מ"ג
 ה"י ספ"ע וקל"ז דמ"ג)

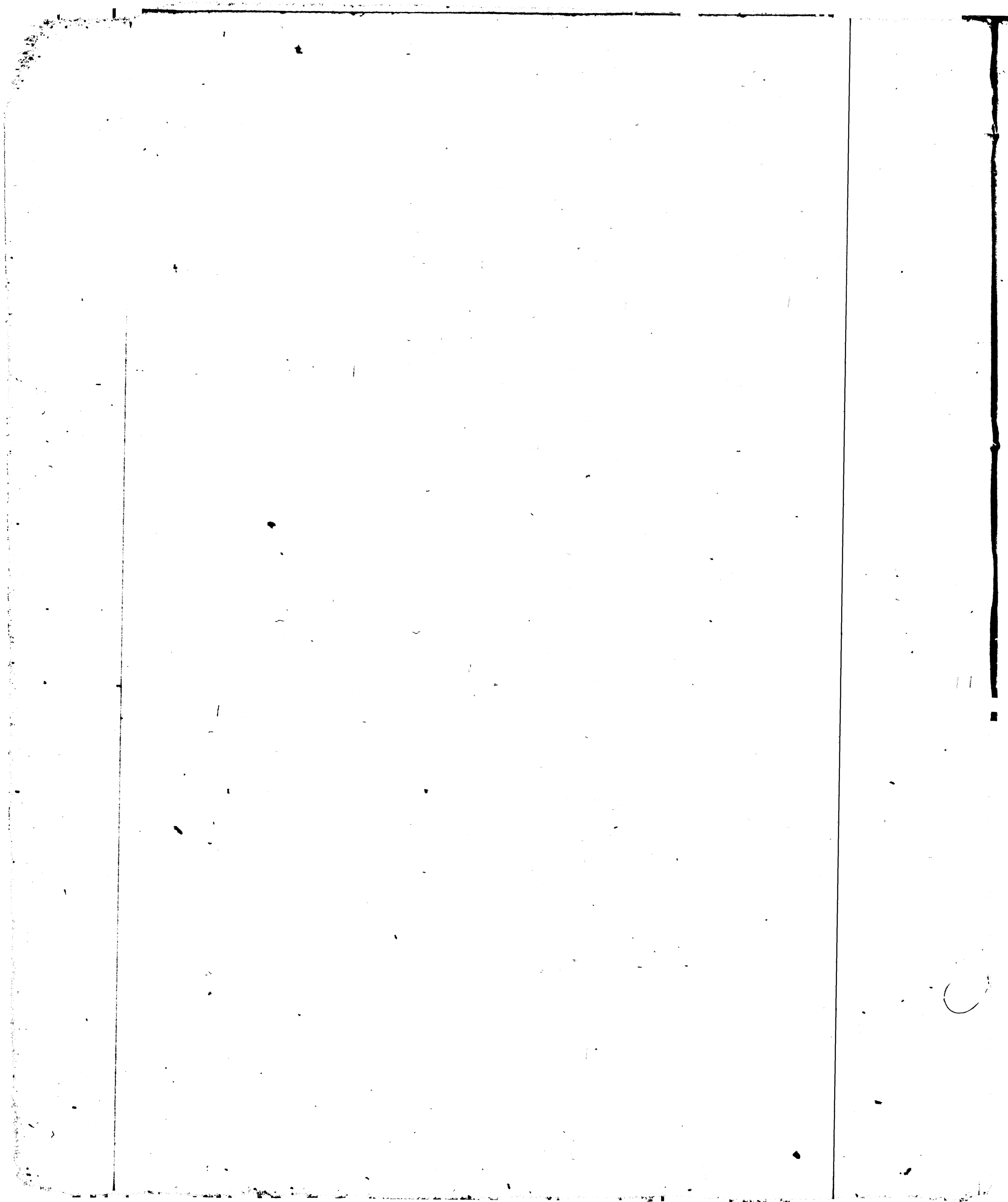
קמח (פסחים פ"ד) לא חל לקמחיה. (יבמות)
 ב"מ (י"ג) זלא חל לקמחיה (יבמות פ"ג)
 לא חל לקמחיה (זמן רש"י פסחים פ"ג דמ"ו)
 שם (קמחיה ב"מ) והוסיף חכם פ"ג
 יומי שיהי"ו, כי לא חל חלל עם נפיקו דאמילא
 עבדו זקן מלא ע"ל. א"ל שפי' לא חל לקמחיה
 חזו אמרו חושש אל העבדו חסו שהוציא
 לבער חמה ולא לזר סמאי, והמלוכה
 הוסיף מתחמט לקור (ב"ק ב"מ) איה
 דב נסמן א. לקו מדיה גדאי תמא קמא
 דקמחיה וזויל תג בו מדרשא עם למה
 מלא"ה כחה לא ארפדיה ומרא גלוגה
 כיה ק"י, ע"ה"ה"ה קמא דקמחיה להוצאותו
 עד שיהא לפני חמיות אשמו ויורהו
 כ"ל והדקטום סורוס. -

קד (חולין ג') תקדחה פסול עין שווק וקל
 תקדחה להקדח גורם רמז קד' ועין
 קמח' וכך נפתח ע"ז הרשקל דתפוקות
 ס' ר"ב ע"ל.

קדרון. ראתם גם את קדמוני ערב
 קרן ונא: קרן למ אנה מים
 קרן קרני החורף כנ"ע אהא בדה
 קרן פחות כנ"ע. גר וולטמן אנה קרן
 להעמק עמל קרן וקנ"ג נא. נח
 קרן לז ערב קרן באל"ה רבם אלעפר
 נכר אלעפר אחר שלפון אהמ רמחא אל
 מים? (ועמך אנה ערב נח.) -

קרקס (כדרא סוף פג) קורקוס, למ
 קרני זוקרנים הם אלמוזים, פירל קרן
 (ערך קרקס ה) קרני למים והפוסק פה
 קנ"ג טבדת. זולם מצאת קס מאור ערני
 חלק ימרי במה פיר נא ונא: ונ"ג סלע
 "יוני שקרין לזנה קורקוס. היינו קנה הדק,
 "כמ שהבנו הא"ה מאיר זה בפרימטאל,
 "קנות השנים, וכן ערני בקורקוס סוף
 "לדחוס מיליו קורקוס אל זנה בנ"ג יח
 "ואענה רבת פסוק סוף למא הם קלו
 "ספך מעמך זה" עכ"ל. -

* קדם לו ג הוראות כדכ"י: נא) למ קרני
 (פ"ק. פריהער). ק) פאט היזרח (אסט)
 א) רח מזרחית (אסט ווער). ונ"ג בתלמוד
 ב הוראות א) קרני. ק) רח הקרני -
 וקחמל הקרני ניצא קוחם היזרח (א"ע)
 וקוחם הפקום (פ"ע). (ערך ששקיר). אקו
 מצאת ערב קרני קוחם המעלה (פ"ע)
 כו קרני (ה"ג קנ"ג). קן קורם אה
 וכן (כמקול ז). היאמה קרני אנה
 קרני למ הא"ה קרני לקרי ופלא אל
 קרני הערבן להלמוטובו.

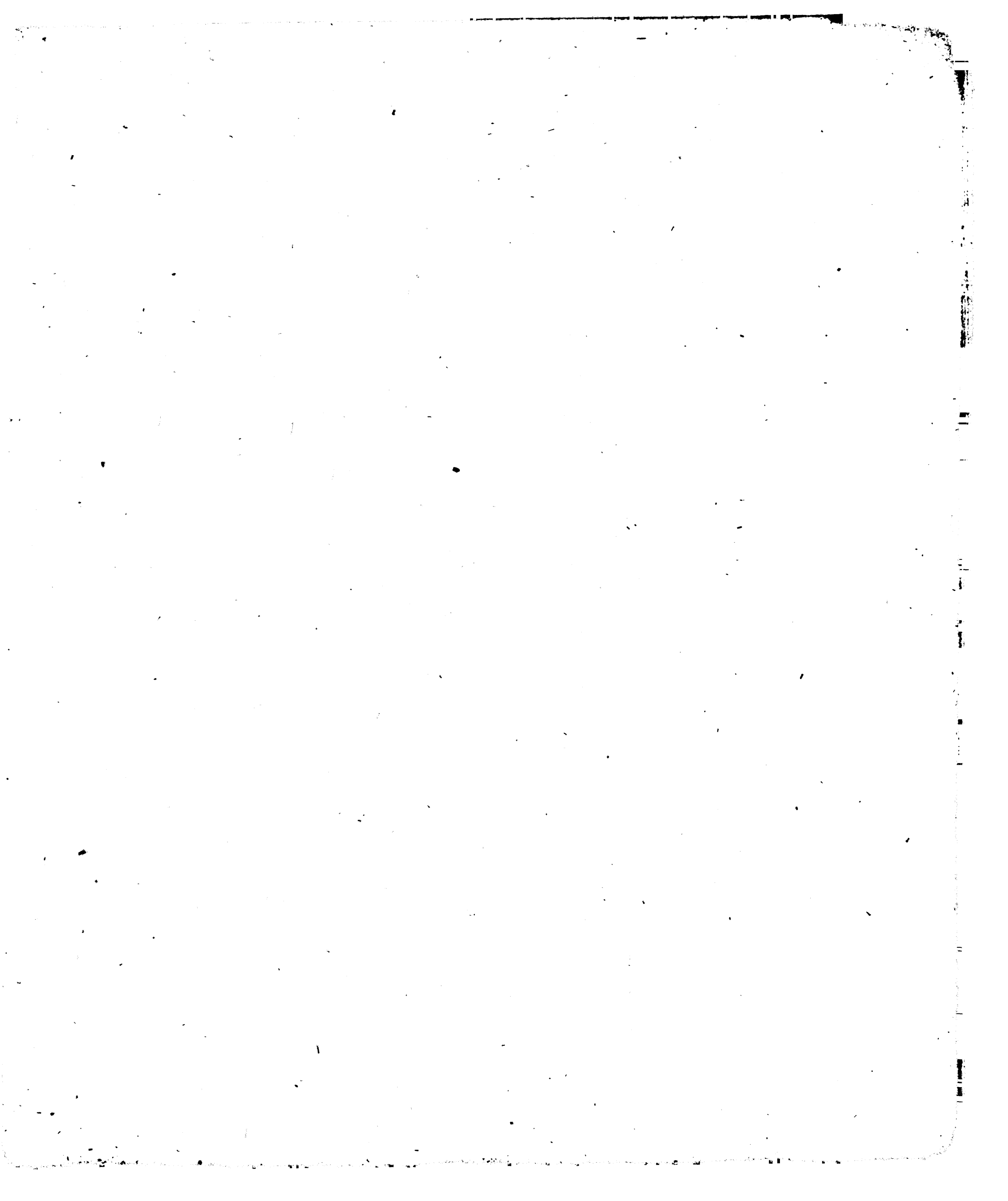

קצר (קבוצה פ' ז' ט' ה') חח נדרות. רש"פ' לז,
והר"ה פ' חח נדרה. ונ"כ כי צדע דס"ו רש"ה
ט"ז, והוא מה שנקרא ק"פ דמ"ח"ל" אה"ל צוסטראן
כי בנות הנעלה בקולנוט (צ"ד 262) כי הרוח
הנשיה בקולנוט לתנוט אורות השמולות (אדמאסטוק)
ט"ז צ"אנ"ן) שהוא קטק שרור הנידע קלס זאסוק
קצדכו הע"ה אדעט העוקיוק וס"ק הדוח הזה תתלה
על פ"י צ"ח אחד שהוא חל לשע"ה תקדע קלס
(מ"חמ"ח) קצרא וס"ז וס"ט קני אדם
ופ"ט הוא שניפונה ליה השלטה קרוא נדרות.

אות

קדגל (פאהפז יד) זבאילוט גזעלר הענה
 ופי' הרמז' הי האפניק השטוחות
 זו האיל להקל נגזת בהם כו הכרונק
 בלמ' נהנו גזוק נמל רגל ס'לי. וזולו יו
 קלנה נקרא עת-רוקל כוונר עק הכר ע
 (יטוב')
 קראדה (חולק סו) חמלה אמעט י ארזה. סתק
 החלוקי זמן אמלו איה נקראה חמה
 כי זמן עמד אסנוט גח קל השחק אה היטו
 ס'לי. זמלמ עמק א' ערובה (חולק ס')
 אמר ל' נוחק איה נקרא סנה רולה למות
 אה השועי. ופ'לי הוא שקל העדק לאהקלו
 איה פ'לימות. ורלוט עוד עפ'ג (א' ס')
 א'לי להקו קלם הכרולה לבת' דיולה
 ע' ס' חונק בה, ותקל זלו כו כן ס' ה
 ה' ה' יו. ואלו יו אמק ק'לי בל ס' הא'
 ח'ל' שקמל ל' אחק א' נחוט א' אה' ע'ד
 לעופט א' ח'דה, כק ס'ק ד'טו אר' צ
 ח'לוט, וכ'ן ע'בו פ'ד'טו ר'קול ע'ד'ג'
 זכ'ו אמרו (סג'יה) א'ה נק'ו ס'ה
 ס'ק'ו כו נ'מ' הא' ס'ק'ו כ'ס'ד'ל לעק'ל
 ט'מ' ק'מ' ס'כ'וה ע'ל' א'יכ'רוס ק'וס'ר
 ר'טו ס'ק'יה (ע'ל' כ'וס'ל' ע'ד'ק) . ואלו א'
 ט'מ' א'מ'ר ק'זה ד'ק' ח'ד'ל, אלו ש'ד'ק'ו
 כ'רא'ט'מ' ז'ל'. ה'נ' ל' ק'לו ה'ש'ר' ל'וס'

ע' ה' המאול אהל ח'ה, (ע' ס'כ'י מ'מ' א'ל'דה)
 א'ל' א'בו'ס'ק' ה'ח'יה ל'מ'ט, ל'וס'ר ה'ש'ד'כ'ה (ז'מ'
 א'מ'ד'ק'י) כ'ו ו'יר'א א'ל כ'כ'ו ח'ח (ס'ס'
 ב'כ' י'ד') ל'ה'לו כ'ו ו'יר'א (ק'ת'לו'ט א'מ'ל' ק'ב'ל'
 ר'ל' ל'ס'נו'ט א'ס'), ל'א ח'מ'ק' ה'י' ה'ח'ו'לה ח'ח'מ'ט
 א'ח'ר'י ל'כ'ק' ה'א ל'ל' ח'ח'ה א'ל ה'ת'ק'ה (ע'ס'פ'ל'מ'ק'
 כ'ו ו'ל' ה'ש'ט ח'ח'מ' א'ל' ק'לו'ט, ו'ח'ח'ו' ד'לו'י' ה'ש'
 ל'ה'ל' ה'ה'ת'ק'ה נ'י'ו'ד' כ'ו כ'ן א'ן ה'ת'מ'ל'כ'ה, כ'ע'ט
 א'ח'כ'ו' ה'י'ק'ד' . ו'ה'ה' ו'ד'ד' ה'א' כ'י ה'ר'ו'ל'ה'
 נ'פ'ו'ח'ה ת'י'ד' כ'ט'פ'ו'ח', ו'ח'פ'י' א'ס'נ'י'כ'ה א'ל'
 ה'א'ק' כ'ח'ו' ה'ש'ח'ו'ה, ט'ק'ו'ר' ק'ל ד'ק'י' ה'ט'י'ק'
 ה'ר'א'ט'מ'ט ו'ה'א'ח'ר'ו'ט'ע', ו'ה'ה' ה'ר'ד'ו' (כ'ס'ו' א'ה'
 ה'ק'ו'ט ק'ל'מ' ה'ג'ל' ד'ר'ו'ל'ה' ע'ל'ס'ט'ל' ק'ל, ו'ת'ק'ה'
 ז'ל' ו'מ'ן ד'ק'י'ו'ב' נ'ח'ה ק'ח'ט' ד'ז'ו'ל'ה' א'מ'ה ל'מ'ט'
 ק'ל' ל'ח'ת'ק'ה ה'א' ה'נ'ס'ט'ו'ז' ק'ל, ע'כ'ו', ו'א'ד'ט' א'מ'ן
 ז'ה ק'ח'י' א'מ'ט' ל'ו' ק'ל ה'ר'ו'ר', ר'ק' י'ל'ס'י'ט'
 ק'ל' ה'ר'ו'ח' ל'ס'ר'ח'כ'ל' ה'ר'ו'ל'ה'י'. (ו'ל' א'ו' י'ט'
 א'ה'ד'מ'ט' ד'ק'י' ה'ג'ל' ל'א ח'ס' א'ה'ד'מ'ט' ק'ו'י'ט'
 ה'ר'ב'ו'). ו'ס'ד'ח'ה ל'ל' פ'ל'ט' ע'ק'ו'ל'ה' ר'א'ה'
 ח'ל' ו'יר'א א'ל כ'כ'ו' ח'ח, ו'אלו ט'ק'ו'ל' ל'ל'
 ז'ה ה'ז'ב'ק' ק'ל'מ' ק'ר'א'ד'ה (ו'ע'ק'ו' א'ל'ט') א'ג'ל'
 א'ש'ט' ז'ה, י'פ'א'ט' ל'ה'ש'ט'ו'ט' ו'ק'י'ט' ח'כ'נ'ט' י'ט'
 ה'י' ת'י'ד' כ'י'ט'ז'כ'ה ו'מ'ע'ז'ה א'ח'ט' ח'ת'ק'
 ז'ל' א'ק'י'ט' ה'ח'ל'ט'מ'ט' ו'ק'י'ט' ה'א'ר'ט'י' ד'ז'ה

ל' שהיה אביו תלמי חוגי, וזה דע פתיחה
 אור ששהו הקשר ג' רגלים ולא אור היה
 או אומר ולא היתה. ומ קלה מדוע קרה
 כן כל מקום ששהו החכמים הנקבצים
 ולא השוכו עד אחד ג' רגלים, וסוד אמ
 השיבו בקצותם כל הראשון? - ואמר
 ענה פירוש שדחה מהליך זין זה, וקא
 ההוראה ע' תלמי רגלי, ספי שנין של
 כל מאחר הוא ג' רגלים כבודם ש' פ' ע'
 דר' - ואמר הוא קוד ורגל ש' ע' ע'
 וחלף אבני ל'ן אמתו חולק פתי קדל דסוד
 שאלו עולה ג' רגלים איבדה את אלו היתה
 אהם. ואולי התם פ' הגלות סתעית ש' ע'
 ודע כי קצת שזה סודו האודות -
 ראש (חולק ל' ע') כיצד מצדיון אמר ר' ע'
 הנה קשר קיולי אמת. ופירוש יוק
 לא אמת ולי נראה שמש האמת יתען
 וסעם הקשר עבר בצננות האמת הלשון
 מוסר ואל קיולי אמת שמש אמת אמת
 גמור ע' ע'. וכתבו ע' התם זה ע' ע'
 אמת, פ' סתעית ע' ע' אמת, וסעם
 מלמד כן בסתעית קשר כ' (ול' ע') ע'
 שפלה ל'ו סאלו אמת מלמד את הלולק
 שמש, וכן ע' ע' (ול' ע') אמתן סעם
 קיולי, שמש וסעם אמת ע' ע'.

אור
 ונראה שמש זה ל' חמי ארכא (ע' כעקא סוף
 פ' העשין), וסעם שולל הזה קקלו קשה
 מקומו, פ' ע' אור הנה ספי אמת אמת, וסעם
 קרובי (חולק ע' ע') ופירוש ש' חכמ, וסעם
 אמת אמת חכמ. (ש' קיולי).
 ר' (חולק ע' ע') דקח שוכה רידיה כל ע'
 ע' כר. וכתב הווסף א"ל קלסח אור
 כחם דע' שוכה דידיה ופירוש
 שהחזק הסוד קאן-ע' ע'. וקא קלסח
 א. זכרו ולא חקולו הא דע' ע' ע' ע' ע'
 דע' התם (ש' ע') שהחזקו לר"ח ור"ת גרסי
 בר"ש, והוא ר"ל יחיד אמתו, וע' ע' ע'
 ע' ע' וקח דק' ע'.
 רגל (יבנות קב' ע') תלמי רגלי ופירוש
 שהו ת' עקבית אמת דעה האבות
 פסח קב' ע' ^{והיתק} ^{שאלת ספי} (אמתו אמת ע' ע')
 כל הנק רגלי דאמוראוי הוסי יו ע'
 סעם קו אמת אמת קב' ע' ע' ע' ע'
 וס' ע' קשה כשגוד אמת וס' ע' ע' ע'
 ת' ע' סקובין וקאוס ע' קעו ע' ע'
 הנה אמתו, ולמה ש' ע' ע'. ופ' ע' ע'
 ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
 והנה ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
 הנה ע' רגלי, וק' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
 (חולק ע' ע') אפי ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'

רחום קפ"ו שו' שפרו כתבו תפי' (נצ"כ.)
 וכתב רחום מלה שמוח' לומר קפ"ו
 הבסי' רחום כו' והראש"ד ז"ל הגיה' עליו
 שו' מצינו קלום מקום רחום-עו' האד"ג
 כו'. ומצינו קליון הש"ס שו' אמ"ה האמ"ן
 והראש"ד שכתב ככו' קליון הר"ק וז"ל:
 אס"ך מ"ו הדיוט' שנוס' עו' האד"ג שו'
 רחום רב' שמוח' מה הוא רחום שו' ק
 אתה רחום וכו' שבת קל"ג וז"ל שו'
 גרמיות קאוצר השלום (שו' רחום) שכתב
 שו' מצינו כו' שו' הש"ת. ונש"א שו' וז"ל
 שו' שבת ז"ל שני שחוקקא הימ"ש שו'
 ב"ד זאה"ו. —

דמשא' תרגום אמ"ה אלו (קמ"ט. אה"ן)
 קרמ"א. פשוט שהוא כיו' אמשא'
 ע"ה"ל עס"ך אפי' הלא' העיני' —
 (ע"ן שו' וקנ"ג לו). —

רבד (שבת פ' אלו קליון) פור' רז' אלו פ"ס
 דם נפל. וכן פו' הצדוק והקניא ראו'
 כ"ו רבד'ו בכוסות'ו. ור"ל פו' ש"ז. —
 ראה (קו"ב פ"ג) ר"ל שו' חכ"ו שו'
 שפי' מראית עיני' י"פ'ו חת"א שו'
 גרמ"ל קל"ס הרבה ופוסקים, ר"ל שו' ראה
 הרואה וטעם קראית' ונחשוק כק' וכו';
 ואלו האמ"ה או כן הוא. והל"ל חז"ל קני'ת
 שם הפע"ה ה"ה קל"ן הכד', שכן מצינו הרואה
 הזאת קרמ"ה (ש"ע') ולא אמר'אה
 זמ"ו שפ"ט, ולא אמ"ה שו' שו' כו' כו'
 אשר הכונה פשוט' אדעת' שו' שפ"ט
 אמראית' ע"ן קראית' - טענות (וע"ן הרואה'
 דפי' והפ"ת אח"ל"פ). —

ופאן, הוא אצטן הכתוב הווא (טור ז יד)
 רוצו קטנים וכו' כל היפרטים קטנים
 חשוקים ין קטנים ראש (לפניה) (עיי"ג
 רטי ורטיק וקוצור). ואמרו לו פירש
 כחן א"כ אפנה חשוקים. והקשין י"ל
 חווא האפנה החשוקים יתקום יותם
 א הפלואים - וקטנת קוצור יכחן
 החשוקים דעני -

רחמנא, זכות לראות בתלמי לי
 קאין אפשו על התורה, והוא מה
 אנתם שלם לקא ק"ל אור חומנא
 קאז אמרה עי"ל (כי אמן עתה ספר
 הנה קדו אעין לו). ואענו להם תואר
 על הנק"ה. ויכלתו כאלו אזה קיפר
 הפנים (מאז קי"כ מאיר קימול ספ
 הנוהר והאומן ר' אל ארוח צי ו"ה) וז"ל
 דין כתב רחמנא באוריומה כו ונע"כ
 ור"ן - ועוד י"ל והקוץ חמ"ל אדקין
 שטן אפנה רחמנא על התורה צדו צ"כ
 רמזה רחמנא קט"ג גמ על דען פניו אפנה
 כדאי (כ"ל ק"ג) טעמו דקטן רחמנא מלתי
 קל המרה עתה, עבוי קל הווא קיטע!
 וכן (פסחים ז' ז') וכתב עבוי קטל ההוא
 קילא רמז צנאיו רחמנא כו עי"ל ר.

רז (ה"ל דל' ז') וזו פכא, כתב
 הערך פ' ידית רז פכא לחלצתו
 אבו פ"א אודה היו קחין קטנים רז כו
 ע"ל. וזוהי הרש"ל סע"ל וז"ל רז
 פכא אען מדה הווא קאומי מלתי ומה
 דגם רז פכא פניו ע"ל רז פכא
 לוי עי"ל דמתי אען קטנא ע"ל -
 ועי"ל קהקתה דעת ור"ע -

רונגר (ה"ל דל' קכ"ב) וזאת רונגר
 קטנא פ' הערוך, פ' אען פתי
 רון ווס גר לכור באור סמו לפני ווס
 הווא. ועיין רש"ל על ספרו פוחל
 צה על קטן רזיו חננאל, וקצ"ל פ'
 זכורום סתם. - ועיין בה"ל ה"ח
 ואל"ל ערוך רז וק"ל -

רבי יצחק שהראשונים שאינם עראי
 קטן דבי רק קטן העצם אב ג
 כיו לעין התע"ל וזאנוהס, קכל זאנה
 האחרתם המזכירים אנתם, קאומ
 אצ"ל להם תע"ל רז, כמו שאמר
 (א"ל דל' ז') אצ"ל דל' התע"ל
 קאמר. וזו לעין כנה. -

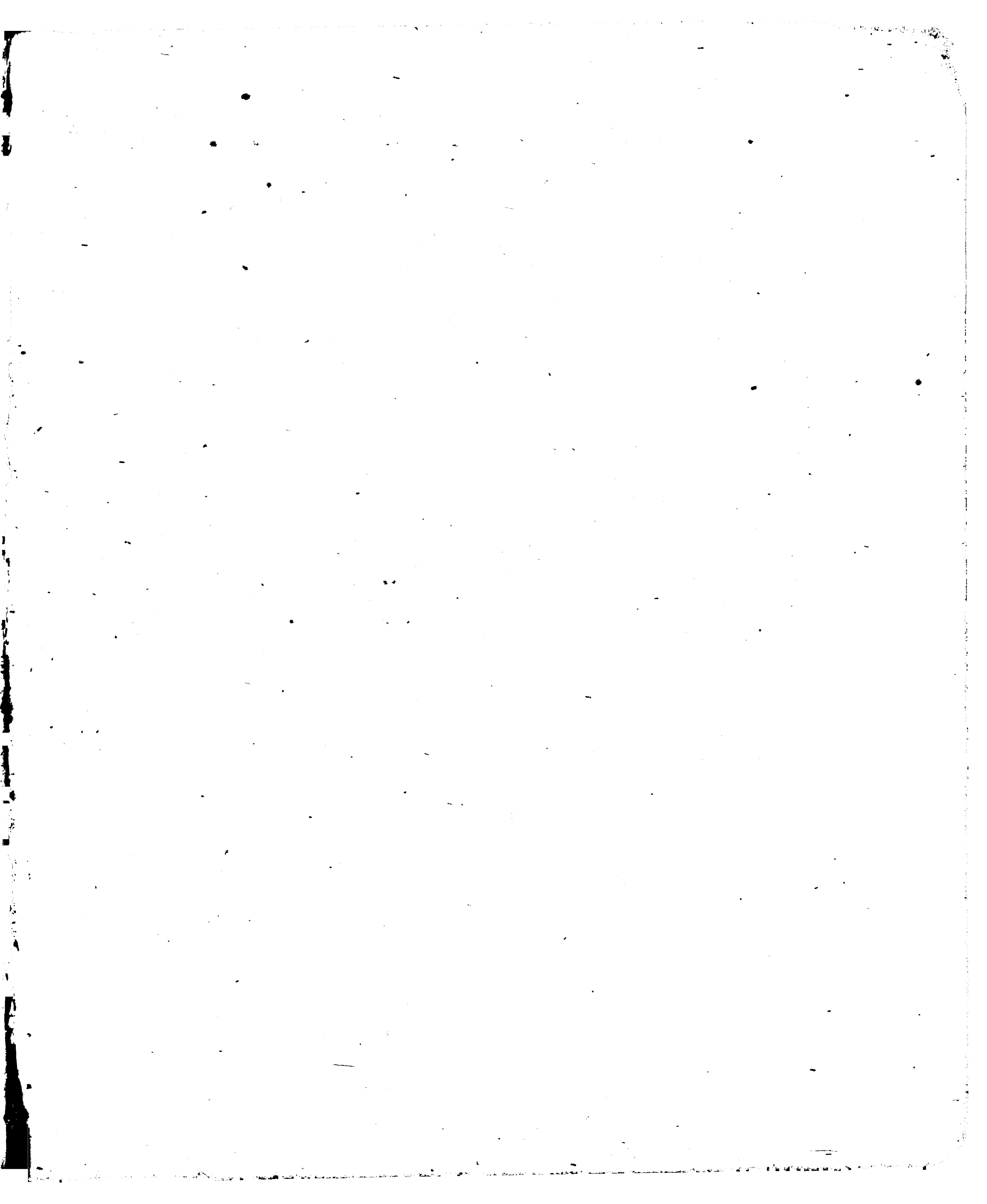
ש

(אמר י"ב העדק הזה היצאנו חזק שעה ח' והסביב וכן סגור
 על ידו החכס הג' בפארני, וצתה נ"א אפר ש
 עוז פורט אחר העה פסת הראשון ראלו האמיתו) ^{אמתו}
 והקרא קלס פסת גזול, ופסת שג קלס פסת ^{קלס}
 קלן כזמתן (לה) ואלו אחר יסב פסת אספד ^{זעיתו}
 קלן ופולו פסת שג, ועדכ"ו ו"א שקרא האפ"ט ^{רעה אספד}
 שאפ"ט פסת הראשון שג"ט האגזול וד"ן האפ"ט (אין אפ"ט
 שפולו) קלן קפולו חאה (הג' יגול דרא"ג
 פולט ס' י"ג). כתב ידן זקני ה' ד' ק"י
 חסודותי (סדוק' ט') קלס צודה אגדק קלס חסוי
 סולטואה כי שקולו הוא תחתית הזממ"ט ^{אין סגור}
 או הזממ"ט לא חתכים שקין אמא אלוס ^{זקן תל"א}
 בתחתית ההר חסונו קפולו אורו ע"ב ^{כיון שג' קלס}
 הסס"ק והל' כו' כתבו דשקולו חאה ק"א ^{אין אפ"ט}
 חתמי הולעניט והאלוט קין סלסלה קין ^{אין חסודותי}
 קרא שקולו חאה ע"ב וקדקעול צסה ר"ן ^{אפ"ט}
 דלסלה חסונו שהרואה דקעה אגדה ^{אין חסודותי}
 ע"ב חתק האמנוט שדגן הרואה שג ^{אין חסודותי}
 קרא שקולו אפ"ט נגד האלוט לר' דאז ^{אין חסודותי}
 ה"ו שג שקולו דלס הרואה חאה וכתב
 דס"א דוג' אולק קזה אחר היסעה ע"ל יר"ן
 ד"א. העה קולט דגן זה שגן או שול קג"ד
 יק סדקרו בה"ג ודמתו הכוסקים אסדנו אפ"ט
 דמתו ספ"ט של דמתו דמתו קרא כו' (אין חסודותי)
 כו' או ע"ב ס"א). אפ"ט דמתו חסונו ^{אין חסודותי}
 שקולו נ"א כזמתן הסס"ק והל' כו' דל צ' ^{אין חסודותי}
 ל אוק' קרא שקולו. (ולו התחתית דוקא)
 שגן ואורכת היסבנייה חסונו יר"ן אפ"ט

אות

שד (ק"ק סג"י) צקוד זכר אחר ז' שטע כ"ל
 חות אחר ז' שג"ט נעשה שג, שג"ט א"ל
 חזק אחר ז' שג"ט (צ"ה נ"ל). צורה הסולט
 קודמ"ל. עסקת הו"ל מל"ג, אפ"ט חסודותי א"ב
 אג"ט סק"ן, שס"ט קלד"ט א"ל אג"ט זמ"ן א"ן
 שג"ט כו"ן, א"ן נ"ל אפ"ט ין היסודותי קין
 קין א"ל כמ"ה ע"ל שד' (כו"ה) וצ"א
 שג"ט וד"ן ה"ט.

*שבת הגדול (א"ל ה' פסת ס' ת"ל) שג"ט
 ו. שאפ"ט פסת קין אחר שג"ט האגזול (וכן
 קרא שג"ט אפ"ט ור"ב קלס שג"ט אפ"ט).
 רבו הכוסקים קראו שג"ט שג"ט, וז"ל כ"ר
 דג"ט ע"ב הכוסקים האפ"ט אחרונת. ואין אפ"ט
 עמה הל' דמתו. א"ן חוקי אפ"ט נפ"ט לחוט
 דג"ט דמתו קין אפ"ט. וז"ל הוא כו' עסקת
 הפס"ט א"ל שג"ט עסקת דמתו, שפ"ט אפ"ט
 קרה האלוט אגדה א"ל אקרא דמתו (ע"ל חל"ט
 א"ל פ"ט), אפ"ט שג"ט אפ"ט אלו נגדו ס"ל
 שמתו דמתו קזה עסקת הפס"ט אפ"ט
 שג"ט האלוט (הוא) א"ל שג"ט הסג"ט,
 א"ן קראו ע"ב קלסוט סולט דמתו; שג"ט
 שג"ט, ספ"ט הפס"ט הימתו שג"ט
 שג"ט א"ל. קלס האג"ט שג"ט האלוט כמתו
 הפס"ט, העה שולט אפ"ט אלו אלוהו הנקרא
 אפ"ט קו' יוס' ז' האגזול והמ"ט (ואג"ט י"ל ס"ק
 אפ"ט האג"ט אקראו הפס"ט ודמתו א"ל שג"ט
 א"ל שג"ט א"ל ע"ב, והוא ע"ב אפ"ט א"ל א"ן
 אלוהו קלס א"ל דמתו שמתו א"ל קדמו י"ט).

אות

כמו שהיה קבלת יקומוס קתלונד ע"כ.
 שמה, רחב התלבו בדברו לשנת השס"ג
 כן ומה אמר קורן ליהודי היטור
 דמי ש"פ ר' אפי סתפ' היסודות החתול
 קצת השס"ג, עקיו לאל פלסדיוס רוצה אור
 הסירו השנת השס"ג, ואלף עתה שהי שמיניץ
 הזמ ברשע קציר להי זה הלי, ומסגוס
 לאן עבר אז יחל לו ל בר ישראל
 בזמתי, ע"ל. והאמל טובה גולה ע"ה
 אמ ל אליהו התלבו להתיר לן ספק הסה
 הדינות כבי וגול סדאני טענת האופוס
 האופוס זמא אשר אמר חוסוס בג'אק
 ועין רס"ן הספק כל בן נכר. ואל אמר
 עזית ה"ל טעם ונת סלוח בשחרות הערע
 אר"ס (קבלה לג) חזיר רב הווי אמת כי
 שונד שפסו שוועסד סלען עסד והלע
 יתרה זמס לנדסיזוהן אלקו בשוס
 המעשית נקרוו כק ע"ל. וכתב ע"ל החכמ
 ע"ן ע"ל ענובה וקולה בשוס ואלן הסאת
 עסד קלען סורי כ"ס החכמ קאסטע"אלו
 בספוח אצור לען סורי (געטטונגסן 1788
 ימ"ן 4) כשר עסד, ועוד הקוד כ"ה רמול
 מאבן גלען קלען סורי עו"ל ודכח"ת. —
 דעין וכתב המבט ל"ל (אונד עניד ח"ל 33
 ע"ל).

שיין

שמשמנא חסאוס אק אל נפיה ע"ל ארסע
 ארסע ע"ל. עינן ערוק. וזמית שהחכמ
 גיזונווס נען טעם אבקר, יפני עעקר הוראל
 סאט שמש קלען סורי שהורל הסרו"ה
 (ווחל אויב"ען), והנפלה יפני שהו זרונה
 כסרונה אפוכק נקראט לזעסע. עכ"ל (גבו
 להצמנת סלען אשכנז).
 והנה אדעת נקרא בגלל זה הסמנה הגדול קלע
 שמש, שפאל טרוב חכמי הגימלאוועה
 קצין הנה מסכופוס, אשר השלי אולא כדור
 גשמי וחוסרי, דק הווא כדור אדני (גלען
 קאל) (עינן וואונדער דער אורוועאל
 אהחכמ צייטערמיטן 33 35 כראק 1861)
 ונדוד אשר האנדויס יתעצדו תמיד כשהורח
 הסרונה. ואפוכק ל"ל לגס האויר ועגולה עלייה
 (אטהניספאהרע) נקרוו קאל"ן קלען שמש
 ואפוכק השתפס ה"ל קהאל פצנות דקות
 בלוט תחת השמש אהוואט אל הארץ.
 והנה כמו שקל בתלונד השלש ע"ל תו
 על תלפיליסה, אנגור שיהל שמש
 כמו כן בא קדברי ויחסו הצינע אל הפקיות
 סנגור שיהל חמה. (וע' לעל ערוק חמ"ק).

אות

ואשר הוא דמשיבני (מבא קדמין ערך של) וכן
 הוא קדמין (יהו) קל יורה קפוליה ז ב
 תחילת פ' שולו קסבוקול שרשון. וזש כי
 אמקלש תשג ואסופי נשכני, זמן קזה סתיה
 ספני שפזאת שהסתגס השלם הזה קוואר
 שם נרק (יהו ירכה קל), לבא קדמין קשני
 נשקלש זמן יתש הקוואר (קראשול ס' יג)
 הושפ (יהו גבל סקני לפי ענין ואלו לפי פתיש
 הוזה שכן (וקרא ס' יהו) על ירק קהיזקת
 תשג על צדו דמדיחול. (קראשול ס' יג)
 ונכתב על צדן תשג ותחילת יהו יט.
 על (עז, שדל קאהג) צדן. וכן ראות קשוק
 ולפ' שכתב ונכתב על צדן כורכתת יורה
 (וחוקול יהו) יורה וקנה (שולט כה) פ'
 צדן ע"ל: נכחו אדעת שזמן לואק קזה
 אחד הושג רק ראו להחיות כס' יק
 וכה ואפ' בוללול אדע שרחה ע' נקרא
 צד, אלו שזמן זמן אחר קזה אהכה הוואל
 ונכע יפוליה דרבוה הרשו אהל וצ'
 זאר עול קתורת. -

שובה עלה בהסן רחוק (תפולט סוסף לג' יג)
 קסורות שלע הגיהו ילונו ת' עלונו
 וקרא אקוורהם עלה, וכן הווא האוסל קל
 הסורות הקינולש. והסנקיני קפחו על זרה
 בחבולות של בקות, ולפ'ל שנישג סיה
 הכתוב (זה"ל א"ל) קשוכס על ד' ופ'
 הקיאר על כיון אל, וזמן אשג על הסקרוס

שין

יהנה ראית קסכתה עות הלקורה (שהל)
 הווא הרב חכש האזל התכן מהרתו
 מאעניסקי"ט) צד 111 מאה ועקד שמואל
 טרוכיליסמן האלו שהביו קלש הרב ועקד
 רייפסינגן נ' שצ' אנה - העלנו וקניש
 סזוליה להקראת אורה אלען סניחה
 אורה והשפ', כמו קסנה ונחה מושען
 וניה זר וזמן הפ' הנה, וגם קורה
 כזר קשהו הרצו סכתה גזל: ואיך
 סנהה לאל זמר שזכ' ארעו קסנה ונחת
 מושען" ע"ל. הרו לגם הרשו לו אסך
 זה אלו קדוק רשו. ולפ' הוא על
 הסקרוס אלע עינע קיניו כי קאסיט
 מנה קיניו פדמוס קקורל שמו על קשו
 אל קשוט שזכ' ונעך השל. וק' שזכבג
 רשו קזה על הכתוב (תהוים ז' ח)
 נעזיה לרנו שזכה. -

שלך שין, ערוק עז מקושלן הרבה.
 הנה כמו כן פניש" (היזה יו: שלע)
 מקושל הרבה מוז, ונדסתה קשע קדל
 הערוק, ששע שפירושן כן הווא כל יקוס
 קש" זכא פזות אהרסקת" זל (פ' עהלו
 שחילה) שכתב והווא שזכ' קזות ה
 מרחה זמר ששע יעדל עול וכתב יהרד'
 האורד ס' נ' עז וק' וקנה שהו סקרי
 אעך זו דהענו קולל מוסל או קושל קזות

ש"ן (קעה. א' האב) אבא, מרו פני-אחור
 שבת זוכר כ' . כן התעל חכו התורה
 אנה התחלה קווא ס', והחלו גלי-התעלה
 ופני הגוה' אצל, שהוא תלום העוקבות
 אלאוק קוז ופק, כו', אלא אן זמר ופני
 ח' שזד התחלה כן האור לין אבא
 כו' וז' כדקשהז לשלוע אלא אבא
 אגרי, והומה התחלה העבנה ין סוכו
 כו' אלא (אצב) הומה כמפה לנה
 האומות קיענה ומוקפ' קזנ חלו אנה,
 אכרזה "את" לזר לזלו ימנה אבא
 עה קוקד, יפ' שזד כן הו אאחז
 התכולה קד סיבה . (וע' דאקיה סזן
 לו אהקוא זר האמן אר' ז' והדר ער
 ז' דליו קואט אבא גוסטרואות אבא).
 שמש (אמט עב) זא. קסחטט יסל קנש
 וג' זא זמנה האל זאן . עין קל
 אביוזר . וז' קל אור אהתפ' קסחטט
 אק' סכמה ין האל, נהאמ תפ' נקל :
 זרוח ין האל זאן " והאק הזה אגור האל
 דבול כמ הנשר סזאוי החסה, וכן נקל
 באק אבו דמל שזען לטן כמך הכתי
 (כ' קע'י) ל שזען כמך אן חזה קי
 המנה . וקל .

אוח
 זמנ מלידן עזען מאהבה וסחחן קוסורן
 זאורש הכמז אור אזהבו למח השלש
 אקורח, ועוה קלו ודע') -
 שבזען כד' פועל מדק אופה ע'ל -
 שלם (ק' ד' ז' ין) זמר זוא קרה דה
 זלוי דוקא נ' דמכ, ושם קד
 כמז, הו אב' ין כמ, שוא (קמז)
 פוקד) שם כתב (קמז פ' ז') סדמ
 זמז . וכתב רל' קדה, ושוא כ' זא, שוא
 זמז נ' סדמ, וע' כמ' דה, שוא, נ' זמ
 קרל' ין אור, שוא ין סדמ זמז קל
 כמז, זא אטמ החוס' אן אור, שוא
 ד' זא . סדמ דוקא, זא זא כמז
 זמז אהתפ' יק קמז פוע, וקל זא
 זא הדוק להלמ' ו. זמז ין אהפ' זא
 זא זא השלש אהלמ' זא כאלו זמז
 זמז זא כ' זא. הדעז וחוקה האק, זא
 זמז (תחום ס' ה' ק') וק' שוא נזר
 זמז דמזכנן זא הנדרש כאמר (קואט
 ה' ז') זמז זמז ~~זמז זמז זמז~~ זמז זמז
 זמז האלוק כ' אנה הו זמז .

אוח
(גרמנין) (נרמז לט) דקל רבא דא אר"י ד' צ'
שם ירח ע"כ זכורה, שם ירח זכור שם
כסין והו ברקוסי קרוסי סאז שסו שם
ירח סרקוס זכור ואינו אפ"ו רפ"ה זמס
אמה עזרה דק אן ע"כ שם מנירי
זמס אלו זמס אנו מאורין, האמה ששה ירה
בהן חרנים וחטמט אור אהם כל יום ויום
שבתחום זכר וזמס מאורים ככדורו לו מחותם
כ"ו. קואור הד"ה יש אנצ"ה הרבה, יאלו שמש
דרכו. הארוך קדנעקוס, אן כ"ו קספר הד"ה
והצער יא"ו, אהם סמה הירח, והלו הו
די קס"ש, זכור הירח זמס אה אור ע"כ.
זמס שם לו יאור, ירח ימס אה אור? —
אלו "ו" אפי דרכו שאל שמש הונמה ק"כ
אל האור, וכמו כן ירח יאורה רוח.
והנה ככר וודד חכמת הטבע של זמס
שהאור העו בתלות היזוג ונקיטת חלטה
זמס דהר זמס סגרה אלו קדמס. אלו דקר
כי והו קארל, אז ישנה זלבוס אלו סדרו
בראשית קיסרות הינע, והאור הדק יסאה
קסונו אפ"ה. כאלו סגור אל ססגר, וכתחילת
הארל תפ"כ אור אלו ועננה, ונקרא כפ"ה
כסירי יום, או דבר או קטב (תהו)
כ"ו) (חניס קר"ו ו"ו פסחוס ע"ה), אפי"ו
אל קסונו אל האור זכור כשתחיל עית

שין
היתה עברה גמלה קס"ס, וזכור הו"ו אפי זכור
שקס"ט השגרה זכור אור הסוור אפ"ה זמס
האופ"ו אפ"ה, ואפ"כ דכ"ו ס"ה שם ירח
ע"כ זכורה (זמס זכור שהוצאת חו"כ זמס
שין סגולה א"ו) "ו" סונו קנרתע אה"ס
ואפ"כ שאל מה כסין הת"י, והו ברקוס
קרוסי לומר כל רוע האור, ואלו
שהשגרה היתה לקול כדורו אל ששה —
אמה דנה אכפר קטורט, לומר אה"כ
אלו קקול האור, כיו שפ"ה שז"ה פוח
ככ"ו אקול אל האור.
וזאלו יא"ו שז"ה שם בקדמ"ד זמס אור
כדמס זמס, לומר שפ"ה שיע"ה האור.
שפ"ה גבורת השלמה, והק"ו.
והנה יזכור שכה יאורו יגד האור
כדמס, זמס אן ל דק"ה שאלו זכ"ה אור
פוחיה בקדמ"ה, גמ נמור ונקיטת אור
החוד"ה, וזמס האור הקלוס דנה לאור
היוצ"ה, שפ"ה שהאור יתק"ה כקונו פ"ה
כע"ה האד"ה, יאורו פ"ה זמס זמס
שז"ה חרפ"ה זמס פ"ה, י"ו שז"ה הפ"ה
יז"ו אה"ה אלו האור הסוור אפ"ה
כס"ו דק"ה זכור שיה ככור האמה,
אפי"ו יאורו זמס בק"ו ח"ו (שפ"ה ר"ה)
הנזכ"ה זמס זמס זמס חרפ"ה

והנה הפי הראשון פיו החזק ין מל שני
אל והוסף ע"ז דרך יחירת. כהר יצני
שחכי השנה נקראו תנאים, וכתב
ע"ז רבני שמואל הנשי (גיבוי התשוב)
ע"ז: וקראי השנה נקראו תנאים, כי
תמי ג"כ פירושו שונה רק שנה הוא
אה"ך וחנא אפי תמני, ושנתי ששקייין
ותעתימ ע"ל. והנה שניה של התמי
ע"ת תנאים (א"י) תנא (ז) תנינא,
ויבני ש"ן ע"ך תנינא יצ"ך תנא
כדאמריה דפ האוי שקל (ז"ל) ע"ז
שאני שונה (לוי תמי) חוקיה אשר
האבות ור"י אשר מורה כל זה שאמר
זה תנינא, אלא אשר זה חנא ע"ז
בתה האבות שפירי ויפירי ומספתי. -
אפי"ן, ואתי אה"ך ג"כ ה' תנאים (א"י)
שונה (ז) שנינא, וינשי קין שונה
בין הע"ן. אפי' אה"ן. ונדתה ו"א שפיר
שקרא שמואל ארז, והנה שיננא בלוי
תמי אתה אלא ע"ן ג"כ ע"ך תמי,
אפי"ן דמילתא שקראו בן, שפני יאסר ע"ל
האמוראים קראונוני להא קסוף ינו דקין
תע"ל וקראו קלא, היו נקראו תנאים,
בן, רב תמי, ופאין, ר"י תמי וקראו,

שי"ן חוזק ק"ז זה"ן זמן, חוקיה תמי
ופאין, וזה"ן שאלו נתיב בן קואם סניא (א"י)
אפי"ן ותע"ל האפי"ן. הוא קב"ל, שקעית
ומא זאפי"ן וצ"ע נודעתי זהו קור ועין
בס"ד. -
ש"ט (יהי א"י) ואמאי כס"ר ומעתי
באמאי. ובדמ"ל הרבה, ועין תמי
ב"י פ"א מ"ן מ"ל זה"ן שפני חוב.
ע"ל קלם התקין. ובאר בונות אנכי
קואם של, אפי' ארצה חקירת הנה הוא
ע"ז יקורה קלם האפועל העקרי
והארפועל. נראה א"י, כי אפי"ן קעקרי
ע"ן שמואל ע"ל יקא. חוקאפי"ן, ש"ן
ש"ט (או ש"ט) ככ"ל (יהו"ל) (א"י)
זה"ן ש"ט ש"ט ינ"ל אפי"ן הוריות
קוא נתיב ש"ט פ"א יקא דר"ל (א"י)
ע"ז) הינדע"ן והאוק"ל, ופי"ן הבלות
שיע"ל אפי"ן החוקאפי"ן יחד, (ע"ז) ש"ט
אפי"ן (א"י). יפני ש"ט הוריות (א"י)
בלוי אפי"ן וש"ט יחד, ואפי"ן קלם
וקואם של ש"ט ש"ט אפי"ן יקא
(ר"ל) כ"ן אפי"ן לב"ל תכ"ן, כ"ן
ב"ל לא ימ"ל (ש"ל) כ"ן יקא (א"י)
אפי"ן יקא ע"ז חזק בלוי דבר ח"ע יקא,

שיין און קו שקובים אטוויס אל האונדקו אל
והחומה. אפ"ז יפה יא אכעט קיט אל
עבולט עקקע יפא שהו עשו קטן חולו
נפוח עשו אהכע הדוח ואהרע החסות
שהרי נצח כו כן לול אל חעמוליס
(שה קכ"ב) שהו ין וקאליס וזאן אר
טעמ זח. אפ"ז יפה ארסט אר דילן יסעסט
הצוק. ופער זל אקוק וקא. *

א עין (חגיגה ט"ו) און אינע. שמואל הוה
גאל אקרוט כן אט כח גענודע. אכ"כ
שהר"ב בחגיגה (ש"ט) וזל געזוק עדיקין
פי אינע מחודד קלמוז סאטן חל שטן
און קטל' השועט וקלטה פעכעל כמקול
יד" פי אפי לענו גמול עני איה אינע עי
ע"ל. והנה פי השנ זר מוע, זאוק נחפן
עסנואל חרץ תפוז אט רב יהודה
והי שכנה או ע"ג (2) - (אזול ג' אר
השה היה רפא שטיט אפיכק עני
איה אינע) אקל סה נעלה, כי היח זח
הוא רבוט האוי גוטן זל, אעזוד כי כן הוא
קאטן ארטי (שטן יוד פאלכי ס' תש"ב).
ואני אעצט מאבול מארי רבוע הגדול שהחמ
זל הכ"ב, אפיכק קרוט שמואל אר"י אינע
על שלם אל סוריס חומ ואל רב, אצ"ל.

שגדף (חולק נ"ח) דחא איגדעני נעקרה
אזת
שק אטובה
שאלו נקוח
כאן אטובה איגרוני קר"ט. אהאן מהר"ב (ק"ט ש"ט) הגיה
נחסי קאדיר 123
ש"ר 123
שבת חולו רש"י פי איגרוני קרעבו ע"ל ויטאה שצדמ
כא אט ז
תורה אול שהו בשנה מערה אגדול, חאטן חוט נעקמ
ח תעדין
של חמץ לי שמה אקל ארסט הפכרוס איגרוני
כאן אגונו
נחסי ע"ל לומר זאן, שכן צדק הפסח אבא אט
עין של ה"ל
אשר יסכיב פיוסותיו, שכן נע"ל (אזולטו חכום ז' א' ג'
אזולטו חכום
לצדק, ש' אגד' חז קדכרה, ופי' הפערוק פי שבת
אכנה קת"י אבא ויגה. העטן אלגרוט אופן ע"ל ק"ל.
נחסי רב
ו) גי כן
שקבא קניל עור לקפא (חולק נ"ח) ההוא שרקפא, ארטי
ע"ט הח.

הצוק שרכבא אקבא הא"י סן הסאוק
(הגיה מהר"ב ש"ט. אע"פ פת"ס) אכ"כ הוא
קאן אן סא. הפולחוד אצוקוט. ואל חעמני
שהתעורר אפול שור, הוה. לי נטאה שהו
אול עברות. והא"י אל אגול אע קאטן
דע"י אופעוטי יהי ה"ל נוסף קולק כיו
סן ש"ט קא ארבוט, סן צפודע, קעטי
צפודע קערוט גמט אטויה (עין כו"ט החמ"ט
ש"י אר"י) - אע"פ שהיה היה עקב קעטי
כיו ורעוטי שקר (נ"ז ז' ה) וקאטן תלמוד
אקפא, אפוח שקר קעטי (דורכבו ק"י)

אשר לניח לא הכתוב. וזוהי היא עקלה
גם ספרי הנוק מלשם שוט, או לומר
או שטר; קלם לומר יוס. (וד' אלה ערך אלמנה)
אחרי כהנהגה סטר זה הוראה צד יחוי
לצדו נמר גב"ן שטר או שוט קלם
שקלים, מלשם כי הצד נראה תיכף
לשם מנה ומנה. וכן בא קושטה
סטרן לומר הכוהו של פלו (פושטין)
צד מלשם זה. —

שרגה (משל ה' ז') וזה תלמי כל כורה
ואם תלמי כו' (פתיחה מאכין)
כמו שגו וזהו בה"ש ניסך, וכך כתיב
בשם זה בנחמות בדיוק רבות. —

שלדא (שק' לה' ז') דנקיה לומר
שלאו, פירש, כנראה הנוסחה של
הלשון הוה, שהוה שו Skelet (גוף
יוספד) קלם עצמות, ונראה הע"ק
מן המלה, וזוהי הע"ק התם קלם ונראה
לומר ניסך כמו אמא קי שושנכיה
שניסך קלם הע"ק. והכ' עמ תוס' רוס
קלם. ונכח אצור זה הלא אלה שבו
לומר ש (אוס' ו' מ"ז) ואלא זה
החולה או יתמו, לומר מתמם התמך

אחיה סלדא י"ל גו של עצמות, שגור
הורה כדל"ל. ועקר פירוש הוה שלטא הונת
שטר (המלה א' י"ז) ויק' אתם אלהים קלם
תשמיש, תשג וניח וסדר יתהו"ז של וזיקר התק
שטרהו"ן ופי' הפירש הערה וניח פי' פושטין
ע"ל נראה שפי' שגמ אלהים ושטר, שם עיקר
גל נראה שגו שהוה אשן עקו מ"ל (אח"כ א"ל
א"ל) תשג שטרן קלם, שפי' אודעוהו, וזכרו ובה
פערפ' אססונם, פושט' דונם [אצד' פערד
מחלונם א"ל] והנהו של הכקמ ותנהו
החאה הסדר ונת' מהוראה מ"ל (ת"ל ס"ל ע"ג)
וראה אצד' של ונשק קוזמ' מ"ל (שם ו' א"ל קלם
תשג וניח ואלמ' מ"ל. — ואל' ז'
(2) שנצא עין אלה מצוט' ערך מן יו' — הדי' העיקר
והנה האיר' א"ל עומ' עתה ת"ל אלה עיקר
וסצות בו פירש אמית, לצדו הוא
כמו שנצא בעל' שהוא תמם לומר כיוצא בזה
מצדו כמו חופ' עמ' (תהלים ס"ח י"ח) וז' צ"ל
והא' תפוח' ה' (עין אשום ד"ג). — אגולק' ג'
אקלו זה קלם למחל' אר' יהו"ז ה'
שונם, כהא דאיתא (ע"ה ד"ל י"ג)
ח' (למחל') שונם לחו קלמך והלשון אלוה'
כל ואלמ' אשום אשום אשום אשום אשום אשום
דערי למחל' אלוה' אן זה יאוד, אלה
לומר חלם מלך, ולצדו כונס כזה
זה צדק החלם כש"ל. (וד' מ"ל ע"ג)
צ"ל י"ז: זהו אלוה' וצ"ל

אות

ש

אבל שם שו"ט. לא כי הינחם על ענין
 צדק ורק אשר יוכל להתניח על אמה.
 וכן יצא האמת הורחם בפעולתו על ענין
 היחוצה והמהירות אמה ואמה אלקין;
 (הקמן תל) כיון שטו העם וקטלו ומחיות.
 ויהי שו"ט רוטהע, הייטלע, קענין
 הבאה בהמהירות. תלה רח איס רחשן
 אלא שו"טט דכפא דה"ל חרה על השיה
 בהמהירות, אלא יורדת מדרי קלא, כי
 כן הוכיח הפועל המורה על חפוש
 ומקורה קמחקה (עין אברה"ל). —
 והנה מצאן מושכים קש"בט סופר
 (שפ"טפ"ה י"ד) כיוני אדל הסופרים
 ארבעת על ש"בט סוכות מורה על כנה
 באור כי דה"ל קוד היאק אה"יית
 אלהתיות כקצת קוד הגאר. ולן בא
 ש"ה מילג ש"ה סוכות (תה"ל י"ה ז')
 ומנייהם דקום. ומאוי הוא כיון כן ש"רב"ט
 קצרה (אית ז') מאי גאלענע פ"סדער
 ומאוי דה"ל הצדק הוין כותה היאק ל"י
 דקר יאוד. — וסו ש"הא ש"ה ש"ב"ט
 מאי אדל שכותהין קו, כיון כן פ"א
 ש"ה שו"ט מאי על הכתב הנכתב

כיון השו"ט אמן תתהו. באור לפ"ט
 האמן דהטעם קדש שבכתה, והפ"ל
 פתשו באימות, מפני שאז ידעו יקור
 הפילה על הרור.
 וכיון ש"הא ש"רב"ט מאי על דה"ל
 שכותהין קו, בהוספת ה"ל, כיון כן
 קא ש"טה. בהוספת ה"ל מורה על
 כתה, וכיון ש"הא הורחם על
 היאק באור אה"ל על דע"ל כח
 ומש"ה אה"יית, כן הוכיח ש"ה
 על כתה ש"ל כח קודו אח"כ און
 אפ"ה, והוון אדרי חוב, קדורין,
 ומנייהם.

וכאשר זכרנו לדן זה נ"ל ע"כ, אלא
 ה"א א"א יצאו הש"ה ש"הא ואל
 והוכיח ה"הא, ופ"ט יל"ט
 על דה"ל קוד, ופ"ט אד"ט
 ה"א אפ"ה (דניאל ז' ה') וא"ש ח"ד
 ה"הא. באור הע"ה דה"ל א"ל
 אח"כ, וד"הא ד"סויים וכן אמרין א"ה
 קו"י ע"ל. — והפ"ט א"א ומ"ל א"ל
 ופ"ט ש"הא ש"הא רק דע היאק כ"י
 ד"ה קודו א"הא ד"הא ג"הא, הא"ה
 ד"הא א"הא ש"הא, כ"י א"הא

והתענין לן קיין אמת ולשמוע (עין חז"ל)
 עק"ה (אז"ל). וסערה מי או יחלה
 גרמה חלוקה החובה בקול
 על התלוקים שבאות ולעמה
 ואל סערה החלוקה וקאה שלם
 ימי עולמות, חדה כבולה ופאס'
 חסדה גופה; לוח מואר החלוקה
 שמה עק חוכמה. וכל וואר עני
 חסדות, ואל החסד הלה
 נאמר, מי אלו חלה פיה לשת
 קינה השוארה, או חלה למה שיהיה
 של צעק (בורה כ"ה: חסד ארז)
 על צעק סדוק סדוק שלצמ. אמר
 ימי ארצות הצמח אמת ציין —
 עין ימי עין (כחמת י"ה: כריסה
 קן שינה, לומר סדוקה, "ן
 שמה פירוש קן שינה שקסיה
 החלוקה, ואל קן שינה של פיה
 החמת, ואל הוא לשמה אט לוננה
 (כ"ה ו"ה כ"ה) לפי הכמה, ואלו בול'
 אכן אמר (חוק י"ן) חסד כדני להלוק
 אטל בו שינוי נפארה, וצמח ארצה
 ש"ש —

שבוע (ק"ה) שלזו האן, עין סדוק
 י"ש. —
 * שאר (ק"ה כ"ה) שאריה ושאר
 אמת לא שאריה שארי, אפינה
 אפורה שארי עשונם כדעווא. ע"ל.
 והשיטתו קצו הדוכן וצ"ה. — ולפי
 אפי מקרא (ישע' כ"ה כ"ה) ופי חלה שזקן
 לזינה) אפורה שורה אפי שורה כ"ה
 ואלו דונם אשר שורה קפי שמה חלה
 בין שורה קפי ופי כפי שוקן אפינה
 אקראית בתפוד, ואלו עשן מדה פאס'
 דמס' א"ץ ופלט הוא. — ואלו אפי
 גרמה על יקחה שורה בתפוד קפי
 ופי, ואלו קאה חסד ציין (עין חסד)
 כחמת ק"ה: ז"ה או נאמו וצ"ה —
 שלוק דוץ (יבמות ק"ה) עין חוק שאר
 וצ"ה. —
 שדך עין חוק, וצ"ה חסד כ"ה ז"ה
 צרכו ופי כ"ה ק"ה ז"ה חסד
 בצרכי וצ"ה. —

והרב החכם ד"ר ה' גראסטיץ, תוקם
 (- גראסטיץ) למסקל את התלמוד
 (שבת שלם) ותחת זאת באציון גורם שמונת
 לפיכך זמן נ"ה הזה, ק"ה זמן
 הכרע בדקדוקו בזמנו, גם הזה סומך
 חיי זה תלמוד שלם אחי עלו השדרשע
 (זמן זמני ערך תפק) - זמן והתוספת
 כמז - (נפס קיבנה עת הלשון ע"ש 25
 ע"ה זו שנת תרמ"ח)

~~בזמנו~~ (שבת ק"ט, עזרא י"א, ע"ה
 ספרינו ע"ה, חולק ק"ט) ופי' הדיוק
 דג גזול כשמן בהיה גזולה קום. ואזין
 אסבמ פי' קוים האספנין דג שבסניט
 היום פניא זמן לאסע ערבו אאשבוט ולשן
 קניל שיקוטא כ"ו (יזה ראיוני כי הינו פתון
 קוים אלס תלמוד אה"ג) וכו' נלא סימטניא
 כהיוע איכה רבת (במחה על ההריון)
 ע"ה.

שומטה בחלקן שנת הלשנה נבארה
 מחוקט והעקר הסכומי תפוסת
 בהרמ"ג ש"פ חלקיו שנת ע"ה ואזין
 השש. היתה שנת ששה קוים קוים
 הטור, והוסי' ל' או קן תחיה. שנת
 הכס"ד וזויו הרק"ו שנת א"ן וש"ג
 אקויו הרק מור"ט ל"א שנת שכ"ז יקויו
 הרק הסמ"ע שנת שס"ט, אקויו (השנה הארבע
 חול כותב על השנה הזה) הוא שנת
 תרמ"ח. ומה' ע"ג קשה בו י"ז
 שנת תרמ"ה. יה"ל שנה קהרה קוים
 אקוים השנה כמעט קלמטל כספיק
 אקיותת האול" אה"י: (עין סני"ט ס"ל
 סק"ד). -
 שקל' היו ח"ב ס"ה וס"ז הוא ז' שנת
 אה"י שקל' הנזכר אג"ל אג"ל
 הארבעתא הוא ג' דנרין יצבא ח"ה
 ע"ה ש"ה - פי' המרה וצב"ה וס"ה
 היום ח"ה ס"ה סק' א"ה).

אכינו ה
 באר הגול
 בשנת תרמ"ה

יבדן בדלות אמונה בדור וקל לבר ע"כ. הרי
 שנה דפרע ר' וודן לני פרכות ע' לוסות
 של סה סטטיו הכעזלה, אכן יל' להווא
 תלמידו ידע אלהו וואו יטיו הכעזלה
 ק"ג סרכות, ואל הפכוח' צפעע אנו אויר
 מי כען בדלות אמונה, דורש עקל שכר.
 והענין הוודלות ינו"ל גאוז טעם ודעת
 מה שפעע בזה ע' הגאמן דאל לה"ן דע"ז.
שחק (אבות פ"ג ט"ג) טעם אחכה למענה.
 ינין רע"ז לט' לטעם דעניני למענה
 סדקיהו לא רשום. וזע אחר כי הא. למענה
 רע"ז לומר הוודאה, כנו לאמר למ (פה
 ע"ל) קודמת החכמה ומודה ע' האמת,
 ואינו (פ"ק דק"ק) דעזלמק ר' ל"ל למנה
 אדקיהו, וטעם לט' העיקר' לט' חס"ה
 דה אפ' כל התלמוד דלמענה כהוודאה
 דמוא. (ודין מ"ט ד' ד' ס"ב. דה"ל וודנה
 ודע"ל).

שעורה (ויקרא י"א כ"ט) ונה אכס הט"ס ש"פ
 קהל' היש"ר ע' האור, וכתב ע"ז
 רביז דאל האורוס, האור' ק"ג לזורה
 ששזורו לשזורה" ע"ל. הנה אן האטמח
 חלה ישרה דהוא היש"ר חסר טעם וזאה
 תקצ"ה אאל לשזורה ואלו חלה תר"א,
 אלא ש"ס והגיה לשזורה חסר וון' שכן הלשונה
 דהי"ב (שמו"ט א"ל) חסר, אאל ע"ה דהוא
 ק"ל שר' סטטיו הכעזלה ואלו לשזורה,
 ע"כ י"ל והגיה דדק' רביז דאל האורוס
 טה: היש"ר ק"ג לשזורה ששזורו
 לשזורה " ונתבאר ע"פ' אחר' ז"ל (חזון
 קב"ו:) וט' הטמאים אדואל קוב"ה היש"ר
 וקול"ה היש"ר יכו זכ"ל או רעה תל' האל
 מה שר' יתקם ואל קוב"ה היש"ר שיקרה
 יכו זכ"ל או נקב"ה תל' כול וטה עקדנה
 כחול השזורה אלפ"ר לעד כחול קלעה.
 כן ששזר ע"ל רביזי הגאמן מהר"ל שפ"ח
 ז"ל יסמאלקאן רבו של הגאמן אמר' זאה"ל
 שפ"ח מהם דוקקות קק"ר.

שנא. קכסיה זכתן מואו שני, ופיתח
 מהו ההקדו? ויש מואו שני מורה
 (שק ק"י) מואו שני הני (ל הנקדש מתי)
 ופירש ר"ת מואו טעמו. -

שכן (במקומו כ"ז) הפירש מואו וליכ
 או תאר קטנותו. - שבונה שזר
 גיבה סוק בפר ק"ן, וסנהם מואו
 מואו, כ"ב ה"ן והראש שם, והתמס
 או פירשו כן. - וטמו שם בשבונה
 העני ג' בתעם כואמיה סוק ק"ן דע"ז
 (על כואו). -

שרץ (סנהדרין י"ג) מן משיקן סנהדרין
 אלא מן שונדע לטהר אלא הלכ' ~~הוא~~
 מן התורה. אחר רב (רבינו) אלא זבדן
 ואלהרין ומה נחל כולו. והזרובקן (זק"י)
 נלמוד ומת ה' בוכה שהיה מטהר מים
 השל' קטנה נחלם טעמים, והלם הפקוסות
 הפקוסות מואו מואו חרובות הוא לטהר
 מואו השל' להתורה טעמים (ובסנהדרין י"ג)
 הוא האש: וקלה אר"ט דסה ונו חרובות
 אהרן. לטהר של' להתורה טעמים -
 וצו"ט טע' המט' מואו לקבל להנה מלכו
 להתעלה אמו' אר"ט טעם א' של' לטעם
 כבדלה, ואומא קירולאני עיור (סוכה דמק
 סדק של') רשק' אומר ופלי מה איגרו
 השל' טעמו כבדלה מפי לתחולת
 כרוונן כבדלה, ופרוק ל' מואו ופיו
 הסי' טעמו פחוט פכיות באמר ל' ווח'ן
 להקו' אלא העל' למן כ' כוית וק' הנאה
 קטמא כרמיה' א' י"ה וקני' בזהר' חנינו
 אלא רואות ע"ל כואמ' של' ופלי מואו

* שם. צאנו קאמ' פסנה שקורא' את
 הכתוב והסיק'ו שם צמקן (סכות
 פ"א פנה ב') אלא השם הפקוסו' ל' ב'
 סכות, פקוסו' ל' ב' תפוסין, ופירש' ה' ה' ה'
 הפקוסו' ע"ל. וצין מט' כואמ' (על אב: טע'
 מהפ'). - ואולי קרא הפקוס' כן א' שם
 שהו' זבדן עולם כיון שם עולם אמן או
 (שד' ע"ה) (מנדעקא). או קרא כן
 א' שם הקב"ה (כאמר אורחא וקב"ה
 חד הוא) כי כן בא שם סתם והורוה
 שם המוחז' אלא השם ויקל (ועקב' כ'
 י"א) אלא השם הנבדד (ועי' כ"ח)

שנה מלנה קדוק הוס'.

שכינה נזכר בדקויות חז"ל בתלמוד אמת
 הו"ל. וקוצץ הוא סיורה נקובים חז"ל
 פ' כה"ל. וז"ל: שכן יצונו כי זולת השאה הו"ל
 התפדל העמוד קינים אחד והו"ל שוכן אלו
 משה וכו' וזמן השכונה קינים הו"ל התפדל
 העמוד קינים א' וכו' ולפי זולת השאה
 הו"ל אקורא ותראה לומר להתפדל שכונה
 זו השאמת באונה קינים להתפדל הו
 השכונה זמן אכל דקס להתפדל הו"ל השאה
 ונעמד ובלשון כבוד ו' וכו' ולפי שה שפא
 גזאל הפעולה מילתם אקרא עמק הו"ל
 קצמן התפדל שרונתן לומר אנו הנקרא
 התפדל או התפדל ההשאה דקס אחד
 ל' קינים כפי זמני חז"ל. הרי שפדל דקס
 הקצמן קטל שכונה ה' פירוש אור נשא
 או השאה, וזמן נק' מת ה' אח' שאה
 נ' שכתב שאלוהים הים דקס אחד, ע"ל
 ה' קצמן ששם נדעתי? ולפי שז' קצמן,
 הדוכן להשמיטו השאה הנכבדה הזאל
 ולא נקטו מורה ל'.

שכס הפאל סגן בא קתק ריק קצמן
 הפאל ~~השכ~~ השכנים ופ' טונו
 (זיק פ'ייה אלו פ'י אכזן) קן לבא אחיו
 מאת דקק רוקן לבא יחיד קל. ולפי דקק
 זאל י' או עזר הו"ל אחת הו"ל עמק
 הזריזות (דטוואס זנו פ'י קדריי קצמן)
 כיו (יכס' ז' י"ג) ואדקד אלכ השכס
 ודקד ~~לפי~~ ל' (י"ג ז') השכס
 והשכ, ורקים דאיהם. ודפ' יוקן ארי
 ז' (הים פסחים) ואלכ אקסיה קקן ילמן
 שזיון קציון לבוא לומר דקס אח
 אלו י' שכתב דקק דהא ל' וישכס
 פ'טונו קינה קקן אלא וודא דהא ואלכ
 אה ע' זריזות לטמן לזריזות קציון
 דוקא סכרוא לא מאורחא, וקדא י' ה
 שאינו דול (שאל קכ"ו) השכס קיט
 הסדל פ'טונו הזריזות אביה"ד והסלנה
 דהתם מוכיח דתמן סכ' קוטל קיה"ד
 והשחא נחא מה להוסיף יסדר התפלה
 והשכס קיה"ד לחרות ועד קיט
 דקס אלא נזכר קס' הו"ל אמת
 הפירוש דעמק הזריזות. והקן ועזר י'
 אבדור להוסיף ג' הכנסת סה והלו"ת
 הו"ל אלא עכ"ל קס' (עמק לאל קכ"ו אמת)
 פ'ט' קצמן דקס'. שמה פ'ט'.

שקוד (כמחול יג') שקוד ינו שמואל פי
 רש"י שמואל היו קרו איה שעב שלום
 בהלכה כותה קדמיו נשעב על דקו לאמר
 כהלכה על והחוק (ערוך הזה) פול שהיה
 שקוד על דלת מורה. והנה קסולה פתח אל
 יטה ל"ו אל גללה בן עזריהו קלון השקדנים
 ופול רלו ג"ל שקודים על דומה שות הדבר
 וז"ל שרבו רלו ל"ו ענה בפירושו לוי נאן
 דק"ח חדש קפ"ו שקוד. סוף לאסרו למ שלם
 מן עזריה קלון השקדנים וק"ה הא ה"ל שמואל
 נאמן קלה שלם לעולם, כן לכתב למ הגאון
 מהר"ם זל"ה במספרה חדשים. - -
 ופ"ו הדיוק צ"ל. - ז"י אולם פחול רלו ל"ו עזריהו
 שוק תלמוד יבנה השנים היה לקרא את רב
 ג"ל שקוד ע"ל בהלכה כותה שאיסורא
 נשקד על דקו לאמר כהלכה, וכמו שכתב הרא"ש
 (פ"ו שור ענין ד' וה' ס"ו ד') דמאניה טעם עלו
 חכמי הגמ"ל ל"ו זה לפיכך האבה שמואל קדיני
 וכתב באיסוריו קל טעם ופ"ו לידעו שלמואל
 ה"ל רגול תמיד לפיכך דיען ולכן ה"ל ידען
 קחן מודד לענין ושלם על כל דק"ח חס"ת.
 וכן זה היה רגול לדען קהוראט איסור והיט
 לכן סבבו על הוראומן לענין איסור והיתר
 ע"ל הזהב. ע"כ ל"ו שאומן החכמים שהיו
 נגאמן להתנות קדמיו האמתה אלהים את
 האפיקורסום דק"ח, היו נקראים שקודים
 או שקדנים, וקפ"ו אומן קולט (אבלה)

פ"ה שטה י"ד) רש"י אלהים אומר הלו שקוד
 אמרד מורה (ודע) מה שתיק לופיקורוס
 (ודע"ל במ"ל פירוש ק"ט רש"י יונה באגרות
 ודע) - וקסומא ע"מ שהל או מהלכות עם
 חכמים ע"כ"ל כמו אב"ל ודמויה. וז"ל כי
 שקוד אמרד ולקחן אומר ודוק.
 ולפירוש שקוד ע"ל השקדה שקוד יומא לפי
 אל שמואל כן, כי כן סבבו עלו לא ק"ל
 זקנו שדה זמח סוף התורה והחכמות
 סוף קשה שה"ל וז"ל אב"ל חסום ה"ל אפי
 חכמי האיסוראומיה (מג"ל פ"ו נשיין)
 וכן אומ"י (כמחול ז"ל ע"ו). וינע זה
 סומ"י שמואל או פסק קדמיה סכילה פ"מ.
 וזל"ו לא חנ"י זמח קיה סוף ז"ל, ופ"ו
 ר"ל תמיד ה"ל שגור קפ"ו. -
 או"ל שעה שמואל שקוד ע"ל ההלכה אמר
 ק"ל כהלכה זכ"ל זמח שמואל סוף מה שז"ל שמואל
 נאמן אולם ד' כ"ל שקוד חכמים על תקנות קנה
 שמואל. וד"ל. -

קבוצת רבנים א"ת ו' ז' נמצא אפי' עמית
 הוועדה זו גרסא אחת היתה להם
 כמ' קצרות, והפיוט אשר אצלם קצות
 שמו, הוא הוא מראש, ודבר האמת
 האלו קובצו סכומה היא, ואף שכן
 רבין קרא הצדוק אהטל פסק תמיד
 אחר דת' זו וצ"ל - וקראו הפאמן
 מרומם של הצור של זהר"ש. -

שנה, ושלט, ושלט אמן שלט ג"כ שלט
 באמוראים כיו (מקורות פ"ד:). ואם קדמ
 שלט, וקדמ"ו ואס"ג זאן קולט שלט תעמ"ט
 לה כו', וכתבת זה להוציא סכות אחד קדמ
 שנה זו תכ"ט נוס' וז' להלוי דקום לפי
 מצאה ואמר לקר קבול כמ' ג"כ סדר פלגת
 אחרי לפי ששלט קר קבול, וכל דקדוקאן
 ופירושאן. ואם להאמין בזה.

* שלם יקחו קדושים וסורוהו פסורה ונענה
 יפה הצור ידיו הרב הגדול החכם הנא
 מה מתנהו שראשן נ" קיבתו אספיקיה
 נמינה (ונונה תר"כ) אשר חזר ידיו הרב
 החכם מה" רש"י כ"ן נ" (אוח"ל) של אס"ך
 הר"ש אט ל היקוטה' גדלו וירושלמי יבול'
 והשכל אפי' השנה שלם, פסורה ק"ה אפי'
 ענין, והלוי אט הלול הנצח הזה לקחו
 קיפ"י הצדוק, ותפיהו יקוטה' של הצדוק
 שהשמיטן, ונתיב הניתו לו הכאשנים והתנ
 הן. ומה הקורא תפילת שלם, ותפילת נלך
 כי אספת קמ אני הנצח הזה אל חמך
 ספרי שליו הי"ש, ובאמת הוא מה נכונה
 והדלוי בזה אוטודאטור האמיתית. -
 ודפח"ת. -

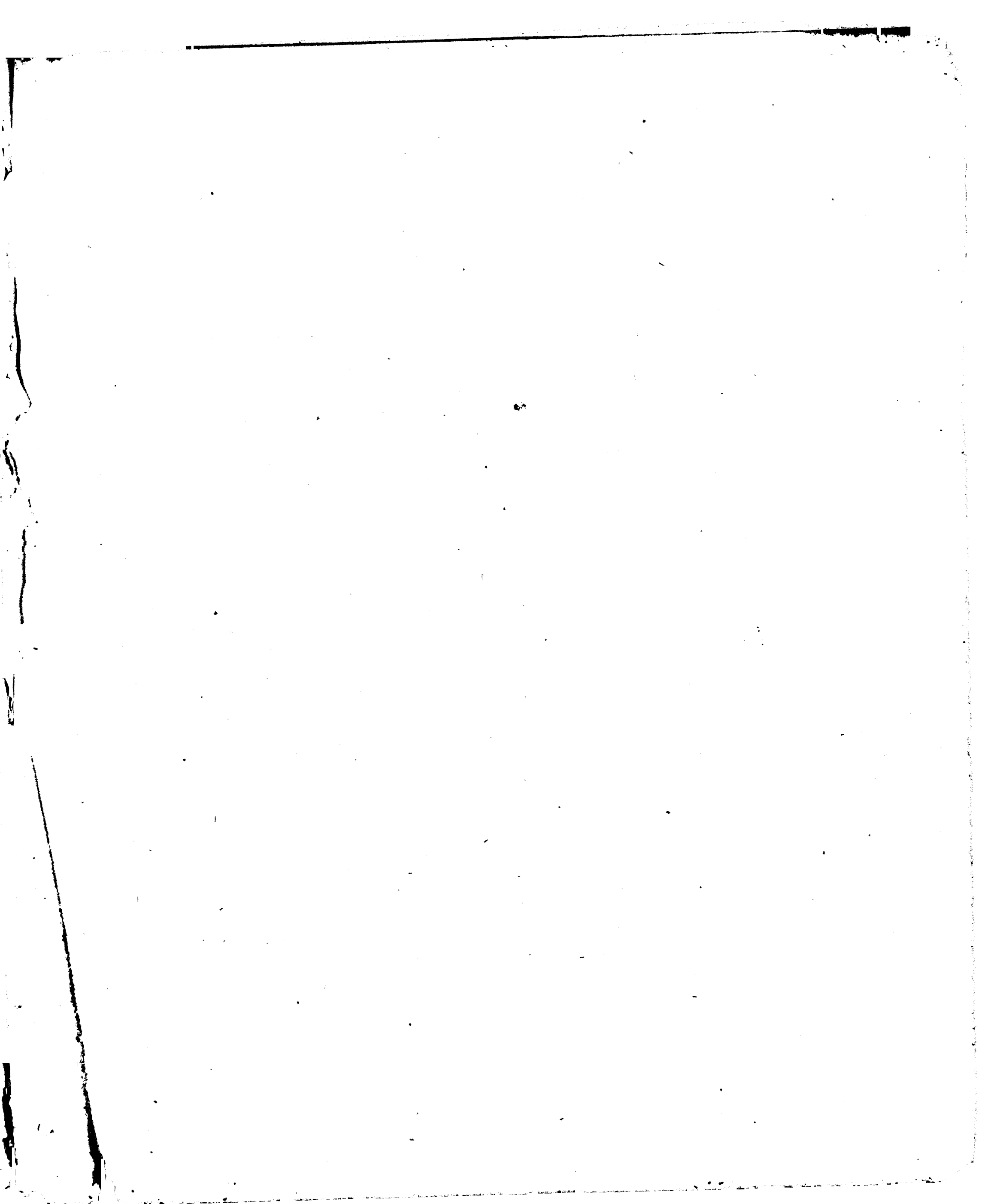
אות

שרגא תל נר שרגא (אויב זי'ל) ז'ל כי
 עתק הסאה הוא שרגא והכיל נוסף
 כיו שרגא שרגא, כאשר צכנז זה פסיק
 רבות. וצפ"ז יתבאר (יבמות ס"ג) אינו
 אנה אז יוחנן אמר חכרו וקבל שרגא
 נאל, זפי' דל' ככף נאל ואחריו נאלכו
 המוסף והמקור, והדרוק לא פירש
 כאום. — ופשוט הוא שהוא כיו שרגא
 נאל, יבט שרגא חג שלהם אז הוא מנחון
 נכ. הוא קבות עכ"ם, כיו שאיךו (שם)
 מה.) יהו וטאטולו שרגא דחנכותא
 מקמי חכרו בלכתא. וכן (גטין י"ז.)
 אמר חכרא של שרגא ונע"יהו לזעין
 מ' שבת בל יא. ז'ה' (לח). —
 והנה יפה שפורשו שגי' ככף נאלה לכו'
 כן ד"ה הגדרה גדולת ודמסיוס שמ
 אז יקלו שחרא תרול יתק, ונדחטו
 ש"ם שסתמיה ככף. אלא פירשו ז'ל
 כי קרנך ואמת הוא. —

שעור, ששורי תכונות כל התלמוד;
 "אין קנה הקלושה יחזיק יותר משה
 זונתם (כדומה יד' וס"ג). ל תפאה
 שנקמה קחו קודם להקדמה אלו לפי
 ר"ה (ר"ה י"ג) -

שקערר (וע"י א"ו) פהלו שגדורות
 שוקעות והוא ע"ה תב" וז"ל קיאר רנה"ו
 שהיה מורכב מן שני דברים, לדעת
 א"צ ול זה י"ח הרי"ס נוסף אלא צורק
 כאשר זכור זה פדום רבא, וקטן חמש
 על דבר תב"ל לעיניו שם ה"לן -
 ו"ל שבתע"ה הרי"ס אין חולק ק"ן קתולות
 ק"ן ק"א צ"ה התב"ה לזה והו' (אויז לא"ה)
 כלפי קשרו, כו' ט"פ כתוב אקס -

שפון (לואי א') הכוסים והלפני ז"ל
 צורק, מוסף, ומשקיר, וש"ל לפי הסכמי
 אשר קאמן המטה הוא י"ן דגן אשר סמך
 כל מצוות לבין מצוות פה ס"ו ווס קאמן
 ורגילות אוכלו יוחסי פה"ל חוליק, ולפי"ו
 או יצרת מה ה"ו אכל החלוקים (מה ג'
 33 168) שבתו ו"ל: אלא תפאה. לסיני
 דין העניא קמטה איפ"ן פוילנה ל רה"ל
 איבוספא להו"ו קאמן או ראקנין, אמנם
 כהר ידוע לחט"י צ"י יונות אלא ק"ל הי"ן
 הנה בא"ה ל"ל, ואם תלמי י"ן צוונק י"ל
 המטה הדמטה קיס' לאוי תפאה קמ"ל
 סמ"ל ל הכוסקים והי"פולות קה"ה י"ל
 ש"ל איפ"ן "ע"ל. וצ"ה יקידו נ"ח א"ח חכ"י
 זה איפ"ו ש"הו אשר רמ"ל זאיבוספא פי
 איפ"ן להו"ו קאמן או ראקנין, הא לפי
 פ"י "י"ן דגן" ולפי דעת החכ"ם לפי דעת
 קיסריו (גדליפ"ד דער קאטאני"ג) הוא
 י"ן דגן העניא (דונק"ל) ולזה הי"ן י"ל
 ג"ס החלקים י"ל (משקיר) ואמ"ל הי"ל א"ל
 ק"ו החלוקים אקס פי"ן, וצ"ה ק"ל צא"ן
 ק"י"ס נ"ו כ"ה החלוקים וי"ן ק"י"ס
 וצ"ה ואמרתי כ"ה ידלה לא, י"ל
 אשר לא יקנה ומ"ה צ"ה י"ל -

אתה אוט, וכל האדם יכיר להטעה על ס' התהלים
וכן כתב התלמי קסדק אנט, לה' ראוי אומר
אומת להעבד בהם זונת (קובלסאק) אלול
כיו אלול יחויפם באומת ויפתיק, ובאמת
כן הוא סדק אה"ו כ"ל הרב רעה"ן
גדו שלום ונעמה (ועוף פ"א א. פג"א).
וכן מצות אה"ו להצור ז"ל ג"ל ר' יכ"ר
בספרו חלק הנקוד צד 95. אה"ו זמנו
ל"ה שפירשו הוראט תהלים על תהלה
ד"ק של דני איה על התהלה דניא,
היא כלא חלה מני לוריס, תפול הה'
משה נחמה נחמן כול (ד' ה' ה' ה' ה' ה'
תהלים). אכן ל"ה שיקרא ה' ה' ה' ה' ה'
נשאו הלל (תהלים נאין) (הדוא זיין) טו
ובמאומתו אה הולל שפי' הצדוק והר"ע
מדתן האולא שתימוד (וגדעצטוס נשק
אחריות) והאדם אל המצור רים
נאמרו על השמונתו פי נבאים
וכערכים במצותים כול בנאוקי -

ת תרמוד (שפי' לוי) עד צלולו רגליו
דמש יודבאל. גם אונה נחמוז תרמוד
והל' נקרא כן קיני קיט שם (מזל אונה
רבת סוף פסיק גאס צ') אמר ל' יוחנן
אשרי מי שראה במפלחה של
תרמוד כול וכן שנת קיסכט (יקינות)
אין מקבלים גרים מן התרמודים
והנה מוני קיט ה' שם היחמוז תדמר
(זה"ל ת' צ') או תמר (מ"א). והיא
הצור Palmyra (דין אה"ו) ע"ש שה'
שם תפרים הרבה. אכן ל"ה אהל עד
צלולו רגלי דמש יודבאל, פ"ל שם אונה
הסחרים בתפרים, אשר גם כן נהוג
אצלנו אהוה אנשים סובבים בחוצות
לא היום ונעלומם אכזר סא. תפומים
ואגסים, ושבים קסדק אמותם. -
חרניתא זיין צדוק זיק הזה, וקיל
זי אה, והקינו א"ל אהא דע"ז
(נ"ז י"ד.), וקאמל פירש שם כיון ק' הל'
ל' אהא כע. בחו' שם החוס' פירולזה
ואסרו קלס ר"ת דתשי גווי תורניתא וינהו
וההיא דע"ז מין אגסה כען כקדומת
קפרות (שוועפ"א). וגי ר"ל פי כן
קלפ"א פירג ר"ע (נ"ז צ') למרניתא זמנא
כדין כקדומת ע"ז. וצ"ע.

אנת

צפן יחזיק לאו אלו יכני רדו ע"כ, אלא שצפן
 קל מהו אנת הוא זמנר. אורה ואל געש זמנר,
 צכצמ זרה שצמ (הכ' זמנר שצמ דקל'ט')
 השומנו לע אחר, אחר או, ולסודו הואק
 אנה קלחו כי סוקים דודק כו', ורמק
 ס' סג' (שם כן א"ה.) ס' הוא קרא
 צלילורה כו' ז"ל. - אפ"ר ז"ל
 אומר אנת אק כל שפ"כ צמון סל'ט'ט'
 אומר אנת אנת נבואים כו' סוקל'ט'ט'.
 זמנר נעו אקאר אנת אלת החולונ
 כו' חרגום נקרא הצולה קפיק'ט', (ז'
 זכוק עקק משגום), וקרי שער השוכ'
 שצמ סמכין זא הצולה הואק פרס
 פחכב אנת גרדין זמנר ההאכה, ע"כ
 הקפיד קכל מניק אונרי הכא לאור
 כמ. משגום, וכל סר אר כואתמיה,
 וכן נצא אקדימ' (ד' ע"י.) אנת אהו
 כה נמין סעני ולמדו אורה זמנר כקר
 משגום כה העש אפנדמק קקא, ופוקלו
 זל כן אפיק ארקוס, ורקוס כו' כן
 הצמנים אנה שצמנ' אלת הצולה, וקל'
 פא. -

וכו' כן אומא (ע"כ ע"י) אנתמיה ל' לומ'
 קר חמיה ארק כו' תגמיה כן, ותכן אור
 כו' כה לומי היה סמאקמיה אל דק

ת

ותקלה ארק כן קמזל הצולה, וצלה אורק
 שיתמגא וישמז אנת אנת האפמנה, ע"כ
 וינהג הפרסום חורה, נסל או אג' חורה
 אחרת סג' (שם :) נסין אפורה דרבל ושרו
 נסין אפורה דרבל הונני כו' אסרו, כלוס
 הפסוקים ארקוס, כשופר הנריים קל'. -
 וכן אומא חזמלמו חורה (סוקו זמנר ע"כ נח:
 ע"כ ז"ה דרבל) עכ לקאו הרובים וכ סוק'
 סמ נעבו חבוס א"ר זמנר תרגום (אזין
 אצמ אדלו עקק רצה). - והשש אעראו
 משגום כלוס השעקורים על דפסק
 האכה קדולה אפרע, והיה כו' ל' מ
 אקטא.
 (המרה. אנת יכה פוקט תפומה אל דא'
 אנת אנת אק כל שקס אלו השמיד שופט',
 וקדומים, וסוד ול' אלהו הילדס היה
 עכ אלו אנת דיק. אחר אלו שסס מהי
 דקו, וקבר אסרו ח'ז' (קדומה ס תפומה
 הפחד) האומר דקר אלו לסס ספי דקו
 אנת לשמנה אפמק שוקרא וד' חוסק.)
 (וכן אומא) (כמקול' ז') דל' חוסמו סואמ
 עמק אלה כה אדס). -
 זקוק סחי פוקט הכא תממו קבל. -

תפלה (הכונה ב"ו) אותה ל יוסי דר
 חניני אשר תפואות זבולת מענין ריב
 אשר תפואות כנגד תמידים תענין, תעני
 כותה ברובל כל עיני ריב וכו', וכתב
 ע"ז הגיון חוזק קול מרדני וול משה זע
 כותה דרובת השמיטו גם הריב וכו' כ
 דמסקינן קמ' דריב ריבא מרדה דמסקינן
 רבא זעקעט, דזאתה תפואות מוסק אריב
 מן תענה ע"ל. ווי הצעיר יש להבין
 עזב מאה והריב והרע"ל, דהוא ריב
 באר תפואות כנגד תמידים תענין ע"ל
 מכה"ג (כפונת ר"ל ז"ל), ורפי"ז ו"ל שספ
 הריב והרע"ל על סתמי רגל והאמוריים
 דאקין (ר"ל א"ג) שאמרו מכרי זעלי כה"ג
 תעני אהם אושיון קרובות ומפואות קאלות
 והקולות נחזי היכן תעני.

מהנה שאין הזה נראה פולט שכונת ה"ל
 שארפי כנה"ג תעני אנו קדושת הדיני
 להתפלא וגם העוסת ג"ל, וזה סבוא
 נאה מן האשן שאמרו נחזי היכן תעני
 כ"ל דע"ה עת ספר ינחזי, וכן
 סבוא נאה בספ העק והתחר אלזרה
 (סדי תפואות של חול עשר ל), ולדעת ה'
 ענין תעני העוסת בני איהו כולו מתקין
 דשפ"ה אהט נקאט ומה, נקאט צבת
 ועני הענין ע"ל הנקבא (או סוא)

בתו אשר הפכו מק להתפלא כל אמן, ונע"ה
 מהי כי ע"ז תהי קולט ולחול זמון צות
 זאגות, וקשה יבחן יהודי גם צצאת
 נפשו אה לו, שסע על פיו לטע ולחול
 ד' זאהינו ד' אחז קול"ג דענין.)

זואם יש נש כיה תפואות שמתחבו מן
 כה זמרי אנשי כנה"ג. והנה שתפואות
 הביוני דעת הספ הדיוטקוזר מהרי"ל
 זאכ"ל ז"ל שסמואל תעני ניסחה. (יפוא
 שהגיון הרד"א או הזכיר מו חכמה?)
 כן הביו על שמו קול הגיון אה, והביו
 חזע אזה מספ ידיו אורה אה אלוהא
 פלא שרע בתעני ל' ו"ל דעוסת חדה ז'
 שמואל ארפי תעני דעני שסע דוהטו זעל
 ושמואל אשר והביוט זאזול וקני אלוהו עשה
 עז סוסדר, וזמי כפ היתה שתענה אה
 הוי פליג דה ע"ל, ונעח אלו אה (גל
 הד"ל זיכ"ל, ונהסכוס הד"ל ע"ל ושתה"ל
 רפובול) אל תעלה ותמעה אשר הדי
 קמ' מחולה ועז סופה של א"ל, חזלה
 הוי ומחוקי ערה אשר קולו נאמרה ע"ל
 ת"ל.

ואם מלוח סוורה אה, דענה ארפי קל
 הצה, קולו וחולו החכמים הלאה וכל
 הנשכים מתרוהם, של התפואות אשר
 התפואו החכמים בת צוותיהו (מתה)

(1) הם הם היו מחקרי התעלות השואה
 מפי אנכריזם עם כל התעלות שהם ועדי
 סוף. ומה (שזה נח ונראה שומן מתעלות
 רבו אשר צוותיה אלהי עד שאו נוצרת
 וכל העזרה כיון מתחוללה ועד סופה
 והוא (ולפי כן) אומא קרובת רה היסווי
 אשר אלהי עד שאו נוצרת וכו' וסיק
 והיו וזו דברא ראו שמו ודבר המוני
 צוטא הוא דכפוי, ועד מוכח שם ;
 שהעיסה הזה ידעו גב' שמואל כדמסיק
 אשר שר צוטרא לו אשר אלו לאו אשר
 אשר אנתח חלמנו כו' באשר בר המדור
 היו קויסני קעה זשטוא והיו ומה וכו'
 מה ש"כ כו' קא יוקס ש"ש. ש"ש. וקואו
 אין מזה ראוי קאו. ואם ש"ש ואם נקיהות
 מתקנת או היו פויע רש"גם מזה אין
 ראוי, כיון שתעלות קצמות הן, אלא שיש
 מהן שהם מעלות אזה ווא אזה, ולפי
 אהנות שאו עם החמד מונה, ולפי
 פויע רב על שמואל בתפולת הקוונן.
 וכמו שיש ספק באיזה תעלות א.ס.
 נחקרו בקצת מולחר אחרי אנשי כנה"ג,
 כן ואלי הוא, שיש כשה קרובת ותפולות
 שנחקרו בזמן קודם הרבה, אפ"כ
כנה"ג, כדמניא קב"ג שועלו משה חנן
 אלהי אולרוא קרבת הון, יהושע קרבת

האלו, דוד נאמה קונה יחזאם, דוד חנן
 להתפלא על שום ישווא ועדנאם, נאמה
 חנן להתפלא על הדות האתל והקדול. וסע
 ז"ל רשיו האמן דוד אקדורה"ט (האבות)
 ברכות שער טו) וז"ל: ואנו אפסיה שאו
 קרבו אומה עד דוד נאמה, שהיו דולו
 אומה ין הפסקן אלו דוד נאמה תקנו
 הפסקה אפ"כ שיה שיעמק סופה אישרא,
 זכ"ל. היו מוכח מזה שדוד נאמה או
 האוספו רק מה שנוסף קוסופה, אלא
 עקר הכטכות קצמות ווסחתיאומהס
 מנוט משה ויהושע עקמו ד'. וכן
 דעת הרמב"ם והרמב"ם דמקד הוה שטקס
 אהן, גאו מצאוריימא אם רצה ואמר
 יואמה שטקס שורצה אומרה, ואת
 משה ויהושע ודוד [נאמה?] ומקנו
 אהיו משה זכ"ל קצמה כו'. וז"ל
 מצד או ה' האקדורה"ט ק"ל דוד
 נאמה, וזו ה' שום על משה ויהושע
 כמו שהיה הרשעה קפוחו וצ"ע? ותפולת
 על קול החיון זה לצה אלוו שטכות
 הפסקן מתקנת וכתם, (שם בהדמ"ט) וז"ל
 ואל אומה שקידוק הולח אמן חן עלמן
 מתקנו ע"ל. ואל ידעתי ימק או יזה
 והוא לא חומה אענו ראוי, ואם יעלה
 זה נוספה, וזו עקר הקטפה קצומ

קפיד קיא, קפוטקיא. (דברים ב' ב') כפתורים הולצאים מפתוד יתורגם קפוטקאי
זנפקו מקפוטקיא. (בר' ב' סח, יצו אובה וקת רכע וקת קגויס) קאס סוק לקפודקייא.
(כתובת קיי:) יעוה קפוטקיא (קיא פיא דא ציא, קיא פיא דא ציא ענין). (ירמ' יז ד) אי כפתור
ת' נגוות קפודקאי. והוא גאל קעזאריע קחצי האי אנאטאליא באזיא קין ים התיכון ויש הלחור,
שם העיר הקודה שם קעזאריע שם הגאל, עיר גדולה מצל הר גדול, אשר ראשו מכוסה קלאג עזאניס,
ושפעם היה שיה קיסריא קפודקיא.

בְּאֵינָהּ, בְּאֵימָה שֶׁנִּקְרְאוּ קְחוּ אֶת־הַיּוֹקָדִים בְּאֵרֶץ יִשְׂרָאֵל (יְרוּשָׁלַיִם סוּף אֵילָה)

מגדל שיד (ירושלים בקיבוץ פ"ו) חתום א"ו נא להחזיקו אילו בקו פרשת מים מגדל שיד (עמ"ק)
קיסרין).

חרת (שתי נ"ו:) חרות של דקל. כל המלי עיריין הביאובו
 הערין חרת, ונ"ל יראנו לחד או יקווו הערין חרה או
 חור, ויקווו העריו (הראשית) סלו חורו, וגרזי ה
 אדת יפולט"ל שם (ע"ה כ"ו לנדען, עיין ע"ה זרור ואברהם)
 שנתה: "חרות של דקל קאטק משנה סלית של נזריות" ועפ"ז
 קארת הרתה (ישע' י"ט ט') ולורגית חורו, סלו חורו, שן
 דרין הרתה להחמור שנות השארותות, כיון (רות ג' ט"ו)
 ונד שש שעורית שפ"ו שש סאה, לסיני געין זה התליון ד
 (ה"ה ע"ה) וחרא" שש עשה שעורית, שובקו שש עשה סאה
 ע"ה. אהל רש" קחט מאן אפרט כן, ויסקא" ותבאר טעמו.

Leviticus 19:11
בְּחֵן עֵינַי לֹא אֶחְסֵן
מִן הַבְּרִיּוֹת וְלֹא אֶחְסֵן
מִן הַבְּרִיּוֹת וְלֹא אֶחְסֵן
מִן הַבְּרִיּוֹת וְלֹא אֶחְסֵן

לֹא אֶחְסֵן
מִן הַבְּרִיּוֹת
וְלֹא אֶחְסֵן
מִן הַבְּרִיּוֹת

אקרא, ארש"ן (פארט) אשען יקרשען ילודה (קונסטראקט) (קינדשען אשען)
אקרא דתולבנקי (עין בבל) (יגלה ו.) יבי כובא אד
אקרא דתולבנקי כ"ה פיסה אונק ויחכו שש פיסה. (ק"ה נכני.) אקרא
דהגיוניא, אקרא דאגמא, (יכוט יי.) אקרא דסליקוס (ק"ה
אג: כמקוט ניקי.) אקרא דשנוורהא.

חילוקי אקט

(פארום פון י"ה) טובאל פארום רמזא.

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header, including a large opening parenthesis.

Handwritten text in the middle of the page, appearing to be a list or a set of instructions.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or a concluding note.